

મળવાનું ઠેકાણું.

એન. એમ. ત્રીપાઠી અને કુા.

બુકસેલર્સ-કાલબાદેવીરોડ-મુંબાઈ.

વકીલ પાપટલાલ અમથાસા વાલકેધર-મુંબાઈ,

ધી ગુજરાત એરીઅન્ડલ બુકડીયા

રીમોરોડ-અમદાવાદ.

વકીલ પાપટલાલ અમથાસા માંડવીની પાળ-અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૯૬૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ હીપ્પો હીઝમ

વિષય ૪:૨૨૧

પ્રાણાકર્ષણ વિદ્યા અને સત્ત્વ વિનિમય

યાને

હીપનોટીઝમ.

અનાવનાર.

પી. એ. શાહ

આવૃત્તિ ૧ લી.

અમદાવાદ.

ધી “ હાયમંડ જ્યુબીલી ” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં પરીષ્ક.

દેવીદાસ હગનલાલે છાપ્યું.

સંવત ૧૯૬૩—સને ૧૯૦૭

કીંમત રૂ. ૨-૮-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૯૬૭ ૪૮૫૬

અંથ સ્વામિત્વના સર્વ હક સ્વાધન રાખ્યા છે.

H. H. THE NAWAB OF SACHIN.

V. B. P.

અર્પણ પત્રીકા.

ખુદાવિંદ નેકનામદાર

સ્વસ્થાન સચીનના નવાબ સાહેબ

સીદી ઇબ્રાહીમખાનજી બાહાદુર.

તખ્ત નશીન જયા પછી હુંક સમયમાં આપ નામદારે કાર્યદક્ષતા પ્રદર્શિત કરી રાજ્યને દોપાવ્યું છે. પ્રજાને સુખી કરી છે અને પ્રજાને વધારે સુખી કરવાને સતત પ્રયાસ કરો છો એજ આપ નામદારની યોગ્યતા અને પ્રજા તરફનો પ્રેમ બતાવે છે. વળી તે સાથે વિક્કાનોની બુજ બજોછો અને તે દિશા તરફ થતા દરેક પ્રયત્નને આપ નામદાર વ્યવહાર ઉત્તેજન આપો છો. આપે સર્વ જન સહુદાયની નજરમાં એવું અનન્ય ને અપ્રતિમ સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું છે. આ બધા ઉત્કૃષ્ટ ગુણો મારે હું આ માફ લખુ પુસ્તક અર્પણ કરું છું જે આપ નામદાર સ્વીકારી આભારી કરશેજી.

અમદાવાદ

બાદરવા શુદ્ધ ૧

સંવત ૧૯૬૩

લી. આપનો શેવક

કર્તા,

ઈન્ડેક્સ.

પત્નીદાસ ૧	ટેલીફોનથી, તારથી ટપાલથી
પ્રાણુની શક્તિ ૫	હીપનોટાઇઝ ૯૧-૯૨
પ્રાણુ ઉપર અસર ૭	આંખ, હાથ અને મુચનાઓનો
વિદ્યાનો ઉપયોગ ૮	ઉપયોગ ૯૩-૯૭
વિધાયકની લાયકાત... .. ૯	પ્રયોગમાં ઉત્પન્ન થતો બચ ... ૯૭
વધેય ચોખ્ખતા ૧૩	વિચાર વાંચન ૯૯
પ્રયોગ કરવાનું સ્થળ ૧૪	વિચાર કલન ૧૦૦
" " સમય... .. "	ઘોડાનો પક્ષીઓને હીપનોટાઇઝ ૧૦૫-૧૦૬
દૃષ્ટિ વધક કરવાની રીત ... ૧૫	રોગોત્પાત ૧૦૮-૧૧૪
સંકલ્પ બળવાન " રીત ... ૧૬	કુકો કેમ મારવી ૧૧૫
સ્વાકર્ષણ શક્તિ ૧૯	આરામ થવાના કારણો ... ૧૧૯
માર્ગન ૩૦	મુચના ૧૨૧
વિધેયો કેમ મેળવવા ૩૩	સંધીવા ૧૨૨
વિધેય પરીક્ષા. ૩૪	સંધોવામાં સોજા ૧૨૪
પાછળ-આગળ ખેંચવાની રીત ૩૭-૪૬	લકવો ૧૨૫
હાથ ચોટાડવા ૪૬	નળસો-મ્હોંઉપર ચસકા ... ૧૨૬
ચમત્કારીક સારીરીક પ્રયોગો ૫૧-૫૫	કાનમાં કળતર ૧૨૮
ઉંઘમાં નાંખવાની કીયા ... ૫૫-૬૬	માથું દુઃખવું ૧૩૧
કુદરતી અને કૃત્રીમ ઉંઘ ... ૬૭	આંખનો દુઃખારો ૧૩૧
ઉંઘતાપર પ્રયોગની રીત ... ૬૭	છાતીનો દુઃખારો ૧૩૧
વિધેયને બીજાના કાણુમાં	પેટમાં દુઃખારો ૧૩૨
મુકવાની રીત ૬૯	પીઠમાં દુઃખારો ૧૩૩
નિંદ્રા-મુઠા ૬૯	બંધકોશ ૧૩૪
અનુદૃષ્ટિ ૭૧	અજીરણ ૧૩૫
દ્રવ્યજન ઉત્પન્ન કરવા ૭૩	અવાજ ખુદસો કરવો. ... ૧૩૬
જડવત્ અવસ્થા ૭૪	દરેક માણસ જાતે વૈધ ... ૧૩૭
રમત ગમતના પ્રયોગો ... ૭૫-૭૯	નિદાન ચિકિત્સા ૧૩૮
વિશ્વદૃષ્ટિ ૭૯	તોતડાપણું-કલેજના દર્દો ... ૧૩૯
પ્રત્યગદૃષ્ટિ ૮૫	બીડી, દારૂ, કેશની ટેવ છોડાવવી ૧૩૯
વિધેયને જાગૃત કરવાની રીત ૮૬-૮૮	બદલકમાં, હીરટીરીઆ, નબળાઈ,
બીજાના " " " ... ૮૯	દમ વીગરે ૧૪૦-૧૪૪
એકી વખતે ઘણાને હીપનોટાઇઝ ૯૧	

પ્રાણાકર્ષણ વિદ્યા અને સત્ત્વ વિનિમય

યાને

હીપનોટીઝમ.

પ્રકરણ ૧ છું.

અસલના રૂપિઓએ યોગ શાસ્ત્રાદિ પુસ્તકોમાં પ્રાણુ વીશે લખેલું છે તેને અને હીપનોટીઝમને ધણો ધાડો સંબંધ છે એ બાબત ચાલુ જમાનાના લોકોને કહીએ છીએ તો તેઓ તે વાતને હશી કાઢાડે છે અને હીપનોટીઝમ તો એક ઢોંગ છે અને એક માણસનો પ્રાણુ ખીજ માણસના પ્રાણુને આકર્ષે અને તેની મારફતે અદ્ભુત ચમત્કાર કરી દેખાડે તે તદ્દન બેહુદુ છે એવું હાલના લોકો માને છે તેટલા માટે આ વિદ્યાનો ખરો ઇતિહાસ શો અને કવો છે તે કહેવો અહીં વાસ્તવીક ગણ્યશે એમ જાણી તેનો ઇતિહાસ જેવો માલુમ પડ્યો તેવો નીચે ખતાવવા મન કર્યો છે.

આપણી આ આર્યભૂમીમાં પાંડવ કૌરવના વખતમાં ધણા રૂપિ, મહર્ષિ, મહાજનો, ઇત્યાદિ આ વિદ્યાનો સદુપયોગ કરતા હતા. તેઓ ધણા ના દર્દો દુર કરતા હતા, પોતાના વચન મા વિચાર અનુસાર ધારેલું ફલ પાર પાડતા હતા. તેને કેટલાકો વચન સિદ્ધિ, મન સિદ્ધિ વીગરે નામોથી ઓળખે છે તેજ વખતે આપણી આ આર્યભૂમીની નજદીક આવેલા ઇરાન અને મીસર દેશમાં આ વિદ્યાનો થોડો ધણો પ્રચાર થયો હતો. આ વિદ્યાનો પ્રચાર ધીમે ધીમે ગ્રીસ દેશમાં અને પછી રોમ રાજ્યમાં ફાખલ થયો હતો. આ સમયે યુરોપખંડના ખીજ દેશો તદ્દન અજ્ઞાન અને જંગલી હાલતમાં હતા. પરંતુ પછી ધીમે ધીમે યુરોપખંડના ખીજ દેશો આર્યભૂમી, મીસર વીગરે દેશોની સાથે સંબંધમાં આવવાથી ત્યાં પણ બહુજ ધીમું ધીમું આ વિદ્યાનું પજરણ શરૂ થયું અને તેથી જાદુ, તંત્ર, મંત્ર, જંત્રાદિ ત્યાં ચાલવા માંડ્યા પણ પાદરીઓને આ બાવતુ આજુ નહીં. યુરોપખંડમાં અસલ પાદરીઓનું પ્રાબલ્ય ધણું હતું અને

મોટા મોટા રાજાઓ પણ તેમની આજ્ઞાને આધિન રહેતા હતા તેમની મદદથી ઉપર બતાવેલા ધંધા કરનાર શખસોને સેતાનોતું રૂપ આપી તેવા ધંધા કરનાર શખસોને પકડવાના હુકમો કઢાવ્યા. જેઓ તેવા ધંધા કરતા માલુમ પડ્યા તેઓને પકડી કેટલાકોને મારી નાંખાવ્યા— કેટલાકોને જીવતાં ને જીવતાં બાળી ભસ્મ કરી નાંખવામાં આવ્યા, કેટલાકોને વિવિધ રૂપે દુઃખ દેઈ તેઓના પ્રાણ લેવામાં આવ્યા પણ તેથી કંઈ તેવો વ્યવહાર નાણુદ થયો નહીં પણ ગુપ્ત રીતે ચાલુ રહ્યો. અને આવી જાતના દાખલા કેટલાક પુસ્તકો ઉપરથી મળી આવે છે. સેલસસ કહે છે કે “ ચાર્લટન્સ લોકો ફક્ત હાથ લગાડીને અને કેટલાક દર્દીઓ ઉપર મ્હોં માંથી જરૂર પ્રમાણે ગરમ યા ઠંડી ડુંકો મારી અસહ્ય દર્દો દૂર કરી શકતા—મટાડી શકતા હતા. હીજુઝ અને અસીરીયાના લોકો દર્દો મટાડવાના કામમાં આ વિધાનો ઉપયોગ કરતા હતા. પ્રાચીન કાળમાં યાહુડીઓમાં હાથ લગાડી દર્દીઓતું દર્દ દૂર કરવાનું સાધારણ ગણાતું હતું તેમજ ખ્રીસ્તી ધર્મનો પાયો નાંખનાર અને તેના ચેલાઓ આ વિધાની મદદથી અદ્ભુત ચમત્કાર કરતા હતા—દર્દો મટાડતા હતા (જુઓ: માર્ક. ૬. ૨). રોમન લોકોમાં આ વિધાનો પ્રચાર થએલો હતો તે બાબતમાં એસકયુ લાપીઅસના વિષે કહેવાય છે કે તે પોતાના દર્દીઓતું દુઃખ મટાડવા માટે સ્વપ્નામાં તે બાબતની રીતો બતાવતો હતો, તેમજ દર્દવાળા બાગ ઉપર ડુંકો મારી તે દૂર કરતો હતો અને કેટલીક વખતે દર્દની જગ્યાએ પોતાના હાથના ટકોરા મારી તે મટાડતો હતો વીગેરે રીતો તે વાપરતો હતો. અને ટેસીટસ, લેમ્બ્રીડીઅસ અને વોપીરાકસે જે હેવાલો બાહાર પાડ્યા છે તે ઉપરથી આ વિધાનો તે વખતના ત્યાં થએલા પ્રચારની હકીકતને પુષ્ટી મળે છે. પરંતુ ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે પાદરીઓતું જોર તે વખતે વધારે હોવાથી આ વિધાને ખોટું રૂપ આપી તેને દાખી દેવાને વારંવાર પ્રયત્ન થતા હતા, અને તેમાં ઘણાકોના જીવ જતા હતા. પણ તેમ કરવાથી આ વિધાનો પ્રચાર કંઈ નાણુદ થઈ શક્યો નહીં; પાછળથી જર્મન પ્રેફેસર રેઇકનબેક નામનો વીદ્યાન ચુંબકના પ્રયોગો અજમાવી જોતો હતો તેને માલુમ પડ્યું કે અમુક શખસો વ્યાધિને લીધે કે બીજા કોઈ કારણથી અમુક રીતની શારીરીક યા માનસીક સ્થિતિમાં આણેલા શખસો તે ચુંબકના છેડામાંથી અમુક જાતનો પ્રવાહ નીકળતો જોઈ શકે છે અને આગળ વધારે પ્રયોગો કરતાં તેને માલુમ પ.

ડ્યું કે તેવા સખસો વળી માણસોના અંગમાંથી અને ખાસ કરીને તે-
મના માથા અને હાથના આંગળાના ટેરવામાંથી તેજસ્વી પ્રવાહ નીકળતો
જોઈ શકે છે અને તેવા પ્રવાહને હાલમાં “ ઓરા ” ના નામથી
ઓળખવામાં આવે છે. વળી તેવાજ વખતમાં વીએનામાં મેસ્મર નામનો
વીદ્વાન આ વિદ્યાની મદદથી રોગીઓના રોગ મટાડતો હતો. અને તેજ
વિદ્યાના પ્રયોગો તેણે પારીસ અને યુરોપના ખીજ શહેરોમાં કરી દેખા-
ડ્યા હતા. “ મેસ્મેરીઝમ ” આ નામ ઉપરના પ્રોફેસર મેસ્મરના નામ
ઉપરથી પડેલું છે. ત્યાર પછી આશરે ૧૫-૨૦ વરસ પછી આ બાબત
ઉપર એક પુસ્તક બાહાર પડ્યું અને તેટલામાં કાઉન્ટ પોસીગર ના-
મના શોધકે જણાવ્યું કે આ વિદ્યાની મદદથી નિદ્રામાં નાંખવામાં આવેલા
સખસો વિશ્વદ્રષ્ટિની હદ સુધી જઈ શકે છે અને તેઓ પેટી, પટારા કે
કાંઈ ગુપ્ત વસ્તુમાં અમુક વીજ કયાં આગળ મુકેલી છે તે કહી શકે છે
તેમ રોગીને તેના શરીરના કયા ભાગમાં દરદ છે અને તે શી રીતે મટી
શકશે, શી દવા આપવી જોઈએ વીગરે અદ્ભુત બાબતો કહી શકે છે.
આવું જાહેર થવાથી તેમ ઉપર પ્રમાણે પ્રયોગો થવાથી તેને દાખી દેવાને
યત્નો થવા માંડ્યા. કોર્ટોમાં દાવા થયા. કમીશનો બેઠા વીગરે હરકતો થવા
માંડી; પણ હમેશા સત્ય તે સત્યજ રહે છે. અને તેના ઉપર ગમે તેટલા
પ્રહારો થયા છતાં પણ તે એક કદમ પણ પાછું હટતું નથી અને તેને
કશાની આંચ-લાચ કે શરમ નડતી નથી. આ વખતે પૃથ્વીઆમાં તેનું સાફ
જોર હતું. પૃથ્વીઅન સરકારે પોતાના રાજ્યમાંની ધણીક યુનીવરસીટીઓમાં
દહોના ઉપાયો કરવાને આ વિદ્યાનું જ્ઞાન ધરાવનારા પ્રોફેસરોની નીમણૂકો કરી
અને જુનામાં તે માટે એક ઇસ્પીતાલ સ્થાપી અને એક આગેવાન દાકતરને
સ્વીટઝરલંડમાં મેસ્મેરની પાસેથી કેટલીક રીતો શીખવાને મોકલ્યો તેજ વખતે
બર્લીનની સાયનટીશીક મંડળીએ મેસ્મેરીઝમથી થતાં ચમત્કારોનો ખુલાસો
કરવાને ૩૩૦૦૦ ક્રાંકનું એક ઈનામ બાહાર પાડ્યું આ વખતે રશીયા,
ઓસ્ટ્રીયા અને બેવેરીઆની સરકારોએ આ વિદ્યાની રીતથી દહો મ-
ટાડવાની બાબતમાં કાયદાઓ પાસ કર્યા આ પ્રમાણે યુરોપના કેટલાક
રાજ્યોમાં આ વિદ્યાનો પ્રચાર દાખલ થયો હતો અને દહોની બાબતમાં
તેનો ઉપયોગ થતો હતો. ત્યાર પછી વીલાયતના જુદા જુદા દાકતરી
ઓપાનીયામાં આવા વિષયો ચર્ચાવવા લાગ્યા. અને તેમાં મોટા મોટા
દાકતરો જેવા કે એલોયટસન, આશબરનર, સ્પીલન, હર્બર્ટ,

મેથા વીગેરેએ તે વિષયો ઉપર તેની તરફેણમાં વખાણો કરવા માંડ્યા.

સને ૧૮૩૫ માં દાકતર એસડેઇલે આ બાબતના પ્રયોગો કરી દેખાડ્યા તેથી હોંદુસ્તાન સરકારનું તે તરફ ધ્યાન ખેંચાયું. તેણે આ વિધાની મદદથી ઉંઘમાં નાખેલા ધણી કેસો ઉપર વાદ કાપના પ્રયોગો કર્યા તેમાં ધણીમાં તે ફતેહમંદ હતર્યો. તે ઉપરથી તેની તપાસના અર્થે હોંદુસ્તાન સરકારે નવ દાકતરોનું એક કમીશન નીમ્યું; તે કમીશને પૂર્ણ તપાસ કરી છેવટે મેસમેરીઝમની તરફેણમાં પોતાનો રીપોર્ટ કર્યો. તે ઉપરથી કલકત્તામાં તેવું એક દવાખાનું ખોલવામાં આવ્યું હતું. અને દાકતરી વિધાના વિદ્યાર્થીઓને છ મહીના સુધી ત્યાં અભ્યાસ કરવો પડતો હતો.

એ રીતે આખરે મેસમેરીઝમની વિદ્યા ખરી છે અને તેની મદદથી દૈવ મટાડી શકાય છે એમ નિર્વીવાદ થયું છે. તે તત્વની વાત ખીજી વખતે બ્યારે ફ્રાન્સમાં કમીશન ખેસાડવામાં આવ્યું ત્યારે તે કમીશને તે વાત સાચી ઠરાવી. હાલમાં ફ્રાન્સમાં અને અમેરીકામાં આ તત્વની મદદથી રોગ મટાડવાના દવાખાના ખોલવામાં આવેલા છે તેમજ વીલાયતમાં હાલમાં તે તત્વના સંબંધના ખીજા ચમત્કારોની શોધ કરવાના હેતુથી “ સાધકીકલ રીસર્ચ સોસાયટી ” સ્થપાએલી છે. અમેરીકામાં આ તત્વ શીખવવાની કોલેજો છે; જેવી કે ન્યુયોર્ક ઇન્સ્ટીટ્યુટ ઓફ સાયન્સ, અમેરીકન કોલેજ ઓફ સાયન્સીસ, કોલમ્બીયા સાયન્ટીફીક એકેડમી, મેટ્રોપોલીટન ઇન્સ્ટીટ્યુટ ઓફ સાયન્સ, હોંડુ ઓકલ્ટ સોસાયટી વીગેરે એવી ખીજી ધણી કોલેજો છે. હાલમાં આ તત્વ-વિધાને જુદા જુદા નામોથી ઝોળખવામાં આવે છે પરંતુ પરીણામે તે બધા સરખા છે. કેટલાકો તે તત્વને હીપ્નોટીઝમ, એનીમલ મેગનેટીઝમ, ઇલેક્ટ્રિકલ બાયોલોજી ઇલેક્ટ્રીકલ સાધ-કોલોજી, સાધકોલોજીઝમ, બાયોલોજીઝમ, સ્ટેટુવોલોઝ-મ, ફેસીનેશન, અનકોન્સીઅસ સીરીએશન, મેસમેરીઝમ પર્ફેક્શન મેગનેટીઝમ, વીગેરે નામોથી ઝોળખે છે. ફ્રાન્સ અને અમે-રીકા વીગેરે દેશોમાં “ મેન્ટલ ક્યુઅર, ” “ મેગનેટીક હીલીંગ, ” “ સ્પેસ્ટીવ થેરાપીકસ, ” “ સાધકો થેરાપીકસ, ” “ ટેલી-પથી, ” “ કોસ્મીયન સાયન્સ ” ઇલાદિ રોગ મટાડવાના પ્રયોગો

હાલ કરવામાં આવે છે. અને આ તત્ત્વ સંબંધી ધણા ચોપાનીયા અને માસીકો હાલમાં બાહાર પડે છે. શરીર ઉપર ધીમે ધીમે હાથ ફેરવવાથી માણસના હાથના ટેરવામાંથી ઝરતા પ્રવાહને લીધે બીજા સખસના (જે સખસના શરીરના ઉપર હાથ ફેરવવામાં આવતો હોય તેના) શરીરની અંદરના લોહી ઉપર કેવી સારી અસર થાય છે અને તે માણસને કેવું સાઈ લાગે છે તે સર્વની જાણમાં છે. હાલના ધણા અનુભવી દારૂતરોનું એવું માનવું છે કે હાથમાંથી નીકળતી ગરમી માંદા માણસ ઉપર લગાડી હોય તો તે ધણી લાભકારી અને આરામ આપનારી થાય છે અને આ વાત પ્રયોગોથી શીઘ્ર થએલી છે. જેમ તાંદુરસ્તી અ.પી શકાય છે તેમ કેટલાક રોગો (એપી) બીજા તેવા રોગવાળા સખસને અડકવાથી ચડે છે કારણ કે તેની “ હાથ ” (hand) ખગડેલી રોગવાળા હોય છે. આ તત્ત્વ-વિદ્યાનો ઉપયોગ બીજાનું બલુ કરવા માટે-રોમ મટાડવા માટે કરો તો ધણું સાઈ છે, પરંતુ ફક્ત ચિકિત્સા કે ચમત્કાર જેવા કે કોઈને ખરાબ કે હેરાન કરવા માટે કોઈએ આનો ઉપયોગ કરવો નહીં કારણ કે તેવું કરનાર સખસ તેની સાથે પોતે પણ હેરાન થાય છે.

દરેક વખતે અને દરેક દેશોમાં જે અદ્ભુત બાબતો વિશે લોકો સમજી શકે નહીં તેને ઇશ્વરી તરીકે ગણી કાઢાડવામાં આવતી અને તેમ જાણવામાં આવે તે સ્વભાવીક છે અને તેજ પ્રમાણે હોંડુ વીગેરે લોકોના ધર્મ શાસ્ત્રોમાં આવી બાબતો ભેગી લખેલી માલુમ પડે છે,

પ્રાણુની શક્તિ:—આ તત્ત્વ-વિદ્યામાં મુળ આધાર બધો પ્રાણુ ઉપર રહેલો છે અને તે કારણથી પ્રાણુ શું કરી શકે છે અને તેની કેવી અને કેટલી શક્તિ છે તે અહીં જણાવવાનું વારતવીક ગણાશે. પ્રાણુમાં મુખ્ય ગુણ બીજા પ્રદાર્યો વીગેરેને પોતાની તરફ ખેંચવાનો છે. જેમ તે પ્રદાર્ય વીગેરેને પોતાની તરફ ખેંચી શકે છે તેજ પ્રમાણે વિચાર, હવા, રોગ વીગેરેને ખેંચવાનો પણ તેનામાં ગુણ છે. જે માણસનો જેવો પ્રાણુ હોય છે તેવું તે બાબતમાં તેનું બળ હોય છે. કોઈનાં પ્રાણુમાંના રોગને આકર્ષી તે મટાડી શકાય છે. કોઈના પ્રાણુને આકર્ષી તે મારફત અદ્ભુત ચમત્કારો કરી દેખાડાય છે. તેમ ગુપ્ત વસ્તુઓ ક્યાં છે-અમુક જગ્યાએ શું બને છે તે વીગેરે તેની મારફતે માલુમ પડી શકે છે. અને પ્રાણુની આવી શક્તિને આધારેજ આ વિદ્યાના પ્રયોગો હાલમાં અમેરી-

કા વીગરે દેશોમાં કરવામાં આવે છે. કોઈ પ્રાણી યા પદાર્થમાં પ્રાણની શક્તિ વિશેષ હોય છે અને ક્રાઈનામાં કમી હોય છે. દાખલા તરીકે સર્પ-માં આ શક્તિ વિશેષ હોય છે. તે (સર્પ) પોતાની દષ્ટીની આકર્ષણ શક્તિના બળથી નાના જીવ જાંતુઓ અને પક્ષીઓને પોતાની તરફ ખેંચી તેના આહાર કરી લે છે. તેમજ કેટલાક પ્રાણીઓના પ્રાણની આકર્ષણ શક્તિઓ એક બીજાથી વિરુદ્ધ હોય છે અને તે દરરોજ આપણા જીવોમાં આવે છે. (પ્રાણની અરસ પરસની પ્રતિકુલતાના સંબંધમાં બીજી બી અને ઉંદર, સાપ અને નોળીયાના દાખલા મેળવે છે.) કેટલાક સપ્તસોની આવી શક્તિ ધણી પ્રબળ હોય છે અને તેવા સપ્તસોને જોતાં વારંવાર આપણે તેના તેજમાં અંગ્રામ જમ્મએ છીએ-કેટલાકની એવી હોય છે કે તેને જોતાંજ આપણને તેના ઉપર પ્રેમ આવે છે. અગર તેના ઉપર તિરસ્કાર ઉત્પન્ન થાય છે. પણ આમ થવાનું કારણ આપણને તે વખતે કંઈ લાગતું નથી.

જેમ વીજળીને બે સ્થાન પ્રબળ (positive) અને નિર્બળ (negative) હોય છે તેજ પ્રમાણે પ્રાણની બામતમાં પણ સમજવું એટલે પ્રબળ પ્રાણ અને નિર્બળ પ્રાણ. આ જણાવવાનું કારણ એટલુંજ છે કે સમ્પત્તિય પ્રાણ એક બીજા ઉપર જલદી અસર કરી શકતા નથી એવું કેટલાક પ્રયોગો કરનારને મારુમ પડ્યું છે એટલે પ્રબળથી પ્રબળ ઉપર અને નિર્બળથી નિર્બળ ઉપર અસર કરવાને ધણી માથા કુટ પડે છે પરંતુ જો તે વિજ્ઞતીય હોય તો ધણી સેહેલાઈથી એક બીજા ઉપર અસર કરી શકે છે માટે પ્રયોગ કરતી વખતે આ વાન ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ કારણ કે દરેક વિધાયક (operator) દરેક વિધેય (subject) ઉપર અસર કરી શકતો નથી. એક વિધેય કદાચ એક વિધાયકની શક્તિને આધીન થાય છે. તે ઉપરથી સાર એટલોજ લેવાનો છે કે દરેક જણ દરેક વિધાયકને આધીન થાય તે બની શકતું નથી.

કેટલાક શપ્તસોનું માનવું એવું છે કે નબળા બાંધાના શપ્તસો ઉપરજ ફક્ત આ વિધાની અસર થાય છે પણ મજબુત બાંધાના યાને જોરાવર શપ્તસો ઉપર આ વિધા આજ્ઞતી નથી તે માનવું તેમનું કેવળ નિર્રથક છે કારણ કે પ્રયોગો ઉપરથી તેનાથી ઉલટીજ હકીકત સાબીત થએલી છે. ડાક્ટર મોલ અને હનેસને પ્રયોગો ઉપરથી સાબીત કરેલું છે કે મજબુત બાંધાના માણસો ઉપર સત્વ વીનીમય જલદીથી થાય છે અને તે

ટલાજ કારણથી સોલજરો આ વિધાની અસરને જલદીથી આધીન થાય છે. તેમજ આખા યુરોપખંડમાં રશીયાના લોકો વધારે બળવાન ગણાય છે તેની સાથે મી. પીરોલ્ટ અને ઉરજેવીકીએ પ્રયોગોથી પુરવાર કરી દેખાડ્યું છે કે બીજી બધી જાતના લોકો કરતાં રશીયાના લોકો જલદીથી મેરામેરાઈઝ થાય છે તેમજ ગામના લોકો, શહેરમાં વસ્તા લોકો કરતાં બળવાન હોય છે તેઓજ વધારે જલદી અને સેહેલાઈથી મેસમેરાઈઝ થાય છે. ઉપરની હકીકત ઉપરથી સ્પષ્ટ માલુમ પડે છે કે નબળા બાંધાના શખસ ઉપરજ ક્રૂરતા આ વિધાની અસર થાય છે એવું માનનારાના મત કેવળ સત્યથી દુર છે.

ઉમરની બાબતમાં જાણવું જરૂરનું છે કે ત્રણ વરસની અંદરના બચ્ચાં ઉપર અસર થતી નથી. ૮ વરસ સુધીની ઉમરવાળા ઉપર મુસ્કેલીથી અસર થાય છે. જો કે છોકરાઓ ઉપર અસર થઈ શકે પણ તેમના વિચારો બહુ બમતા રહે છે અને એક પદાર્થ કે ચીજ ઉપર તેમનું મન ચોંટી રહેતું નથી. અને તેટલા કારણથી તેમને મેસમેરાઈઝ કરવામાં મુશ્કેલી પડે છે. નેન્ડ્રી મતવાળાના અનુભવ પ્રમાણે હીપનોટીઝમમાંથી શુદ્ધિમાં આવ્યા પછી ઘરડા વિદ્યેયોએ, જીવાન વિદ્યેયો કરતાં વધારે હકીકત યાદ રાખેલી માલુમ પડે છે. મનુષ્ય કરતાં સ્ત્રી જાતી વિદ્યેય થવાને વધારે લાયક છે એ ગાન્યતાનું પણ તેવુંજ સમજવું.

પ્રાણ ઉપર અસર—શાથી અને કેવી:—ઘણાક પુસ્તકોમાં આપણા વાંચવામાં આવ્યું હશે કે આહાર તેવો ઓડકાર અને સોજત તેવી અસર. પણ આહાર અને સોજતથી પ્રાણ ઉપર કેવી અસર થાય છે તે થોડાજ સપ્સો સમજવાને પ્રયત્ન કરે છે. આપણે જેવું જેવું ખાઈએ પીએ તેમ તેમ જેવા જેવા સપ્સોના સંબંધમાં આવીએ તેજ પ્રમાણે આપણા આચાર વિચાર થાય છે અને તેવાજ આચાર વિચારમાં આપણે મશગુલ રહીએ છીએ અને તે બધાને લીધે આપણા પ્રાણનું સ્વરૂપ બદલાય છે. હોંદુ ધર્મ શાસ્ત્રોમાં તેમજ બીજા ધર્મના શાસ્ત્રોમાં ખતાવેલું છે કે દરેક પદાર્થમાંથી પછી તેને નિર્જીવ કહો કે સજીવ કહો તેમાંથી તેના પ્રાણની છાયા હમેશા વહયા કરે છે એટલે તે દરેક નિર્જીવ કે સજીવ પદાર્થની નજદીકમાં રહેનાર કે જનાર ઉપર તેની છાયાની અસર થયા વીના રહેતી નથી. દરેકના ધર્મ શાસ્ત્રોમાં ઓખ્યા નીચમે

ખાધેલા છે કે એક માણસે બીજા માણસનું પીધેલું પાણી પીવું નહીં, ખાધેલું અન્ન ખાવું નહીં, બીજાના પેહેરેલાં વસ્ત્ર પેહેરવા નહીં, બીજાને જે વાસણમાં જમ્યો હોય તે વાસણમાં જમવું નહીં, અનિતિવાળા કે ખરાબ વિચાર વાળા સખ્સો સાથે સંબંધ રાખવો નહીં વીગરે બાબતો તેમાં જણાવી છે. કેટલાક લોકો એ પ્રમાણે વર્તે છે પણ તે શા માટે તેમ કરે છે તેનું ખરું કારણ પૂછતાં તે કંઈ જણાવી શકતાં નથી. તેમ મના કરવાનું કારણ એટલુંજ છે કે તેમ કંઈ રવાથી ખાનાર, પીનાર, પેહેરનાર, જમનાર કે અનિતિવાળા સખ્સ સાથે સંબંધ ધરાવનાર સખ્સો ઉપર પ્રથમના સખ્સની છાયા ગુમ રીતે તેનામાં દાખલ થાય છે અને જો તે રોગી હોય તો તેને તેનો રોગ ચડે છે. માટે ઉપર બતાવેલા નીચેના પ્રમાણે વર્તવાથી પોતાના પ્રાણ ઉપર ખીજાના પ્રાણની ખરાબ અસર થતી અટકે છે માટે પોતાના પ્રાણની શુદ્ધતા કેમ જળવાય અને તે કેમ વધે તે પ્રમાણે દરેક સખ્સે વર્તવાને પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

તત્ત્વ-વિદ્યાનો ઉપયોગ:—આ વિદ્યાની મદદથી શરીરમાં થએલા દરેકો મટાડી શકાય છે એવું ઉપર બતાવવામાં આવ્યું છે પણ તે શીવાય મન પણ સારાં કરી શકાય છે તેમજ આ વિદ્યાનો અજમાયેશ પોતાના ઉપર કરવામાં આવે તો તેથી એક જાતના યોગ જેવો પ્રયોગ પણ કરી શકાય છે; તેજ પ્રમાણે ચમત્કાર બતાવવાના કામમાં પણ આ તત્ત્વનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે; આ કારણથી આ તત્ત્વના બે વિભાગ પાડેલા છે. (૧) સંધાયક (magnetic healing) એટલે બગડેલા તન તથા મનની સ્થિતિનો સુધારનાર અને (૨) અચમત્કારીક (Phenomenal) એટલે આજ તત્ત્વની મદદથી ચમત્કાર જેવા પ્રયોગો કરી દેખાડાય તે. સંધાયક તરીકે તેમજ અચમત્કાર બતાવવાના પ્રયોગો કેમ કરવા તથા પોતાના ઉપર પ્રયોગો કેમ કરવા તેનું વાસ્તવિક વર્ણન આગળ કરવામાં આવશે.

પ્રકરણ ૨ નું.

**વિધાયક (operator) અને વિધેય (subject) ની લા-
યકાત:—**પ્રયોગો કરનાર હોય છે તેને વિધાયક કહે છે અને જેના ઉપર
પ્રયોગો કરવામાં આવે તેને વિધેય કહે છે. કેટલાક લોકોનું એમ માનવું
છે કે પ્રયોગ કરનાર પુરૂષનું શરીર સાફ હોય અને જેના ઉપર પ્રયોગ
કરવાનો હોય તેનું શરીર નબળું હોય તો પ્રયોગ થઈ શકે છે, નહીં તો
થઈ શકતો નથી પણ તેમનું એ માનવું ખોટું છે. આગળ પાને ૬ માં
જણાવવામાં આવ્યું છે તે પ્રમાણે સજ્જતીય પ્રાણવાળા મનુષ્ય એક બીજા
ઉપર પ્રયોગ કરી શકતા નથી પરંતુ તેમાંનો જે એક પુરૂષ બીજાના
ઉપર કેટલીક વાર પ્રયોગો કરે તો બંનેના પ્રાણુ વિનમ્રીય થઈ જાય છે
અને પછી પ્રયોગો સારી રીતે થઈ શકે છે. એ વાત તો ખરી છે કે એ
ક માણસ બાધાના ઉપર ફતેહમંદી સાથે પ્રયોગ કરી શકતો નથી.
વખતે કોઈ કોઈના ઉપર તે પોતાની અસર કરી શકતો નથી તેથી કંઈ
લોકોનું જે માનવું છે તે ખરું ઠરતું નથી. નબળા બાધાના મનુષ્ય કરતાં
મજબુત બાધાના મનુષ્યો ઉપર આ વિધાના પ્રયોગોની સારી અસર થાય
છે તે હકીકત પણ આગળ આગળ પાને ૬ માં જણાવી છે તે ઉપરથી
પણ લોકોની તે સંબંધીની જે ઉલટી માન્યતા છે તે ખોટી છે. હવે
વિધાયકમાં શું શું ગુણો જોઈએ તે બાજતનો વિચાર કરતાં નીચેના ગુ-
ણો તેનામાં અવશ્યતાં છે.

(૧) **વિધાયકનું શરીર સાફ જોઈએ,** કારણ કે તેને પોતાનો
પ્રાણુ વિધેયને આપવાનો છે. હવે જે તેનું શરીર રોગવાળું હોય તો
તેનો પ્રાણુ પણ તેવોજ હોય અને તેથી વિધેયના શરીરને તેથી રોગ
લાગવાનો સંભવ રહે. વળી પોતાનો પ્રાણુ બીજાને આપવો તેમાં હાની
તો છેજ પણ જે પ્રાણુ આપનાર સખસનું એટલે વિધાયકનું શરીર
ક્ષીણ થએલું હોય તો તેથી તેને બહુ હાની થવાનો સંભવ છે. તેવાજ
કારણોને લીધે વિધાયકનું શરીર નિરોગી અને મજબુત હોવું જોઈએ.

(૨) **જાત ભરસો-આત્મ વિશ્વાસ (Self-confidence):—**
કોઈપણ વિધેય ઉપર પ્રયોગ શરૂ કરતાં પહેલાં, પ્રયોગ કેવી રીતે કરવો
પહેલાં શું અને પછી શું કરવું—કેમ માર્ગન કરવા-અવધાન (atten-

tion) કેમ ધરવું વીગરે બાબતો પોતે બરાબર સમજ્યાછો અને જાણો છો એવી પોતાની પ્રથમ ખાત્રી હોવી જોઈએ, કારણકે જે પ્રયોગ કરતાની દરમ્યાનમાં તમે અચકી જાઓ અને પછી શું અને કેમ કરવું તે બાબતના વિચાર વખતમાં પડી જાવ તો તમે કોઈ પણ વિધેયની ઉપર અસર કરી શકશો નહીં. પણ કોઈ પણ વિદ્ય આવી પડે તે વખતે બરાબર સાવચેતી સાથે વર્તવામાં ન આવે તો તેમાંથી હાની થવાનો સંભવ છે. તેટલા માટે વેપારી માણસ પોતાના ધંધામાં જેવી કુશળતાથી કામ કરેછે તેવીજ કુશળતા પ્રયોગો કરવામાં રાખવી જોઈએ અને તમારે તમારા પોતાના કૃત્યથી તમે જે કોઈ ક્રીયા કરો છો, તે તમે બરાબર સમજો છો એમ ખીજાઓને માલુમ પડવું જોઈએ કારણ કે તેમ થવાથી તમારા ઉપર અને તમારા પ્રયોગ ઉપર તેમનો વિશ્વાસ બેસશે અને તમારા પોતાના કામ ઉપર તમારો વિશ્વાસ હોવાથી તમે પ્રયોગો સારી રીતે કરી શકશો.

(૩) દૃઢતા-સ્થિરતા (firm determination or firmness of will) વિધાયકમાં બહુ મજબુત સ્થિરતા જોઈએ. તેના મનનો વિચાર એટલો બધો દૃઢ અને મજબુત હોવો જોઈએ કે ગમે તેવી અડચણ આવી પડે તોપણ પોતાનો પ્રયોગ તે પાર ઉતાર્યા વગર રહેનાર નથી. પોતાના શીર ઉપર ગમે તો આબ તુડી પડે તોપણ તે ગભરાવાનો નથી. એવો દૃઢ નિશ્ચય તેનો હોવો જોઈએ. કારણકે જે તેનો નિશ્ચય દૃઢ રહે નહીં અને તે ગભરાય તો તેથી વિધાયક અને વિધેયને ખંનેને હાની થવાનો સંભવ છે. તેટલાજ માટે વિધાયકમાં સ્થિરતાની આવશ્યકતા છે અને જે તે તેનામાં રહી શકે તેમ ન હોય અગર તે બાબતમાં તેનો (વિધાયકનો) પૂર્ણ ભરસો ન હોય તો તેવા માણસે વિધાયક બનવું ન જોઈએ તેમજ તેવા માણસના હાથમાં કોઈ સમ્પત્તિ વિધેય પણ બનવું ન જોઈએ.

(૪) ખંત-ઉદ્યોગ (Perseverance) આ ગુણ પણ વિધાયકમાં જરૂરનો છે કારણકે આ વિધાની અસર દરેક વિધાયક થનાર સમ્પત્તિ પેહેલે પ્રયોગે વિધેયની ઉપર કરી શકે એવો નીયમ નથી. પેહેલાં પાંચ કે દસ સમ્પત્તિ ઉપર તમે પ્રયોગો કરો તેમાં તમે શરૂ નહીં યાને નિષ્ફળ જાવ તેથી તમારે નાસીપાસ થવું ન જોઈએ. પણ પ્રયોગ પાર ઉતારવાનો દૃઢ નિશ્ચય કરી પ્રયોગો કરવા જારી રાખશો અને આ

પુસ્તકમાં આગળ બતાવેલી સુચનાઓ પ્રમાણે સમજી બરાબર વર્તેશો તો જરૂર તમો કોઈ પણ વિદેયના ઉપર અસર કરી શકશો. પેહેલો પ્રયોગ બરાબર પાર ઉતારવો યાને ધારેલું ફળ મેળવવું એ મુશ્કેલ છે પણ જો તમો એક બે વિદેય ઉપર બરાબર અસર કરી શક્યા, તો પછી બીજા ઘણા વિદેયો ઉપર તમે સારી અસર કરી શકશો તેમાં કોઈ શક નથી, અને જેમ જેમ વધારે પ્રયોગો કરતા જશો તેમ તેમ તમારી તે શક્તિ ખીલશે અને તેથી લગભગ ૮૦ થી ૯૦ ટકા સુધીના વિદેયો ઉપર તમો તમારા પ્રયોગોનો સારી અસર કરી શકશો. ઉપરના કારણોને લીધે વિદ્યાયકમાં ખંતીલાપણાની આવશ્યકતા છે.

(૫) વેધકદષ્ટિ (piercing gaze) આવી દષ્ટિ પણ વિદ્યાયકને જરૂરની છે કારણકે આવી દષ્ટિને આધારેજ વિદેનાય સત્ત્વ પોતાના કાષ્ઠમાં લેઈ શકાય છે અને તે દ્વારા ઇચ્છેલું ફળ મેળવી શકાય છે. સામા માણસને જોત જોતામાં પોતાની તરફ ખેંચી શકે - સામાનું મન વીંધી નાંખે એવી બળવાન દષ્ટિ હોવી જોઈએ. સર્પની દષ્ટિ બહુ બળ્ય અને વેધક હોય છે તેથી તે પક્ષી અને જીવજંતુઓને પોતાની તરફ ખેંચી શકે છે તેવીજ દષ્ટિ સિંહ ને વાઘની કહેવાય છે. અમેરીકામાં ગણગણતા સર્પના (rattling snakes) નામથી ઓળખાતા સર્પ થાય છે તેનામાં તેવી શક્તિ વિશેષ પ્રકારની છે અને તેથી તેની નજરે ચડેલાં ઉદર, ખીસકોલી આદિ નાનાં પ્રાણીઓ તેની તરફ ખેંચાઈ જાય છે અને પોતાનીજ મેળે તેના મોઢામાં જઈ પડે છે. કોઈની દષ્ટિ સારી હોય છે અને કોઈની ખરાબ હોય છે, તે કારણથી ગુજરાતી લોકો દુધ ઉપર કોઈની બનતા સુધી દષ્ટિ પડવા દેતા નથી. નજર લાગી છે એમ લોકો જો કહે છે તે પણ આથી દષ્ટિ પડવાની વાત ઉપર આધાર રાખે છે. દક્ષીણ યુરોપમાં તેમજ ઉત્તર આફ્રીકાના યાહુદીઓમાં એવી ખરાબ દષ્ટિની બહુ ખીક છે અને તેમાંથી બચવાને માટે તેઓ વિચિત્ર જાતજાતના ચીન્હો પાસે રાખે છે; તેમજ પાલેસ્ટાઇનના મુસલમાનો તેમજ ક્રીસ્ચીઅનોમાં દષ્ટિ બાબતનો તેવોજ વિશ્વાસ છે. તેમના ધર્મ પુસ્તક બાઈબલમાં તેવું બતાવનારા ફકરા મળ્યા આવે છે.

(૬) શાન્ત-ચિત્ત (calmness) વિદ્યાયકે પ્રયોગ કરતી વખતે પોતાનું ચિત્ત શાન્ત રાખવું જોઈએ; તેણે પોતાનો મીઠાજ કબજો રાખવો જોઈએ. કારણકે પ્રયોગમાં કદાપી વિઘ્ન આવી નડે તે વખતે પો-

તાનું ચીત્ત શાન્ત ન હોય અને તેથી ગભરામણમાં કાંઈક વિરૂદ્ધ કરી દે તો તેથી વિધાયક વિધેય ઉભયને નુકશાન થવાનો સંભવ છે.

(૭) ઈર્દ્રીય નીમલ વિધાયક પોતાના વિર્યનું રક્ષણ કરવું જોઈએ. ડુંકામાં શાસ્ત્રમાં આ આખતમાં જે નીયમ કહ્યા છે તે નીયમ પ્રમાણે વર્તવું જોઈએ.

(૮) ચોકસ સરળ અવાજથી સુચનાઓ વિધેયને આપવાની ટેવ પાડવી જોઈએ કારણકે જેમ નખળા અને ટ્યુપચુ સ્વભાવવાળાથી પોતાનું કામ ફળીભૂત થઈ શકતું નથી તેમ નખળી અને વિધેય ઉપર અસર ન થાય તેવી રીતે સુચનાઓ આપ્યાથી કામ ફળીભૂત થતું નથી.*

ઉપર બતાવેલા આ ગુણો વિધાયકમાં હોવા જોઈએ, પરંતુ તે શીવાય કેટલાક લેખકો વિધાયકમાં પરમાર્થ બુદ્ધિ હોવી જોઈએ એવું જણાવે છે પરંતુ હાલમાં યુરોપ, અમેરીકા આદિ દેશોમાં આ સત્વના પ્રયોગો કરવામાં આવે છે તેઓ પરમાર્થ બુદ્ધિથી કરતા નથી પણ તેઓ પૈસા લેઈ આ વિધાના પ્રયોગો કરી દેખાડે છે તેમ આ વિધાની મદદથી દેઈ સાળાં કરવા માટે પણ ફી લે છે અને તેવા દાક્તરો હાલ અમેરિકામાં કામ કરે છે એટલે આ કામમાં ખાસ પરમાર્થ બુદ્ધિની જરૂર છે એવું નથી પણ આ વિધાનો સદુપયોગ કરવાનો વિચાર વિધાયકમાં હોવો જોઈએ. કાઈને હેરાન કરવાના કામમાં કે તેને ઉંધે રસ્તે દોરવાના કામમાં આ વિધાનો દુરુપયોગ કરવો ઉચિત નથી અને તેનો કાઈ

* લોકો ઉપર તમે અસર કરવા માગો છો કે લોકોની તમારા ઉપર અસર થાય એવું ઇચ્છો છો? બીજા ઉપર હુકમ પ્રમાણવાનું ચાહો છો કે બીજાના હુકમોને આધિન રહેવાનું પસંદ કરો છો? તમે શેઠ બનવા માગો છો કે નોકર એ સંઘળું તમારા પોતાના ઉપરજ આધાર રાખે છે. તમારો પ્રાણુ જે પ્રખળ હશે તો તે બધું તમારાથી થઈ શકશે. માટે પ્રાણુની પ્રખળતા વધે તે તરફજ સર્વે પોતાની નજર રાખવી જોઈએ. કારણકે તેમ પ્રાણુ પ્રખળ થયાથી, સંસારમાં સારા નરસા મનુષ્યોના સંબંધમાં આવવાથી તેમના પ્રાણુની અસર તમારા તન મન કે વિચાર ઉપર થશે નહીં. એવી અવિદ્યેયતા પ્રાપ્ત કરવાને માટે યોગશાસ્ત્ર (રાજ્ય યોગ) માં શુદ્ધતા અને સિદ્ધિ મેળવવાને જે નીયમો બતાવેલા છે તે મેળવવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

વાચકશ્રદ્ધ કે અભ્યાસી તેવો દુરપ્રયોગ નહીં કરે એવી મારી તેને નમ્ર બલામણુ છે.

વિધેયની યોગ્યતા—ઉપર જે ગુણો વિધાયકમાં અવશ્યનાં છે એમ ખતાબું તે ગુણો વિધેયમાં હોવાની જરૂર નથી. પણ ઉપર જણાવવામાં આવ્યું છે તે પ્રમાણે વિજ્ઞતીય પ્રાણુ હોય તો સારો પ્રયોગ થઈ શકે છે એટલે વિધાયકના પ્રાણુ કરતાં વિધેયનો પ્રાણુ વિજ્ઞતીય હોય ત્યારે સારો પ્રયોગ થવાનો સંભવ છે એટલે વિધેય કેવા હોવો જોઈએ તે બાબત નીચે જણાવવી જરૂરની છે.

(૧) વિધાયકના પ્રાણુ કરતાં વિધેયનો પ્રાણુ વિજ્ઞતીય હોય તો બહુ સારૂ કારણકે તેમ હોયતો પ્રયોગ સારો થઈ શકશે.

(૨) આ વિધા ઉપર પૂર્ણ શ્રદ્ધા અને તે વિધા વીશે જે કહેવામાં અને કરવામાં આવે છે તે ખરૂં છે એવો પોતાનો નીશ્ચય.

(૩) વિધાયક ઉપર પોતાનો પૂરો વિશ્વાસ. તે જે કંઈ કરશે તે તેના પોતાના બલા માટે કરશે. તેની વિશ્વ તે કંઈ કરશે નહીં.

(૪) વિધાયક પ્રયોગ કરવા માંડે તે વખતે કે તે પ્રયોગ કરતો હોય તે દરમિયાન, વિધેયે તે પ્રયોગ સરળ ન થાય કે પોતાના ઉપર કંઈ અસર ન થાય વીગેરે જાતની કોઈપણ વિશ્વ ભાવના કરવી ન જોઈએ, યાને તેને પોતાનું સામું મન-બળ વાપરવું ન જોઈએ કારણ કે વિધેય જે વિશ્વ ભાવના મનમાં ધરાવતો હોય તો તેના ઉપર પ્રયોગની અસર થઈ સકતી નથી. તમે વિધેયને સામું મન-બળ ન વાપરવા ફરમાવો તો પણ કેટલીક વખતે તેઓ તેમ કરે છે છતાં તેઓ તેમ કરે છે તેવું તેઓ જાણી શકતા નથી. કોઈ વિધાયક પ્રયોગો કરે છતાં તે પ્રયોગોની ધારી અસર કરવામાં નિષ્ફળ જાય તો તેનામાં ઉપર જે ગુણો દર્શાવ્યા છે તેની કાંતો ખામી હોય, કાંતો વિધેય વિશ્વ ભાવના પ્રયોગ વખતે મનમાં ધરાવતો હોય, કે કાંતો આગળ આ પુસ્તકમાં જે સૂચનાઓ અને રીતો બતાવવામાં આવશે તેનાથી તે અલગ રહ્યો હોય-પુરવું ધ્યાન તે ઉપર આપ્યું ન હોય. આપણી પાસે હર હમેશ જે સ્ત્રી કે પુરુષ રહેતો હોય તેના ઉપર બહુ જલદીથી અસર થાય છે તેથી કરીને પોતાની સ્ત્રી મિત્ર, કે કોઈ પાસે રહેનાર સખ્સ સારો વિધેય થઈ શકે છે.

સૂચના—ખાળકો અને યુવાનોના શરીરમાં પ્રાણુનો પ્રવાહ પ્રબળ

હોય છે પણ માણસ જ્યારે ધરડો થાય છે ત્યારે તેનામાં તે મંદ પડે છે અને તેમની સાથે સુનારનું સત્વ તેઓ ખેંચી લે છે માટે રાત્રે બાળકોને ધરડી સ્ત્રીઓની સાથે કેટલાકો સુવાડે છે તે પ્રમાણે તેમણે કરવું નહીં કારણ કે તેમ કર્યાથી ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે બાળકોની તંદુરસ્તી બગડે છે. કેટલાક સખસ યા સ્ત્રીઓમાં એવી ચુશી લેવાની શક્તિ વિશેષ હોય છે અને તેવીજ શક્તિ ગાંધરામાં કેટલીક સ્ત્રીઓની કહેવાય છે અને તેથી તેમને જીવતી ડાકેણો તરીકે કહે છે.

પ્રયોગ કરવાનું સ્થળ—કેવું જોઇએ:—પ્રયોગ કરવાના સ્થળમાં કોઈ પણ જાતની ગરબડ કે તેવા સ્થળની નજદીક ઘોંઘાટ હોવો ન જોઈએ પણ તે તદ્દન શાંત હોવી જોઈએ. તેમજ પ્રયોગ પૂર્ણ થાય ત્યાં સુધી કોઈપણ જાતની અગવડતા થાય એવું સ્થળ તે હોવું ન જોઈએ. તેમજ ખનતા સુધી વિધાયક વિષેય શીવાય બીજા માણસોની ત્યાં આવ જવ થવી ન જોઈએ કારણ કે તેમ ન થાય તો પ્રયોગ જલદીથી થાય છે. તેમજ તેનું બીજું કારણ એ છે કે કદાપી તે સ્થળમાં આવનાર નવો સખસ કદાપી વિરૂદ્ધ ભાવનાવાળો હોય તો પ્રયોગમાં વિઘ્ન આવી પડવા નો સંભવ રહે છે. જો પ્રયોગની બાબતમાં તે સારા વિચારવાળો હોય તો તેના ત્યાં રહેવાથી કોઈ હરકત નથી. તેમજ જો સ્થળમાં પ્રયોગ કરવાનો હોય તે સ્થળ શુદ્ધ હોય તો ઘણું સાફ કારણુકે શુદ્ધ સ્થળ હોય તો વિધેયના મન ઉપર તેથી સારી અસર થાય છે. માટે તેવા સ્થળમાં ધુપ, અગરબત્તી બાળવી ઉચીત છે તેમ કેસર, ચંદન, પુષ્પ, અત્તર આદિ મુગંધી પદાર્થો રાખવા સારાં છે.

પ્રયોગ કરવાનો સમય—કયો સારો:—જેમ સ્થળ શાંત હોય ત્યારે પ્રયોગ સારો થઈ શકે છે તેજ પ્રમાણે સમય-વખત પણ પ્રયોગ કરતી વખતે શાંત હોય તો ઘણું સાફ કારણુ કે શાંત સમયમાં વિધાયક વિષેય ઉભયની મનવૃત્તિઓ તે વખતે ખીલેલી અને શાંત મીઠાજમાં હોય છે અને તેવે વખતે પ્રયોગ કરવાથી પ્રયોગ જલદી અને સારો થાય છે.

પ્રકરણ ૩ જી

દષ્ટિ સ્થિર—વેધક કરવાની રીત:—ઉપર પાને ૧૧ માં વિધાયકના જે ગુણો અવશ્યના જણાવવામાં આવેલા છે તેમાં પાંચમો ગુણ વેધકદષ્ટિનો વિધાયકમાં હોવાનો જણાવ્યો છે. પરંતુ તે વેધકદષ્ટિ કેમ પ્રાપ્ત કરવી તે દરેક વિધાયક યનાર પુરૂષે જાણવી જોઈએ તે માટે તે કેવી રીતે પ્રાપ્ત થઈ શકે છે તેની રીતો નીચે જણાવવામાં આવી છે.

(૧) ત્રાટક કરવાથી વેધકદષ્ટિ થઈ શકે છે. તે ત્રાટક કરવાની રીત માટે યોગશાસ્ત્રમાં બરાબર જોઈ તે પ્રમાણે કરવી.

(૨) એક સમ ચોરસ કાગળના ટુકડા ઉપર વચમાં સાદીથી કે ખીજા કોઈ કાળો ડાઘ પાડી શકાય તેવા પદાર્થથી અડધી પાછ નેટલો ગોળ આકાર કરવો. પછી તેના ઉપર સવારના અડધાથી પોણા કલાક સુધી દષ્ટિ બાંધી બેસાય તો આવી દષ્ટિ થાય છે. પણ તે કંઈ એક બે દીવસમાં પ્રાપ્ત થતી નથી તેને માટે જો એકાદ મહીનો તેવી રીતે બેસાય તો જરૂર દષ્ટિ વેધક અને સ્થિર બને છે. આમ જોતી વખતે દષ્ટિ સ્થિર રાખવી જોઈએ.

(૩) કાચના તકતામાં પોતાનું મુખ ધારીને જોઈ રહેવાથી આવી દષ્ટિ થાય છે પરંતુ આમ કરવાથી આંખને નુકશાન થવાનો સંભવ છે, તેથી કોઈએ આવી રીતે પોતાની દષ્ટિ સ્થિર કરવા માટે પ્રયત્ન કરવો જોઈએ નહીં.

(૪) દીવાની જ્યોત ઉપર ધારીને જોવાથી પણ આમ બને છે આ રીત પણ નકામી છે કારણ કે તેમ કરવાથી આંખને નુકશાન થવાનો સંભવ છે માટે આ રીતનો પણ કોઈએ ઉપયોગ કરવો જોઈએ નહીં. તેમજ કેટલાક વખતે આવી રીતે જોનારના આંખના મળતંતુ થાકી જાય છે અને જોનાર માણસ નિંદ્રામાં આવી પડે છે. કેટલીક વખતે જોનાર માણસ દીવાને મોટો દેખે છે અને પછી દીવો ઘુબી નાંખ્યા છતાં બધી જગ્યાએ દીવા દીવાજ દેખે છે અને તેની સ્થિતિ બરાબર થયેલી નજરે પડે છે. માટે આ રીતનો ઉપયોગ કરવો સારો નથી.

(૫) શાલિગ્રામ નામનો કાળો ગોળ પથર હોય છે તે પર ધારી ધારીને સવારના પોહોરમાં કેટલાક દીવસો સુધી જોવાથી આવી દષ્ટિ થાય છે. બાવા લોકો આવા શાલિગ્રામનો ઉપયોગ કરી પોતાની દષ્ટિ

સ્થિર કરવાનું શીખે છે. બલુતી નાંખી અમુક આવે અમુક માણસ પાસેથી અમુક વસ્તુઓ લેઇ ગયો એવું જે કહેવામાં આવે છે તે ખાવાઓ ધણા ખરા શાલિગ્રામથી પોતાની દૃષ્ટિ સ્થિર કરેલી હોય છે તેવી દૃષ્ટીની મદદથી તેઓ તે પ્રમાણે કરી શકે છે.

(૬) સ્ફટિક (Crystal) ના પથ્થર ઉપર ધારીને જોવાની ટેવ પાડવાથી

સંકલ્પ બળવાન કરવાની રીત:—ઈચ્છા ધર્મભૂત કરવાના કામમાં સંકલ્પ—બળ બહુ અગત્યનો ભાગ બળવે છે. સંકલ્પ—બળથી વિચાર—સંદેશા (thought messages) લખાવી તેના ધારેલા સ્થળે મોકલી શકાય છે. સ્થળ દુર હોય તેથી કંઈ તે મોકલવામાં અડચણ પડતી નથી. પણ જો સંકલ્પ નિર્બળ હોય અને તે મોકલવાનું સ્થાન દુર હોય તો તે ધારેલે સ્થાને પોહોંચી શકતો નથી. તેનું વેરન છોરન થઇ જાય છે. એવો નિર્બળ સંકલ્પ શકત બહુજ નજીકના માણસ ઉપર જુજ અસર કરે છે અને તે માટે સંકલ્પ પ્રબળ બનાવવાની જરૂર છે. ખીજી બધી શક્તિઓ જેમ ખીલવી શકાય છે તેવીજ રીતે માનસીક ક્રીયાથી સંકલ્પ પણ બળવાન બનાવી શકાય છે.

ધણાજ શખ્સો પોતાનો સંકલ્પ પ્રબળ છે કે નિર્બળ છે તે જાણી કે સમજી શકતા નથી. તેઓ હુજત, હઠીલાઈ, ગરમ મીઠાજ વીગરે દુર્ગુણોને પ્રબળ સંકલ્પ તરીકે ગણે છે—લેખે છે. પણ આમ માનવામાં તેમની ભૂલ છે કારણ કે સંકલ્પને કાણુમાં નહીં રાખી શકવાના પરીણામને લીધે આવા દુર્ગુણો મનુષ્યોમાં પ્રગટી નીકળે છે. અને તેવા દુર્ગુણોને લીધે પેહેલાંના કરતાં તેમનો સંકલ્પ નિર્બળ બને છે, અને તેથી પોતે ના હીમતવાન થાય છે. બળવાન સંકલ્પ વાળો સખસ એક વખત નિર્ણય ઉપર આવ્યા પછી પોતાનું ધારેલું કામ પાર પાડવામાં ખચકાતો નથી.

બળવાન સંકલ્પવાળો શખસ પોતાની બધી શક્તિ નક્કી કરેલા વિચારમાં રોકે છે અને પોતાનું ધારેલું કામ પાર ઉતરે ત્યાં સુધી તે ત્યાં ટકાવી રાખે છે. તે વિચાર પોતાના જાત કામને માટે હોય અગર તો ખીજાના લાભનાં અંગે કરેલો હોય તો પણ તે તેમાંથી સ્ખલીત થતો નથી.

બળવાન સંકલ્પથી જેમ એક સખસને સેહેલાઈથી કાણુમાં લેઇ શકાય છે તેમ ધણા માણસોને પણ લેઇ શકાય છે.

ખાસ અમુક કામમાં ઘણી શક્તિ વાપરવાને કોઈ શક્તિવાન હોય તેથી પોતાનો સંકલ્પ બળવાન છે એમ કેટલાકને દેખાય છે પણ તે કંઈ કસોટી નથી. નીત્ય કામમાં નીરંતર તેવી શક્તિ વાપરવાની તેનામાં શક્તિ છે કે નહીં, તેના ઉપર તેના સંકલ્પ બળની કસોટી થાય છે. એમાંથી ક્યું કામ કરવું તે ઉપર તેનો સંકલ્પ દ્યુપચુ હોય તો તેનો સંકલ્પ નિર્બળ છે એમ જાણવું. જો કોઈ સખસ અમુક નિર્ણય ઉપર આવ્યા પછી પોતાનો તે કરેલો નિર્ણય ખીજ માણસના કહેવા ઉપરથી વગર વિચારે બદલે તો સમજવું કે તેનામાં સંકલ્પ-બળ નથી અને તેવા માણસને પોતાના ઉપર વિશ્વાસ નથી અને તેવા માણસનો સંકલ્પ દીન પર દીન નિર્બળ થતો જાય છે.

જો માણસોએ જીંદગીમાં બનતા બનાવો અને મનુષ્ય જાતનો અભ્યાસ કર્યો છે તેઓને સ્પષ્ટ માલુમ પડેલું છે કે જો માણસ એક વિચાર ઉપરથી ખીજ વિચાર ઉપર આવે છે, તેમ એક રીત બદલી ખીજ રીત પકડી વારે ઘડીએ તે બદલે છે તેવો માણસ જીંદગીમાં કંઈ પણ ઉપયોગી કામ કરી શકતો નથી, તેમ તેવો માણસ તેવા કામ માટે તદ્દન નાલાયક છે. તેથી દુનીયામાં કેટલાક માણસો એવા હોય છે કે તે કોઈ પણ વિષય બાબત ચોક્કસ નિર્ણય ઉપર આવી શકતા નથી. તેઓ પાણીના મોજા ઉપર ખુચના દુકડાની માફક દુનીયામાં આમ તેમ અથડાય છે. દુનીયાની અંદર ફરી ન મળે એવી તક-કદાચ પોતાની ભવીષ્યની આખી જીંદગી બદલાઈ જાય તેવી તક-તેમને મળે છે, પણ પોતાનો સંકલ્પ નિર્બળ હોવાથી કોઈપણ જાતના નિર્ણય ઉપર આવી શકતા નથી અને તેથી આવેલી તક તેઓ ગુમાવે છે અને તેવી તક ગુમાવ્યા પછી તેઓ બધો વાંક નશીબનો કાઢે છે.

તેટલા માટે દરેક સખસની ફરજ છે કે તેણે પોતાનો સંકલ્પ બળવાન બનાવવા યત્ન કરવો જોઈએ. પ્રબળ સંકલ્પ શિવાય પોતાનામાં સ્થિરતા કે સ્વતંત્રતા આવતી નથી. ડાહ્યાપણ ભરેલા નિર્ણય કરી તેને વળગી રહેવાથી સંકલ્પનું બળ ખીલી તે પ્રબળ બને છે. તેથી દરેક સખસે પેહેલાં ડાહ્યાપણ ભરેલી રીતે વિચાર કરી, પછી ચોક્કસ તે બાબતનો નિર્ણય કરી, દૃઢતાથી ધારેલું કામ પાર ઉતારવા મથન કરવું જોઈએ અને તે કરતાં કંઈ ચોડી ઘણી અડચણો આવે, તેથી નાઉમેદ થઈ તે બાબતમાં તેણે પાછી પાની કરવી નહીં. જો સખસો આ નિય-

મોને વળગી વર્તશે તો તેઓ જરૂર પાતાની જાંઘગીમાં ઉંચી પદ્ધતિએ પોહોમ્યા વગર રહેશે નહીં.

ચોકસ નિર્ણય કર્યા પછી આપણી વિચાર શક્તિ પ્રમાણે આપણને તે ખરો લાગતો હોય તો તે પ્રમાણે વર્તવું પણ કોઈ દીવસ દહીલા કે ગેરન્યાયખી થવું નહીં. થએલી ભુલને દહીલાઈથી વળગી રહેવા કરતાં થએલી ભુલ સુધરવામાં વધારે પ્રયત્ન સંકલ્પની જરૂરીયાત છે. જ્યારે તમને તમારી ભુલ થયેલી માનુષ પડે ત્યારે તે ભુલ તમારા સંકલ્પ બળનો ઉપયોગ કરી સુધારવી જોઈએ. ખીજા માણસની સલાહ લેઈ વર્તવા કરતા તમારે પોતાની મેજે તમારા કામ માટે નિશ્ચય કરવો, કારણ કે તેમ ન કરવાથી તમારી નિર્ણય કરવાની શક્તિ અદૃશ્ય રીતે નબળી થાય છે.

નીચેના નીચમો પ્રમાણે વર્તવાથી તમારો સંકલ્પ બળવાન થશે. નીચેના નીચમો દરરોજ વાંચવા અને દરેક વખતે તે પ્રમાણે વર્તવાનો તમારે ઠરાવ કરવો જોઈએ.

- ૧ સ્વતંત્ર રીતે મારું કામ કરીશ; બીજાના કલા પ્રમાણે નહીં કરું.
- ૨ મારું કામ કરવામાં હું પોતે ગભરાઈશ કે ઉશ્કેરાઈશ નહીં.
- ૩ હું મીઠાજ ખોઈશ નહીં તેમ ચીડીયાં નહીં કરું.
- ૪ કોઈ બાબતનો ઉતાવળથી નિર્ણય નહીં કરું.
- ૫ એકવાર નિર્ણય કર્યા પછી તે બાબત પસ્તાવો નહીં કરું.
- ૬ હું જે ઠરાવ કરીશ તે છેવટનો કરીશ અને તે બાબતમાં કંઈ અધુરું રાખીશ નહીં.
- ૭ મારી બુદ્ધિ વિરૂદ્ધ કંઈ કામ નહીં કરું.
- ૮ જે નિર્ણયથી બીજાને તુકશાન થાય તેવા નિર્ણય હું કોઈ દીવસ કરીશ નહીં.
- ૯ બીજા સાથેના કામમાં હું પ્રમાણીકપણે વર્તીશ.
- ૧૦ આ ઠરાવોની મારા મન ઉપર સજ્જડ છાપ બેસાડીશ અને દરરોજ તે પ્રમાણે વર્તીશ.

જેમ અને તેમ હમેશા ઉપરના નીચમો પ્રમાણે વર્તવું અને નિરંતર પોતાની અક્ષય હુશિયારી ઉપર આધાર રાખવો. કદાચ તમારો ઠરાવ ભુલ ભરેલો હોય અને બીજાનો ખરો હોય પણ બીજાના વિચાર પ્રમાણે

વર્તવાથી તમારો સંકલ્પ બળવાન થશે નહીં. જો તમારી જીલ થતી હશે તો અનુભવથી ભવિષ્યમાં તેમ નહીં થાય. ઉપર જે રીત અને નીચમો અતાવ્યા તે પ્રમાણે વર્તવાથી દરેક જણ પોતાનો સંકલ્પ પ્રબળ બનાવી શકે છે. પરંતુ કોઈને આ પ્રમાણે વર્તવું ઠીક ન લાગે તો તેણે નીચેની રીત અજમાવી પોતાનો સંકલ્પ બળવાન કરવાને યત્ન કરવો જોઈએ.

સ્વાકર્ષણ શક્તિ

કેટલાકે એવા સંકલ્પબળને સ્વાકર્ષણ શક્તિના નામથી ઓળખે છે; તે સ્વાકર્ષણ શક્તિ ક્ષતેહ મેળવવા માટે તમારો તમારી પોતાની ઉપર પૂર્ણ વિશ્વાસ હોવો જોઈએ એટલે તમારે ગર્વીષ્ઠ હોવું જોઈએ એમ સમજતા નહીં. જે લોકો રીતભાતમાં મધ્યસ્થ, શાંત ઠંડી પ્રકૃતિના, અવ્યગ્ર, અને પૂર્ણ વિશ્વાસવાળા હોય છે તેઓ મહાન ક્ષતેહ પ્રાપ્ત કરે છે. જે વેપારીને પોતાના માલમાં ભરસો ન હોય તે તે વેપારમાં ફાવી શકતો નથી. તે વેપારમાં બરાબર શ્રવવાને માટે તેને પ્રથમ તેમાં વિશ્વાસ હોવો જોઈએ, તેમ પોતે માલ વેચી શકશે એમ તે માનતો હોવો જોઈએ તેમજ પોતાના માલના સર્વ ગુણ પોતે જાણતો હોવો જોઈએ; પોતાના તનમનથી ધરાકને ગળે તે ઉતારવા જોઈએ. પણ જો તે રટતી સુરત રાખી ચીપી ચીપીને ગમે તેમ બોલે તેથી કંઈ બલીવાર થતો નથી. તેટલા માટેજ જે માલનો તમો વેપાર કરતા હો તેના બધા ગુણોનો પેહેલાં બરાબર સમજી અભ્યાસ કરો કે ધરાક માલ જોતાંની સાથે તમારી વાતચીતથી પાણી પાણી થઈ જાય અને સોદો કર્યા વગર ત્યાંથી ખસે નહીં; તમારું કહેવું બધું બરાબર છે, એમ તમારા ધરાકની તમારે ખાત્રી કરી આપવી જોઈએ, કોઈ કામના સંબંધી બીજા લોકોને તમારા જેવાજ વિચાર ધરાવા માંગતા હો અગર તમારી ઇચ્છાનુસાર કામ કરાવવા માંગતા હો ત્યારે તે કામ શરૂ કરતાં પેહેલાં આખા વિષયનો પૂર્ણ અભ્યાસ કરવો જોઈએ, તેમ તે સંબંધે શું શું અને કેમ બોલવું તેનો પણ નિર્ણય કરવો જોઈએ. તેમજ જે જે માણસોના સંગમાં આવો તેમનો (તેમની રીત ભાત આચાર વિચાર વીગરે) પણ અભ્યાસ કરવો જોઈએ એટલે કેટલાક પ્રસંગોએ વધારે બોલવું નકામું છે, અને કેટલીક વખતે તેથી હલકું છે. કેટલીક વખતે તમારે નરમાશથી વાત કરવી જોઈએ ત્યારે કેટલીક

વખત આંખ ચઢાવીને બોલવાથી કામ સરે છે. તમારે તેવા પ્રસંગોમાં તમારી અકલ હુશીયારી વાપરવી જોઈએ કે કેવી રીતે વર્તવાથી શયદો થશે. હમેશાં સામાની સાથે મળતા થઈ કામ લેવું સાફ છે.

જો માણસ પાસેથી તમારે તમારું કામ કાઢી લેવું હોય તેની સાથે તેને બોલું લાગે તેવી રીતે વાઢવીવાદ કરવો નહીં. તેનામાં કઈ કઈ નિર્બળ બાબત છે તે તરફ ધ્યાન આપી તે ઉપર મારો ચલાવશો તો તમો તમારા કામમાં શાવી શકશો; દરેક માણસને એવી રીતે કાંઈ કાંઈ પ્રકારની નિર્બળતા હોય છે.

કાંઈ માણસની સાથે પ્રથમ મુલાકાત થાય તેના ઉપર તમો અસર કરવા માગતા હો તો બના શકે તો તમારે તેની સાથે હસ્ત મેલાપ યાને શેકહેન્ડસ કરવા, પણ તેવો હસ્ત મેળાપ કરવામાં પણ હુશીયારી વાપરવાની છે અને તે માટે તે કેમ કરવો તેની રીત બતાવવી વાસ્તવીક છે અને તે પ્રમાણે કરવાથી સામા માણસના ઉપર તમારી ધારેલી અસર થશે.

તેનો હાથ બને તેટલો બરાબર સખત પકડો પણ તેને ઈર્જિ થાય તેવી રીતે પકડવો ન જોઈએ. હસ્ત મેળાપમાં આંગળીઓ પકડવાની નથી. તેનો હાથ યાને હથેળીવાળો ભાગ એકદમ પકડી દેવો કારણ કે તેમ જલદી નહીં કરે તો તમો માણસ તેની આંગળીઓ બંધ કરી દેશે અને તેથી તેનો હાથ બરાબર તમારા હાથમાં આવી શકશે નહીં, પછી ફક્ત એક વખત હસ્ત મેલાવી ઉપર નીચે હલાવો અને બ્યારે હાથ હલાવતાં નીચે હાથ લાવો ત્યારે એ-ચાર સેકન્ડ થોભી તમારો હાથ તેના હાથમાંથી (છુટો કરતી) પાછો ખેંચી લેતી વખતે તમારા હાથની આંગળીઓ તેની હથેલી ઉપર થઈ જવા દો અને તમારો અંગુઠો પેહેલી આંગળી ઉપર ધીમે ધીમે જવા દો. આવી રીતે હસ્ત મેળાપ કરવાનું થોડા સખસો જાણે છે. જો તમો ઉપર પ્રમાણે હસ્ત મેળાપ કરવામાં વર્તશો તો ઘણા અંશે તમો આ માણસ ઉપર અસર કરી શકશો.

બ્યારે તમો બીજાની સાથે હસ્ત મેળાપ કરો તે વખતે તે સખસની તરફ જરા વાંકા વળો અને તેના નાકના મુળ ઉપર ધારીને એકી ટસે જુઓ અને જો બાબત તેના ઉપર ઇસાવવી હોય તે બાબતનો મનમાં ચોક્કસ વિચાર કરો.

હસ્ત મેળાપ કરવાની ઉપર બતાવેલી રીત પ્રમાણે બરાબર ટેવ

પાડવી જોઈએ. જ તમારે આગળ પડતા થવું હોય તો તમારે એવી એવી નાની બાબતો ઉપર બરાબર ધ્યાન આપવું જોઈએ. ઘણા સખસો તેવી નાની નાની બાબતો ઉપર ધ્યાન નહીં આપતાં એકદમ મોટાં કામ માથે ધરવાં જાય છે તેથી તેમાં પાછા પડી પાછળથી પસ્તાય છે. નાની વસ્તુઓનો સમુદ્ધ મોટો દેખાય છે અને જેઓ નાની ક્ષી તેને પડતી મુશ્કેલી તે ઉપર લક્ષ્ય નથી આપતા તેઓ કદી પૂર્ણતાને પોહોચતા નથી.

સ્વાકર્ષણ યાને અંગત અસરનો મુળ પાયો સારા મજબુત સખળ સંકલ્પ will-power ઉપર રહેલો છે. પોતાની મનશક્તિ કેળવવાને-તેને સખળ બનાવવાને દુનીયામાં થોડાજ સખસો યત્ન કરતા હશે. વાંચતાં લખતાં શીખવાની, પૈશા પેદા કરવાની ધંધો વેપાર રોજગાર કરવાની કળા, સઘળા આજકાલ શીખતા માણસ પડે છે પણ તે વ્યાપાર-કળા વીગેરેમાં કેમ દૃતેહમંદ થવું-ધાર્યું કામ કેવી રીતે પાર પાડવું-ખીજ સખસો ઉપર અદૃશ્ય રીતે કેમ અસર કરવી તે શક્તિને કેળવવાને યાને ખીલવવાને અજમાયશ કરતા કોઈ દેખાતા નથી. કેટલાકોને તો તેના વિચારજ નથી. કેટલાકો એમ ધારે છે કે તેને ખીલવવાની જરૂર નથી તેતો પોતાની મેજે વખત આવે ખીલશે; આવી રીતના ભુલ ભરેલા ખ્યાલમાં દુનીયાનો મોટો ભાગ ગોથાં ખાયાં કરે છે. એક સાધારણ અકલથી વિચાર કરીએ કે હાથને કસરત આપ્યા શીવાય હાથ મજબુત થતા નથી તેવીજ રીતે શરીરને અને યાદશક્તિને પણ કસરત આપ્યા શીવાય તે સારા થતા નથી-વગર કસરતે એકજ સ્થિતિમાં રાખેલો હાથ મુકાષ્ઠ નિર્જીવ લાકડા જેવો સ્તબ્ધ બની જાય છે. તે પ્રમાણે ગણીત શાસ્ત્રમાં, શંખીત શાસ્ત્રમાં વીગેરે શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરેલા પુરૂષો આપણી દૃષ્ટીએ પડે છે પણ જો આપણે કોઈને પણ શલુકાઈથી પુછીએ કે તમોએ તમારી મનશક્તિ ખીલવવાનો કોઈપણ પ્રયત્ન કર્યો છે અને કર્યો છે તો શા કર્યો છે, તે બાબતસર કંઈ કસરત કરી છે કે કેમ તો તમોને બાગ્યેજ કોઈની પાસેથી સંતોષકારક જવાબ મળી શકશે.

આટલું જાણવા પછી મનશક્તિને કેળવ્યા કે ખીલવ્યા શીવાય તે સખળ બની શકે એવું ધારવું તે ફેકટ અને વિચાર દૃષ્ટીની બાહાર છે. તેવો વિચારજ મુળ પાયા વીનાનો છે. મનની કોઈ પણ શક્તિ તેનો ઉપયોગ કર્યા શીવાય સખળ થતી નથી.

ધણી લોકો એમ પણ ધારતા માણુમ પડે છે કે તેમની મન શક્તી બહુ સખળ છે પણ ખરું જોતાં તદ્દન તેથી ઉલટુંજ હોય છે. તેઓ તપી જતાં, હઠીલાઈ વાળા અગર તેવીજ જાતના સ્વભાવને સખળ મન શક્તી તરીકે માનવામાં મોટી ભુલ કરે છે. કારણ કે ખરી રીતે જોતાં તેવો સ્વભાવ તો ઉલટો તેના સંકલ્પ બળની નીર્બળતા બતાવે છે. પોતાનો સ્વભાવ પોતાના કાણુમાં રહી શકતો નથી એજ બતાવી આપે છે કે કાણુમાં રાખવાને મન શક્તિને કેળવેલી નથી, તેમ તે સખળ નથી. જ્યારે તમો પોતે પોતાનો મીઝજ અને મનને કાણુમાં રાખવાને શક્તીવાન નથી તો પછી ખીજ ઉપર કાણુ ધરાવવા અને તેમના ઉપર હુકમો શરૂમાવવા ને તમારી લાયકાતમાં ખામી છે. તો તેટલા માટે પ્રથમતો તે મન શક્તિ નો તમારી પોતાની ઉપરજ અજમાયશ કરતાં શીખો. મનમાં આવતા વિવિધ વીચારોને તથા તેની અન્ય શક્તિઓને પૂર્ણ કાણુમાં રાખવાની ટેવ પાડવાથી મન શક્તિ-સંકલ્પ સખળ થશે અને તેટલાં માટે દરેક જાણુને પોતાના હિતાયે તેમ કરવાની જરૂર છે.

રીત:—મન શક્તિ-સંકલ્પ સખળ થાઓ, ખીજનાં ઉપર પૂર્ણ કાણુ મેળવાય તેવી રીતે તમારી મન શક્તિને જોર મળો-પોતાની જાતને આંકાશમાં રાખી શકવાની શક્તિ સખળ થતી જાઓ એવો દરરોજ દંઢ નિશ્ચય કરો. અને આમ કરવાથી તમારી મન શક્તિને પુટી મળશે. દીવશમાં ઘણી વખત આ બાબતનો વિચાર કરો અને ખાસ કરીને રાત્રે સુવા જતી વખતે તેવો વિચાર મનમાં રાખો. કૃતેદમદં થવાનો દંઢ નિશ્ચય કરો.

દરેક મનુષ્યના શરીરના છેડામાંથી અદૃશ્ય પ્રવાહ વહવા કરે છે અને મજબુત મન શક્તિ-સંકલ્પ બળવાળા શખસમાંથી એવો પ્રબળ પ્રવાહ વહે છે કે માર અને ધાકથી તામે કરો તેના કરતાં તેવા પ્રબળ પ્રવાહથી બહુ જલદીથી અને સેહેલાઈથી સામો માણુસ તામે થઇ જાય છે. આવા માણુસના સંગમાં આવતાં તરતજ તમારા મન ઉપર કંઈક વિચિત્ર લાગણી ઉત્પન્ન થાય છે અને તે તમને લાગે છે છતાં તે કેમ થાય છે તે તમો જાણુતા નથી. દરેક માણુસમાં તેવી શક્તિ છે પણ તે કેળવ્યા શીવાયની અધમ સ્થિતીમાં પડી રહેલી હોય છે, તેટલા માટેજ તે કેળવવાની ખાસ જરૂર છે, પણ તે કંઈ એક દીવશમાં કે એક મહીનામાં થઈ શકે નહીં, તેને માટે તમારામાં ધીરજ અને અંતીલાપણું જો-

૬એ. દરેક વસ્તુને સારી રીતે કળવવાને પુરતો વખત જોઈએ છીએ તેના કરતાં પણ આ અદસ્ય પણ મહાબળવાન શક્તિને તેની પૂરી જાહોજલાલીમાં આણવા માટે અથાગ મહેનત, ધીરજ, અને ખંતીલા-પણાની ખાસ જરૂર છે.

નીચેની રીતનો બરાબર અભ્યાસ કરી તે પ્રમાણે ચાલવાથી મન શક્તિ વધારે પ્રબળ થશે અને તમારા પ્રસંગમાં આવતા અન્ય સમસો ઉપર તમારી ધારેલી મુશ્કેલી પાર પડશે માટે તે ઉપર પુરતું લક્ષ આપી વર્તવાને મારી ખાસ બલામણુ છે.

નીચેના વાંચ્યો છુટા છુટા કાગળના ટુકડા ઉપર લખી રાખો એટલે એક અડવાડીયા માટે નીચેના ૭ વાંચ્યો ૭ જુદા જુદા કાગળના ટુકડા ઉપર લખી રાખી અકેક ટુકડો દરરોજ લેઈ ઘણો વખત તેના ઉપર એક ચિત્તથી જુઓ. તેમજ પછી સુધ રહેવા જતી વખતે ૫-૧૦ મીનીટ તેના ઉપર ધારી ધારીને મનન કર્યા કરો અને છેવટે સુતી વખતે તેજ વિચાર તમારા મનમાં રમ્યા કરવો જોઈએ. અને આમ કરવાથી તમારી ઉંઘમાં તમારું મન કામ કર્યા કરશે અને તે વાંચેલી અને મનન કરેલી સુચનાઓ મનમાં બરાબર ઠસી જશે અને મન શક્તિ સખળ થશે.

- ૧ મારી મન શક્તિ પ્રબળ છે. તેની ધારેલી અસરની સામે કોઈ ટકી શકશે નહીં.
- ૨ કોઈ દીવશ ના ઉમેદ થઈશ નહીં. નીરાશ બનીશ નહીં.
- ૩ હું હમેશાં મારા કામમાં ફાવીશ. ગમે તેમ થાવ પણ હું શાંતિ વગર રહેનાર નથી.
- ૪ દરેક ઘંઘામાં અને કામમાં મારું ધાર્યું થશે. કોઈ દીવશ મને નુકશાન થનાર નથી.
- ૫ મારી પ્રબળ મનશક્તિ સામે કોઈ ટકી શકનાર નથી; મારી તેવી શક્તિ પ્રબળ છે.
- ૬ લોકોને હું કામમાં લેઈ શકીશ તે મારી ઇચ્છા વિરૂધ્ધ જઈ શકશે નહીં.
- ૭ લોકો ઉપર કામ ધરાવવાનો મ્હેં નિશ્ચય કર્યો છે. મારા સ્વભાવ ઉપર મારો પૂરો કામુ છે. નિષ્ફળતા એ શું ચીજ છે તે હું જાણુતો નથી.

ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે દરરોજ અકેક વાક્ય લઈ તે ઉપર મનન કરે; તેમ કરતાં ૭ દીવસ યાને એક અઠવાડીયામાં બધા સાતે વાક્યો પુરા થશે એટલે તે અઠવાડીયાના અંતે બધા સાતે વાક્યો લેઈ દરરોજ ઘણી વખતે તે સાતે વાક્યોનું ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે બરાબર મનન કરે અને તે મુજબ લગભગ એ અઠવાડીયા અગર તેથી પણ વધારે વખત જો બની શકે તો મનન કરે. ત્યાર પછી નીચેના વાક્યોનું દરરોજના અકેકનું મનન કરે અને તે જ્યારે ખલાસ થાય ત્યારે બધી યાદી લેઈ ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે દરરોજ બધા વાક્યો ઉપર બરાબર મનન કરે.

- ૧ હું શરમાઈશ નહીં; કોઈની પણ સાથે વાત કરતાં ગભરાઈશ નહીં. ગમે તેવા સંજોગો હશે તો પણ મારું કામ નીરાંતે શાંત મનથી કરે જઈશ.
- ૨ હું ક્રોધ પામીશ. ક્રોધ પામવો જોઈએ. તેમાં કંઈ પણ મારી આડે આવી શકશે નહીં.
- ૩ કોઈપણ બાબતની હું ચીંતા કરીશ નહીં; કશાથી મને ચીંતા ઉત્પન્ન થશે નહીં.
- ૪ દરેક વખતે મારો સ્વભાવ-મીઞજ મારા કાબુમાં જ રહેશે મારા પોતાના ઉપર મારો પૂર્ણ કાબુ છે. મારી મન શક્તિ પ્રબળ છે.
- ૫ લોકો ઉપર હું અસર કરી શકીશ; લોકો મને ચાહવા જોઈએ; મારી મરજી વિરૂદ્ધ તે જશે નહીં.

ઉપરના નીચેના જો બરાબર રીતે તમે પાળશો તો તમારા સ્વપ્નામાં પણ નહીં હોય તેવી રીતે સદૃઢ શક્તિ તમારામાં ખીલશે.

કેટલાક શખસો ખીજ કરતાં વધારે આકર્ષક હોય છે. કેટલાકની તરફ આપણો પ્રેમ સ્ફુરે છે-મન ખેંચાય છે તેનું કારણ તેનામાં આકર્ષક શક્તિ પ્રબળ હોય છે તેથી તેમ થાય છે.

તે ઉપરથી તેવી આકર્ષક શક્તિ શું છે અને કેમ પ્રબળ થઈ શકે તે જાણવાની ખાસ જરૂર છે.

તે એક જાતનો શક્તિમદ અદૃશ્ય પ્રવાહ છે અને તે મનોવિકાર માંથી નીકળે છે તે જુદી જુદી જાતનો હોય છે એટલે કેટલાકના ઉપર કેટલાકને પ્રેમ ઉપજે અને કેટલાકને ન ઉપજે એટલે દરેક

જાણુને પ્રેમ એકજ સખસ ઉપર ઉત્પન્ન થાય એવી શક્તિ ભાગ્યેજ કાષ્ટ નામાં માલુમ પડે છે. તે જુદા જુદા પ્રકારનો હોવાથી ઉપર પ્રમાણે પરીણામ થાય છે પણ તે શક્તિને જે તમે બરાબર ખીલવો તો તે જે સખસોના પ્રસંગમાં તમે આવતા જાઓ તેમાંથી ૯૦ થી ૯૫ ટકા ઉપર તમારી શક્તિની અસર થવાનો સંભવ છે.

તે પ્રવાહ મન શક્તિના કાચુ હેઠળ હોય છે. અને જેમ જેમ તમારી ઈચ્છાનો તમે વધુ ઉપયોગ કરશો તેમ તેમ (ઉપર જણાવેલા હેતુ 'ધ્યાનમાં રાખીને) તમે વધુ આકર્ષક થશો અને ઘણા માણસો તમારી અસરને આધીન થતા જશે; પરંતુ ઉપર પ્રમાણે કરવાને તમારમન હોવું જોઈએ; એકાદ દીવશ કે મહીનામાં આ પરીણામ કંઈ મેળવી શકાય નહીં માટે તેને વાસ્તે કેટલાક વખત સુધી તમારે ટેવની માફક ખંતથી કામ કરવું જોઈએ, કારણ કે ઉતાવળે કંઈ આંખા પાકતા નથી; ઘણાકો જે ચાર રોજ ઉપર પ્રમાણે કરે છે અને તેટલા વખતમાં કંઈ માલુમ નથી પડતું એટલે તે રીત નકામી છે અગર તેથી કંઈ થઈ શકતું નથી અને ખાલી શંકા છે એમ ગણી તેને છોડી દે છે પણ તેમ કરવામાં તેમની મોટી ભુલ છે.

દુનીઆમાંની અમુલ્યમાંની અમુલ્ય વસ્તુ કરતાં પણ આ શક્તિની પ્રાપ્તિ ઘણી અમુલ્ય છે અને તે પ્રાપ્ત કરવાને માટે દરેક મુતુષ્યે અધ્યાગ મેહેનત લેવી જોઈએ. તે શક્તિ કંઈ જેવી તેવી નથી, તેના આશ્રયથી સત્તા, સુખ, તન, ધન સઘળું સારી રીતે, પ્રાપ્ત થાય છે. તેની મદદથી આટલું બધું મળે છે છતાં શા માટે આજીવનમાં વખત ગુમાવી તે મેળવવા મહેનત કરવી ન જોઈએ. તમે આકર્ષક બની શકો તેમાં લેશ માત્રનો પણ શક નથી. હાલ તમેને તેમ થવું બહુ અજાણ્યું જેવું લાગશે તેમજ તે બનવું મુશ્કેલ છે એમ તમે માન્યા કરશો પણ તેમ છતાં જે તમે આ પુસ્તકમાં બતાવેલી રીત પ્રમાણે ધીરજ અને ખંતથી તે પ્રબળ બનાવવાની પાછળ પડશો તો જરૂર તમારી ધારણા પાર પડશે. અને તમારા સ્વપ્નામાં પણ નહીં હોય તેવી પ્રબળ શક્તિ ધરાવનારા તમે બની જશો પૈસો પેદા કરવામાં પણ તમને માલુમ હશે કે પેહેલાં પ્રથમની થોડી નાદર રકમ ભેગી કરી શક્યા એટલે પછી તેનો વધારો કરવામાં અને તેને મોટી બનાવવામાં વધારે મુશ્કેલી લાગતી નથી તેવીજ રીતે પ્રથમ આ શક્તિ પ્રબળ કરવાને પ્રથમના પગલાં જરૂર મુશ્કેલ લાગે છે પણ તેમાં

કેટલોક વખત ગાળ્યા પછી તેવી મુશ્કેલી લાગતી નથી. તેટલાજ માટે દરેક વાંચનારને ખાસ બલામણુ કરવાની કે તેણે આમાં બતાવેલી રીતનો ધીરજ અને ખંતથી બરાબર અભ્યાસ કરવા અને તેમ કર્યાથી તેને લીધેલી મહેનતનો પૂરેપૂરો બદલો મળ્યા વગર રહેશે નહીં.

ઉપર બતાવેલી રીતનો બરાબર અભ્યાસ કરી તેને પૂરતી રીતે અમલમાં મુકો, પછી તમારી ખાત્રી થાય કે તે રીત તમોને બરાબર આવડે છે અને તેનાથી તમોને ફાયદો થયો છે, તો પછી નીચે બતાવેલી રીતનો આગળ અભ્યાસ કરવાનો શરૂ કરો અને તેનાથી તમોને ઘણો મોટો ફાયદો થશે.

કાગળના છુટા ટુકડાઓ ઉપર નીચેના વાક્યો લખો અને ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે ૧૦ રોજ એકેક ટુકડો લેઈ તેમાંના લખાણ ઉપર બરાબર ધ્યાન દેઈ મનન કરો.

મોટા અક્ષરથી નીચેના વાક્યો બરાબર લખવા જોઈએ.

- ૧ જીતવાનો મેં નિશ્ચય કીધો છે. હું શ્વેતક પામેલો છું.
- ૨ લોકોને કાચુમાં લેવાનો અને રાખવાનો મારો દૃઢ નિશ્ચય છે.
- ૩ લોકો ઉપર કાચુ કરી શકું છું.
- ૪ લોકો મને ચાહે છે અને મારા કહ્યા પ્રમાણે તે વર્તશે.
- ૫ હું મારી પોતાની જાતને કાચુમાં રાખીશ. મારા સ્વભાવ ઉપર કાચુ રાખીશ; બીજા લોકો ઉપર કાચુ ધરાવી શકીશ તે મારા મન બળ સામે થઈ શકશે નહીં.
- ૬ દુનીયામાં હું શ્વેતકમંદ થઈશ. કોઈ દીવસ નીજ્જળ, —ના પાસ નહીં થઈ.
- ૭ લોકોની મારા ઉપર ચાહતા થાય તેવો મારો દૃઢ નિશ્ચય છે. તેમને કાચુમાં રાખવાનો મારો દૃઢ નિશ્ચય છે. તેઓ મારી સામે થઈ શકશે નહીં. હું જીતવાનોજ છું કોઈ દીવસ પાછી પાની કરનાર નથી. તેમ હારનાર પણ નથી. હું અને જીત બંને એકમેક છીએ.

ઉપર પ્રમાણે કાગળના ટુકડા ઉપર જુદુ જુદુ લખી રાખો. પછી એક કાચના લોટામાં બે ભાગ પાણી ભરી એક ભાગ ખાલી રાખો પછી

તે ગલાસ (લોટા) તમારા મ્હો આગળ ટેબલ ઉપર મુકો, તે ગલાસથી તમારી આખો બે ત્રણ શીટ છેટે રહે તેવી રીતે બેસો. આરામ ખુરશીમાં બને તો બેસો. પછી તે કાચના લોટાના મધ્ય ભાગમાં ફેટલીક મીનીટ સુધી એકાટસે ધારી ધારીને જુઓ. પછી કાગળના ટુકડા નં. ૧ ઉપર લખેલું વાંચો. પછી એકાટસે તે કાચના લોટાના મધ્ય ભાગ ઉપર પાછું જોયા કરો અને તમારી આંખ ખીલકુલ તમારે સાંધી ખસેડવી નહીં, તે કાગળના ટુકડા નં. ૧ ઉપરના શબ્દો બોલે જાઓ, પાછું ઉપર પ્રમાણે કરો તેમને તેમ ફેટલોક વખત સુધી કરે જાઓ, તેમ કરતાં કરતાં જો તમેને ઝાકાં આવી ઉંઘ આવવા માટે તો ઉંઘ આવવા દો પણ જો બને તો આંખ ઉઘાડી રાખો પણ તે બધો વખત ઉપરના શબ્દો તમારે બોલે જવા જોઈએ લગભગ અડધો કલાક સુધી ઉપર પ્રમાણે જરૂરી રાખવું જોઈએ; પછી બીજો દીવશે બીજું લખાણ નં. ૨ વાળું. ત્રીજો દીવશે નં. ૩ વાળું તે પ્રમાણે કરતાં એક અઠવાડિયું થશે તે પુરૂં થાય એટલે પાછા ફરીથી ઉપર પ્રમાણે એક અગર બે વખત તેનો પાઠ કરી જવો જોઈએ.

ફેટલીક વખતે લોટામાં જોતાં જોતાં કાગળ ઉપરના અક્ષરો પાણીમાં દેખાવા માટે છે અને જો તેમ થાય તો બહુ ધારી ધારીને ત્યાં જોઈ રાખવું કારણ કે ઉપરની સુચનાઓએ તમારા મગજ ઉપર બહુ સારી અસર કરી છે એની એ નીશાની છે.

ઉપર પ્રમાણે જો તમે વર્તેશો તો તમારામાં અનન્ય જીવન શક્તિ પ્રબળ થએલી માલુમ પડશે. અને તેમ થવાને માટે ઘણા લાંબા કાળનો વ્યય કરવો પડતો નથી.

વીજળીક પ્રવાહનો તમારામાં વધારો કરવાને માટે નીચેની રીત અખત્યાર કરો અને તેથી તે પ્રવાહનો તમારામાં સારો વધારો થશે.

ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે એક કાચનો લોટા લેઈ આમજ જણાવ્યું છે તેટલું તેમાં પાણી ભરી પછી તેને તમારી સનમુખ ટેબલ ઉપર મુકી તેના મધ્ય ભાગ ઉપર એકાટસે ધારીને જુઓ અને તેમ કરતી વખતે તમે પોતે આકર્ષક થાઓ-બનો, તમારામાં તેવી શક્તિ જ્યાં જ્યાં ખીલો-તમે લોકોના ઉપર કામુ કરી શકો-લોકો તમને ચાહે વીગેરે જાતનો દૃઢ વિચાર તમારા મનમાં કરો.

આવી રીતે એકી વખતે અડધો કલાક તેવા વિચાર સાથે લોટાના મધ્યભાગ ઉપર જોયા કરવું. પણ જો તે અડધા કલાક દરમીયાન તમોને ઉંઘ આવે તો ઊંધી જવું. જોરથી આંખ ખોલી રાખવાની જરૂર નથી.

જો અમુક માણસને કાચુમાં લેવાનો તમારો વિચાર હોય તો તેવી રીતે પાણીના ભરેલા લોટાના મધ્યભાગ ઉપર જોતી વખતે તે અમુક માણસને કાચુમાં લેવાનો દૃઢ નિશ્ચય કરો. તમારો શબ્દ તે ઉઠાપે નહીં. તમો કહો તે પ્રમાણે તે કરે એવો વિચાર તે વખતે કરો.

આ પ્રમાણે જો તમો ઘણી વખત કરશો તો જરૂર તે સખસને તેમજ ખીજ સખસોને કાચુમાં આણવાને તમારામાં અનન્ય જોડલી શક્તિનો વધારો થશે પરંતુ એટલું યાદ રાખવું જોઈએ કે કેટલાક માણસો એવા હોય છે કે તેની તેવી શક્તિ તમારી શક્તિથી પ્રતીકુળ હોય છે અને તેવા સખસોને કાચુમાં આણવાનું ઘણું મુશ્કેલ થઈ પડે છે. પણ તેવા સખસો બહુ થોડા નીકળી આવે છે.

જો કાંઈ માણસને તમારે અમુક વસ્તુ વેચાણ આપવી હોય તો તેવી રીતે પાણીના લોટામાં ઉપર પ્રમાણે જોઈ તમારી પાસેથી તે સખસ તે વસ્તુ ખરીદે, તમારા વિચારથી તે વિશ્દ્ધ જન્ય નહીં વીગેરે તરેહનો દૃઢ નિશ્ચય કરો એટલે તેવો વિચાર તમારા મગજમાં સજ્જડ દસી જશે. અને તમો તેની પાસે તેવા વિચાર સહીત જશો તો તેની રૂબરૂમાં તમારી તેવી શક્તિની અનન્ય છાપ પડ્યા વગર રહેશે નહીં, કદાચ જો તે વખતે તે વસ્તુ તે નહીં ખરીદે તો પણ તમારા ઐશ્વર્યની અને તમારા વિચારની એટલી બધી તો અસર તેના ઉપર થએલી હશે, કે તમારા ગયા પછી તે ઉપર બહુ વિચાર કરશે અને છેવટે તમોએ ધારેલી વસ્તુ તમારી પાસેથી તે ખરીદશે.

ઉપર સુચનાઓ જે આપેલી છે તેની સાથે તમારે તમારી અકલ હુંશીયારી વાપરવી જોઈએ એટલે જે વસ્તુ વેચવા માંગતા હો તેના ગુણ દોષ તમારે જાણવા જોઈએ, તેમજ જે સખસ ઉપર કાચુ ધરાવવા માંગતા હો તેનો તમારે અભ્યાસ કરવો જોઈએ; તેનામાં નિર્બળતા ક્યાં છે. તે જાણવી જોઈએ.

વીજળીક પ્રવાહની તમારામાં વૃદ્ધિ થવાની સાથે તમારા ધંધાનું પૂર્ણ જ્ઞાન ધરાવતા હોએ તો તમારા ખ્યાલમાં પણ નહીં હોય તેવી ક્ષતેહ તમારા ધંધામાં તમો મેળવી શકશો.

ખીજો ઉપાય એવી રીતનો છે કે કોઈ મૂર્તિ, છબી, પુરૂષ કે ખીજો કોઈ પદાર્થ હાજર હોય તો તે ઉપર પોતાની એક દૃષ્ટિ કરી ચીત્ત ત્યાં ઠેરવવું. જો ત્યાં હાજર ન હોય તો તે પદાર્થ કે પુરૂષ મનમાં સારી રીતે કલ્પવો અને તેનો આબેહુબ ચીતાર પોતાની દૃષ્ટિ આગળ ખાલી જગ્યામાં મનદ્વારા ખડો કરવો પછી કોઈ ઘર, બાગ કે એવું બીજું કોઈ પણ સ્થળ મનમાં કલ્પવું અને પછી તેવા દેખાવની અંદર લીન થઈ જવું. પછી પોતાના મનમાં પ્રથમ ધારેલી આકૃતિ પોતાની નજર આગળ ખડી કરી તેને ત્યાં ટકાવી રાખવાની ટેવ પાડવી. પછી સ્થળ બાબત જે કલ્પના કરી હતી તેના યોગ્ય યોગ્ય સ્થાન મનમાં કલ્પી તેમાંના અમુક સ્થાનમાં તે આકૃતિ ખડી કરવી અને ત્યાં એક ચિત્તે મનમાં ખીજો કોઈ પણ વિચાર લાગ્યા વગર નીહાળી નીહાળીને તે આકૃતિ જોયા કરવી; આમ કેટલોક વખત કરવાથી સંકલ્પ બળથી ખીજના મન ઉપર ધારેલી અસર કરી શકાય છે. આમ કરવામાં મનની એકાગ્રતાની મુખ્ય જરૂર છે. કોઈ બાબતમાં લીન થઈ ગયા વિના એકાગ્રતા આવતી નથી. અને કોઈ બાબતનો પાકો દૃઢ નિશ્ચય કરી તે નિશ્ચય પાર પાડવાનું ખરા જીગરથી મનપર લેવામાં આવવું નથી ત્યાં સુધી તે બાબતમાં લીન થઈ શકાતું નથી. માટે દરેક બાબતમાં દૃઢ નિશ્ચય કરી પોતાનાજ આશ્રય ઉપર આધાર રાખી કામ કરવાથી તેનો સંકલ્પ બળવાન થાય છે.

સંકલ્પ બળથી શું શું થાય છે તેના કેટલાક દાખલા આપણે હાલતાં ચાલતાં દુનીયામાં દરરોજ બનતા જોઈએ છીએ. સર્પ વીંછી ઉતારવા કે ભૂત પ્રેત મનુષ્યના શરીરમાંથી બાહાર કાઢાડવા તે બધું સંકલ્પ બળનું કામ છે. આપણે સારી રીતે જાણીએ છીએ કે સર્પ વીંછી વીગરે એટલા સમજણા નથી હોતા કે આપણે કહીએ એટલે પોતાનું માણસના શરીરમાં એક વાર દાખલ કરેલું જેર પાછું લેઈ લે અગર કમી કરી નાંખે તેમ છતાં જ સર્પ વીંછી ઉતારવાની રીતો છે અને જે રીતોથી તે ઉતરે છે તેનો ઘણો ખરા આધાર સંકલ્પ બળ પર રહેલો છે. સર્પ વીંછી ઉતારનાર કરડેલા માણસનું બગડેલું તત્વ સંકલ્પદ્વારા બાહાર ખેંચી લેઈ તેને નિરોગી તત્વ આપે છે તેથી અને પોતાની પરમાર્થ બુદ્ધિ અને પ્રબળ સંકલ્પને લીધે તેનું જેર બાહાર ખેંચી લેઈ તેને આરામ કરે છે. માટે સંકલ્પ પ્રબળ કરવાની દરેક મનુષ્યની ખાસ ફરજ છે.

પ્રકરણ ૪ થું.

માર્જન (pass) કરવાની રીત:—દરેક પ્રયોગ કરવામાં અને પ્રયોગથી વિધેય ઉપર થએલી અસર દુર કરવામાં માર્જન કરવાની ખાસ જરૂર પડે છે તેટલા માટે તેવા માર્જન કેમ કરવા તે પ્રયોગ કરતાં પે હેલાં દરેક વિધાયકે જાણવું જોઈએ, દરેક મનુષ્યના છેડામાંથી એટલે હથ, પગ માથું વીગરે છેડા વાળા ભાગોમાંથી છાયા (aura) હમ-શા વહ્યા કરે છે તે છાયા સંકલ્પ દ્વારા ખીજના શરીરમાં દાખલ કરવાને માટે ઉપરના અવયવોનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ પરંતુ હાથ દ્વારા તે છાયા ખીજના શરીરમાં દાખલ કરવાનું કામ સેહેલું લાગે છે તેથી ધણીક વિધાયકો તેવા કામમાં હાથનો ઉપયોગ કરે છે કેટલાક હાથ અને પગ બંને એકી વખતે તેવા કામમાં ઉપયોગમાં લેછે. હવે હાથનો જે ભાગ ઉપયોગમાં લેવામાં આવે છે તે ભાગ ફક્ત હાથના કાંડાથી તે આં ગળીના ટેરવા સુધીનો ભાગજ ઉપયોગમાં લેષ શકાય છે.

કૃત્રીમ વીજળીમાં જેમ જે સ્થાન પ્રબળ (positive) અને નિર્બળ (negative) હોય છે તેવીજ રીતે માણસના શરીરનું પણ સમજવું તેમાં પણ શરીરનો અમુક ખાણુનો ભાગ પ્રબળ અને અમુક ખાણુનો ભાગ નિર્બળ ગણાય છે. મનુષ્યનું જમણું પડખું બધું પ્રબળ ગણાય છે અને ડાબું પડખું નિર્બળ ગણાય છે એટલે જમણા પડખા તરફ શરીરના જે અવયવો આવે તે બધાં પ્રબળ સમજવા અને ડાબા પડખાં તરફ જે અવયવો આવે તે બધાં નિર્બળ સમજવા; તેજ પ્રમાણે હથેળીનો ભાગ પ્રબળ સમજવો અને તેની પીઠનો ભાગ નિર્બળ સમજવો અને તેજ પ્રમાણે માણસની પીઠનો ભાગ પણ નિર્બળ સમજવો. હવે પ્રબળ ભાગ વિધેય ઉપર અસર કરવાના કામમાં લાગે છે અને નિર્બળ ભાગ તેના ઉપર થએલી અસર દુર કરવાના કામમાં લાગે છે, તેથી માર્જન જે પ્રકારના ગણાય છે વિધાન માર્જન (magnetising pass) અને વિસર્જન માર્જન (demagnetising pass) હવે પ્રથમ વિધાન માર્જન કરવાની રીત બતાવી તે પછી વિસર્જન માર્જન કરવાની રીત બતાવવામાં આવશે. વિધાન માર્જન કરવાની રીત એવી છે કે વિધાયકે પોતાના જમણા હાથની હથેળીમાં જાણે મોટો દડો પકડ્યો હોય અને તેથી જેવી વાંકી રહે તેવી હથેળી કરી તે હથેળી વિધેય

ની સામી રહે અને આંગળાના ટેરવાં વિધેયના શરીર તરફ રહે તેવી રીતે હાથ રાખવો. તે વખતે આંગળાઓ સાધારણ રીતે ભેગી રહે છે અને તેવીજ રીતે રાખવી સારી છે કારણ કે તેમ રાખવાથી તે આંગળાઓમાંથી ઝરતો પ્રવાહ વિષ્ણુના ન પડતાં બધો સાથે સાથે રહી વિધેયના ઉપર અસર કરે છે. કેટલાક વિધાયકો ઉપર પ્રભાણે ન વર્તતાં પોતાની હથેળી સીધી રાખે છે પરંતુ નવા થનારા વિધાયકો ઉપર પ્રભાણે ચાલવું જોઈએ. પછી ઉપર પ્રભાણે હથેળી રાખ્યા પછી તે હથેળી વિધેયના માથા આગળ લેઈ જવી પણ તે વિધેયના માથાને અડકવી ન જોઈએ કારણ કે કેટલાક વિધેયોને તે ઠીક લાગતું નથી અને તેથી તેમનું મન ડોલાય છે માટે વિધાયકો પોતાની ઉપર પ્રભાણે ફરેલી હથેળી વિધેયના માથાથી ૩-૪ ઇંચ છેટે રાખવી અને ત્યાંથી પછી ધીમે ધીમે હાથ નીચે લેતા જવો જોઈએ. કોઈ વાર તે છાતી સુધી, કોઈ વાર છાતીથી આગળ વધી હાથના છેડા સુધી અને કોઈ વાર ઠેક પગના છેડા સુધી હાથ લેઈ જવો. જેમ ઉપર બતાવ્યું તેમ આવી રીતે માર્ગન કરતી વખતે પણ વિધાયકો પોતાનો હાથ વિધેયને અડકવા દેવો નહીં તેમ ૩-૪ ઇંચથી દુર જવો ન જોઈએ. દરેક માર્ગન પુરું કરતી વખતે વિધાયકો પોતાના આંગળામાંથી ઝરતું ઝરણું નકામું ન જાય તેની સંભાળ રાખવી જોઈએ અને તેટલા માટે વિધેયના શરીરના કોઈ પણ ભાગ સુધી માર્ગન કર્યું કે તરતજ હાથ પાછો લેતાં પેહેલાં હાથને ગુલાટ ખવરાવી મુઠી વાળી દેવી પછી તે મુઠી વિધેયના મોં આગળ લેઈ જતાંની સાથે તેના મોં ઉપર જણે કંઈ ફેંકતા હોઈએ તેમ તેને અડક્યા શિવાય ફેંકવી—ખખેરવી પરંતુ તે મુઠી પાછી લાવતી વખતે તે વિધેયના શરીર ઉપર થઇને ન આવે તેની સંભાળ રાખવી કારણકે આ વખતે વિધાયકનું પોતાનું તત્ત્વ જમીનપર પડી નકામું ન જાય તેમજ વિધેયના શરીરમાંથી નીકળેલું તત્ત્વ પોતાના શરીરને ન લાગે તે માટે ઉપર પ્રભાણે સંભાળ લેઈ વર્તવાનું છે. ઉપર પ્રભાણે વિધેયના મ્હો ઉપર મુઠીમાંનું તત્ત્વ ફેંક્યા—નાખ્યા પછી ખીજું માર્ગન શરૂ કરવું. અને તે પ્રભાણે દરેક માર્ગન પુરું થતી વખતે તેમજ શરૂ કરતી, વખતે દરેક વિધાયકો વર્તવું; આવું માર્ગન બહુ સ્ફુરતાથી કરવું જોઈએ, પણ તેમ કરવાની ટેવ પડ્યા શીવાય સ્ફુરતા આવતી નથી માટે દરેક નવા થનાર વિધાયકો પોતાના ધરનાં એકાંત સ્થળમાં કોઈ પદાર્થ લેઈ તે

ઉપર માર્જન કરતાં શીખવું જોઈએ. મનુષ્યની ઉંચાઈ અને પોહોળાઈ વાળો પદાર્થ હોય તો ઘણું સાંઝું. આ રીતના માર્જનને વિધાન માર્જન કહે છે. આવી રીતે માર્જન કરતી વખતે વિધાયકે પોતાનો સંકલ્પ બહુજ દૃઢ રાખવો જોઈએ કે અમુક ને અમુક વાત બનો. નહીંતો એકલા માર્જનથી તમારું ધારેલું ફલ થશે નહીં અને તમને તેમ કરતાં કંટાળો આવશે. આ વિધામાં પ્રથમ જણાવવામાં આવ્યું તે પ્રમાણે મુખ્ય આધાર સંકલ્પબળનો છે.

કેટલાક વિધાયકો હથેળીવતી માર્જન કરતા નથી પણ તેઓ નાની આંકણી જેવી એક લાકડી રાખે છે. અને તે વતી તેઓ માર્જન કરે છે. આવી રીતે માર્જન કરવાથી વિધાયકને એક શયદો છે અને તે દ્રાયદો એ છે કે તેના હાથમાંથી નીકળતો પ્રવાહ તે લાકડીમાં ભેગો થાય છે અને ત્યાંથી વિધેયના ઉપર જાય છે એટલે નવા નવા પ્રયોગો વખતે વિધાયકને પોતાનું તત્વ ઝાઝું ખોલું પડતું નથી કારણકે લાકડીમાં તેનો સંગ્રહ થએલો રહે છે.

વિધાન માર્જન એ ઉંચ લાવવાની રીતોમાંની એક રીત છે. પણ હાલમાં અમેરિકા આદિ દેશોમાં તેવી રીત યોગ્ય વિધાયકો વાપરે છે. ધણીખરા વિધાયકો વિધેયને હીપનોટીક બોલની અંદરની સળી ઉપરની ટોચ ઉપર અગર કોઈ ચળકતી વસ્તુની અણી—ટોચ ઉપર અગર પંચ ધાતુના ગોળ કટકા ઉપર તેની દષ્ટિ રખાવી અગર દર્પણમાં અગર હાલમાં અમેરિકામાં “ રીવોલ્વિંગ મીરર ” યાને ચક્રર ફરતા દર્પણમાં વિધેયની તેની પોતાની દર્પણમાં દેખાતી આકૃતિ ઉપર જોવાની ઉંઘમાં લાવે છે. વળી હમણાં અમેરિકામાં “ સર્જેસ્ટીવ ફ્રોન ” નામનું યંત્ર નીકળ્યું છે તેની મદદથી પણ વિધેયને ઉંઘમાં નાંખવામાં આવે છે.

ઉપરના બધા ઉપાયો તો વિધેયને ઉંઘમાં લાવવાના બતાવવામાં આવ્યા પણ વિધેયને નિંદ્રાવસ્થામાંથી જગૃત અવસ્થામાં આણવાના ઉપાય વિસર્જન માર્જનથી થાય છે. વિસર્જન માર્જન એટલે વિધેયને નિંદ્રાવસ્થામાંથી જગૃત અવસ્થામાં આણવો યાને વિધાયકના કાણુમાંથી તેને મુક્ત કરવો. આવા માર્જન વિધાન માર્જનથી ઉલટી રીતે કરવાના છે. વિધાન માર્જનમાં હથેળીનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે અને તેનાથી ઉલટો એટલે વિસર્જન માર્જનમાં હથેળીની પીઠના ભાગનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ એટલે હથેળીની પીઠનો ભાગ વિધેયની તરફ રહેવો જોઈએ

અને વિધાન માર્જન ઉપરથી નીચે કરવામાં આવે છે. તેનાથી ઉલટું એટલે વિસર્જન માર્જનમાં નીચેથી ઉંચે માર્જન કરવાનું છે. ઘણે ભાગે આવું માર્જન મ્હોં અને માથા ઉપર કરવું અને તે વખતે મનમાં સંકલ્પ કરવો કે વિધેય જગી જાઓ. તે જગૃત અવસ્થામાં આવી જાય એટલે તેવું વિસર્જન માર્જન વિધેયના આખા શરીરપર કરવું. કેટલાક વિધાયકો દક્ત રમાલને વિધેયની બંને આંખો ઉપર નીચેથી ઉંચે ફરવી દે છે અને તે વખતે વિધેયને જગૃત થવાને હુકમ કરે છે અને તેથી વિધેય જગૃત થઈ જાય છે. કેટલાક વિધાયકો દક્ત સંકલ્પ બળથી અને કેટલાકો દક્ત વિધેયને હુકમ કરીને કે અમુક વખત થયેથી તેણે જગૃત થવું તેમ કરી તેને જગૃત કરે છે. વિધાન માર્જનમાં જેટલી સંભાળ રાખવાની હતી તેટલી વિસર્જન માર્જનમાં રાખવાની નથી પરંતુ ઉલટું માર્જન કરવું એટલુંજ વ્યાતમાં રાખવાનું છે.

વિધેયો કેમ મેળવવા:—આગળ આ પુસ્તકમાં વિધેય વિધાયકની લાયકાત બાબત લખવામાં આવ્યું છે. પરંતુ વિધેય લાયક છે કે નહીં તે વાત જ્યાં સુધી વિધેય તમારી પાસે આવ્યો ન હોય ત્યાં સુધી કંઈ માલુમ પડે નહીં; ઘણીક વખતે લોકો વિધેય થવાને ખુશી હોતા નથી અને તેથી તેઓ વિધેય થવાને આગળ પડતાં આંચકો ખાય છે તેવે વખતે તેમજ સારા વિધેયો શોધી કાઢાડવા માટે નીચે પ્રમાણે વર્તણે તો તમોને વિધેયો જલદીથી મળી આવશે.

કેટલાક માણસો બેગા કરી તેમાંથી તમારા કોઈ મિત્ર સાથે પોતાના ગાત્ર શીથીલ કરવાથી શા શા ફાયદા થાય છે તે બાબત વાતચીતમાં ઉતરવું, તે વખતે તમારે જણાવવું કે દુનીયામાં ઘણા લોકો પોતાના ગાત્ર અને સ્નાયુઓને હમેશા તંગ રાખે છે અને તેઓ તેને શીથીલ કરતા નથી તે કારણથી કોઈ દીવસ તેમને પૂર્ણ આરામ મળતો નથી. જે સખસ જમીન કે ઉંચે આસને બેસી પોતાના ગાત્ર શીથીલ કરે છે તે સખસ ૧૦ દસ મીનીટના અરસામાં જેટલો આરામ મેળવી શકે છે તેટલોજ આરામ મેળવવાને તંગ સ્થિતિમાં ગાત્ર રાખી મુકનારને અડધાથી એક કલાક લાગે છે. રાત્રે જ્યારે આપણે ઉંઘતા હોઈએ છીએ ત્યારે આપણા ગાત્રો પૂર્ણ શીથીલ સ્થિતિમાં આવે છે તે કારણથી આપણો થાક વીગરે ઉતરી જઈ સવારમાં સ્ફુરતાથી કામ કરી શકીએ છીએ, અને તે ઉપરથી સ્પષ્ટ માલુમ પડે છે કે જે સખસો જગૃત અવસ્થામાં

પોતાના ગાત્રને શીથીલ સ્થિતીમાં આણી શકતા હોય તેઓને ધણો આરામ મળે એમાં કાંઈ સંદેહ નથી. પણ ધણા સખસોં હમેંશાં થાકી ગએલાની બુમો પાડતા માલુમ પડે છે કારણકે તેઓ પોતાના ગાત્ર અને સ્નાયુઓને તેવી સ્થિતીમાં આણતા નથી. આ હકીકત તમારા મીત્રોના મન ઉપર ઠસાવી થોડી વાર વાતચીત કર્યા પછી જણાવવું કે ધણા લોકો ધારે છે તેના કરતાં આતું કામ (ગાત્રો શીથીલ કરવાનું) વધારે મુશ્કેલ છે. અને તમો કહો છો તે હકીકત ખરી છે તે ખતાવવાની ખાતર નીચે ખતાવેલો ૧ લો (જમણા હાથની પેહેલી આંગળી ઉપર ડાબો હાથ મુકવાનો) પ્રયોગ અજમાવવાને સમજાવવું. અને તે વખતે શીથીલ કરવું એટલે શું, તે નીચે મુજબ સમજાવવું; તેમને તેમનો જમણો હાથ લાંબો (સીધી લીટીમાં) કરી તે હાથ ઉપર એક પુસ્તક મુકવા કહેવું, પછી તેમને તેમનો હાથ પુસ્તક તળેથી ઢાઢાડી લેવાને જણાવવું અને તેમ તેઓ કરશે કે તરતજ તે પુસ્તક જમીન ઉપર નીચે પડી જશે એમાં કાંઈ શક નથી. (કારણ કે ચોપડી શીથીલ સ્થિતીમાં હતી) તેજ પ્રમાણે તેમના જમણા હાથની પેહેલી આંગળી ઉપર (તે આંગળીને ટેકા રૂપ ગણી) તેમના ડાબા હાથનું પુરું વજન મુકવા કહેવું પછી તેમને તેમનો ડાબો હાથ શીથીલ સ્થિતીમાં રાખવાનું જણાવી જમણા હાથની આંગળીનો ટેકો ખસેડી લેવાને કહેવું; હવે જો ડાબો હાથ શીથીલ સ્થિતિમાં તેમણે આણ્યો હશે તો તરતજ પુસ્તકની માફક તે નીચે પડી જવો જોઈએ. પરંતુ જો તેનો હાથ નીચે પડી ન જાય અને હવામાં અદર રહે તો સમજવું કે તે પોતાના તે હાથના ગાત્રને શીથીલ કરતો નથી અગર આંગળી ઉપર હાથનું પુરું વજન આપતો નથી. કેટલોક વખત તે અભ્યાસ કરશે તો પોતાની મેળે પોતાના ગાત્ર શીથીલ કરવાનું તેને આવડી જશે.

પ્રકરણ ૫ મું.

વિધેય થવા લાયક છે કે કેમ યાને વિધેય પરીક્ષા—જે સખસ વિધેય થવા આવે તે સખસ વિધેય થવા લાયક છે કે નહીં યાને તેની ઉપર આ વિધાની અસર થઈ શકશે કે નહીં તે જોવું જરૂરનું છે; કારણ કે તેમ કરવા શીવાય જો પ્રયોગની માયાકુટ કરે જાઓ અને ઇચ્છીત પરીણામ કંઈ મેળવી શકે નહીં તેથી તમો તે વાત ઉપર કંટાળી જશો અને તમારો વોકલો વખત વ્યર્થ જશે એટલુંજ નહીં

પણ પ્રયોગ કરવામાં તમારા તત્વનો જે ક્ષય થાય છે તે તત્વ તમારું મિથ્યા જશે. અને પ્રેક્ષકોના મન ઉપર તે વિદ્યા પ્રત્યે ખોટી અસર થશે. માટે વિધેયની પરીક્ષા કરવી જરૂરી છે. પરંતુ જે ફક્ત ચમત્કાર કે ચિકિત્સા જોવા માટે પ્રયોગો કરવાના હોય તેવા પ્રયોગોમાં તેનો તેજ વિધેય હમેશ હોય તો ઘણું સાફ. હવે આપણે જે પરીક્ષા કરવાની છે તે નીચમસર થવી જોઈએ એટલે જે નીચમો નીચે ખતાવેલા છે તે નીચમ પ્રમાણે દરેક વિધાયકે વર્તવું જોઈએ. નીચે ખતાવેલી ખીજ રીતનો અજમાયેશ કરતાં પેહેલાં પેહેલી રીત બરાબર સમજી તેનો અજમાયેશ કરવો જોઈએ અને તેજ પ્રમાણે ત્રીજી રીત શરૂ કરતાં પેહેલાં ખીજ રીતનો બરાબર અજમાયેશ કરેલો હોવો જોઈએ.

પેહેલી રીત:—(અ) ગાત્ર શીથીલ કરી શકવા બાબતની છે (devitalising exercise). જે સખસના સંગમાં તમો આવો તેના ઉપર આ રીત તમારે અજમાવવી જોઈએ પરંતુ જે ઘણા સખસો ભેગા કરવાનું બની આવે તો તે બધાના ઉપર આ રીત અજમાવવી ઘણી સારી છે. ઘણા સખસો પોતાના ગાત્ર શીથીલ કરી શકતા નથી તેથી તેમાંનાથી કોણ પોતાના ગાત્ર શીથીલ કરી શકે છે ચાને વિધેય થવાને કોણ લાયક છે તે શોધી કાઢાડવા માટે આ રીત છે. જ્યારે કોઈ દાક્તરને પોતાના દર્દીનું ગળું અંદરથી તપાસવું હોય છે ત્યારે તેને દર્દી પોતાની જીભના તંતુઓને શીથીલ કરી શકતો નથી, તેથી દાક્તરી ઓળ-રથી દર્દીની જીભને નીચે નાંખી તપાસવું પડે છે. વળી આપણે જાણીએ છીએ કે બેસવાથી આરામ મળે છે છતાં ઘણાક લોકો પોતાના ગાત્રો શીથીલ કરી શકતા નથી તેથી બેસવા છતાં પણ તેમને જોઈએ તેવો આરામ મળતો નથી અને પોતે થાકી ગયેલા છે એમ તેમને લાગ્યા કરે છે. ગાત્ર શીથીલ કરનાર સખસ ૧૦ મીનીટમાં જેટલો આરામ મેળવી શકે છે તેટલોજ આરામ મેળવવાને, ગાત્ર તંગસ્થિતીમાં રાખનાર સખસને એક કલાક લાગે છે. ગાત્ર શીથીલ કરવાનું કામ કેટલાકને એમને એમ આવડે છે ત્યારે કેટલાકને તે શીખી તે પ્રમાણે કરવાને કેટલોક વખત લાગે છે થોડા વખતમાં વધારે આરામ મળે તે શીખવાનું દરેક જણને અગત્યનું છે. તેટલા માટે આ રીત દરેક સખસે પોતાના ઉપર અજમાવવી જોઈએ. આ રીત જાણવાથી અને તે પ્રમાણે પોતે વર્તવાથી પોતાને ઘણો ફાયદો થાય છે. ઘણા માણસો કામ કરવાથી થા-

કી ભોથ થઈ ગયાની ખુમો મારે છે તેમજ કેટલાકો વધારે કામ કરવાથી પોતાને રોગ થવાનું જાહેર કરે છે કારણ કે પોતાના ગાત્ર શીથીલ કરવાની રીતથી તેઓ તદ્દન અજ્ઞાન હોય છે તેથી તેઓ આવી ખુમો મારે છે. આકર્ષણ વિધાના પ્રયોગો કરવા માટે આ એટલું બધું જરૂરનું નથી.

કીયા કરવાની રીત:—જે વિધેયના ઉપર આ રીત અજમાવવાની હોય તેને તેના જમણા હાથની પેટેલી આંગળીને ફક્ત ટેકા રૂપે ગણી તે આંગળી ઉપર તેના ડાબાં હાથનું પૂરેપૂરું વજન મુકવા તેને સમજાવવું. તેમ કરે એટલે તેને તે પ્રમાણે કયું છે કે કેમ તે બાબત તેને પૂછી તમારે તેને સમજાવવું કે જેવો હું ત્રણ વાર ગણી રહું કે તરતજ તે વિધેયે તેની આંગળી (યાને ડાબા હાથ નીચેનો ટેકો) પાછી ખેંચી લેવી. પછી તેને તૈયાર રહેવાનું જણાવી “ એક બે ત્રણ એમ બોલવું અને જેવો છેલ્લો શબ્દ તમો બોલી રહો કે તરતજ તેણે તે આંગળી પાછી ખેંચી લેવી. હવે જો વિધેયે તમારા કલા પ્રમાણે કયું હશે યાને તેના હાથના ગાત્ર શીથીલ કર્યા હશે તેમ હાથનું પૂરેપૂરું વજન આંગળી ઉપર મુક્યું હશે તો જરૂર આંગળી નીચેથી ખસેડી લેતાંની સાથે તેનો હાથ નીચે તેના બોળામાં જરૂર પડશે તમો શારી રીતે સમજાવો તેમ તમોએ જોયું હશે કે જો તમારા હાથની આંગળી ઉપર કોઈ ચોપડી મુકી હોય યાને તે ચોપડીનું પૂરેપૂરું વજન તે આંગળી ઉપર હોય અને તમો પછી તે ચોપડી નીચેથી તમારી આંગળી ખસેડી દેવો તો તે ચોપડી તરતજ નીચે જમીન ઉપર પડશે. તેજ નીચમ પ્રમાણે તે માણસે જો તેની ઉપર બતાવેલી આંગળી ઉપર તેના ડાબા હાથનું પૂરેપૂરું વજન મુક્યું હશે તેમજ પોતાના તે (ડાબા) હાથના ગાત્રને ચોપડીના જેવી શીથીલ સ્થિતિમાં આણ્યા હશે યાને હાથને જડવત્ બનાવ્યો હશે, તો જરૂર તેની નીચેનો ટેકો દુર થતાં તે બોળામાં પડી જશે; પરંતુ જો તે પ્રમાણે ન બને તો તમારે સમજવું કે વિધેય તમારી સુચના પ્રમાણે વર્ત્યો નથી. ઘણા મનુષ્યના સમુદ્ધમાં આ રીત અજમાવી જોતાં ઘણાના હાથ, ઉપરની સુચના પ્રમાણે બરાબર નહીં વર્તવાથી નીચે પડવાને બદલે હવામાં અધર રહે છે.

જ્યારે આ પ્રમાણે હાથ હવામાં અધર રહે ત્યારે તેને ફરીથી ઉપર પ્રમાણે પ્રયત્ન કરવા કહેવું. કદાચ ખીણ વખતે યત્ન કરતાં તેને

હાથ જે તે ઉપરની સુચના પ્રમાણે બરાબર વર્ત્યો હશે તો જરૂર નીચે ખોળામાં તે પડશે. પરંતુ હાથ નીચે નાંખી દેવાને માટે તેનાં ઉપર જોર કરવું નહીં તેમજ તેને ધક્કા મારવો ન જોઈએ પણ કુદરતી રીતે જેમ ચોપડી નીચે પડી જાય છે તે પ્રમાણે તે હાથ પડી જવો જોઈએ. હાથના ગાત્રને શીથીલ કરવું એટલે તે હાથ જાણે મડદાલ નિર્જીવ જડવત છે તેવો કરી નાખવો. જે સખસોને પોતાના ગાત્ર શીથીલ કરતાં આવડતાં ન હોય તેમણે ધીમી ધીમે ટેવ પાડી શોખવું જોઈએ કારણ કે જરૂર પ્રસંગે ગાત્રને શીથીલ કરવાથી તંદુરસ્તીને લાભ થાય છે.

જે સખસો ચીડીયા સ્વભાવ વાળા અને જલદીથી ઉશ્કેરાઈ જનારા (nervous) હોય છે તેઓ પોતાના મનમાં શાંતી નહીં રાખવાથી પૂર્ણ આસાથેશ મેળવી શકતાં નથી અને તેથી તેઓનું તન તથા મન સારી હાલતમાં રહી શકતું નથી. તેવા લોકોએ ખાસ કરીને પોતાના ગાત્ર શીથીલ કરવાનું શીખવું જોઈએ.

હીપનોસ્કોપ યાને લોહ ચુંબકની વીંટી કેટલાક વિધેયને પેહેરાવવામાં આવે છે. જે તેને ખજવાળ જેવું થાય અગર ચામડીમાં કંઈ લાગણી યાને વળવળાટ થાય તો તે લાયક પાત્ર છે, નહીં તો તે નથી એમ સમજવું. પ્રખ્યાત વિદ્યાલોકે આ રીતની સત્યતા બાબત શક્ય ધરાવે છે.

પાછળ ખેંચવાની રીત.

(અ) જ્યાં સુધી ઉપર બતાવેલી પેહેલી રીતનો બરાબર ધાર્યા પ્રમાણે ઉપયોગ કરી શકે નહીં ત્યાં સુધી બને તો આ રીત અજમાવસારી નથી. આમાં જે નીચમ બતાવ્યો છે તે પ્રમાણે નહીં વર્તો તો તમારી ધારેલી ઉમેદ પાર પડશે નહીં અને “ ઉતાવળા સો બાવરા એ કહેવત પ્રમાણે તમોને પાછળથી પસ્તાવું ” પડશે માટે નીચમો ઉપર બરાબર ધ્યાન રાખી તે પ્રમાણે વર્તવા યત્ન કરવો જોઈએ; પેહેલી રીતના પ્રયોગમાં બતાવ્યા પ્રમાણે “ ત્રણ ” શબ્દનો ઉચ્ચાર થતાંની સાથે જે સખસનો હાથ નીચે ખોળા ઉપર પડી ગયો હોય તે સખસને લાયક વિધેય ગણી તેના ઉપર આ બીજી રીત અજમાવવી જોઈએ અને જેનો હાથ હવામાં અદ્ધર રહી ગયો હોય તે આ રીત માટે નાલાયક છે એમ ગણવું જોઈએ.

આ પ્રમાણે વિધેયને પસંદ કર્યા પછી તેને સીધા ઉભા રાખી તેના બંને પગની ઐડીઓ બેગી કરાવી માથું સીધું રાખવા અને તેના બંને હાથ તેની બંને બાજુએ સીધા રાખવા કહેવું, પછી તેની આંખો બંધ કરાવી તેના ગાત્ર શીથીલ કરવાને તેને જણાવવું. આ પ્રમાણે તે વર્ત્યો છે કે નહીં તેની કસોટી ખાતર તેના ખભા ઉપર વિધાયકે પોતાનો હાથ નાંખી બહુજ આસ્તેથી તેને પોતાની તરફ ખેંચવો. અને જો તેમ કરતાં તે તમારી તરફ ખેંચાતો માલુમ પડે તો તમારી સુચના પ્રમાણે બરાબર ચાલ્યો છે એમ સમજવું પણ જો તેથી ઉલટું પરીણામ આવે એટલે તે પાછળ ખેંચાતો માલુમ પડે નહીં તો તે તમારી સુચનાઓ પ્રમાણે વર્ત્યો નથી એમ સમજી તેને ફરીથી સુચનાઓ આપી ઉપર પ્રમાણે વર્તવા કહેવું અને પછી તેને સમજાવવું કે તારે તારા ઉપર જે અસર થતી હોય તે થવા દેવી એટલે જો તેને પાછળ પડી જવાનું વલણ થતું હોય તો તેમ થવા દેવાનું તેને સમજાવવું. પડી જવાની કોઈ પણ જાતની મનમાં બીતી હોય તે દૂર કરવાનું તેને કહેવું.

પછી તેના માથાના પછવાડેના ભાગ ઉપર મગજના છેડે (એટલે ગરદનથી ૩-૪ આંગળ ઉંચે) તમારા જમણા હાથની હથેળી મુકી તે ઉપર વિધેયને તેનું માથું ટેકવવાને કહી તમારો ડાબો હાથ તેના કપાળ ઉપર મુકી, ધીમેથી તમારા જમણા હાથ ઉપર તેનું માથું ખસેડો; પછી વિધેયને “ પાછળ પડી જઈ છું ” એવો વિચાર કરવાને અગર “ પાછળ ખેંચાઈ પડી જઈ છું—પાછળ ખેંચાઈ પડી જઈ છું ” એમ મનમાં બોલવાને કહો. આશરે ૫૦—૬૦ સેકન્ડ સુધી તમારા હાથ ઉપર કહ્યા પ્રમાણે રાખી મુકો. પછી આસ્તેથી પણ ચોક્કસ અને સરળ અવાજમાં નીચે મુજબ બોલો “ જ્યારે હું મારો હાથ તમારા ઉપરથી પાછળ લેઉં એટલે તમે ધીમે ધીમે પાછળ ખેંચાશો. પછી તમારો ડાબો હાથ તેના કાન ઉપરના માથાની બાજુએથી પાછળ ખેંચી દ્યો, પછી તમારો જમણો હાથ એટલો ધીમે ધીમે ખેંચી લેવો કે તેની ગતી બાગ્યેજ માલુમ પડી શકે, પરંતુ તમારો જમણો હાથ પાછો ખેંચી લેવા માંડો તે વખતે વિધેય સાંભળે તે પ્રમાણે નીચેના શબ્દો કહેતા જવા—“ તમે પાછળ ખેંચાઓ છો ” “ તમે પાછળ ખેંચાઓ છો ”—તમે પાછળ પડો છો. વિધેય પાછળ પડવા માટે અને તે નમી જાય એટલે તે પડી જાય તે પહેલાં તેને પકડી લેવાને સાવચેત રહેવું જોઈએ. ઉપર પ્રમાણે

કર્તા છતાં તે પાછળ પડે નહીં તો ફરીથી તેના ઉપર અજમાયેશ કરવો.

આ રીત અજમાવતાં ઘણાક વિધાયકો પોતાનો જમણો હાથ ધ-
ણોજ નહીંથી પાછો ખેંચી લે છે અને તેથી અસર એકદમ ઓછી
થાય છે, માટે તેમ નહીં કરતાં હાથ ધીમે ધીમે પાછળ ખેંચવાને સં-
ભાળ રાખવી જોઈએ અને હાથ જેમ જેમ ધીમે પાછળ ખેંચવામાં આવે
તેમ તેમ વિધેય ઉપર વધારે અસર થવાનો સંભવ છે. તમારી બોલ-
વાની દબ્બ અને અવાજ ઉપર પણ તમારી રહેઠમંદીનો એક આધાર છે
માટે ઘાંટો પાડીને નહીં પણ ચોક્કસ અને સરળ અવાજે વિધાયકે ઉપ-
રના શબ્દો બોલવા જોઈએ.

ઉપર જણાવવામાં આવ્યું કે પેહેલી રીતમાં બરાબર ફાવ્યા શીવાય
આ બીજી રીત અજમાવવી સારી નથી, છતાં કેટલાક કેસોમાં પેહેલી
રીતથી જે વિધેયોના ઉપર અસર થતી નથી તે વિધેયો ઉપર આ બીજી
રીતની અસર થાય છે. બધા કેસોમાં આમ બનતું નથી પણ કેટલાક
કેસોમાં અસર થાય છે માટે તેવા વિધેયો ઉપર આ બીજી રીત અજ-
માવવાથી કંઈ હરકત થતી નથી, માટે વિધાયકને જે અજમાવવી ઠીક
લાગે તો તેણે અજમાવી જોવી. પણ દરેક કેસમાં તે પ્રમાણે સમજવું નહીં.

આ પ્રયોગ હીપનોટીઝમનો નથી પરંતુ હીપનોટીઝમ માટે વિધેય
લાયક છે કે કેમ તે શોધી કાઢાવવા માટેનો છે.

(બી) ઉપરની રીત શીવાય વિધેયને પાછળ ખેંચવાની બીજી રીતો
છે. તેમાંની એક રીત એવી છે કે વિધેયની બને ત્યાં સુધી ખુશી
અને વિશ્વાસ મેળવ્યા પછી તેને તમારી સનમુખ ઉભા રહેવાનું કહી
તેની આંખો મીચી દેવાને, બંને પગ ભેગા કરી ઉભા રહેવાને, અને
તેના બંને હાથ તેની બંને બાજુએ મુડદાલ શીથીલ ::સ્થિતિમાં (ફીલા)
લટકતા રાખવાને કહેવું; પછી પોતે પાછળ પડી જતો હોય ત્યારે પોતાને
કેમ લાગે તે બાબતનો વિચાર કરવા કહેવું પણ તેજ વખતે તેને જ-
ણાવવું જોઈએ કે તેને પાછળ પડી જવાનો યત્ન કરવો નહીં, પરંતુ
જો પડી જવાનું વલણ થાય તો તે રોકવા તેણે પ્રયત્ન કરવો નહીં.
પડી જવાથી તેને હરકત થશે નહીં તે બાબત તેને સમજાવવી અને
તેને કહેવું કે હું અહીં ઉભો છું તે તને નીચે પડી જવા નહીં દઉં

અને નીચે પડી જતાં પેહેલાં તને પકડી લેઈશ કારણ કે તેમ કહેવાથી તેના મનનો ભય દૂર થશે.

જ્યારે તમારું કહેવું તે બરાબર સમજ્યો છે એવી તમારી ખાત્રી થાય કે તરતજ તમારે તેની પાછળ જઈ તેની પીઠ આગળ ઉભા રહેવું અને પછી તમારા બંને હાથથી તેના કપાળના મધ્ય ભાગથી ધીમે ધીમે ટકોરા મારવા શરૂ કરી બંને બાજુ તરફ તમારા હાથ ધીમે ધીમે પાછળ ખેંચતા જવા આ પ્રમાણે ધીમે ધીમે ટકોરા મારવાનું કામ કેટલાક વખત સુધી કરવું અને તે પ્રમાણે કરતી વખતે તમારે તે વિધેયને ધીમેથી પણ એક સરખા અવાજમાં નીચે મુજબ કહેતા જવું “હવે તમે પાછળ પડતા હોય તેમ લાગે છે—” “પાછળ ખેંચાતા હો તેમ તમને માલુમ પડે છે—” પાછળ-પાછળ પડો છે. તેજ વખતે કપાળ ઉપરના ટકોરા મારતાં મારતાં માથા ઉપર થઈ પછવાડે એઈ છેક ગરદન ઉપર પોલો ભાગ છે ત્યાં સુધી મારતા જવું. પછી તે જગ્યાએ જરાક દબાવી તમારી આંગળી ત્યાં આગળથી ધીમે ધીમે પાછી ખેંચી લેવી અને તે ધીમે ધીમે નીચે વલણ કરતી તમારી તરફ ખેંચતા જવી.

આટલું કરશે તેટલામાં ઘણાક કેસોમાં વિધેયોમાં પાછળ પડી જવાનું વલણ થએલું જોશે. કેટલાક એકદમ પડી જતાં, કેટલાક પાછળ નમી પડી જતાં રોકાણ કરતાં અને ફક્ત થોડા કેસોમાં અસર નહીં થ એલી માલુમ પડશે.

જો પ્રયોગમાં બરાબર ધાર્યા પ્રમાણે અસર થએલી માલુમ ન પડે તો તે બાબત ફરીથી યત્ન કરવો અને વારં વાર અજમાયેશ કર્યાથી ઘણાક વિધેયોને તમે જરૂર પાછળ ખેંચી શકશો.

કેટલીક વખતે આ પ્રયોગમાં વિધેય પાછળ ખેંચાતો હોય તે વખતે તેની આંખો મીંચાઈ જઈ તે ઉંઘતો હોય તેમ માલુમ પડે છે તેથી જ્યારે તે આવી સ્થિતિમાં માલુમ પડે ત્યારે તમારે હીંમત રાખી તમારા બંને હાથ બેગા અદ્રાળી તાળી પાડવી અને તમે હુકમ કરતા હો તેવી રીતે તેને જાગૃત થવાને કહેવું. પણ આવા કેસો ઘણા થોડા બને છે.

(ક) વીજળીક દડાની (Hypnotic ball નાદુર્ઘ દડો) મદદથી ઉપરનો પ્રયોગ કરવાની રીત.

- (૧) વિધેયને સીદ્ધા ટટાર ઉભા રહેવાને કહેવું.
- (૨) બંને પગની ઝેડીઓ ભેગી રાખવાને અને બંને હાથ બાજુ પર શિથીલ સ્થિતીમાં લટકતા રાખવાને કહેવું.
- (૩) પછી ઉચે છત (ceiling) તરફ જોવાને કહેવું.
- (૪) પછી આંખો બંધ કરવાને કહેવું.
- (૫) પછી જમણા હાથમાં વીજળીક દડો પકડી તેને ગરદનના ઉપલા ભાગ ઉપર માથાની પછવાડે મગજના મુળ આગળ સજ્જડ પકડી રાખવો-મુકવો.

આ રીતે કર્યા પછી આગળ વધી તમારો ડાબો હાથ તેના માથા ઉપર મુદ્રી મજબુતથી તેના માથાને તે દડા ઉપર નમાવો એવી રીતે કે તેનું માથું તે દડા ઉપર ટેકો રાખી શકે.

પછી જો તે વિધેય તમારા કહેવા મુજબ વર્તતો નહીં હશે અને પોતાનું સંકલ્પ બળ સામું વાપરતો હશે તો તેની ગરદન અક્કડ રહેશે અને તેનું માથું પાછળ નમાવવું મુશ્કેલ પડશે. અને જો આમ કરતો માલુમ પડે તો તેને તેના ગાત્ર શિથીલ કરવાને અને તેનું માથું દડા ઉપર બરાબર અટકેલવાને કહેવું. પછી તે પડી નહિં જાય તે બાબતની સંભાળ રાખીશ એમ કહી તેના મનની ભીતી દુર કરવી.

આ પ્રમાણે કર્યા પછી તમારા ડાબા હાથથી તેના માથા ઉપર થઈ લમણાની બાજુ પર માર્જન કરવા માંડો. તે માર્જનથી જાણે તમે તેને તમારી તરફ ખેંચતા હો તેવી રીતે તે માર્જન કરવા, પણ મગજના મુળ ઉપર તે દડાથી હમેંશા દબાણ રાખતા રહેવું. આ પ્રમાણે તમે કરતા હો ત્યારે ચોક્કસ એક સરખા સરળ અવાજમાં તમારે તેને નીચે મુજબ કહેતા-બોલતા જવું. હવે-જ્યારે-હું-દડો-ખસેડું-ત્યારે-તમે-ધીમે-ધીમે-પાછળ-પડતા-જશો;-પાછળ-પડવાનો મનમાં-ખ્યાલ-રાખો; પાછળ-પડવાનો-મનમાં-ખ્યાલ-રાખો; પાછળ-પડવાનો-મનમાં-ખ્યાલ-રાખો-હું-દડો-ખસેડી-લેઉં-અને-તમે-પાછળ-પડી-જશો.

જેવા “પડી જશો” એ શબ્દો છેલા બોલો તે વખતે તે દડો જરાક ધીમેથી મગજના મુળ આગળથી તમારી તરફ ખસેડવો શરૂ કરો અને તેજ વખતે ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે તમારા ડાબા હાથથી તેના માથા ઉપર થઈ લમણા તરફ જાય તેવી રીતનો એક વધારે માર્જન (press)

કરો કારણકે તેમ કરવાથી વિધેયને પાછળ ખેંચવામાં તમને મદદ મળશે.

“ પડી જશો ” એવો છેલ્લો શબ્દ બોલો ત્યાં સુધી તે દડાને તેના માથા સાથે દબાવતા રહો અને તે છેલ્લો શબ્દ બોલાઈ રહે ત્યાં સુધી તે દડાને તે જગ્યાએથી જરાક પણ ખસેડવો નહીં.

શરૂઆતના અભ્યાસીઓ ઘણીક વખતે દડાનું દબાણ ઓછું કરી નાંખે છે અને કેટલાકો છેલા શબ્દો બોલાઈ રહ્યા પેહેલાં અને સુચના આપતા હોય તે દરમિયાનમાં દડાને તેની જગ્યાએથી ખસેડી લેછે તે તેમની મોટી ભુલ છે—તેમ કરવું ન જોઈએ; કેટલાક વિધેયને દડો પાછળ ખસેડતા પેહેલાં જરાક ધીમેથી ધક્કો આપવો પડે છે અને તેથી તેનું સમતોલપણ ખસી જાય છે અને મુશ્કેલ વિધેયો પણ ઉપરની સુચનાને શરણુ થઈ જાય છે. દરેક કેસમાં આમ કરવાની જરૂર નથી.

જ્યારે તમે વિધેયને પકડો ત્યારે તેને જરા આંચકો લાગે તેટલે સુધી પાછળ પડવા દેવો કારણકે તેમ કરવાથી તે ઉશ્કેરાશે અને તેથી ખીજા પ્રયોગોની તેના ઉપર બહુ જલદીથી અસર થશે.

જ્યારે તમે દડો ખસેડી પાછળ ખેંચો તે વખતે જેમ લોહ ચુંબક એક લોહાના કડકાને પાછળ ખેંચે છે તેવી રીતે ધીમે ધીમે તે દડાને તમારી તરફ ખેંચવો જોઈએ.

દડો પાછળ લેતી વખતે તમારો જમણો પગ આગળ રાખી વિધેય પડવા જાય તેવો તેને પકડી લેવાને તમારે તૈયાર રહેવું જોઈએ. તેમજ દડો પાછળ ખેંચતા હો તે વખતે તમારે “ હવે—તમે—પડો છો—તમે—જરૂર—પડી—જશો ” એમ બોલતા રહેવું જોઈએ.

પેહેલે પ્રયત્નને જો તે પાછળ ખેંચાઈ પડ્યા જેવો ન થાય તો તરત તમારે તેજ સ્થિતિમાં ઉભા રહી, જલદી ચપળતાથી તે દડાને અસલ જો જગ્યાએ રાખ્યો હતો (મગજના મુળ આગળ) તેની લગભગ એક ઇંચ સુધીમાં લેઈ જવો અને પછી તે દડાને અસલની માફક ધીમે ધીમે પાછળ ખેંચતા જવું. તેમ છતાં પણ વિધેય તેમ ને તેમ રહે તો ફરી વધારે એકવાર પ્રયત્ન કરો, અને જો તેમ કર્યા છતાં તેના ઉપર અરસ થાય નહીં તો આખો પ્રયોગ નવેસરથી કરો અગર ખીજા કોઈજ વખત તેના ઉપર કરવાનું કહી તેને રજા આપો.

ત્રીજો શારીરીક પ્રયોગ—વિધેયને આગળ ખેંચવાનો.

(અ) ઉપર બતાવેલી બીજી રીતોથી જે વિધેયના ઉપર જલદીથી અસર થઇ હોય એટલે જે વિધેય જલદીથી પાછળ ખેંચાતો માલુમ પડ્યો હોય તેને આગળ ખેંચવાના પ્રયોગ માટે પસંદ કરવો. પછી તેને તમારી સનમુખ ટટાર ઉભો રાખી ઉપરની બીજી રીતોમાં જણાવ્યા પ્રમાણે તેના હાથ, પગ, માથું વીગેરે રખાવી તેના ગાત્ર શીથીલ કરવાને કહેવું, પછી તે વિધેયના ખંને લમણા ઉપર તમારી આંગળીઓના અડધા ભાગ આશરે ૧૫-૨૦ સેંકન્ડ-પળ સુધી મુકા અને તેને તમારી આંખો સામું સીધા જોવાનું કહો, અને તે તમારી આંખો સામું જુએ તે વખતે તમે તેની બે આંખોની વચમાં તેના નાકના મુળ ઉપર સ્થિર અને દૃઢ દૃષ્ટી રાખી એકીટસે જુઓ. ઉપર પ્રમાણે બરાબર વર્ત્યા પછી તે વિધેયને ધીમે પણ ચોક્કસ અને સ્પષ્ટ અવાજમાં નીચે મુજબ કહેવા માંડો—“ હું--મારા-હાથ-આગળ-ખેંચતો-જઉં-તેમ-તેમ-તમે-આગળ ખેંચાતા આવશે. પછી તે વિધેય ઉપરથી તમારા હાથની આંગળીઓ ધીમેધીમે તમારી તરફ ખેંચવા માંડો અને જેવા તમે ખેંચતા જાઓ [ખસેડતા જાઓ] તે વખતે તેને ચોક્કસ અવાજમાં કહેતા જાઓ કે ” તમે આગળ-ખેંચાતા-આવો છો-આગળ-ખેંચાતા-આવો છો એ પ્રમાણે ત્રણચાર વાર કહેવું પછી છેલ્લે તમે-આગળ-પડી જાઓ છો એમ કહેવું.

ન્યારે વિધેય આગળ ખેંચાઇ પડી જવા જેવો થાય તે વખતે સંભાળથી તેને પકડી લેવો જોઇએ. કારણકે તે પડી જાય તો તેને છળ થાય અને બીજો કોઇ સખસ વિધેય થવાને આગળ આવશે નહીં. પેહેલી અજમાયેશમાં જો તમે નિષ્ફળ જાઓ તો તેથી તમે નાસીપાસ થતા નહીં. પણ ધીરજ અને ખંતથી બીજીવાર તેના ઉપર યત્ન કરો કારણકે ધીરજ અને ખંત શીવાય કામ પાર પાડી શકાતું નથી.

વિધેય સામું સંકલ્પ બળ વાપરતો હોયતો તેને તેમ નહીં કરવાને સમજવું.

(બ) બીજો પ્રયોગ શ્તેહમંદીથી કરી રહ્યા પછી આ પ્રયોગને માટે વિધેયને તેની આંખો બંધ કરી, પગ બેગા રાખી તમારી બરાબર સામે ઉભો રાખી તેની આંખો ઉઘાડવાનું કહી તમારી આંખો સામું બરાબર સીધું જોવાને અગર તેની આંખ આગળ થોડે છેટે એક નાનો ચળકતો

પદાર્થ રાખી તે પદાર્થ ઉપર એકીટસે તેને જોવાને કહેવું. પછી થોડી મીનીટ સુધી તેની આંખો સામું એકીટસે જોઈ રહી ધીમે ધીમે તમો પાછો પગે પાછળ ખસતા જાઓ. અગર જે પદાર્થની સામું તેને જોવાને કહ્યું. હોય તે પદાર્થ તમારી તરફ ધીમે ધીમે પાછા ખેંચતા જાઓ, તમો તે પ્રમાણે ખેંચતા જતા હો અને વિધેયનું આગળ પાડવાનું વલણ તમોને માલુમ ન પડે તો ત્યાંથી અટકી ફરીથી શરૂથી તેના ઉપર પ્રયોગ કરવા માંડો. પરંતુ કોઈપણ વખતે જલદીથી તમારે ખોતાને પાછળ હાંકવું નહીં અગર પદાર્થ હોયતો તેને જલદીથી પાછળ હાંકવો નહીં.

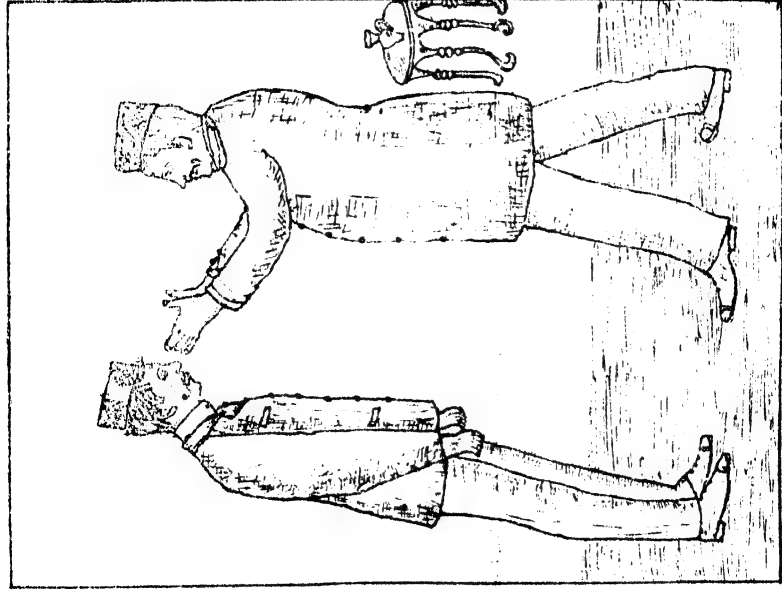
જો સંભાળથી આ પ્રયોગ કરશો તો ઘણાક વિધેયો આગળ ખેંચાઈ પડી જવા જેવાં થઈ જશે. આ પ્રયોગમાં વિધેય ઉઘી જવાનો સંભવ નથી પણ કદાચ ઉઘી ગયેલો માલુમ પડે તો ખીજા પ્રયોગમાં જગાડવાની જે રીત બતાવી છે તે રીતનો અનુમાયેશ કરવાથી તે જગૃત થશે.

(ક) ખીજા પ્રયોગમાં બતાવ્યા પ્રમાણે વિધેયને સીધા ટટાર ઉભા રહેવાને તથા તેના બંને પગની એડીઓ ભેગી રાખી બંને હાથ બાજુ ઉપર લટકતા રાખવાને કહ્યો. આમ તે કરી રહે એટલે વીજળીક દડાને તમારા હાથમાં પકડી વિધેયની આંખોના મધ્યબિંદુથી આશરે ૪-૫ ઈંચને છેટે ધરી તે દડાની અંદરની સળીની ટોચ ઉપર ધારીને જોઈ રહેવાનું કહ્યો.

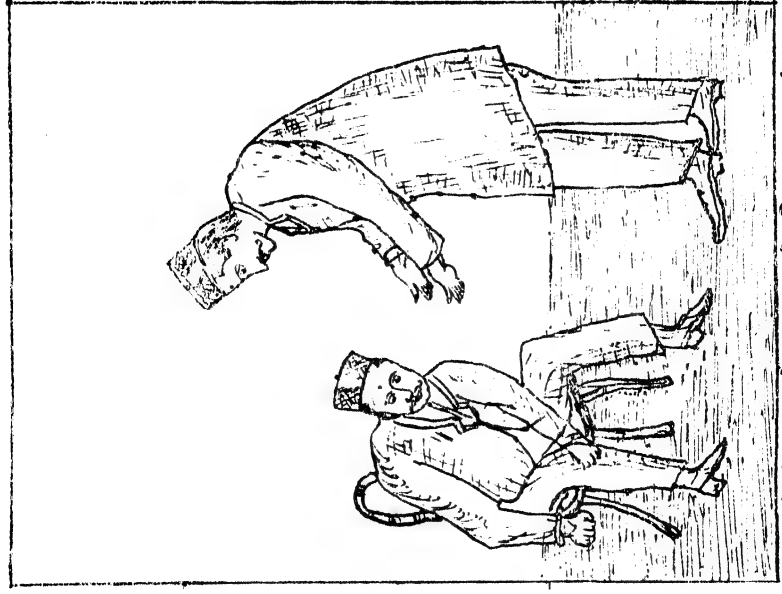
પછી તે દડાને ગોળાકાર ગતીમાં ફેરવવા માંડો (પરંતુ તેમ ગોળ ફેરવવાથી અડધા રૂપીયાના ઘેરાવા કરતાં વધારે કુંડાળું થવું ન જોઈએ તેની સંભાળ રાખવી.)

દડાને ગોળાકાર ગતીમાં ફેરવતા હો તે વખતે વિધેયને નીચેની સુચનાઓ આપવા માંડવી. “જ્યારે-હું-આ-દડો-મારી-તરફ-ખેંચીશ-ત્યારે-જરૂર-તમો-તે-દડાની-તરફ-ખેંચાશો-પડી-જવાનો-વિચાર-રાખો-આગળ-પડવાનો-વિચાર-રાખો-આગળ-પડી-જવાનો-વિચાર-રાખો-અને-હવે-તમો-જરૂર-પડી-જશો. (હવે શબ્દ ભાર દેખને કહેવો.)

“ પડી જશો ” એવા છેલ્લા શબ્દો તમો બોલી રહો કે તરતજ તે દડાને ફેરવતો બંધ કરી, તમારે જેમ અને તેમ ધીમે ધીમે અને સફાઈથી પાછળ હાંકવું. પાછળ હાંકતી વખતે તમારું મુખ વિધેયના મુખ તરફ રાખવાની બરાબર સંભાળ રાખવી.

આગળ બેંચવાની રીત. પાનું ૪૩

પુરશીઠપર મોટાડવાની રીત. પાનું ૫૪

અર્થાત તમારે એકલા દડાને પાછળ ખેંચવાનો નથી પણ તે દડાની સાથે તમારા આખા શરીરને ધીમે ધીમે પાછળ હાવવાનું છે, રક્ત તમારા હાથ અને દડાને જો વિધેય પાછળ હટતા દેખશે અને તમારા શરીરને પાછળ હટવું દેખશે નહીં. તો તે વિધેયના ઉપર થએલી અસર તુટી જવાનો સંભવ છે માટે ધીમે ધીમે તમારું શરીર પણ પાછળ હટવું જોઈએ.

પ્રયોગ શરૂ કરતી વખતે તમારો જમણો પગ બરાબર આગળ રાખવો જોઈએ કે જેથી તમારા પગની જગ્યા બદલ્યા શીવાય તમારું માથું ખભા અને કેડ ઉપરના શરીરનો બધો ભાગ વિધેય તરફથી ધીમે ધીમે સેહેલાઈથી પાછળ હાવી શકાય.

દરેક વખતે કેમ વર્તવું તે બાબતમાં તમારે તમારી ખુદ્દિ વાપરવી જોઈએ. કદાચ વિધેયની સામે ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે દડાને ધરતાની થોડીજ વારમાં તે વિધેય દડા તરફ ખેંચાવા માંડે તો તે પ્રમાણે તમારે વર્તવું જોઈએ. ઘણીક વખતે કંઈપણ શબ્દ બોલ્યા શિવાય આગળ અને પાછળ હટવાની વિધેય ઉપર અસર થઈ જાય છે.

(દ) (૧) વિધેયને તેના બંને પગની એડીઓ ભેગી રાખી ઉભા રહેવાનું કહેવું.

(૨) ગરદન પાછળ તેના હાથ ભેગા કરવાને કહેવું.

(૩) વિધેયથી આશરે ૩-૪ ફુટ છેટે ઉભા રહી તમારા હાથમાં નેત્રના મજબૂતતણ થકવવાનું યંત્ર લેઈ વિધેયની આંખોથી આશરે એકાદ હાથને છેટે રાખો.

આટલું કર્યું એટલે આગળ પ્રયોગ કરવાને તમો તૈયાર છો એમ જાણી વિધેયને તે યંત્રની ટોચ ઉપર ધારીને જોવાનું કહી નીચે મુજબ ધીમેથી અસરકારક રીતે ચોક્કસ અવાજમાં કહો.

હું-આગળ-પાછળ-થઉં-તે વખતે-આની-ટોચ-ઉપર-એકીટસે જુઓ અને-તમને-આગળ-પડી-જવાનું-વલણ થશે.

પછી વિધેયની તરફ એકદમ જલદી જાઓ અને પછી ધીમેથી નીચમસર રીતે તેનાથી પાછળ હટતા જાઓ. પરંતુ તમારા હાથમાંના યંત્રની ટોચ વિધેયની આંખોની સીધી લીટીમાં રાખવાને ચુકવું નહીં. (એક પગ આગળ અને એક પગ પાછળ એમ પ્રથમથી ઉભા રહેવું.) પાછળ હટતા જાઓ તે દરેક વખતે વિધેયને ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણેના અવાજમાં 'તમો પડવાનો-વિચાર કરો-અને-તમો-જરૂર-પડી જશો. " એમ કહેતા જવું.

તે યંત્રની ટાંચ વિધેયના આંખથી લગભગ છ ઇંચ સુધી લેઈ જવી અને પછી ધીમેથી નીચમસર રીતે લગભગ બેએક વાર સુધી પાછળ હકતા જવું. આ પ્રમાણે ફેટલીકવાર સુધી કરે જવું અને મોડે વેહેલે તે વિધેય આગળ ખેંચાઈ પડશે. ઘણાક કેસોમાં તો વિધેય ખીજાજ પ્રયત્ને આગળ ખેંચાઈ પડે છે.

પ્રયોગ વખતે વિધેયને ખીલકુલ હસવા દેવો ન જોઈએ. છતાં જો તે હસવા માંડેતો તે હસતો બંધ થાય ત્યાં સુધી તેના ઉપર પ્રયોગ કરવો બંધ રાખવો જોઈએ.

પ્રકરણ ૬ ઠું.

ચોથી રીત-હાથ ચોંટાડી દેવાની.

(અ) જ્યાં સુધી ઉપરની રીતોમાં તમો બરાબર ફાવ્યા ન હો ત્યાંસુધી આ રીત અજમાવવી ન જોઈએ. જેના ઉપર ત્રીજી રીતમાં બતાવેલો પ્રયોગ બરાબર કરી શક્યા હો તેના ઉપર આ પ્રયોગ કરવો સારો છે. પછી તે વિધેયને તમારી સામે ઉભો રાખી તેને તેના એક હાથના આંગળા ખીજા હાથના આંગળામાં બરાબી બંને હાથ ભેગા બંધ કરવાનું કહો એટલે તેના એક હાથના આંગળા ખીજા હાથની હથેળીના પાછલા ભાગ ઉપર આવે એવી રીતે બંને હાથના આંગળા ભેગા કરવાનું કહો; તે તેમ કરે એટલે તેને તે સખત રીતે ભેગા દબાવવાને કહો અને તેના બંને ભેગા કરેલા હાથ સીધા લાંબા કરવાને કહો પછી તેના હાથ, કાંડાથી તે ફૂણી સુધી અગર આખા હાથ બંને સખત કાપ્ટ જેવા કરી નાંખવા કહેવું, અને તેના હાથ સર્જડ ચોંટી ગયા છે એમ તેને ધારવા અગર મનમાં નીચેના શબ્દો બોલવા કહેવું “ મારા-હાથ-ચોંટી-ગયા છે-મારાથી-છુટા-થઈ-શકશે-નહીં-મારાથી છુટા-થઈ-શકશે-નહીં-એમ ત્રણ ચાર વાર મનમાં બોલવા કહેવું. વિધેયે આ વખતે હસવું જોઈએ નહીં તેમ આ નકામું નજીવું છે એમ તેણે મનમાં ખ્યાલ પણ આણવો ન જોઈએ. તે બાબતની વિધેયને પ્રથમથી સુચના આપી દેવી જોઈએ પણ તેણે તો પોતાના હાથ સર્જડ ચોંટી ગયા છે, ખરેખર ચોંટી ગયા છે એમ મનમાં ધારવું જોઈએ. આટલું થયા પછી વિધાયકે વિધેયના હાથ ઉપર પોતાના હાથ મુકવા

અને તેને પોતાની આંખો સામું સીદા જોવાને કહેવું. ખીજ કોઈ પણ જગ્યાએ નહીં જોતાં પોતાની આંખ સામું સીધું જોવાની ખાસ સુચના વિધેયને આપી દેવી જોઈએ અને તેમ છતાં જો તે આજુબાજુ જુએ અગર જોવાનો યત્ન કરતો માલુમ પડે તો તેને પોતાની આંખો સામું બરાબર જોવાને વિધાયકે હુકમ કરવો જોઈએ, અને તેજ વખતે વિધાયકે પોતે વિધેયની બંને આંખોની વચમાં નાકના મુળ ઉપર ધારીને એકાદસે જોવું અને પોતાની આંખ તે જગ્યા ઉપરથી જરા પણ વાર ખસેડવી નહીં.

આમ કર્યા પછી વિધેયને ચોકસ સરળ અવાજે નીચે મુજબ કહેવું “ તમારા-હાથ તમને-સજ્જડ-ચોંટી-જતા-માલુમ-પડશે; સજ્જડ-ચોંટતા જાય છે-વધારે-સજ્જડ-થાય-છે-અને-હવે-તમે-તેને-છુટા-પાડી-શકશો-નહીં. પછી વિધેયના હાથ ઉપરથી તમારા હાથ લેઈ લેવા કે જથી તેને પોતાના હાથ છુટા થાય છે કે નહીં તે કરી જોવાની તક મળે, પરંતુ જ્યાં સુધી વિધાયકના હાથ વિધેયના હાથ ઉપર હોય ત્યાં સુધી તેણે તેના હાથ વિધેયના હાથ ઉપર ગોળ ફેરવે જવા અને તેમ કરતી વખતે વિધેયના હાથ ધીમે ધીમે દબાવતા જવા, પણ વિધેયને હરકત કે ઈર્ષ થાય તેવી રીતે સખત દબાવવા નહીં કારણ કે તેમ કરવાથી તેના ઉપર થએલી બધી અસર જતી રહે છે.

પરંતુ જો વિધાયકને વિધેયના હાથ દબાવવાને બદલે તેના ઉપર માર્જન કરવાનું પસંદ લાગે તો તેણે વિધેયના હાથ ઉપર ખભાથી માંડી તે ઠેક આંગળા સુધી માર્જન કરવા પણ તે હાથ છુટા પાડી શકશે નહીં એવી સુચના આપતાં સુધી તેવી રીતે માર્જન કર્યા કરવું જોઈએ.

વિધેયના હાથ ઉપરથી પોતાના હાથ લેઈ લીધા પછી વિધેય પોતાના હાથ છૂટા કરી શકશે નહીં એવી ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે સુચના આપે જવી કારણ કે તેમ કરવાથી તે વિધેયને તે સુચનાની અસર થાય છે.

સુચના આપતી વખતે વિધાયકે ચોકસ સરળ અવાજે સુચના આપવી જોઈએ; ઉતાવળથી બોલી જવું જોઈએ નહીં. તમારા-હાથ-બહુ-સજ્જડ-ચોંટી-ગયા છે તેવી સુચના પાંચ સાત વખત આપે જવી અને તેવી રીતે બરાબર સુચના આપેથી વિધેયના હાથ સજ્જડ થઈ ગયેલા માલુમ પડશે અને તે તેનાથી છુટા થઈ શકશે નહીં.

(બ) વિધેયને સગવડ બરેલી રીતે ખુરશીમાં બેસાડી તેના બંને હાથ સીદ્ધા લાંબા કરવાનું કહી તે બંને હાથના પાંખને એક બીજામાં આંગળીઓ ભેરવી બાંધ કરવાનું કહે. પછી તેને તમારી આંખો સામું બરાબર સીદ્ધા બેવાને કહેવું. જ્યારે તે તમારી આંખો સામું ધારીને જોતો હોય ત્યારે ધીમે રહીને તેના હાથ જરા નીચે નમાવો અને તેજ વખતે તેને કહે કે “ તારા હાથ સખત લાકડા જેવા લાગે છે, -તારા ગાત્ર વધારે અને વધારે સખત થતા જાય છે; -તારી કુંણી આગળનો સાંધો સખત થઈ ગયો છે તેથી તારાથી તે વાળી શકાશે નહીં. -તારી આંગળીઓ એક બીજા સાથે સખત ચોટતી જાય છે; તારા હાથ સખત ને સખત ચોટતા જાય છે. ” આમ બોલતાં હો તે વખતે વિધેય તમારી આંખો સામું બરાબર ધારીને જુએ છે કે નહીં તેની બરાબર તપાસ રાખવી જોઈએ. જો તેનું ધ્યાન એક પળવાર પણ ખીજ જગ્યાએ જતું માલુમ પડે તો તરતજ તેને બરાબર તમારી સામું ધારીને બેવાનો હુકમ કરવો અને પછી જે શબ્દો ઉપર બતાવ્યા છે તે પ્રમાણે કહ્યા જવું. ઉપરના વાક્યો છ સાત વાર બોલવા જોઈએ.

જો તમારા બોલવાથી વિધેયના ઉપર અસર થઈ હશે તો તેની આંખો વિચિત્ર દેખાશે અને તેજ વખતે તેના હાથ સજ્જડ ચોટી ગયેલા માલુમ પડશે. જ્યારે આટલી હદ સુધી વિધેય ઉપર અસર થએલી માલુમ પડે એટલે તમારે તેને કહેવું કે “ તારા-હાથ-સજ્જડ-ચોટી-ગયા-છે-સજ્જડ-થયા-છે-સજ્જડ-થયા-છે-તે-તારાથી-છુટા-પાડી-શકાશે-નહીં. -તે-સજ્જડ-ચોટી-ગયા-છે-છુટા-પાડવાની-અજમાયેશ-કરો-તમે-તે-છુટા-કરી-શકશો-નહીં. -કરો-યતન-કરો, -યતન-કરો-તો-પણ-તમે-છુટા-કરવામાં-શકી-શકશો-નહીં. ”

આમ કરવાથી ઘણાક કેસોમાં હાથ છુટા કરવાનું અશક્ય થઈ પડે છે. થોડા કેસોમાં જેના હાથ થોડા ચોટયા હોય છે તે થોડી મેહેનતે છુટા કરી શકે છે. અને બીલકુલ અસર થઈ ન હોય તેવા ઘણાજ થોડા કેસો માલુમ પડે છે. જે વિધેયના હાથ ચોટી ગયા હોય તે વિધેયને તેવી સ્થિતિમાં વધારે વાર રાખવો ન જોઈએ, પણ તમારી ખાત્રી થાય કે મેહેનત કર્યા છતાં તેના હાથ છુટા થઈ શકતા નથી એટલે એક બે તાળી પાડી તેને કહેવું કે “ ચલ તૈયાર થા, તારા હાથ છુટી ગયા છે. ” એમ ક-

હેશે એટલે તેના હાથ વગર મુસ્કેલીએ છુટા પાડી શકાશે.

ધણે દરજ્જે વિધેય તમારા કહ્યા પ્રમાણે વર્તશે પણ કદાચ તમારા કહ્યા મુજબ છુટા કરી શકે નહીં તો તેથી તમારે નહીં ગમરાતાં તેને હુકમ બંધી શબ્દોમાં કહેવું કે, “ચલો તમારા હાથ છુટા થઈ ગયા છે. છુટા થઈ ગયા છે. ચલો જલદી કરો” અને તેમ કરેથી વગર મુસ્કેલીએ તેના હાથ તે છુટા કરી શકશે.

(ક) પ્રથમ ખતાવેલા ત્રણે પ્રયોગોમાં શ્વેતકમંદ થયા પછી આ પ્રયોગ કરવાને તમો તૈયાર થયા છો એવો તમોને તમારામાં વિશ્વાસ આવશે. પછી તેમાંથી ઉચીત વિધેયને ચુંટી પસંદ કરો અને તેના ઉપર અજમાયેશ કરવી શરૂ કરો. પછી તેને તેના બંને હાથ લાંબા કરી તેના પાંખ ભેગા કરી સખત રીતે બંધ કરવાનું કહો. પછી તેની આંખોથી આશરે ૪-૫ ઈંચને છેટે વીજળીક દડો દૂર રાખી તે દડાની આંદરની સળીની ટાચ ઉપર ધારીને બેવાનું કહો. તેમ થોડીવાર તે જુએ એટલે તેને કહેવું કે તારાથી-તારા-હાથ-છુટા-થઈ-શકશે-નહીં-એમ-ધાર;-તારાથી-તે-ઉઘડશે-નહીં;-તારાથી-તે-ઉઘડશે-નહીં-એ શબ્દો વધારે વાર બોલવા ડાહ્યાપણુ બરેલા છે. દડા તરફ એકી ટસે જો અને જ્યારે હું ત્રણ ગણી રહું ત્યારે તારાથી તારા હાથ છુટા થઈ શકશે નહીં, ચલ તૈયાર થા, ૧-૨-૩. તારાથી છુટા થઈ શકશે નહીં-ચલનકર-ચલનકર-તારાથી છુટા થઈ શકશે નહીં. શકત થોડી પણ સુધીજ તેને તેમ ચલન કરવા દેવો અને પછી તરતજ તે દડાને ખસેડી લેવો અને તેને એકદમ ઉપર જણાવેલી રીત પ્રમાણે હાથ છુટા કરવાની રીત અજમાવી તેના હાથ છુટા કરવા.

હાથ છુટા કરવાની સામાન્ય રીત:—વિધેય જ્યારે પોતાના હાથ છુટા કરવાને મથન કરે છતાં તે છુટા થઈ શકે નહીં ત્યારે વિધાયકે અવાજ થાય તેવી રીતે એકદમ જલદીથી તાળી વગાડવી અને તે જ વખતે એકસ અવાજમાં તેને કહેવું કે “ ચલ-તૈયાર થા-તારા હાથ છુટા થતા જાય છે. આ પ્રમાણે ત્રણ-ચાર વખત કહેવું અને તે કહેતી વખતે તેના હાથ ભેગા દાખતા જવું અને તેમ કરવાથી તેના ઉપર થા-એલી અસર દૂર થઈ તેના હાથ છુટા થઈ શકશે.

આમ કર્યા છતાં પણ જો વિધેયના હાથ જલદીથી છુટા થાય નહીં તો વિધાયકે વિધેયના ખંને હાથ પોતાના પાંજમાં લેઈ સેહેજ વધારે જોરથી દબાવવા અને કહેવું કે “ બસ સખુર કર-છુટા કરવા મથન કરીશ નહીં અને તે પ્રમાણે તે વર્તે એટલે તેને કહેવું કે જ્યારે હું એક બે ત્રણ એમ ત્રણ ગણી રહીશ કે તરતજ તારા હાથ છુટા થઈ જશે. પછી વિધાયકે “ એક-બે-ત્રણ ” એમ ગણવા અને જોવો “ ત્રણ ” શબ્દ બોલો કે તરતજ મોટા અવાજ થાય તેવી રીતે પોતાના હાથથી વિધાયકે તાબોટો પાડવો અને તે વખતે વિધેયને કહેવું કે “ તારા હાથ જુદા કર, છુટા થઈ ગયા છે-જલદી કર. ” આમ કરવાથી હાથ છુટા થઈ જશે,

પાંચમી રીત-શરીરમાં અસર થતી જોવી.

જે સખસ વિધેય થવા આવે તે લાયક છે કે નહીં તેની કસોટી ખાતર તેના જમણા હાથ જમીન કે ટેબલ ઉપર ચત્તો મુકાવી વિધાયકે તે ઉપર ૫—૧૦ મીનીટ સુધી માર્જન કરવું. તેવામાં વિધેયના હાથમાં જરી ગરમી કે શીતળતા થવા માંડે અગર તેના હાથમાં કંઈ ઝણઝણી કે ચળ આવતી માલુમ પડે તો તે સખસ વિધેય થવાને યોગ્ય છે એમ ગણવું.

કેટલીક અગત્યની મુચના:—

ઉપરની ચોથી રીત ક્ષતેહમાંથી સાચ કર્યા પછી અને ઘણાક વિ-ધેયોના હાથ એકી વખતે સર્જડ ચોટાડી દેવામાં કુશળ થયા પછી બીજો કોઈ પ્રયોગ કરવો હોય ત્યારે આ પુસ્તકમાં બતાવેલી પેહેલી રીતનો અજમાયશ વિધેય ઉપર કરવાની જરૂર નથી; પણ બીજી રીતો તેના ઉપર અજમાવવી જોઈએ, પરંતુ જો ઘણા સખસો ઉપર પ્રયોગો કરવાનો વિચાર હોય તો પેહેલેથી ચોથી રીત સુધી બધી રીતો તેમના ઉપર અજમાવવી સારી છે. પૂરો અનુભવ મેળવ્યા પછી આ બધી રીતો તમો બહુ જલદીથી કરી શકશો. હાથ ચોટાડી દેવા વીગેરેના પ્રયોગો તમોને બહુ સેહેલ લાગશે. પરંતુ આ બધી રીતોનો પૂરેપૂરો અ-ન્યાસ મેળવ્યા શીવાય બીજો કોઈ નવો પ્રયોગ કરવાને આગળ પગલાં ભરવા ઉચીત નથી.

પ્રકરણ ૭ મું.

બીજા શારીરિક પ્રયોગો.

ઉપરના સામાન્ય નીચેના તમે બરાબર સમજ્યા હો એમ ગણી બીજા શારીરિક પ્રયોગો (physical tests) નું નેમ બને તેમ કુંકામાં વર્ણન કરું.

લાકડી ઉપરથી કુદી શકાય નહીં-તેનો પ્રયોગ.

એક ઝોરડી અગર દીવાનખાનાની વચમાં જમીન ઉપર એક લાકડી, સોટી કે આંકણી સુકી તે ઉપરથી વિધેય કુદી શકે નહીં તેવો પ્રયોગ કરવા માટે એક ઉચ્ચિત વિધેયને પસંદ કરી તેને તેના બંને પગ ભેગા કરી ઉભા રહેવાને કહો અને તેજ વખતે તેને તેના પગના અંગુઠા તે લાકડીને અડકે તેવીરીતે ઉભા રહેવાને સમજાવો. આમ કર્યા પછી તમારા જમણા હાથમાં વીજળીક દડો પકડી તેની સનમુખ તમારે ઉભા રહેવું. પછી જાણે તમે તેને તે લાકડી ઉપરથી કુદતા અટકાવતા હો તેવી રીતે તમારો જમણો પગ આગળ લંબાવી બરાબર સામા, ઉપર ખતાબ્યા પ્રમાણે ઉભા રહો. પછી તમારા જમણા હાથમાંનો વીજળીક દડો તે વિધેયની આંખથી ભગભગ ૮—૧૦ ઇંચને છેટે રાખી તેને નીચે પ્રમાણે કહો. હવે-આ-હડા-સામું-ધારીને-જુઓ-અને-તમે-લાકડી-ઉપરથી-કુદી-શકશો-નહીં-એમ-ધારો-તમારા-પગ-સખત-કરો-બરાબર-સામું-એકી-ટસે-જુઓ-અને-જ્યારે-હું-ત્રણ-ગણી-રહું-ત્યારે-તમારા-પગ-જમીન-સાથે-ચોટી-ગયેલા-માલુમ-પડશે-લાકડી-ઉપરથી-તમે-કુદી-શકશો-નહીં. તૈયાર-થાઓ-૧-૨-૩-તમે-કુદી-શકશો નહીં.-યત્ન-કરો-તમારાથી-કુદી-શકશો-નહીં.

યત્ન કરો, તમારાથી કુદી શકશો નહીં એટલા અપ્પેટો પાંચ છવાર મોક્ષવા સારા છે. થોડીક પળ સુધી યત્ન કર્યો છતાં તેનાથી કુદાય નહીં કે તરતજ તેના મોં આગળ જઈ તાળી પાડી અવાજ કરી “ચલ-તૈયાર-થા-તારા-પગ-ઉખડી ગયા છે” એમ કહેવું અને તેમ કરવાથી તેનાથી કુદી શકશો.

પગ લાકડા જેવો સખત કરી નાંખવાની રીત.

જે પગ તમે સખત કરવા ચાહતા હો તે પગ ઉપર પોતાનું બધું વજન મુકીને ઉભા રહેવાનું અને તે વખતે તેનો (વિધેયનો) એક હાથ

તમારા હાથમાં પકડી રાખી તેને તમારી આંખો સામું બરાબર સીદા જોવાનું અને તેનો પગ તે વાંધા વાળી નહીં શકે એવું તેને મનમાં ધારવાનું કહો; જે વખતે તમો ઉભા થાવ તે વખતે તેની આંખો તમારી આંખો તરફ જ રહે એવી તેને સુચના આપી દેવી જોઈએ; આટલો વખત વિધાયકે ઘુંટણ ઉપર બેસવું જોઈએ. પછી વિધાયકે પોતાના એક હાથવતી વિધેયના પગ ઉપર માર્જન કરવા, પણ તે માર્જન ઘુંટણ ઉપર છ સાત ઈંચને છેટેથી શરૂ કરી ઘુંટણના નીચે છ સાત ઈંચ સુધી કરવા અને જે વખતે માર્જન કરવાનું શરૂ કરવામાં આવે તે વખતે બરાબર ચોકસ અવાજમાં નીચે મુજબ બોલવા શરૂ કરવું “તમારો-પગ-સખત-થતો-જન્ય-છે-અહુ-સખત થાય છે-સખત-સખત-થઈ-ગયો છે. અને-હવે-તમો-તે-વાળી-શકશે નહીં-ચાલવા-માંડશે-તો લંગાશે” જેવા છેલ્લા શબ્દો બોલી રહો કે તરતજ ઉભા થઈ જવું પણ તે વખતે તેની બંને આંખોની વચમાં નાકના મુળ આગળ તમારી ટૂંકી ઠરાવી રાખી તેને એકદમ તમારી તરફ તેને લંગાતો ચલાવવા માટે ખેંચવો અને પછી તે ૧૫-૨૦ ડગલાં ચાલી રહે કે તરતજ હાથ છુટા કરવાની રીતમાં જે પ્રમાણે બતાવ્યું છે તે પ્રમાણે તમારા બંને હાથથી તાળી પાડી (અવાજ કરી) “અસ-ચલ-તૈયાર-થા-જન્ય-થા-પગ-છુટો-થઈ-ગયો છે.” એમ તેને કહો એટલે તેનો પગ છુટો થઈ બરાબર ચાલી શકશે.

હાથ સખત કરવાની રીત.

પગ સખત કરવામાં જે રીત બતાવી છે તેના જેવીજ હાથ સખત કરવાની રીત છે. વિધેયને પોતાનો એક હાથ લાંબો કરી મુઠી વાળવાનું કહો પછી તેને તે હાથ સખત સીદો રાખવાનું કહો, તે તે પ્રમાણે કરે પછી તેની મુઠી પકડી હાથની અંદરના (હથેળી જે બાજુએ હોય છે તે બાજુ ઉપર હાથ સખત રાખેલો હોવો જોઈએ) બાગ ઉપર થોડા માર્જન (પાસ) કરો અને તે કરતી વખતે નીચે મુજબ બોલવું “ તમારો-હાથ-સખત-થતો-જન્ય-છે-વધારે-સખત-થતો-જન્ય-છે. -ધણો-સખત-હવે-થઈ- ગયો છે.-અને-તમો-વાળવાજશે-તો-તે-વળશે-નહીં.-અજમાયશ-કરો-અને -જેમ-જેમ-અજમાયસ-કરશે-તેમ-તેમ-તે-વધારે-સખત-થશે. સખત થ-એલો હાથ થોડી વાર રાખી પછી સખત કરેલા પગ ઉપરથી જેવી રીતે આ વિધાની થએલી અસર દુર કરવામાં આવે છે તેવી રીતે હાથ ઉપરની થએલી અસર દુર કરવી જોઈએ.

પોતાનું નામ બોલતાં બંધ કરી દેવાની રીત.

વિધેયની સનમુખ ઉભા રહી ધીમેથી તેના ગળા ઉપરનો હાથીયો થોડી વખત દાબવો અને તે વખતે તેને કહેવું કે જ્યારે હું ત્રણ ગણી ત્રણ શબ્દ બોલું તે વખતે તું તારું નામ બોલી શકીશ નહીં, એક-એ-ત્રણ. હવે તારું નામ બોલી શકાશે નહીં મથન કરીશ તો પણ બોલી શકશો નહીં. થએલી અસર દુર કરવા માટે ઉપરની રીતની અજમાયેશ કરવી.

હાથમાંથી લાકડી છોડાય નહીં.

વિધેયના હાથમાં એક લાકડી આપી તેને તમારી આંખો તરફ એકીટસે જોવાને અને લાકડી સખત પકડવાને કહેવું અને તે લાકડી તેના હાથમાંથી છુટી નહીં શકે એવું તેને મનમાં ધારવાને પણ કહેવું અને જ્યારે તમે તેને ત્રણ ગણી રહો તેને તે છોડી દેવાનું કહેશો તો પણ તે તેનાથી છુટી શકશે નહીં અને લાકડી તેના હાથમાં ચોંટી ગ-એલી તેને માલુમ પડશે અને જેમ વધારે તે બાબત અજમાયેશ કરશે તેમ વધારે ચોંટી ગએલી તેને લાગશે. પછી તેને તમારે તૈયાર થવાનું કહેવું અને પછી એક એ ત્રણ એમ બોલી કહેવું કે હવે-તમારાથી તે નીચે નાંખી શકાશે નહીં અજમાયેશ કરો અને જેમ વધારે અજમાયેશ કરશો તેમ તે બીલકુલ તમારાથી છુટી શકશે નહીં. આમ થોડીવાર થયા પછી ઉપર બતાવેલી રીત પ્રમાણે તેના હાથ ઉપરથી અસર દુર કરવી.

ખુરશીપર બેસી શકાય નહીં.

પહેલાં વિધેયને ઉભો રાખી તેની પછવાડે બરાબર ખુરશી ગોઠવો પછી તેને બરાબર તમારી સામું તમારી આંખો તરફ જોવાને કહેવું અને તમારે તેની બે આંખોની વચ્ચે તેના નાકના મુળ આગળ સીધું એકીટસે જોવું. તેને તેના પગ સીધા સખત લાકડા જેવા કરવાને અને તેનાથી બેસી શકાશે નહીં એમ તેને મનમાં ધારવાને કહેવું અને જ્યારે તમે ત્રણ ગણી રહો ત્યારે તેને તેના પગ સખત લાકડા જેવા થઈ ગએલા માલુમ પડશે અને તેનાથી બેસી શકાશે નહીં. અને જેમ તે બાબત વધારે અજમાયેશ કરશે તેમ તે વધારે સખત થતા જતા તેને માલુમ પડશે. પછી તેને તૈયાર થવાનું કહી એક-એ-ત્રણ એમ બોલી તેને કહેવું કે હવે તારાથી બેસી શકાશે નહીં. થોડી પળ સુધી તે અજમાયેશ કર્યા છતાં બેસી શકે નહીં એટલે તરતજ તાળી પાડી અવાજ

કરી ચક્રાવ-ઝગૃતથા-તારાથી હવે બેસી શકાશે-અસર દુર થઈ છે વી-
ગેરે કહી તેના ઉપરની અસર દુર કરી નાંખવી.

ખુરશી ઉપરથી ઉભા થઇ શકાય નહીં.

વિધેયને બરાબર તમારી સામુ આંખો તરફ જોવાનું કહો તેજ
વખતે તમે તેની આંખોની વચમાં તેના નાકના મુળ ઉપર જુઓ અને
ખુરશી ઉપરથી તેનાથી ઉઠી નહીં શકાય એવું તેને મનમાં ધારવાનું
કહો અને જ્યારે તમે ત્રણ ગણી રહો ત્યારે તે ખુરશી સાથે સંપર્ક થઇ
ગએલો તેને માલુમ પડશે અને તેનાથી ઉઠી શકાશે નહીં અને જેમ
વધારે અજમાયશ કરશે તેમ તેમ ઊઠવાનું વધારે મુશ્કેલ લાગશે. પછી
તેને તૈયાર થવાનું કહી એક-બે ત્રણ એમ બોલી “હવે તારાથી ઉઠી
શકાશે નહીં-હવે તારાથી ઉભા થઇ શકાશે નહીં” એમ કહેવું. થોડી પળ-
વાર આમ થયા પછી તેના ઉપરથી ઉપર ખતાવ્યા પ્રમાણેની રીતથી
તેના ઉપરની અસર દુર કરવી.

ધ્યાનમાં રાખવા લાયક શુચના.

ઉપરના બધા પ્રયોગમાં વિધાયકે સીધા એકાદસે વિધેયની આંખો-
ની વચમાં તેના નાકના મુળ ઉપર જોવું જોઈએ અને તે વખતે વિધેયે
વિધાયકની આંખો તરફ સીધું એકાદસે જોવું જોઈએ. પ્રયોગ થતો હોય
તે વખતે બંને જણાએ પોતાની નજર એક બીજા તરફ ઉપર ખતાવ્યા
પ્રમાણે એકાદસે રાખવી જોઈએ અને એક પળવાર પણુસાંથી ખસેડવી
જોઈએ નહીં. ફક્ત જ્યારે થએલી અસર દુર કરવાની હોય ત્યારેજ પો-
તાની નજર ત્યાંથી દુર કરવી જોઈએ. જો ઉપરના પ્રયોગો બરાબર સમ-
જવામાં આવ્યા હોય તો તેવી જાતના બીજા પ્રયોગો ઘણી જલદીથી કરી
શકાય છે. જો પ્રયોગ કરવામાં ફતેહમંદ ન થવાય તો તેથી વિધાયકે હીં-
મત હારવી નહીં. તે વખતે નાસીપાસ નહીં થતાં સભ્યતાથી કહેવું કે દરેક
સખસ ઉપર પેહેલીજ અજમાયશની વખતે અસર કરવી મુશ્કેલ છે એમ
કહેવું અગર તેવીજ જાતનું બીજું કંઈ સવડ પડતું કહેવું. લાંબા વખત-
ના અનુભવથી આ શુભ વિધાની બીજા ઉપર અસર કરવાનું પોતાની
મેળે આવડી જાય છે. તમે સારી રીતે જાણો છોકે અમુક વસ્તુ પ્રાપ્ત ક-
રવા માટે તેની પાછળ ધીરજ અને ખતીલાપણું જાળવી રાખવું જો-
ઈએ તેવીજ રીતે આ વિધાની અસર કરવાની બાબતમાં સમજવું. હ.

મેંશાં અજમાયેશ કરતા રહેશો તો તમે ઘણાકના ઉપર આ વિધાની અસર જરૂર કરી શકશો.

ખીજ શારીરીક પ્રયોગો:—આવી જાતના ખીજ ઘણા ગમત કરાવનાર શારીરીક પ્રયોગો છે. પણ અહીં રક્ત તેમાંના થોડાતુંજ વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે કારણકે ઉપરની સુચના અને પ્રયોગોથી ખીજ તેવા પ્રયોગો કેવી રીતે ઉપજવી કાઢાડવા તે તમે બરાબર રીતે સમજી શક્યા હશો. ખીજ એવા પ્રયોગોમાં એવીજ જાતની સુચનાઓ (suggestions) આપવામાં આવે છે. ઉપરના સામાન્ય નીયમો પ્રમાણે નીચેના પ્રયોગો કરી શકાય છે.

નાક ઉપર આંગળી ચોટાડી દેવી—ત્યાંથી ઉપાડાય નહીં.

આંગળીઓ છુટી પાડી શકાય નહીં.

ટેબલ ઉપર કે ખીજ કોઈ વસ્તુ ઉપર આંગળી રખાવી હોય ત્યાં ચોટી જવી—ત્યાંથી ઉપાડી શકાય નહીં.

તાળી વગાડવી બંધ થઈ શકે નહીં.

ચક્કર ચક્કર હાથ ફરતો બંધ થઈ શકે નહીં.

મ્હો ખુલ્લું રખાયું હોય તે બંધ થઈ શકે નહીં.

માથું હલાવતાં બંધ કરી શકાય નહીં.

આ અને એવી જાતના ખીજ પ્રયોગો સામાન્ય નીયમો પ્રમાણે વર્તવાથી થઈ શકે છે.

પ્રકરણ ૮ મું.

વિધેયને ઉંઘમાં નાંખવાની ક્રીયા—રીત.

આ વિધાની અસરમાં આવેલા વિધેયો ઘણા જુદા જુદા દેખાવે આપે છે. અને તેવીજ રીતે વિધેય ઉપર અસર કરવાને માટે જુદા જુદા વિધાયકો જુદી જુદી રીતો વાપરે છે. તેમજ એ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે એકજ રીત—ક્રીયાથી બધા વિધેયો ઉપર અસર થઈ શકતી નથી. તેટલા માટે કેટલીક વખતે એક રીતથી કોઈ વિધેય ઉપર અસર થાય નહીં તો તે રીત પડતી રાખી ખીજે દીવસે અગર ખીજે વખતે તેના ઉપર અસર કરવાને માટે ખીજ રીતનો ઉપયોગ કરવો જોઈએ. આમ અસર કરવાની રીતો ઘણી છે. પણ તે બધી જાણવી જરૂર નથી. જે જે વિધાયકને જે જે રીત પોતાના અનુભવ પ્રમાણે રચતી લાગે તે

પ્રમાણે તે પોતાની મેળે ચોજી લે છે. છતાં નવા અભ્યાસીઓએ (વિધાયકને) વિધેયને ઉંઘમાં નાંખવા માટે કેવી રીતે ક્રીયા કરવી યાને કેવી રીતે તેણે વર્તવું તે જણાવવું જરૂરનું છે. તેથી તેમ કરવા માટે કેટલીક રીતો નીચે બતાવવામાં આવી છે. જે રીતો નીચે બતાવવામાં આવી છે તેમાંની એકાદ રીત અજમાવી જોવી અને જો તેમાં ન ફાવે તો બીજી અજમાવવી અને બીજીમાં ન ફાવે તો ત્રીજી અજમાવવી અને જુદી જુદી રીતોનો ઉપયોગ કર્યા છતાં વિધેય ઉપર ધારેલી અસર કરી શકાય નહીં તો તે રીતોમાંથી એક બે અગર ત્રણ રીતોનું મીશ્રણ કરી અને જો યોગ્ય લાગે તો બીજી વધારે રીતોનું મીશ્રણ કરી તેનો ઉપયોગ કરવો. પણ જે કરવું તે વિધાયકે બરાબર વિચાર કરીને કરવું.

વિધેયની યોગ્યતાનો નિશ્ચય કરી તેને વિધેયની લાયકાત બાબત પાને ૧૩ માં જણાવી છે તે સુચનાઓ આપી તેને તે બરાબર સમજાવી, અનુકુળ સ્થળ ધ્યાનમાં રાખી તે વિધેયને કંઈપણ અગવડ વગર સુખેથી બેસી શકે તેવી ખુરશી અગર તેવા કોઈ ઉપાસને બેસારવો અગર તેને ઉભા રહેવાની કે સુઈ જવાની મરજી હોય તો તેમ કરવું. પણ એવી સ્થિતિમાં રાખવો જોઈએ કે જોથી તેને કંઈ તેમ રહેવાથી બેચેની અગવડ કે હરકત થાય નહીં કારણકે તેમ થવાથી તેનું મન તે અગવડ કે હરકતથી પીડા થતી હોય તેમાં જાય છે. અને વિધાયકને તેના ઉપર પ્રયોગ કરવાનું મુશ્કેલ પડે છે. દાખલા તરીકે કોઈ બીમાર સખસ ઉપર પ્રયોગ કરવાનો હોય અને તે સખસથી બેસી શકાય તેમ ન હોય તો તેને કોઈ બીજી સગવડ બરેલી રીતે રાખી તેના ઉપર પ્રયોગ કરવો જોઈએ કારણકે તેની સ્થિતિ બદલવાથી કંઈ રીત બદલવી પડતી નથી. રીતો એની એજ રહેછે. ફક્ત મુખ્ય ધ્યાન તેના આસન ઉપર આપવાનું છે. અને તેથી તે આસન એવી રીતનું હોવું જોઈએ કે તેથી તેને કોઈ પણ હરકત કે પીડા થાય નહીં પણ નીરાંતે સુખચેતથી તે આસન ઉપર પડી રહી શકે.

ઉપર પ્રમાણેની સુચના ધ્યાનમાં રાખી વિધેયને ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે સુખાસને બેસાડી (સુવાડી કે ઉભા રાખી) તેનાથી થોડેક છેટે બીજી ખુરશી નાંખી તે ઉપર વિધાયકે બેસવું. પછી વિધેયના બંને પગ આપણા બંને પગની વચમાં ઘુંટણો ઘુંટણ અડકે તેવી રીતે રાખી વિ.

ધાયકે વિધેયની સામે બરાબર ટટાર થઇ બેસવું. અને તેણે તે વખતે પોતાના પગ પણ બરાબર ટટાર રાખવા અને તેના ઉપર અસર થાય તેવી રીતે પોતાની આકૃતિ વિધાયકે કરવી; પછી વિધેયને પોતાની આંખો સામું બરાબર એકીટસે ધારીને જોવાને કહેવું અને તે બીજી કોઈ જગ્યાએ ચિત્ત રાખે નહીં પણ પોતાની (વિધાયકની) આંખો 'સામુંજ ઉપર કહ્યા પ્રમાણે રાખવાને તેને બરાબર સમજાવતી આપી દેવી, અને તેવી સમજાવતી આપતી વખતે તેને કહી દેવું જોઈએ કે તેના ઉપર જે કંઈ અસર થાય એટલે કે તેને તેની આંખો બળવા માંડી ભારે થઇ મીચાવા જાય કે તેને ઉંઘ આવવા માંડે તો તેને તે પ્રમાણે થવા દેવું. આંખ બંધ થતી અટકાવવાને કે બીજી કોઈ રીતે જાગૃત રહેવાને તેને કોઈપણ જાતનો પ્રયત્ન કરવો નહીં. તે વખતે વિધાયકે પોતે વિધેયને પોતાના કામમાં લેઇ લેવાનો સંકલ્પબળ બહુ દૃઢ અને મજબુત કરવો જોઈએ અને તેવો સંકલ્પબળ, પ્રયોગ પૂરો કરી, તે વિધેયને જાગૃત કરવાનો વિચાર થાય ત્યાં સુધી જારી રાખવો જોઈએ. એવો સંકલ્પબળ કર્યા પછી વિધાયકે પોતાની આંખો વિધેયની બંને આંખોની વચમાં નાકના મુગ ઉપર લગાડી દેવી અને તેવી રીતે વિધેય બરાબર ઉંઘમાં આવી જાય ત્યાં સુધી તે જગ્યાએ તેણે પોતાની દૃષ્ટિ જમાવી રાખવી. ઉપર પ્રમાણે કર્યા પછી બંને પક્ષમાંથી કોઇને પણ પોતાની દૃષ્ટિ ખેંચવાની જરૂર નથી. પછી વિધેયના બંને હાથ વિધાયકે પોતાના બંને હાથમાં લેવા. તે વખતે વિધેયના બંને હાથના અંગુઠા અને પેટેલી આંગળીઓની વચમાં આવી જાય અને વિધાયકના હાથની બીજી આંગળીઓ વિધેયની હથેળીની પીઠ ઉપર આવી જાય તેવી રીતે રાખવી. પછી તે આંગળીઓ વિધેયની હથેળીની પીઠ ઉપર બહુજ ધીમે ધીમે દબાવવી પરંતુ કોઇપણ જગ્યાએ ભાર દેવું કે જોરથી તેને પીડા થાય કે તેનું ધ્યાન ખેંચાય તેવી રીતે દબાવવી નહીં કારણ કે તેમ કરવાથી તેના ઉપર થએલી અને થતી અસરમાં ખલલ પોડે એ છે. પછી ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે વિધાયકે વિધેયને ઉંઘમાં નાંખવાનો સંકલ્પ પ્રબળ કરી પોતાની દૃષ્ટિ ઉપર દહ્યા પ્રમાણે રાખવી. આ પ્રમાણે ૫-૬ મીનીટથી ૧૫-૨૦ મીનીટ સુધી કરવાથી ઘણાક વિધેયો ઉંઘમાં આવી જાય છે. પણ તેમ છતાં કદાચ ભેટલા વખતમાં વિધેય ઉપર કંઈ અસર ન થાય તો તે દીવસે તે પ્રયોગ કરવો માંડી વાળવો. બીજો દીવસે તેના ઉપર ઉપર

લખેલી રીત પ્રમાણે ફરીથી કરવું. અને તે છતાં તેના ઉપર અસર ન થાય તો ત્રીજે દીવશે એવે દીવસે એમ કરતાં તેના ઉપર અસર થઇ તે ઉંઘમાં આવ્યા વગર રહેશે નહીં. પણ એકી વખતે ૧૫-૨૦ મીનીટ કરતાં વધારે શ્રમ લેવો જરૂરનો નથી. છતાં ઉપર પ્રમાણે જો વિધેયની આંખો ભારે થઇ મીચાવા જેવી થાય કે તે ૧૬૬૬૫ માંડી અંધ થવા જેવી થતી માલુમ પડે તો તે પ્રયોગ કરવો છોડી ન દેતાં ૪-૫ મીનીટ વધારે યત્ન કરવો. અને જ્યારે વિધેયની આંખો તદ્દન મીચાઇ જાય અને તેનું માથું નીચે નમી જવા જેવું થાય અગર તે એશુદ્ધ થતો માલુમ પડે તો તે જગી ન જાય તેવી રીતે બહુજ ધીમેથી વિધાયકે પોતાના હાથ વિધેયના હાથમાંથી છુટા કરી વિધેયના હાથને તેના પગપર મુકી દેઇ પોતાની બધી આંગળીઓ અને અંગુઠાનો ગુચ્છ બનાવી વિધેયની આંખોનાં પોપચાં ઉપર અધર રાખી પોતાની ખુરશી ત્યાંથી દુર કરી નાંખવી જેમજે પરંતુ આ બધું થોડીજ વારમાં કરી નાંખવું જેમજે. ઉપર પ્રમાણે પોપચાં ઉપર ધરેલો આંગળીઓનો ગુચ્છ તે જગ્યાએ આશરે ૫-૭ મીનીટ સુધી ધરી રાખવો જેમજે કારણકે આમ કરવાથી વિધેય વધારે ઉંઘમાં પડશે. પછી તેના મ્હોંથી માડી તેના આખા શરીરની ઉપર ઉપરથી નીચે જાય તેવી રીતે ૫-૧૦ મીનીટ સુધી માર્જન કરવું આમ કરવાથી વિધેય ભર ઉંઘમાં પડેલો માલુમ પડશે. માણસ ભર નિંદ્રામાં હોય છે તે વખતે તેના શરીરના અવ્યયો જેમ ગમે તેવી રીતે પડેલાં માલુમ પડે છે તેવી રીતે વિધેયનાં અવ્યયો પડેલાં માલુમ પડે એટલે તરતજ માર્જન કરવું અંધ કરવું અને તેનો એકાદ હાથ ઉચો કરી જેવો ને ઉચેથી નીચે પડતો મુકવો અને તે જો મુવેલા માણસના હાથની મક્કક નિર્જીવ જેવો નીચે પડી જાય અગર ઉચો કરેલો હાથ જ્યાં રાખવો હોય ત્યાં અધ્ધર તંગ રિયતિમાં જડ વસ્તુની મક્કક રહે અગર આંખનું પોપચું ઉઘાડી જેતાં મડદાની આંખ જેવી સ્થિત માલુમ પડેતો તેના ઉપર પૂરે પૂરી અસર થઈ છે એમ સમજવું. (વિધેય વિધાયકની આંખો સામું ધારીને જેતો હોય છે ત્યારે કોઇ કોઈ વિધેયને વિધાયકના મસ્તકની આજુ બાજુ સ્થિત પ્રકાશવાળો પ્રવાહ જેવામાં આવે છે તેમજ કેટલાકને વિધાયકની આકૃતિ ભયંકર લાગે છે, કેટલાકને વિધાયકનું સ્વરૂપ તદ્દન બદલાયેલું માલુમ પડે છે.)

ઉપર પ્રમાણે માલુમ પડ્યા પછી વિધાયકે તે વિધેયથી દુર જવું

નહી, તેમ તે વિધેયને બીજા કોઈ શખમ અડકે નહીં તેની બહુ સા-
વચેતી રાખવી જોઈએ. ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે સંકલ્પની દૃઢતા પણ
વિધાયક વિધેયને જાગૃત કરતાં સુધી પોતાના મનમાં જાળી રાખવી.

એક ને એકજ વિધેય ઉપર વધારે વાર પ્રયોગો કરવાથી પ્રયોગ
બહુ સારો થતો જાય છે અને બીજા નવા નવા પ્રયોગો પણ તેના ઉપર
સેહેલાઈથી થઈ શકે છે અને તેની મદદથી અદ્ભૂત વાતો જાણી શકાય છે.

આ પ્રમાણે ઉંઘમાં પડેલા વિધેયની પાસેથી વિધાયક દુર ખસવું
નહીં તેમ તેની પાસે કોઈ આવે નહીં તેની સંભાળ રાખવી. જે વિ-
ધેયને વધારે વાર ઉંઘમાં રાખી મુકવો હોય તો થોડી થોડી વારે તેના
ઉપર ૫-૭ માર્જન કરતા રહેવું. જે તે ઉંઘમાં હોય તે દરમીયાન વિ-
ધાયકના કલા પ્રમાણે ન વર્તતાં પોતાની ઈચ્છા પ્રમાણે ચાલતા માંડે કે
આગ્રાહ કરે કે પોતે ગભરાતો હોય તેવી નીશાની બતાવે કે પોતાને
ઉદાગ્રાને કહે તો તેને જગાડી દેવો. વધારે વાર તેવી સ્થિતિમાં તેને
રાખી મુકવો નહી. જે છાતીમાં ગભરામણ થવાનું જણાવે તો તે જ-
ગ્યાએથી બે ત્રણ માર્જન નીચે તરફ કરવાં અને તે વખતે તેની ગભ-
રામણ દુર થાવો એવો વિધાયકે મનમાં સંકલ્પ કરવો એટલે તેને
ગભરામણ દૂર થશે.

(૨) બીજીરીત. વિધેયને સુખાસને ખુરશી ઉપર બેસાડી તેની
આંખોથી ૫-૬ ઈંચને છે છેટે વીજગીક દડો (અગર તેવો દડો ન હોય
તો તમારી આંગળી અગર કોઈ ચળકતો પદાર્થ-દાખલા તરીકે પેનસીલ
અગર હોદ્દરને છેડે સફેદ ભુંગળા હોય છે તેવી પેનસીલ અગર હોદ્દર
હશે તો ચાલશે) રાખી તેના તરફ જોવાને કહેવું અને પછી તે પદાર્થ-
ને ધીમે ધીમે ઉંચે નીચે જોળ ચક્કર ચક્કર ફેરવવો અને તેની તેવી
ગતી તરફ વિધેયે પોતાની આંખના ડોળા તે ઉપર રાખવા (ફેરવવા)
અને ઉંઘી જવાનો વિચાર કરવો પછી તે પદાર્થની ગતી વધારી તેના
ત્રણ-ચાર ઈંચને વ્યાસ થાય તેવડો તે પદાર્થ ચક્કર ચક્કર ફેરવવો. આ
પ્રમાણે ૪-૫ મીનીટ સુધી કરવું અને ત્રણ મુસ્કેલ વિધેયો માટે વધારે
વાર એટલે તેની આંખો બંધ થાય ત્યાં સુધી ચક્કર ચક્કર ફેરવવું. વિ-
ધેયને આંખો બંધ થાય એટલે તે પદાર્થ ફેરવવો બંધ કરી તેને બાજુ
ઉપર મુકી દેવો. તે પદાર્થ ચક્કર ચક્કર ફેરવતી વખતે વિધાયકે ધીમા
સરળ, ચોકસ અવાજમાં નીચે મુજબ કહેવું. “તારા પોપચાં બારે થાય

છે. તારી આંખો બંધ થાયછે” ઉપરના શબ્દો જરૂર પડે તો વધારેવાર કહેવા. વિધિયની આંખો ન્તે યોગ્ય વખતમાં બંધ ન થાય તો તેને તેની આંખો સખત બંધ કરવાતું કહેવું. પછી વિધિયના માથા ઉપર તમારા હાથની આંગળીઓ મુકો અને તેની આંખોની ઉપર તેના કપાલ ઉપર તમારા અંગુઠા મુકો પરંતુ તે અંગુઠા એવી રીતે મુકો કે તેના છેડા લગભગ અડકતા રહે. પછી તે અંગુઠા કપાળના મધ્ય ભાગથી લમણા તરફ ધીમે ધીમે ખસેડવા આ પ્રમાણે ત્રણેક મીનીટ કરવું. આંગળીઓ જે જગ્યાએ વિધિયના માથા ઉપર રાખી હોય ત્યાંથી ખસેડવી નહીં તે ની તેજ જગ્યા ઉપર તે રાખી મુકવી. અંગુઠા ખસેડતી વખતે નીચે મુજબ કહેવું. “ઉંધ-ઉંધીજ-ઉંધીજ-ઉંધીજ-ઉંધ-ભરઉંધમાં જ-ભર ઉંધમાં જ-ઉંધીજ-ઉંધીજ-ઉંધીજ વીગેરે ઉપરના શબ્દો ધીમા સરળ, ચોક્કસ અવાજમાં બોલવા જોઈએ.

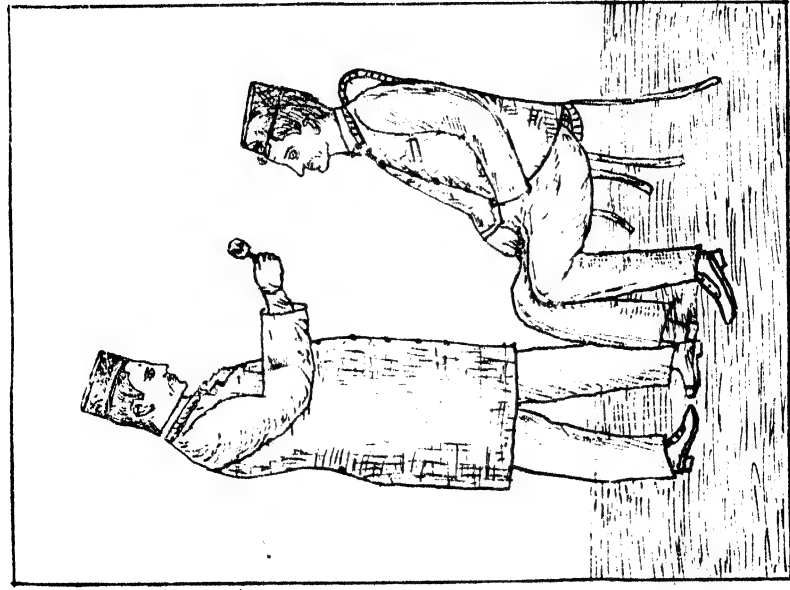
આ પ્રયોગ કરતી વખતે વિધાયકે ઉભા રહેવું સાઈ છે.

(૩) ત્રીજી રીત. વિધાયકની ડાબા હાથની આંગળીઓ વિધિયના માથા ઉપર અને અંગુઠો તેના લમણા ઉપર મુકવો. તેના જમણા હાથની આંગળીઓ વિધિયના બીજા લમણા ઉપર અને અંગુઠો વાળની નીચ કપાળના મધ્ય ભાગમાં રાખવો. પછી જમણા હાથનો અંગુઠો કપાળના મધ્ય ભાગથી ધીમે ધીમે નાકના મધ્ય ભાગ સુધી અગર જરૂર જણાય તો નાકના છેડા સુધી લેવો. આમ કરતી વખતે ડાબો હાથ અને જમણા હાથની આંગળીઓ જે જગ્યાએ રાખેલી હોય ત્યાંજ રાખી મુકવી. ઉપર પ્રમાણેની ક્રીયા ૪-૫ મીનીટ સુધી કરવી અને તે ક્રીયા કરતી વખતે બીજી રીતમાં જે સુચના “ઉંધ, ઉંધીજ વીગેરે બતાવી છે તે આપે જવી.

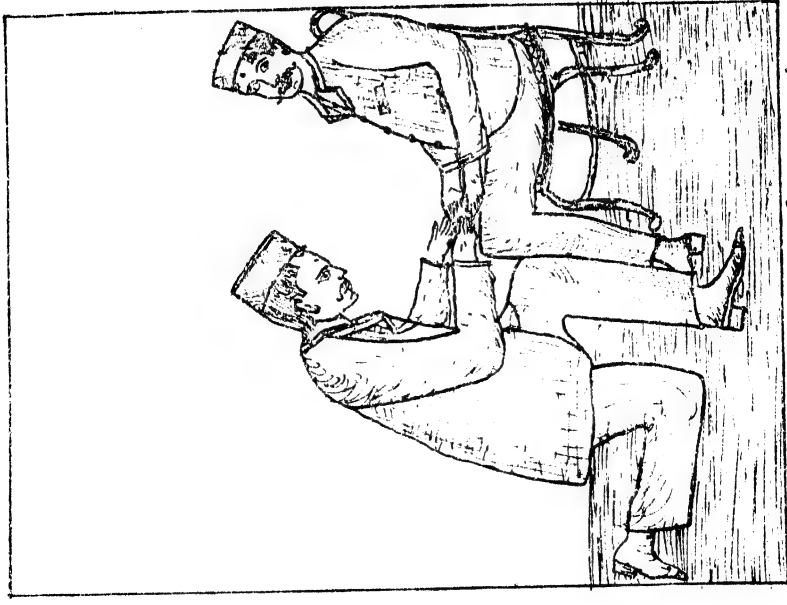
આ પ્રયોગમાં વિધાયકે ઉભા રહેવું સાઈ છે.

(૩) ચ પેટેલી રીતમાં બતાવ્યા પ્રમાણે વિધિયને સુખામ્નને બેસાડી તેની બ્રહ્મડી ઉપર જમણા હાથનો અંગુઠો જરા દબાણ થાય તેવી રીતે રાખી બાકીની આંગળીઓ તેના માથા અને કપાળ ઉપર રાખવી. પછી બંને જણાએ એક બીજાની પેટેલી રીતમાં બતાવ્યા પ્રમાણે દૃષ્ટિ મેળવવી; આમ કરવાથી જરા ઉંધ આવ્યા જેવું જણાય એટલે પેટેલી રીત પ્રમાણે માર્જન કરવા.

આ પ્રયોગ વખતે વિધાયકે ઉભા રહેવું સાઈ છે.

ଓଁଧାୟାଣୀ ଶିଳ ୧୭ . ପାମ୍ବୁପର

ଓଁଧାୟାଣୀ ଶିଳ ୧୫ . ପାମ୍ବୁପର

(૪) ચોથો રીત. વિધાયકે પોતાના હાથનો અંગુઠો વિધેયના નાકના મુગ ઉપર મુકી તે હાથની આંગળીઓ વિધેયના મસ્તકના મધ્ય ભાગ ઉપર રહેતેમ કરે. પછી બીજે હાથે નીચેની તરફ માર્જન કરવા માંડે (ઉંધ લાવવા માટે ઉપરથી નીચે માર્જન કરવું પડે છે અને વિધેયને જાગૃત કરવો હોય) અને તેના ઉપર થએલી અસર દૂર કરવી હોય ત્યારે નીચેથી ઉપર જાય તેવી રીતે વિમર્જન માર્જન કરવા પડે છે) અને તે માર્જન વિધેયના મસ્તકના પાછલા ભાગથી શરૂ કરી તેના મગજના છેક મુગ સુધી જાય તેમ કરવા. માર્જન ધીમે ધીમે કરવા પણ તે કરતી વખતે જરા જરા દબાવણ કરતા જવું અને તેજ વખતે ઉપર જણાવવામાં આવ્યું છે તેવી રીતે ઉંઘવાની વિધેયને સુચનાઓ આપે જવી; આમ ત્રણ ચાર મીનીટ સુધી કરવું અને તેમ કરવાથી વિધેય ઉંઘમાં આવી જશે. જો પેહેલી વખતે તે ઉંઘમાં ના આવે તો ફરીથી પ્રયોગ કરવો અને તેમ છતાં પ્રયોગ બરાબર ન થાય તો તે દીવસે વિધેયને છોડી બીજે કોઈ પ્રસંગે અગર દીવસે તેના ઉપર ફરીથી પ્રયોગ કરવો.

(૫) પાંચમી રીત. પ્રથમ રીતમાં જણાવ્યા પ્રમાણે વિધેયને સુખાસન કરાવી પછી વિધાયકે તેના સનમુખ ઉભા રહી તેનો હાથ પોતાના હાથમાં પકડવો પણ એવી રીતે કે વિધેયની (Median Nerve) મીડીયન નર્વ જે હથેલીના પૃષ્ઠ ભાગ ઉપર હોય છે, તે વિધાયકના અંગુઠા તળે સારી રીતે દબાય. આટલું કર્યા પછી ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે વિધાયક વિધેયે એકમેકની દૃષ્ટિ સામું ધારીને જોવું અને પછી આંખ થાકી મીચાવા જેવી થાય એટલે વિધેયના ઉપર માર્જન કરવા માંડવા અને તેમ કરેથી ઉંઘ આવી જાય છે.

(૬) છઠ્ઠી રીત—કેટલાક વિધાયકો વિધેયની પીડ ઉપર બોચીએથી માંડી કરોડ ઉપર રક્ત માર્જન કરે છે અને તેથી વિધેયના ઉપર અસર થતી હોય તેમ માલુમ પડતાં તેની સામા આવી પ્રથમ રીતમાં બતાવ્યું છે તે પ્રમાણે માર્જન કરી વિધેયને ઉંઘમાં નાંખે છે. જ્યારે વિધેયને ભરનિદ્રામાં નાંખવો હોય ત્યારે કેટલાક વિધાયકો અંગુઠો બાહાર રહે તેવી રીતે પોતાના હાથની મુઠ્ઠીવાળી તે મુઠ્ઠી ચત્તી રાખી અંગુઠાથી જાણે કંઈ રેડવામાં આવતું હોય તેવી રીતે માર્જન કરે છે અને તેથી વિધેય ભરઉંઘમાં આવી જાય છે.

(૭) સાતમી રીત—વિધેયની જમણી બાજુએ ઉભા રહી તમારા

ડાભા હાથનો અંગુઠો વિધેયના નાકના મુગ ઉપર અને તમારી (તે હાથની આંગળીઓ તેના મસ્તકના ટોચ ઉપર રાખો. તમારો જમણો હાથ તમારી બાજુએ લટકતો રહેવા દો. પછી ઉંધ લાવવા માટેની નીચેની સુચના ધીમા ચોક્કસ એક સરખા સરળ અવાજમાં બોલવા માંડો. તમારો એક સરખો સરળ અવાજ જેમ ઘડીયાળનું લોકક ચાલતાં એક સરખો અવાજ થાય છે તેવી રીતે થવો જોઈએ. 'તમારી અખો સખત બંધ થતી જાય છે-તમારાથી તે ઉઘડશે નહીં-તમને બધું અંધારું લાગે છે-તમને ઉંધ આવતી જાય છે-ઘાડ નિંદ્રા થતી જાય છે-ઉંધ આવે છે-ઉંધ આવે છે-તમે ઉંધમાં પડ્યા છો-તમારું માથું ભારે લાગે છે-અંગ ભારે થયું છે-તમને એટલી ઉંધ આવી છે કે જ્યારે હું ત્રણ ગણી રહું એટલે તમે ભરનિંદ્રામાં આવી જશો-એક-બે-ત્રણ-તમે નિંદ્રામાં છો-ભર નિંદ્રામાં છો-મારા શીવાય બીજા કોઈનો અવાજ સાંભળી શકશો નહીં. તમે ભર નિંદ્રામાં છો.

ઉપર પ્રમાણેના શબ્દો વિધાયકે પાંચ મીનીટ સુધી અને જરૂર જણાયતો ૧૫-૨૦ મીનીટ સુધી બોલે જવા કેટલાકે અડધા કલાક સુધી બોલે છે પણ જો તેટલો વખત લીધા છતાં વિધેય ઉંધમાં ન આવે તો તે માટે તે વિધેયને છોડી દેવો. અને બીજો દીવશે તેજ વખતે તેના ઉપર શરીથી ઉપર પ્રમાણે પ્રયોગ શરૂ કરવો. કેટલાક વિધેયો થોડી મીનીટમાં ઉંધમાં આવી જાય છે. અને તેમ થયા પછી ઉપરના શબ્દો થોડીવાર બોલી બંધ કરવા અને પછી આગળ બતાવવામાં આવશે તેવી રીતે પ્રયોગની ખીલવણી કરવી.

(૮) આઠમી રીત. નખના મુગ આગળ દબાવી ઉંધ લાવવાની રીત. વિધેયને સુખાસને બેસાડી અગર સુવાડી તેની બીજી અને ત્રીજી આંગળીઓના નખના મુગ આગળ તમારા અંગુઠાથી ધીમે ધીમે દાબો. આમ દાબો તે વખતે વિધાયકે પોતાની આંગળીઓ વિધેયની આંગળીઓની નીચે રાખવી જોઈએ. વિધેયની ઉપર બતાવેલી આંગળીઓની પીક ઉપરના પેહેલા વેદા અને નખ એ બેના મધ્ય ભાગ ઉપર દબાવવા આવતું જોઈએ. દબાવવા એક સરખી રીતે સખત જોઈએ. દબાવવા બરાબર કરતા આવડે છે કે નહીં તેને માટે વિધાયકે એક સારા વિધેયને લેઈ તેના ઉપર ઉપરની જગ્યાએ કોઈ વખતે વધારે અને કોઈ વખતે ધીમેથી દબાવવાના જુદા જુદા પ્રયત્નો કરી જોવા જોઈએ

દરેક વખતે વિધેયને તેની આંખો બંધ કરી બેસવાને કહેવું અને પછી કેવી જાતના દબાણથી તેના ઉપર વધારે અસર થાય છે તે જોવું.

કેટલીક વખતે વિધેયની આંગળીઓના છેડા ઉપર દબાણ કરવાથી જલદી ઉંઘ આવી જાય છે. દબાણ કરતી વખતે ઉંઘ લાવવાને જે સુચનાઓ આપવામાં આવે છે તે આપવી જોઈએ.

(૯) નવમી રીત. મસ્તકના મધ્ય ભાગ ઉપર ધીમેથી ટકોરા મારી ઉંઘ લાવવાની રીત—વિધેયને સુખાસને પ્રથમ બેસાડવો અગર સુવાડવો. પછી ઘડીયાળના ટકોરાની મારક સમાંતરે ધીમે ધીમે વિધેયના મસ્તકના આગળા ભાગની ટોચ ઉપર વિધાયકે ટકોરા મારવા શરૂ કરવા. તે ટકોરા મારતાં દરમિયાન ઉંઘ આવી જવાની ઉપર ખતાવેલી સુચના આપે જવી. વિધેય આમ કરવાથી ઉંઘમાં આવે પણ તદ્દન બેશુદ્ધ જેવો થાય નહીં તો વિધાયકે પોતાની આંગળીઓ વિધેયના મસ્તક ઉપર સજ્જડ મુકવી અને તેને કહેવું કે હવે તું ઘાટ નિંદ્રામાં આવી જઈશ અને તારાં નસકોરાં બોલાવા માંડશે. તરતજ વિધાયકે પોતે જાણે ઉંઘતો હોય તેવા ચિન્હ કરવા અને પોતે ધોરતો હોય તેવી રીતે નસકોરાં બોલાવવા. નસકોરાંનો અવાજ સાંભળી વિધેય એકદમ ભરનિંદ્રામાં આવી જશે.

(૧૦) દસમી રીત—પ્રથમ વિધેયને સુખાસને બેસાડવો અગર સુવાડવો. પછી તેના માથાની ટોચથી નીચે તરફ માર્જન કરવા શરૂ કરવા. માર્જન કરતી વખતે વિધાયકે પોતાની આંગળીઓ વિધેયથી એક અથવા વધારે ઈંચ દુર રાખી તેને થોડી વાંકી વાળેલી હોવી જોઈએ. માર્જન ધીમે ધીમે કરવું જોઈએ, માર્જન ધુંટણ સુધી કરવું જોઈએ. અને ધુંટણ આવે એટલે તે ઉપર ધીમેથી અડકવું જોઈએ. અને પાછો ઉપર પ્રમાણે પ્રયોગ કરવો જોઈએ. પણ જે વિધાયકને હૃદયની નીચેના ભાગ સુધી માર્જન કરવું ઠીક લાગતું હોય તો તેણે ત્યાં સુધી માર્જન કરવા અને ત્યાંથી અડકી પાછા ઉપર પ્રમાણે માથાથી શરૂ કરી હૃદય સુધી માર્જન કરે જવા. માર્જન કરતી વખતે ઉંઘ લાવવાની સુચના જરૂર નજાણ તો આપવી, નહીંતો તેમ કરવાની કંઈ જરૂર નથી. વિધાયકે ખાસ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે કેટલીક રીતોથી કેટલાક વિધેયો ઉપર વધારે અસર થાય છે અને કેટલીક રીતોથી બીજાકુલ તેના ઉપર અસર થતી નથી. એક રીતથી એક વિધેયને ઉંઘમાં નાંખી

શક્ય તે ઉપરથી તે રીત બધા વિધેયને લાગુ પડશે એમ સમજવું નહીં તેમ તે રીતથી એક કોઈ વિધેયના ઉપર અસર ન થાય તેથી તે રીત બીજને લાગુ નહીં પડે એમ પણ સમજવું નહીં.

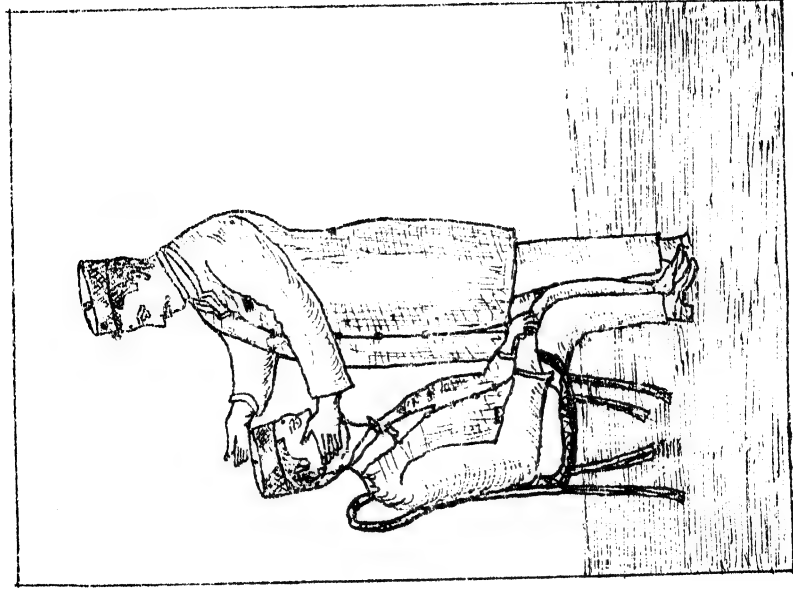
(૧૨) અગીઆરમી રીત. બીજી રીતોથી જ્યારે વિધેય ઉંઘમાં આવી શકતો નથી ત્યારે કેટલાક આ રીતનો ઉપયોગ કરે છે. વિધાયકે પોતાના ડાબા હાથની આંગળીઓ વિધેયના મગજના મુળ આગળ ઉપર અને અંદર દબાવે કરે તેવી રીતે તેના માથાના પૃષ્ઠ ભાગ ઉપર મુકવી અને જમણા હાથનો અંગુઠો વિધેયના નાકના મુળ ઉપર અને આંગળીઓ તેના ડાબા લમણા ઉપર મુકવી, પછી ધીમે ધીમે ગોળાકારમાં વિધેયનું માથું ચક્કર ચક્કર ફેરવવું. ઘડીગળના કાંટા જે દીશામાં ફરે છે તે દીશામાં ફેરવવું. અને તે વખતે તેને ઉંઘમાં આવવાની ઉપર બતાવી છે તેવી સુચના આપવી. આ રીતનો બરાબર ઉપયોગ કરવાને માટે વિધાયકે પ્રથમ ટેવ પાડવી જોઈએ.

(૧૨) બારમી રીત. આંખો બંધ કરાવ્યા પછી આંખોના પાંપચાં ઉપર આગર નાકના મુળ આગળના આંખના ખુણામાં બરાબર રીતે દબાવે કરવાથી કેટલીક વખતે વિધેય ઉંઘમાં આવી જાય છે.

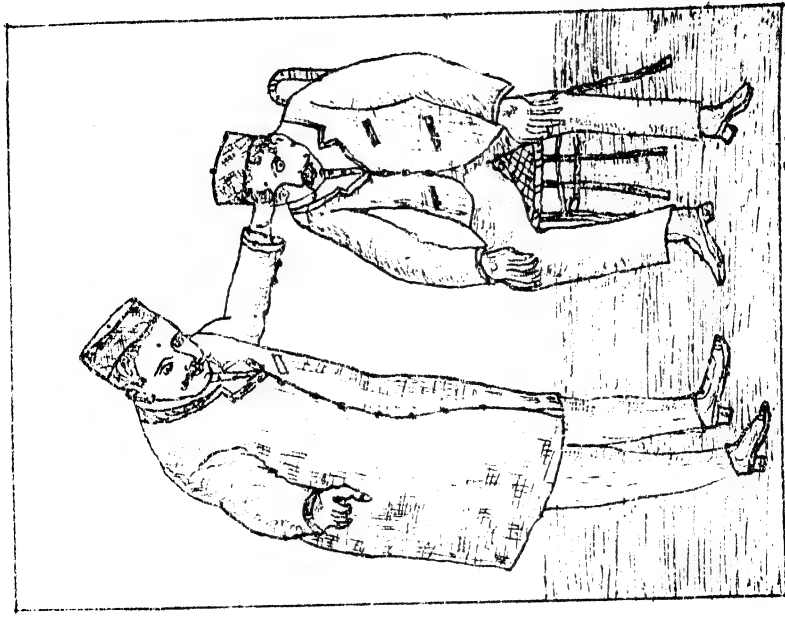
(૧૩) તેરમી રીત. યકત સંસ્કરણ બળથીજ વિધેયને ઉંઘમાં નાંખી શકાય છે.

(૧૪) ચૌદમી રીત. જ્યારે વિધેયનું ધ્યાન ઉંઘ આવવા ઉપર રહી શકતું નથી ત્યારે નીચેની રીત વાપરવામાં આવે છે.

વિધેયને સુખાસને બેસાડી તેને કહેવું કે તારે ઉંઘી જવાનું છે. તે બરાબર શિથિલ અવસ્થામાં પોતે રહે એટલે તરત વિધેયને પોતાની તરફ એકીટશે જોવાને કહેવું. તે પ્રમાણે વિધેય તમારી તરફ જોવા માટે એટલે તમારે ધીમા એક સરખા સરળ અવાજમાં ૧-૨-૩-૪-૫ એમ ૧૦૦ સુધી બોલે જવા. અને એ રીતે તમે બોલતા હો તે વખતે દરેક આંકડો બોલો તે વખતે વિધેયે પોતાની આંખો બંધ કરવાને અને બીજે આંકડો બોલતાં દરમિયાન તેની આંખો ઉઘાડવાને તેને સમજાવવું. જે ઉપર લખ્યા પ્રમાણે એક સરખા સરળ અવાજમાં તમે ૨૦ આંકડા સુધી પોહોંચશે તેટલામાં ઘણાક કેશોમાં વિધેય ઉંઘમાં આવી જાય છે. ઘણાકે ૧૫ ગણતાં સુધીમાં પોતાની આંખો બંધ થએલી ઉઘાડી શકશે નહીં. આવા દાખલામાં ૪૦-૫૦ આંકડા સુધી તમારે ઉપર પ્રમાણે

ક્રિંહા ભાવવાની ફીત હની . પાનું ૭૩

ફીંદાભાવને અભવાંકિત્વમકરવાની ફીતપાનું ૭૩

ખોલે જવા જોઈએ. તેમ જ નમ આંકડાઓ ગણતા જશો તેમ વિધેય જાણે પોતાની આંખો વિધાયકના કલા પ્રમાણે ઉઘાડે છે અને બંધ કરે છે એમ સમજી સાધારણ રીતે પોતાના પોપચા ઉંચા કરતો માલુમ પડશે. આમ કરતાં કરતાં જ્યારે વિધેય પોતાનું માથું બાજુપર નાંખી દે અને તે ઉંધમાં આવેલો માલુમ પડે એટલે ઉપર જે રીતે ખતાવી છે તેમાંની કોઈ અજમાવવી, વિધેય ઉપર માર્જન કરવા અને તે વખતે બરનિંદ્રામાં આવવાની સુચના આપે જવી.

(૧૫) પંદરમી રીત. અન, વચ્ચ, યા જગ યા તેવી બીજી કોઈ કોઈ વસ્તુમાં સંકલ્પ બગથી વિધેયને ઉંધમાં નાંખવાની શક્તિ નાંખી તે વિધેયને આપવું અને તેનો ઉપયોગ કરાવી વિધેયને ઉંધમાં નાંખવો.

(૧૬) સોળમી રીત. વિધાયકે કપાળમાં ચાંલો કરી તે ઉપર વિધેયને ધારીને એક ચિત્તે જોવાનું કહેવું અને વિધેય તે પ્રમાણે વર્તે તો તે ઉંધમાં આવી જશે; તેમજ પંચધાતુની એક ગોળાકાર આકૃતિ બનાવી તે ઉપર ધ્યાન લગાડવાથી પણ તેવીજ દશા પ્રાપ્ત થાય છે, તેમજ કોઈ વસ્તુની દરેક બાજુએ દર્પણ જડી તે દર્પણને બહુજ ત્વરિત ગતિ આપી તે દર્પણ ઉપર જોવાવાથી પણ તેવીજ દશા ઉત્પન્ન થાય છે.

(૧૭) સત્તરમી રીત. હાથની હથેળી અને આંગળીઓ વતી એક વિધેયને એક બાજુ તરફ ધીમે ધીમે નીચમસર કેટલાક વખત સુધી માથાથી નીચે પગ સુધી થાબડતા જવું. પગ સુધી એ પ્રમાણે થાબડ્યા પછી ત્યાંથી સુડી વાળી દેઇ અર્ધ ચંદ્રાકારે હાથ ફેરવી માથા ઉપર લાવી ત્યાંથી પાછા ઉપર પ્રમાણે શરૂ કરવું. ૧૫-૨૦ મીનીટ સુધી આમ કર્યાથી વિધેય ઉંધમાં આવી જાય છે.

(૧૮) અઠારમી રીત. વિધાયકે પોતાના ડાબા હાથના અંગુઠા અને પેહલો અને બીજી આંગળીઓની વચ્ચમાં કોઈક ચલકતો પદાર્થ પકડી વિધેયની આંખોથી ૮-૧૦ ઇંચ છેટે રાખી તે પદાર્થ ઉપર વિધેયને તેની દૃષ્ટિ બાંધવાને કહેવું. તે પદાર્થ વિધેયની આંખોથી થોડે ઉંચાણમાં રાખવો જોઈએ કે જેના ઉપર ધારીને જોવાથી આંખો થાકી જઈ જોવાવા માંડે. કેટલોક વખત આ પ્રમાણે કરવાથી વિધેયની આંખો સંકોચાવા માંડશે, ડોળા બાજુપર અગર ઉંચા જવા માંડશે અને કેટલાક વખત સુધી આ પ્રમાણે થાય એટલે વિધાયકે પોતાના જમણા હાથની પેહલો બે આંગળીઓ છુટી રાખી લંબાવી વિધેયની આંખો તરફ લઇ

જવી અને તે આંખોની નજદીક જતાંની સાથે ઘણું કરીને વિધેયની આંખો પોતાની મેળે મીંચાઈ જશે. વિધેય પોતાની આંખો તે ચળકતા પદાર્થ ઉપરથી ખસેડે નહીં તેની કાળજી રાખવી જોઈએ.

(૧૯) ઓગણીસમી રીત. પ્રેક્ટિસર હેમ્ડેનહેમ્ડેનની રીતે બહુ સારી પણ સારી છે. (૧) એક સરખા સરળ અવાજે વિધેયના લમણા અગર નાક ઉપર ધીમે ધીમે ટકોરા મારવા. (૨) ઘડીયાળના લોલકનો જેમ સમાન્તરે એક સરખો અવાજ થાય છે તેવીજ રીતે સમાન્તરે એક સરખો અવાજ વિધેયની પીઠ પાછળ કોઈ વસ્તુ અગર ઘડીયાળ રાખી કરવો અને વિધેયને તે અવાજ ઉપર એક ચિત્ત કરવા કહેવું અને તેમ કરવાથી વિધેય ઉંઘમાં આવી જાય છે.

(૨૦) ચેમ્બર્ડ અને લેગોર્ડેના અભીપ્રાય મુજબ ગળાની ચામડી ઉપર ધીમે ધીમે ખજવાળવાથી વિધેય ઉંઘમાં આવી જાય છે.

(૨૧) પ્રેક્ટિસર ડી લોઝેની રીત:—પ્રયોગ કરવાની ઓરડીમાંથી વિશ્દ્ધ મતવાળા અને તમારા કામમાં મનથી કે તનથી હરકત કરે તેવા હોય તેને બાહાર કાઢાડો અને જની શકે તો એક માણસ કરતાં વધારે માણસો પ્રયોગની ઓરડીમાં રહેવા દેવા નહીં. તે ઓરડીમાં વધારે ગરમી કે ઠંડી હોવી ન જોઈએ અને પ્રયોગ કરતી વખતે તમને કોઈ હરકત ન કરે તેની બરાબર પેહેલેથી ચોકસાઈ કરો. આટલું કરી રહ્યા પછી વિધેયને તમારા સામે પેહેલી રીતમાં બતાવ્યા પ્રમાણે સુખાસને બેસાડો પરંતુ વિધેયની બેઠક કરતાં તમારી બેઠક જરા ઉંચી રાખો. પછી વિધેયના બંને ધુંટણ તમારા બંને ધુંટણની વચમાં અને તમારા પગ તેના પગની વચમાં રાખો. પછી તેને શિથીલ અવસ્થામાં જવાતું કહો અને ઉંઘ શીવાય બીજી કોઈ બાબતનો વિચાર ન કરે તેવી તેને બરાબર સમજીત આપો. પછી તમારી બે આંગળીઓની વચમાં તેના હાથના અંગુઠા એવી રીતે પકડો કે તમારા અંગુઠાનો અંદરનો ભાગ તેના અંદરના ભાગને બરાબર અડકે પછી તમારી દૃષ્ટિ તેની આંખો ઉપર રાખો, આ પ્રમાણે પાંચેક મીનીટ સુધી રહેવાથી તમારા અને તેના અંગુઠાની વચમાં સરખી ગરમી ઉત્પન્ન થશે આમ થયા પછી તમારા હાથ એકદમ છુટા કરી તમારા હાથનો અંદરનો ભાગ બહાર આવે તેમ કરી માથા કરતાં થોડે ઉંચે લેઈ જાવ પછી તે તેના બંને ખભા ઉપર મુકી એક મીનીટ સુધી ત્યાં રાખો અને પછી ત્યાંથી તે

ધીમે ધીમે જરા જરા અડકતા હોય તેમ તેની આંગળીના છેડા સુધી ખસેડી લાવે. આ પ્રમાણે પાંચ-છ વખત માર્જન કરો. માર્જન કરતી વખતે શરીરથી હાથ કેવી રીતે છેડા લેઈ જવા અને કેમ વર્તવું તે આગળ બતાવ્યું છે તેવી રીતે વર્તવું. પછી માથા ઉપર હાથ સુધી ત્યાં એકાદ મીનીટ રાખી ધીમે ધીમે મોં આગળથી એક બે ઈંચને છેડે રાખતાં રાખતાં દેઠ પેટ સુધી હાથ લેઈ જવા. પછી ત્યાં બે એક મીનીટ હાથ રાખી પછી તમારા હાથના અંગુઠા તેના પેટ ઉપર રાખો અને આંગળીઓ તેની પાંસળીઓની નીચે રાખો. પછી ઉપર પ્રમાણે ધુંટણ સુધી કરો અને બની શકે તો પગની પાની સુધી કરો. ઉપર પ્રમાણે ફેટલીકવાર સુધી કરે જાઓ. પછી બરડાનો પીઠ ઉપરથી તે કરોડ સુધી કરો. પેટેલું માર્જન કર્યા પછી માથા ઉપર હાથ સુકવાની જરૂર નથી. અડધા કલાક સુધી આ પ્રયોગ કરવો અને તેમ છતાં કંઈ ધારેલું પરીણામ આવે નહીં તો પછી આ પ્રયોગ તે દીવસ માટે છોડી દેવો અને બીજે કોઈ પ્રસંગે તેજ વખતે આ પ્રયોગ શરૂ કરવો. પણ ફેટલાકો આ રીત પસંદ કરતા નથી કારણ કે તે લાંબી અને કંટાળા ભરેલી લાગે છે.

કુદરતી અને કૃત્રીમ ઉંધ. કુદરતી રીતે આવતી ઉંધ અને પ્રયોગોથી લાવવામાં આવતી ઉંધમાં, જાગૃતી અવસ્થા કરતાં, મગજમાં લોહી કમી હોય છે. નાડીઓ ધીમી ચાલે છે છાતી ધીમી ધડકે છે અને આંખો ઉંચી અને અંદર પડતી જાય છે તેથી તેવી ઉંધોમાં ફેર લાગતો નથી પરંતુ પ્રયોગથી લાવેલી ઉંધમાં વિધેયને કુદરતી ઉંધ કરતાં વધારે આરામ મળે છે.

ઉંધમાં (કુદરતી) પડેલા મનુષ્ય ઉપર પ્રયોગ કરવાની રીત. ઉંધમાં પડેલા મનુષ્યની પાસે તે જાગી ન ઉઠે તેવી રીતે ધીમેથી તેની પાસે જાઓ અને બહુ ધીમા અવાજે તેને નીચે પ્રમાણે કહો ‘ઉંધી જ, તું ભરનિંદ્રામાં છે-ગભરાઈશ નહીં-તું ભરનિંદ્રામાં જા-ઉંધીજા-તું ભરનિંદ્રામાં છે. ઉપરની સુચનાઓ (શબ્દો) ફેટલીકવાર સુધી તેની નજીક જઈ ધીમેથી બોલ્યા કરવી. જો તે જાગૃત થવાનું કંઈ પણ ચિન્હ માલુમ પડે તો તરત અટકી જાઓ. નહીં તો ત્રણ-ચાર મીનીટ સુધી ઉપર પ્રમાણે સુચના આપે જાઓ. પછી તમારો હાથ તેના માથા ઉપર સુધી તેને કહો કે “મારા અવાજ શીવાય બીજા કોઈને અવાજ તું સાંભળી શકીશ નહીં-તું ભરઉંધમાં છે. પછી તેને કંઈ સવાલ પૂછો.

દાખલા તરીકે તેને પુછો કે કેટલા વાગ્યા છે અગર તેને કહો કે તેને ગુલાબની વાસ આવે છે. બહુ મધુરી વાસ આવે છે. અને તમને તે જવાબ આપે ત્યાં સુધી પુછે જાઓ. અને જાગ્યા શીવાય તે જવાબ આપે એટલે તેના ઉપર પ્રયોગની અસર થઈ છે એમ તમારે સમજવું. પછી તમારે જે સુચનાઓ આપવી હોય તે આપે જાઓ. અને તમે તેને છોડીને જાઓ તે વખતે તેને બધું જુલો જવાતું કહેવું. સવારમાં તે ઉઠે ત્યારે તેને પુછશો તો તે બધું જુલો ગયેલો માલુમ પડશે.

બીજી રીત એ છે કે તે ઉધતા મનુષ્ય પાસે ધીમેથી જઈ તેના મોં આગળ ૩-૪ ઇંચને છોટે તમારી (વાંકી વાળેલી) આંગળીઓ રાખી તેના મોં ઉપર અડક્યા શીવાય માર્જન કરવું. અને તે પ્રમાણે તેના માથાથી તે અંતઃકરણ સુધી ધીમે ધીમે માર્જન કરે જવું આવી રીતે કેટલાક વખત સુધી કરવું. પણ તે કરતી વખતે તમારી કોઈ પણ આંગળી તેને અડકે નહીં તેની પૂરેપૂરી સંભાળ રાખવી. આમ પાંચ-છ વાર માર્જન કર્યા પછી તેને ધીમે અવાજે કહેવું કે ઉંધીજી-ઉંધીજી-તું ભરનિંદ્રામાં છે. આમ કેટલીકવાર કહ્યા પછી માર્જન કરવાં બંધ કરવા અને તેના માથા ઉપર ધીમેથી હાથ કરવો. ઉપર કહ્યા પ્રમાણે તેને સુચનાઓ આપો અને પછી તેને ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે પ્રશ્ન પૂછો અને તેના જવાબ જો. બરાબર જવાબ મળે એટલે તેના ઉપર અસર થઈ છે એમ સમજવું. જગાડવા માટે આગળ રીત બતાવી છે તે પ્રમાણે કરવું.

વિધેયને બીજા સખસના કાણુમાં મુકવાની રીત:—કોઈ વિધેય ઉપર પ્રયોગ કરી તેને ઉધમાં નાંખ્યા પછી તેને બીજા કોઈ સખસના કાણુમાં મુકવાનો તમારો વિચાર થાય તો તમારે ચોક્કસ અવાજમાં તે વિધેયને ફક્ત કહેવું જોઈએ કે તમને અમુક સખસ (તે સખસનું નામ વિધેયને કહેવું જોઈએ) જે કંઈ કહે તે પ્રમાણે તમારે તેનો હુકમ માન્ય કરવો અને તે જે સુચનાઓ આપે તે પ્રમાણે ચાલવું. જો તેને ઉધમાં નાંખ્યો ન હોય અને તે જગૃત અવસ્થામાં હોય તો તે વિધેયને તેની આંખો બંધ કરાવી જે સખસનો તે વિધેય ઉપર કાણુ કરાવવો હોય તેને તે વિધેયના મસ્તક ઉપર હાથ મુકાવી થોડીવાર સુધી ત્યાં રખાવવો અને પછી તે વિધેયને ઉધ લાવવાની સુચનાઓ આપવી. પછી તેને તેની આંખો ઉઘાડવાને કહેવું અને તેમ કરવામાંજ તે વિધેય તે બીજા સખસના કાણુમાં આવી ગયેલો માલુમ પડશે.

વિધેયને ઉધમાં નાંખ્યા પછીની સુચનાઓ-કેવી રીતે-કેવી આપવી જોઈએ:—કોઈ વિધેયને ઉધમાં નાંખ્યા પછી તમારે તેની પાસે જે કંઈ કરાવવું હોય તે બાબત તેને ત્રણ વખત ચોક્કસ રીતે કહેવું જોઈએ કે અમુક વખતે (કેટલા વખત પછી તે તેને જણાવવું જોઈએ) તેને અમુક બાબત કરવી:—દાખલા તરીકે “ આવતી કાલે સવારે તારે બનરમાં જઈ અમુક પૈસાની અમુક વસ્તુ લાવી મને બતાવવી અને તારે તે પ્રમાણે કરવું જોઈએ ” હવે જોકે તે વિધેયને તે પ્રમાણે કરવાને તમોએ કહેલું છે તે તેને યાદ હોતું નથી તો પણ બીજે સવારે તમારા કહ્યા મુજબ બનરમાં જઈ તે વસ્તુ લેઈ આવવાનો તેના મનમાં વિચાર ઉત્પન્ન થશે—તેનું વલણ તેનું થશે અને તે તમોએ કહેલી વસ્તુ લાવી તમોને બતાવશે. પરંતુ તમોએ સુચનાઓ બહુજ ચોક્કસ રીતે અને બાર દેખને તેને આપવી જોઈએ. તે પ્રમાણે સુચનાઓ આપી દીધા પછી તમને જરૂર લાગે ત્યારે તે વિધેયને જાગૃત કરવો ને પછી તે તેને કહેલે વખતે કહેલી વસ્તુ કરશે એમાં કંઈ શક નથી. પરંતુ તમારે સુચનાઓ આપવામાં બહુજ સાવચેત રહેવું જોઈએ અને જે સુચનાઓ તમો આપો તે શક્ય હોવી જોઈએ અને તેનાથી બની શકે તેવી સુચનાઓ તેને આપવી જોઈએ. અશક્ય કામ કરવાને કે તે કામ કરવાથી તેને પોતાની જાતને કે બીજા કોઈને નુકશાન થાય તેવું હોય તો તેવી સુચનાઓ બીજકુલ આપવી નહીં. આનો શુદ્ધ ભેદ તે વિધેય ઉધમાં હોય તે વખતે સુચનાઓ આપવામાં છે. તમારી સુચનાઓની તેના મન ઉપર બરાબર અસર થવાને માટે એ ત્રણ વખત તમારે કહેવી જોઈએ તેમજ તે સુચનાઓ આપતી વખતે વિધેય બરઉધમાં છે કે નહી તેની બરાબર સંભાળ રાખવી જોઈએ. તે બર ઉધમાં હોય તે વખતે આપવી જોઈએ કારણ કે જો તે બરઉધમાં ન હોય અને તમો તેને તેવે વખતે સુચનાઓ આપો તો તેથી તેના મન ઉપર કંઈ બોલવાની સુચનાઓની છાપ પડશે નહીં અને તેથી તમારું કહેલું તે કરશે નહીં અને તમારું ધારેલું કૃત્ય કરવામાં નિષ્ફળ નીવડે. તો તેમાં તમારો પોતાનોજ વાંક છે—ઉપરની સુચનાઓ પ્રમાણે તમો બરાબર ચાલ્યા નથી એમ તમારે સમજવું.

નિંદ્રા-મુર્છા. (sleep—coma) ઉપર પ્રયોગ કરવાની જે રીતો બતાવી છે તેમાંની કોઈ એકાદ રીત પ્રમાણે પ્રયોગ માને ક્રિયા કરવાથી વિધેયને પ્રથમ તંદ્રા (Drowsiness) આવી પછી તેને નિંદ્રા આવે

છે. જ્યારે વિધેય નિંદ્રામાં પડે છે તે વખતે તેના શરીરની સ્થિતિ સ્વભાવીક રીતે માણસ ઉંઘમાં પડ્યો હોય તે વખતના જેવી થઈ જાય છે તેથી તેને આવી ઉંઘથી બહુ આરામ મળે છે. જો માંદા માણસને પ્રયોગથી આવી રીતે ઉંઘમાં નાંખવામાં આવ્યો હોય તો તેને તેથી ઘણી આશાચેશ માણસ પડે છે અને તેના અવયવો તેમની સ્વાભાવીક ગતિમાં આવી જવાના સંભવને લીધે તેના રોગને નરમ પડવાનો અને તે માંદા માણસને તેથી શાન્તિ ઉપજવાનો પૂરો સંભવ છે. તે વખતે પાચન શક્તિ પણ તેનું કામ ત્વરાથી કરે છે તેથી આરોગ્ય વિધેયો ઉંઘમાંથી જન્ય થવા પછી ભુખ લાગ્યાનું જણાવે છે. એટલે આવી ઉંઘથી એક કંદર રીતે જેતાં શયદો ઘણા છે એ વાત નિઃસંદેહ છે. જ્યારે વિધેય આવી રીતે નિંદ્રામાં આવી જાય છે ત્યારથી તે વિધાયકના એક યંત્રની માફક બની જાય છે, તે યંત્રને વિધાયક જેમ ગતિ આપે તેવીજ રીતે તેની સ્થિતિ થઈ ગએલી હોય છે. એટલે તે વિધાયકને વશ થએલો માણસ પડે છે તેના પોતાનામાં મનબળ કે શરીરબળ કંઈ રહેતું નથી પણ તે સઘળું તેના વિધાયકના હસ્તક રહે છે. નિંદ્રામાં આવ્યા પછી તેના ઉપર થોડા વધારે માર્જન કર્યાથી મુઠ્ઠાની સ્થિતિમાં તે આવે છે. તે વખતે તે તદ્દન મનબળ રહીત બની જાય છે તેનામાં પોતાનું રક્ષણ કરવાની શક્તિ રહેતી નથી. તેથી વિધાયકે તે પરવશ પડી ન જાય તેને માટે પોતાના દૃઢ સંકલ્પબળથી તેનું રક્ષણ કરવું જોઈએ. કારણ કે આવી સ્થિતિ જ્યારથી વિધેયની થવા માંડે છે ત્યારથી વિધાયકની જવાબદારી વધતી જાય છે. અને જેમ જેમ વિધેય આવી સ્થિતિમાં આગળ વધતો જાય છે તેમ તેમ તેમ વિધાયકની જવાબદારી વધતી જાય છે. આપણે જાણીએ છીએ કે હવામાં અસંખ્ય સત્ત્વો આપણી રચુળ દેહની આંત્રુમાં ચક્ષુઓથી દેખી ન શકાય તેવાં સત્ત્વો ઉડ્યા કરે છે અને તેઓ નિરાશ્રીત સ્થિતિમાં પડેલા આવા વિધેયોના શરીરમાં પ્રવેશ કરવાને ફાંફાં મારે છે અને તેઓને તેમ પ્રવેશ કરતાં અટકાવવાની તેવા વિધેયોમાં શક્તિ નહીં. હોવાથી તેઓનું રક્ષણ કરવાની જોખમદારી વિધાયકને માથે રહ્યા કરે છે કારણકે જે તેનું રક્ષણ કરવામાં ન આવે અને કાંઈ સત્ત્વ આવા વિધેયના શરીરમાં પ્રવેશ કરી દે તો તેના મનનો સ્કુ (ચાંપ) ઢીલો થઈ તેના આખો બળ બગડી જવાનો સંભવ છે માટેજ વિધાયકે તેનું રક્ષણ કરવાની જરૂર છે. આટલી બધી હાની જ્યારે વિધેય વિશ્વદષ્ટિ

(Clairvoyance) અને પ્રત્યગ દૃષ્ટિ (Individuality) ની સ્થિતિમાં આવી પડે છે ત્યારે થવાનો સંભવ રહે છે. સુઝાની સ્થિતિમાં પણ તેમ થવાનો સંભવ છે પણ તે સંભવ બહુ ઓછો છે છતાં પણ કેટલીક વખત વિધાયકને વિધેય કંઈ સ્થિતિ સુધી પોહોચ્યો છે તે માલુમ પાતું નથી માટે દરેક વખતે વિધેયનું પૂરું રક્ષણ થાય તેવી સાવચેતી વિધાયકને રાખવાની જરૂર છે.

વાટકાપ કરવાના કામોમાં વિધેયને સુઝા સ્થિતિમાં નાંખ્યાથી સારું કામ કરી શકાય છે કારણ કે જ્યારે વિધેય આવી સ્થિતિમાં હોયછે ત્યારે વાટકાપથી થતી ખીડાની તેને કંઈ પણ અસર થતી નથી. તેમજ વિધાયક તને જાગૃત કરે ત્યાં સુધી તેવા વાટકાપથી તે જાગૃત થઈ શકતો નથી. કલોરોફોર્મ વીગરે હાનીકારક દવાઓ વાટકાપ કરતાં પેહેલાં હાલના દાકતરો વાપરે છે તે ન વાપરતાં જો દર્દીને કોઈ વિધાયકની પાસે આવી સ્થિતિમાં આણી તેની રૂબરૂમાં વાટકાપ કરવામાં આવે તો વિધેય અને દાકતરને ઉભયને હાની થયા શીવાય વાટકાપનું કામ સારી રીતે થઈ શકે છે. હાલમાં અમેરીકા વીગરે દેશોમાં વાટકાપ કરવાના કામમાં આ વિધાનો સારો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે અને આવી સ્થિતિમાં આણેલા દર્દી ઉપર કઠણમાં કઠણ વાટકાપના કામો કરવામાં આવે છે અને તેવા દાખલાઓ સરકારી દફતરોમાંથી નીકળી આવે છે. તેમ હાલ અમેરીકા વીગરે સુધરેલા દેશોમાં ઘણા દાકતરો આવી રીતે કામ કરે છે. તેવા દવાખાના પણ ઘણા છે. કેટલાક વિધાયકો વિધેય જ્યારે આવી સ્થિતિમાં આવે છે ત્યારે તેવી સ્થિતિમાં તે આવ્યો છે કે નહીં તેની પરીક્ષા કરવા ખાતર તે વિધેયના પગમાં, હાથમાં વીગરે અવયવો ઉપર ટાંકણીઓ લોકે છે અગર આંખોમાં પીંછા ફેરવે છે અગર તેવી જાતનું કંઈ કરે છે પણ તે દયાની નજરથી જોતાં તેમ કરવું બ્યાજખી નથી, તેમજ તે વિધેયને જાગૃત અવસ્થામાં આવ્યા પછી ખીડાકારક થઈ પડે છે માટે કોઈ પણ વિધાયકે તેવી રીત અજમાવવી નહીં.

અનુવૃત્તિ (હસ્તગરાક—Sympathy) ચમત્કાર કે ચિકિત્સા દેખાડવા માટે આ સ્થિતિ ઉપયોગી થઈ પડે છે. વિધેય સુઝાની સ્થિતિમાં આવ્યા પછી તેના ઉપર વધારે માર્જન કરવાથી આ સ્થિતિ તેને પ્રાપ્ત થાય છે, આગળ આપણે જોયું છે કે સુઝાવસ્થામાં વિધેય તદ્દન જડવત્ યંત્ર જેવો બની જાય છે અને તેને લીધે તે બળ રહિત થાય છે અને

કેવળ વિધાયકતા પ્રાણુજીવને તેને આધિન હોય છે તેથી વિધાયક જેને
 ચેષ્ટાઓ કે ચીન્હો કરે તેવીજ ચેષ્ટાઓ અને ચીન્હો વિધેય કરે છે. જો
 કદાચ તમે તેની બાબત ઉપર ઉભા રહી તમારો હાથ લાંબો કરી પછી
 તે તમારી તરફ ખેંચવા માંડે તો તે વિધેય તમારી તરફ ખેંચાવા માંડશે
 તેમજ તમારું કહેવું તે અક્ષરસઃ ખરું માને છે અને ખરું માનીને તે
 પ્રમાણે વગર વિચારે વર્તે જાય છે; દાખલા તરીકે પાણીનું ભરેલું એક
 પવાલું તેના હાથમાં આપી તેને કહીએ કે આ મોળું દુધ પી તો તે
 પીએ છે અને પૂછતાં મોળા દુધનો સ્વાદ તે જણાવે છે અને પછી પ્યા-
 લામાં બાકી રહેલું પાણી તેને ગળ્યું દુધ કહીને આપીએ તો તેથી ગળ્યા
 દુધનો સ્વાદ જણાવે છે તેમજ એક લુગડાનો ટુકડો આપી તેને લાડુ
 કહી ખાવાનું કહીએ તો તે લાડુ તરીકે તેને ખાવા જાય છે અને લાડુનો
 સ્વાદ તે જણાવે છે; તેમજ ઝાડના પાદડાં આપીએ તો પણ તે આપણા
 ધાર્યા પ્રમાણે તેનો સ્વાદ બતાવે છે તેમજ વળી જો વિધાયક પોતે પાદડું
 મોંમાં આવે અને તેનો સ્વાદ કેવો લાગે છે તે પૂછતાં વિધેય તે સ્વાદ
 જણાવે છે વીગરે વિધાયકના જણાવ્યા કે સુચવ્યા પ્રમાણે તે માને છે
 અને કરે છે. પરંતુ કેટલીક વખતે આસ્થિતિમાં વિધાયકની સાંભળવાની
 સુધવાની, જોવાની વીગરે ઈંદ્રિયો તેમનું બળ ખોલી દે છે અને તેથી
 પૂછેલા સવાલોના જવાબો મળી શકતા નથી તેથી તેવે વખતે તે તે ઈંદ્રિયો
 ઉપર બે ત્રણ વિસર્જન માન કરવાથી તે ઈંદ્રિયો ખુલે છે અને પછી તે
 બરાબર જવાબ વીગરે આપી શકે છે. આ સ્થિતિમાં વિધાયકના બોલ
 શીવાય બીજા કંઈ અન્ય સખસનો બોલ તે સાંભળી શકતો નથી. ખરી
 રીતે જો કે સુર્ઝાવસ્થા પછી અનુવૃત્તિ સ્થિતિ વિધેયને પ્રાપ્ત થવાનો સંભવ
 છે છતાં કેટલાક વિધેયો સુર્ઝાવસ્થામાં આવ્યા શીવાય અનુવૃત્તિ સ્થિતિમાં
 આવી જાય છે. જ્યારે વિધેય આ સ્થિતિમાં આવે છે ત્યારે તેને જે કંઈ
 કહેવામાં આવે છે અગર તે જે કંઈ કરે છે તેનું તેને જગૃત અવસ્થામાં
 આવ્યા પછી જ્ઞાન હોતું નથી પણ જો તેને તે વાત યાદ રાખવાને કહી
 હોય તો તેને તે જગૃત અવસ્થામાં બરાબર યાદ રહે છે અને જે કંઈ
 કરવાનું કહ્યું હોય તે કહેલે વખતે કરે છે પણ તે આ માટે તેમ કરે છે
 તેની તેને સમજ કે જ્ઞાન હોતું નથી. તેમજ તેને અસુક વખતે જગૃત
 થવાનું કહ્યું હોય તો તે તેટલો વખત થાય ત્યારે કંઈ પણ ક્રીયા વગર
 પોતાની મેજે જગૃત થાય છે. આ સ્થિતિમાં જ્યારે વિધેય હોય છે ત્યારે

તેને ખીડી દારૂ કે ખીજી દારૂ વસ્તુનું વ્યસન કે ટેવ પડેલી હોય છે તે સુચનાઓ આપી રહેતે રહેતે છોડાવી શકાય છે, જનગૃત અવસ્થામાં પડેલી કુટેવો કેવી રીતે છોડાવી શકાય તથા તેવા ખીજા ચમત્કારો કેમ કરી દેખાડાય તેની થોડી વીધી લખવી અહીં અવશ્યની ધારી તે નીચે લખું છું. અને તેજ વીધી પ્રમાણે તેવા તેને લગતા ખીજા ચમત્કારો કરવા વિધાયકને અનુકુળ પડે તેવા તેણે પોતાની અક્ષલ વાપરી કરી જોવા.

ઇંદ્રજાળ અને ઝાંઝવા ઉત્પન્ન કરવાની રીત:—(creating illusions and hallucinations) જ્યારે વિધેય આવી સ્થિતિમાં હોય અને તમારે તેને તેની નજદીક એક સુંદર તળાવ દેખાડવાનો અને તેમાંના માછલાને તે લોટ આપતો હોય તેવો દેખાવ કરવા વિચાર હોય તો તેની આંખો ઉઘાડવા તે પેહેલાં તેવો દેખાવ છે તેમ તેને કહો. અને તેને તે વખતે કહો કે જ્યારે તારી આંખો ઉઘાડશે ત્યારે તે પ્રમાણે તું તળાવ વીગેરે જોઈશ. પછી તમારા ડામા હાથની આંગળીઓ તેના માથા ઉપર અને અંગુઠો તે વિધેયના નાકના મુળ આગળ રાખી તેને આંખ ઉઘાડવાનું કહો. પછી તરતજ તેની આંખો ઉઘાડવામાં તેને મદદ થાય તે માટે તેનું પોપચું તમારા અંગુઠાથી જરા જરા ઉંચું ખેંચો, પણ તે છતાં જો તેની આંખો ઉઘડે નહીં તો તેના પોપચા ઉપર અંગુઠો મુકી તેની ચામડી જરા ઉપર ખેંચવા માંડો અને તે વખતે તેને તેની આંખો ઉઘાડવાની સુચના ચોક્કસ અવાજે આપે જાઓ. અને જોવો તે તેની આંખો ઉઘાડે કે તરતજ તમારા જમણા હાથથી તેના ઉપર માર્જન કરો, તે માર્જન તેના કપાળ ઉપરથી શરૂ થઇ આંખો ઉપર થઇ એક હાથને છેટે લેઇ જવો અને તેને આંગળી કરી કહેવું કે જો પેહલું સુંદર તળાવ છે—જો—જો—બરાબર ધારીને જો—કેવું સુંદર તળાવ છે. કેટલીક વખત તેને બરાબર તળાવ દેખાડવાને માટે ત્રણ ચાર વખત આવી રીતે માર્જન કરવાની અને તે વખતે તેવી સુચના આપવાની જરૂર પડે છે. પેહેલી વખતે આંખ કહ્યા છતાં તે જોઇ શકે નહીં તો તેથી નીરાશ થવું નહીં પણ તેની નજીકજ તે તળાવ છે એમ કહ્યા કરવું અને તેમ કરેથી તેને જરૂર તળાવ દેખાશે. અને તે તળાવ દેખવાનું કહે એટલે તરતજ તેને આટાની ગોળીઓ ખનાવેલી આપવી અને તે માછલાને ખરી રીતે ગોળીઓ નાંખતો હોય તેવી રીતે નાંખતો જશે અને ખુશ થતો જશે. અને તેવીજ રીતે જ્યાં એક પણ ગુલાબ ન હોય ત્યાં ગુ.

લાખની વાડી દેખાડી શકશે તેમજ તે વડતા છે અગર સગીત શાસ્ત્રમાં પ્રવિણ છે તેમ તેને મનાવી શકશે.

ખીડી પીવાની ટેવ છોડવવાને માટે તે વખતે તે છોડી દેવાની સુચનાઓ આપી, તે ખરાબ છે, અહીંત કર્તા છે વીગરે કહેવું અને વખતે ખીડી સળગતી દેખાડતી અને તેના ઉપર તેને તીરસ્કાર ઉત્પન્ન થાય તેવા શબ્દો કહેવા-તેમ તે પીવાથી હવે તેને ઉલટી થશે એમ જણાવવું તેથી તેની તે ટેવ છુટશે-તેજ પ્રમાણે દાઝની ટેવ છોડવવા આખત-માં પણ કરવું.

જડવત્ અવસ્થા (Catelepsy) વિધેયને તમારી સનમુખ તેના બંને પગની પાનીઓ ભેગી કરી ઉભા રહેવાને પ્રથમ રરમાવવું. પછી તેને તેની આંખો બંધ કરી જેમ અને તેમ તેના શરીરને સખત લાકડા જેવું કરવા કહેવું. તે આમ કરી રહે એટલે તેને તેની ગરદન અને માથું જે જગ્યાએ ભેગું થાય છે તે ભાગને તમારા ડાબા હાથથી પકડી તમારા જમણા હાથનો અંગુઠો તેની જમણી બાજુના લમણા ઉપર અને આંગળીઓ કપાળ ઉપર દાખો પણ તેને ધબક કે દુઃખ થાય તેવી સખત રીતે દાખવું નહીં; પછી ચોક્કસ સરળ અવાજમાં તેને નીચે સુજખ સુચના આપો. “ ઉંધ-ઉંધીજ-ભર નિંદ્રામાં જ-ધાઠ નિંદ્રા થતી જાય છે.-તું પડી જઈશ નહીં-જહી માં-તાઈ શરીર લાકડા જેવું સખત થશે-જડવત્ જેવું બનશે-તું ભરનિંદ્રામાં આવતો જાય છે. ૮-૧૦ વાર આ પ્રમાણે બોલવું કારણકે સુચનાઓ જેમ વધારે વાર બોલાતી જાય છે તેમ તેમ તેની અસર ઉડી થતી જાય છે. જ્યારે આ સુચનાઓ આપતા હો તે વખતે તે વિધેય પડી ન જાય માટે ડાઈ સપ્સને તેને પકડી રાખવાને કહેવું જોઈએ. પછી ૭-૮ માર્જન તેના આખા અંગ ઉપર જલદીથી કરવા પછી સમાન કદની બે ખુરશીઓ લેઈ તેના છેડા ઉપર જે બની શકે તો ઓશીકાં મુકવા કે તેથી વિધેયને તે ઉપર સુવાડતાં ખુરશીના છેડા લાગે નહી. પછી કોઈને બોલાવી તેની મદદ લેઈ તે વિધેયના માથાને એક ખુરશીના છેડા ઉપર અને પગની એડીઓને બીજી ખુરશીના છેડા ઉપર મુકવા. તેમ કરતાં ખુરશીઓ ખશી કે આવી પાછી ન થાય તેની ખરાખર સંભાળ રાખવી તેના શરીરના ટેકા સાઈ વચમાં એક ખુરશી રાખવી. પછી તેને પાછી નીચે સુજખ સુચના આપવી. “ તાઈ બધું અંગ તદન લાકડા જેવું સ-

ખત થયેલું છે—તારા સ્નાયુઓ પણ તેવાજ સખત થએલા છે. તે બી. લકુલ વળી શકશે નહીં. તાં લોહી અને નાડીના ધબકારા નીચમસર થયા કરશે. આમ કર્યાથી શરીર લાકડા જેવું સખત બનશે અને તે લ. ગભગ ૧૪-૧૫ મણુ ભાર ઝીલી શકવાની શક્તિવાળું બનશે. પછી વચ. માંની ખુરશી કાઢાડી નાંખવી. પરંતુ આવી સ્થિતિમાં આણેલાં વિધેયની ઉપર પ્રથમ એકાદ માણસને ઉભો રાખી અજમાયસ કરવો. અને તેમ બરાબર થાય તો પછી બીજા સખસને ત્યાં ઉભો રાખવો પણ આ પ્ર. યોગ વધારે વાર સુધી લાંબાવવો નહીં.

જડવત્ અવસ્થામાંથી જગૃત અવસ્થામાં—એક-એ મીનીટ કરતાં વધારે વખત સુધી આવી સ્થિતિમાં આણેલા વિધેય ઉપર મનુષ્યો. નું કે બીજી કોઈ વસ્તુઓનું વજન રાખવું નહીં; પરંતુ તેટલો વખત થતાંજ ખુરશી ઉપરથી તે વિધેયને લેઈ સીધો ઉભો રાખી તેને નીચે મુજબની સુચનાઓ આપવી. તારા સ્નાયુઓ નરમ-ડીલા થતા જાય છે. જ્યારે તું જગીશ ત્યારે તને સાંડે લાગશે. તને બહું સાંડે લાગશે. એ. ટલી સુચનાઓ આપ્યા પછી જગૃત કરવાની જે આગળ રીત બતાવ. વામાં આવી છે તે પ્રમાણે તેને જગૃત કરવો; અમર તેની આંખ ઉઘાડી તેમાં ડુંકા મારવાથી અને તેની સાથે તે બાબતની તેને સુચનાઓ આ. પવાથી તે જગૃત થશે.

વધારે આગળ વધેલા વિધાયકો ફક્ત આ પ્રયોગ કરે છે. ચિકિત્સા કે ચમત્કારની ખાતર આ અગર આવા પ્રયોગનો કોઈ પણ કાળે પ્રયત્ન કરવો નહીં.

રમત ગમ્મતના પ્રયોગો.

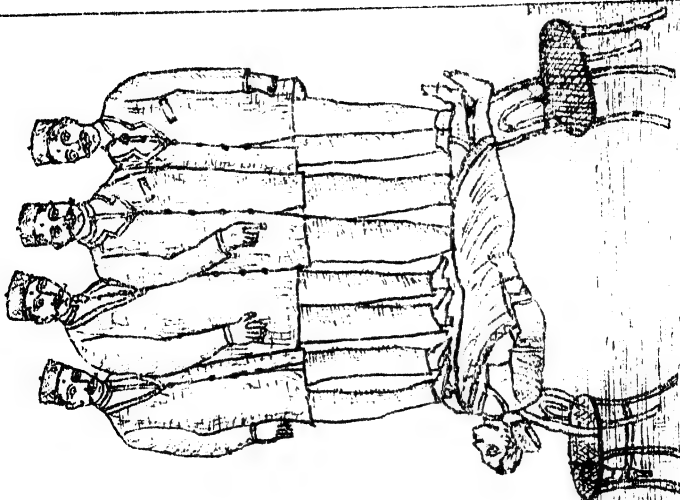
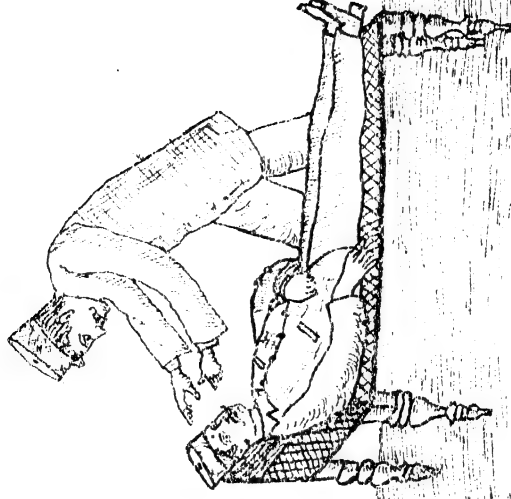
ખાનગી મીત્ર મંડળમાં, નાટકશાળામાં કે કોઈ જાહેર મેળાવડામાં પ્રેક્ષકોના આનંદની ખાતર કે ચિકિત્સા ઉપજાવવા માટે પ્રયોગો કર. વાનો તમારો વિચાર હોય તો તમારે પ્રથમ આ વિધાની ઉત્પત્તિ અને તેથી થતા શાયદા તેમજ મનુષ્યની શો અને કેટલી શક્તિ છે તે ઉપર વિવેચન થોડીવાર કરી, તેના શા શા તત્વો છે તે સમજાવવા માટે બોલવું જોઈએ. (અને તે માટે તેના તત્વો વીગેરે બાબત પુસ્તકના પ્રથમના અધ્યાયોમાં દર્શાવેલું છે તે બરાબર વાંચી ધ્યાનમાં રાખવું જો. ઇએ.) તે વખતે પ્રેક્ષકોના મન ઉપર બરાબર ઠસાવવું જોઈએ કે કે. ટલાકો ખોટી રીતે આને ધર્તીંગ તરીકે માને છે તથા આ વિધાના

પ્રયોગોને આધિન થવાથી માઠી અસર થાય છે એવા વિચારો તદ્દન ખોટા છે. ઉલટું તેમ આધીન થવાથી આગળ જાણવું છે તે પ્રમાણે કેટલાક રોગો નાશ પામે છે અને આધિન થનાર વિધેય મનનો નબળો છે એમ તેથી કંઈ થતું નથી. પ્રાચીન કાળમાં આપણા રૂપી મહર્ષિઓ આ વિદ્યાના બળથી કેવા કેવા અસહ્ય દર્દો મટાડી શકતા હતા, દશ્ય વસ્તુને અદશ્ય અને અદશ્યને દશ્ય કરી નાંખતા હતા વીગરે પ્રકારના ચમત્કારો દેખાડતા તે હકીકત આપણા ધર્મ પુસ્તકોમાં સુપ્રસિદ્ધ છે. તેઓ પણ મનુષ્યજ હતા અને તેવી શક્તિ મેળવવાને જોવા પ્રયાસ તેમણે ખેડ્યો હતો તેવોજ પ્રયાસ જો આપણે ખેડીએ તો તેમના જેવા થઈએ એમાં શક નથી એટલે તે ઉપરથી મનુષ્ય માત્રની શી અને કેટલી શક્તિ ગુણ રીતે રહેલી છે તે પ્રેક્ષક જનોના મન ઉપર સારી રીતે ઠસાવવું જોઈએ.

ઉપર પ્રમાણે કેટલુંક વિવેચન કર્યા પછી પ્રથમ શ્રોતાજનોમાંથી અગર તમારી પાસે કેળવાયેલો વિધેય હોય તો તેના ઉપર પ્રયોગ કરવો શરૂ કરો. પણ જો શ્રોતાજનોમાંથી કોઈને પ્રયોગ સારું ચુટી કાઢાયો હોય તો પ્રથમ તેના ઉપર આગળ પાછળ ખેંચવાના પ્રયોગ શરૂ કરી પછી હાથ બાંધી દેવાના, આંખ બંધ કરાવી રાખવાના હાથ પગ ફુંકા બનાવી દેવાના પ્રયોગો પ્રથમ કરી પછી તેને ઉંઘમાં નાંખવાનો પ્રયોગ કરો.

પ્રથમ તે વિધેય જગૃત અવસ્થામાં હોય તેવે વખતે ઉપર પ્રમાણેના પ્રયોગો કરી પછી થોડી ઉંઘમાં હોય તે વખતે જુદી તરેહનો પ્રયોગ કરવો અને તેવે વખતે જ દેખાવ થશે તેથી પ્રેક્ષકને ઘણી રમુજ પડશે અને બહુ હસાહસ થશે. આવા પ્રયોગને માટે ૫-૭ વિધેયોને પસંદ કરી તેમને ચંદ્રાકારમાં બેસાડી તેમની સનમુખ ઉભા રહી તેમને નીચે મુજબ કહેવા માંડો.

“ તમારી આંખો બંધ કરી ઉંઘવાનો વિચાર કરો. તમારી આંખો તમને બારે થતી માલુમ પડશે-તમારું અંગ પણ શીથીલ થતું જશે. તમને નિંદ્રા વધારે આવતી જાય છે-ઘેનમાં પડી ગયા છો-નિંદ્રામાં છો-બર નિંદ્રામાં-અધોર નિંદ્રામાં છો. હું કહું તે પ્રમાણે બરાબર ચાલો અને હું કહું તે બધું ખરૂં માનો અને જ્યારે હું તમોને તમારી આંખો ઉઘાડવાને કહીશ ત્યારે તમારી પીઠ ઉપર મધમાંખો બમણતી હશે અને તમને ઉંખો મારતી હશે. “પછી દરેક વિધેયની પાસે જઈ તેની આંખો ઉઘાડવાનું

કહી તે આંખો ઉઘાડે કે તરતજ તેને તેની પીઠ ઉપર મધમાંખો વળ-
ગી છે એમ કહેવું અને તેજ વખતે તેની પીઠ ઉપર આંગળીથી બહુ
ઝડપથી થોડી પણ સુધી ટકારા મારવા કે જેથી મધમાંખો તેને કરંડે છે
એમ તેના મન ઉપર અસર થાય. તેની સાથે તેને કહેવું કે જો વધારે
વાર ત્યાં બેસીશ તો તને વધારે માંખો કરડશે. પછી તે માંખો ઉઘાડવાને
અને કલ્પીત માંખોના ડાંખમાંથી બચવાને કેવા કેવા પ્રયત્નો દરેક જણા
કરે છે તે દેખાવથી પ્રેક્ષક જનોને ઘણી રસુજ પડે છે. પછી દરેક જણ-
ને વિચિત્ર સ્થિતિમાં આણ્યા પછી જુદો જુદો જગાડવો અને તે જ્યારે
જગશે ત્યારે પોતાનો અને પોતાની આજુ બાજુનો દેખાવ જોઈ બહુ
અમ્મયબ થશે.

તેવીજ રીતે વિધેયોને બહુનમાં બેસાડી હવામાં ઉડાડવાનો અને
તેમને હીંદુસ્તાનની જુદી જુદી જગ્યાના દેખાવો બતાવવાનો પ્રયોગ કરી
દેખાડશો તેથી પ્રેક્ષકજનોને વધારે આનંદ થશે. તે માટે પ્રથમ ચાર-
પાંચ વિધેયોને આગળ બતાવેલી રીતોમાંથી કોઈ પણ રીતે તેમને ઉઘમાં
નાંખો પછી તેમને કહેવું કે જ્યારે તેમની આંખો તે ઉઘાડશે (જગૃત
થવાનું નહીં) ત્યારે હવાની અંદર તેમને એક બહુન માલુમ પડ-
શે તેમ કહી તેમને તેમની આંખો ઉઘાડવાને કહેવું અને જેવા તે તે-
મની આંખો ઉઘાડે એટલે ઉંચે આંગળી કરી તેમને પેલું બહુન
છે જુઓ તે નીચે આવે છે એમ કહી તેમના મુખ આગળ
માર્જન કરવા. તેમને પૂછતાં તે કહે કે બહુન દેખાયછે ત્યારે તેમને
જણાવવું કે તે નજદીક નજદીક આવતું જાય છે પછી કહેવું
કે તે નીચે આવી ગયું છે. જુઓ પેલી ટોપલી દેખાય તેમાં બેસી
જાય. તેમ કરી તેમને ઉપર બેસાડવા. પછી કહેવું કે હવે દોરડું
કાપી નાંખું છું એટલે તે બહુન હવામાં ઉડશે-હવે જુઓ આપણે ઉંચે
ચડી ગયા છીએ. જુઓ પેલો મુંબાઇનો મીનારો દેખાય છે. બીજા મ-
કાનો પણ તેવી રીતે દેખાડો તેમ કરતાં તેને અમદાવાદ જયપુર અ-
જમેર, દીલ્હી. આગ્રા, કલકત્તા વીગેરે શહેરોમાં લેઈ જવો. પછી કલ-
કત્તેથી મુંબાઇ પાછો લાવતાં તેને દરીયાની સપાટી દેખાડવી અને દરીયો
દેખાય તે વખતે તેમને કહેવું કે તારા બહુનને કાગડાઓ ચાંચો મારી
ફાડી નાંખે છે અને તે બહુન હમણાં નીચે તુટી પડશે તો તમો હુબ્બી
જશો માટે એકદમ તેમાંથી નીચે કુદી પડી તરવા માટે અને જેવા તે-
ઓ કુદી પડી તરવાનો દેખાવ કરતા હોય તેવે વખતે તેમને જગૃત

કરે. એટલે તેમની સ્થિતિ જોઈ તમને પોતાને તથા પ્રેક્ષકજનોને ધ-
ર્ણજ હસવું આવશે. તેવીજ રીત મુજબ નીચેના પ્રયોગો કરવાથી પણ
પ્રેક્ષક જનોને ધણા હસાવી શકશો.

નાચતા રીંછનો દેખાવ:—ત્રણ જણને ઉંઘમાં નાંખી એકને
કહો કે તારી આંખ તું ઉઘાડીશ એટલે તું રીંછ છે એમ તને માલુમ
પડશે. પછી તેની આંખ બાંધી એક દોરડું બાંધો. બીજાને કહો કે તારી
આંખ ઉઘાડીશ એટલે તું મદારી માલુમ પડીશ—પછી તેની આંખ ઉઘ-
ાવી તેના હાથમાં તે દોરડું આપો, અને ત્રીજાને કહો કે તું આંખ ઉઘા-
ડીશ એટલે મદારીની બેરી તું છે એમ તને લાગશે અને દોઢીયાં ઉઘરાવીશ.

પછી મદારીને રીંછ નચાવવાનું ગીત ગાવા અને રીંછ નચાવવા
કહો—આમ કર્યા પછી જોનાર શખસોની પાસે જઈ દોઢીયાં ઉઘરાવા દેવા—
દેખાવ ધણો રસુજ થશે.

હજમનો દેખાવ:—બે જણને ઉંઘમાં નાંખો. એકને કહો કે તે
હજમની દુકાનમાં છે. ઓરડીની વચમાં બે સામસામી ખુરશીઓ મુકો.
પછી બીજાને કહો કે તે હજમ છે અને તેને આજે એક સારો ધરાક
મળશે. પછી અચ્ચા તરીકે તેને એક સાવરણી આપો અને તેને કહો
કે તું તેને બરાબર ધાર ચડાવી રાખ કારણ કે તારા ધરાકની દાઢી બહુ
સખત છે. પછી પેલા બીજાને કહો કે તું આંખ ઉઘાડીશ એટલે એક
મહીનાની હજમત (જેટલા વાળ વધી ગયેલા) તને ચઢી ગએલી મા-
લુમ પડશે. પછી તેને તમો તે હજમની પાસે લેઈ જઈ કહો કે જો ધ-
રાકની તું રાહ જોતો હતો તે આ રહ્યો. તે વખતે તે ધરાકને કહેવું કે
હજમ બહુ માથાકુટીયો અને આળશુ છે. પછી હજમને કહેવું કે તે
હીને જવા માંડે તો ત્યારે તેને રોષો રાખવો. પછી હજમને હજમત
કરવા કહેવી અને થોડીવાર તેમ કરે તેટલામાં તે ધરાકને જગાડી દેવો
એટલે જોવો તે જવા જશે કે હજમ તેને પકડી રાખશે. આ દેખાવ
બહુ હસાવનારો છે.

તેવીજ રીતે દાકતર પાસે દાંત કઢાવવાનો રસુજ દેખાવ કરી શકાયછે.

ચારનો દેખાવ:—બે જણને ઓરડીની વચમાં ખુરશી ઉપર બે-
સાડી ઉઘાડો. પછી એકને કહો કે જ્યારે તું આંખ ઉઘાડીશ ત્યારે તું
સોળ વરસની શરમાળ કુમારીકા છું એમ લાગશે. અને બીજાને કહો કે
તું આંખ ઉઘાડીશ એટલે તારી બાજુમાં એક ખુબ સુરત છોકરી તારે

વખતે તે વિચિત્ર દેખાવો દેખે છે અને તેથી હસેછે. અગર રડવા માંડે છે અગર તે ગમરાતો હોય તેવા ચિન્હો કરેછે અગર બરાબર જવાબ દે નહીં અગર હવામાં વાતો કરતો માલુમ પડે તો તરતજ વિધાયકે તેને જગાડી દેવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. કારણકે આમ થાય ત્યારે તે તમારા કબજામાંથી છુટી પીજી અદૃશ્ય સત્ત્વને વશ થવા માંડ્યો છે એમ સમજી તેને તેમાંથી બચાવવાને માટે જેમ અને તેમ જલદીથી જાગૃત કરી દેવો. આ અવસ્થા આણવામાં ઉપર પ્રમાણે ભય સમાયેલો છે માટે વિધાયકે બહુજ વિચાર કરીને આગળ પગલાં ભરવાં જોઈએ. જો તેને પોતાને મનમાં કંઈ પણ ભીતી રહેતી હોય તો તેવા પ્રયોગથી તેને દૂર રહેવું બહુજ સલામતી ભરેલું છે. અતુટ્તિની અવસ્થા પ્રાપ્ત થયા પછીજ આ અવસ્થા ખીલે છે એટલે તેવે વખતે સૂક્ષ્મ દેહની પૂરીપૂરી શક્તિનો બહાર ખીલી નીકળે છે અને તેથી તેને સર્વ વસ્તુઓ સ્પષ્ટ માલુમ પડે છે. વચ્ચેનો સ્થુળ પદ્ધો તેનાથી દૂર થાય છે. દેશ કાળ કે ખીજ કોઈપણ બાબતનો પ્રતિબંધ તેની આડે આવતો નથી. તેથી તે ભુત વર્તમાન અને ભવિષ્યની સર્વ વાત જાણી શકે છે, ગમે તેટલે દૂર કોઈ વસ્તુ પડી હોય તે જોઈ કહી શકે છે કે અમુક જગ્યાએ તે વસ્તુ પડી છે તેવીજ રીતે તેની સઘળી ઇંદ્રીયોની શક્તિ પૂર્ણ રીતે ખીલી નીકળે છે. જ્યારે આવી અવસ્થા પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે વિધેયના મુખ ઉપર તેવા ચિન્હો દેખાવા માંડે છે એટલે કે તે બોલવા, જોવા કે સાંભળવા પ્રયત્ન કરતો હોય તેમ માલુમ પડે છે. તેના હોઠ હાલવા માંડેછે. પોપચાં ઉંચા થતા દેખાય છે અને જ્યારે આવાં ચિન્હો માલુમ પડે ત્યારે વિધાયકે સાવધ રહી તેની સાથે ધીમેથી વાત કરી તેને સાંભળતાં કે જોતાં કંઈ હરકત પડે છે કે અંધાઈ લાગે છે કે કંમ તે વીશે પૂછી તેમ થતું તેને લાગતું હોય તો તેની આંખ તથા ગળા ઉપર એક-એક વિસર્જન કરી તેને સુચવવું કે હવે તારાથી બધું દેખાશે -અંધાઈ દૂર થયું છે-તારાથી બોલી શકાશે વીગેરે કહી તેના તેવા રસ્તામાં આવતી અડચણો દૂરી કરી નાંખવી, આ વખતે વળી એક વાત વિધાયકે વધારે ધ્યાનમાં રાખવાની છે કે કેટલીક વખતે કેટલાક વિધેયોની સાંભળવા, સુંઘવા કે જોવાની ઇંદ્રીયોનું સ્થાન તેમની સ્થુળ જગ્યાએથી બદલાઈ ન ધારેલી જગ્યાએ ગયેલું માલુમ પડે છે તો તેવે વખતે વિધાયકે નહીં ગમરાતો તે સ્થાન બોળી કાઢાડવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

ઘણી ખરી વખત સાંભળવાની ઈંદ્રીનું સ્થાન તેના કાન આગળથી ખસી જઈ હાથની આંગળીઓનાં ટેરવાં અગર પેટ ઉપર આવેલું માલુમ પડે છે તેથી વિધાયક તેને તેના કાન આગળ કહે તો પણ તે સાંભળી શકતો નથી. પણ બદલાએલા સ્થાન ઉપર જો તે બોલે તો તેનો જવાબ તેને તરત મળે છે તેવીજ રીતે જોવાનું અસલ સ્થાન બદલાઈ તે મસ્તકના મધ્ય ભાગ ઉપર કે કપાળે, પેટ ઉપર કે લગભગ તેવા સ્થાનમાં ગયેલું લાગે છે અને તેથી કોઈ લખેલો કાગળ કે ચોપડીનું પાતું તેના બદલાયેલા સ્થાન ઉપર મુકીએ તો તે વાંચી શકે છે. ઘણી ખરી વખતનો ઉપરના બતાવેલા સ્થાનોએ તેવી ઈંદ્રીયોનું સ્થાન થાય છે પણ કેટલીક વખત તે સ્ત્રીવાય બીજા સ્થાનોએ પણ જાય છે માટે વિધાયકે પ્રયોગ કરતી વખતે જુદા જુદા સ્થાન તેવી ઈંદ્રીયો માટે અજમાવી જોવા જોઈએ. કેટલાકને પેટ ઉપર ચોપડી મુકી વાંચતાં મેં જોયાછે.

અનુવ્રત્તિની સ્થિતિમાં વિધેય આવે ત્યાર પછી તેના ઉપર પાંચ-સાત માર્જન કરવાં પછી તેને કંઈ ગભરામણ થાય છે કે કેમ તે પુછી જોવું. જો ગભરામણ થવાનું તે જણાવે તો ગભરામણની જગ્યાએથી છેક પગની એડી સુધી બે ત્રણ માર્જન કરવાં એટલે તેની ગભરામણ અંધ થશે. પછી વિધેયને નાની નાની વાતો પૂછવા માંડવી. પછી કોઈ સખસ ત્યાં હોય તેના હાથમાં કોઈ વસ્તુ-દાખલા તરીકે રૂપિયો, કુંચીઓ, પૈસો કે એવી બીજી કોઈ વસ્તુ આપી તેનો હાથ આપણા એક હાથમાં રાખી આપણો બીજો હાથ વિધેયના હાથમાં મુકી તેને શું વસ્તુ છે તે પારખવા કહેવું; તેને ધીમે ધીમે આગળ વધારવો એકદમ આગળ વધારવા જતા વખતે ગપાટો મારી દેવાનો સંભવ છે તેથી ધીમે ધીમે તેને સવાલો પૂછતાં જવાં; પ્રથમ તેને કેવું લાગે છે તે પૂછતાં વિધાયકનો હાથ તે દબાવશે અને કહેશે કે કઠણ લાગે છે. ત્યારે પૂછવું કે તે શું છે-જવાબમાં તે ધાતુ કહેશે. ધાતુ કહે એટલે તેનો કેવો આકાર છે-પછી રંગ કેવો છે-પછી તે શું છે-પછી તેની સાલ કય છે. વીગરે સવાલો ધીમે ધીમે આગળ પૂછતા ચલાવવા. પરંતુ તે બીજા માણસે હાથમાં શી વસ્તુ લીધી છે તે વિધાયકે પેહેલેથી જાણવી જોઈએ નહીં. પછી કંઈ વંચાવવું હોય તો કોઈ બીજા સખસને પાસેના ઝોરડામાં જઈ તેમાં કંઈ લખી તે કાગળ બીડીને વિધેયને આપી અગર તમારી પાસે રાખી તેને વાંચવા કહેવું પણ તેવે વખતે ઉતાવળ કરવી નહીં.

આટલું તે કરી દે પછી તપાસતાં જો તેનું કહેલું બરાબર ખરું મળુમ પડે એટલે જો ઝોરડામાં તમો હો તે ઝોરડાની કઈ કઈ વસ્તુઓ ક્યાં ક્યાં આગળ પડેલી છે તે જણાવવા કહેવું—પછી મકાનની અંદર કોણ કોણ મણસ કેવાં કેવાં કપડાં બીજે પહેરીને ક્યાં ક્યાં આગળ બેઠેલા છે તે પૂછવું—પછી કંપાઉન્ડની તેવીજ રીતની હકીકત—પછી ત્યાંથી જરા આગળ એમ ધીમે ધીમે તમારે જે વસ્તુ કે સખસ બાબત પૂછવું હોય તે બાબત પુછો તો તમોને તે બધા જવાબો સીધા આપે જશે; કદાચ રસ્તામાં કે તેવી કોઈ બીજી જગ્યાએ અંધારું છે કે અડચણ છે કે બારણાં બંધ છે કે એવી બીજી કોઈ હરકત બતાવે તો તમારે તે હરકત દૂર થયાનું સુચવી તેને આગળ વધવા કહેવું—પણ જે હરકત તે જણાવતો હોય તે હરકત દૂર થઈ છે એમ તમારે તેને સુચવવું જોઈએ—અને તે વખતે તેની આંખ ઉપર જરાક માર્શન કરી—જાઓ અંધારું દૂર થયું છે—અજવાળું થયું છે—બારણાં ઉઘડી ગયા છે એમ કહી ત્યાં જવાને આજ્ઞા કરવી. તે ધારેલે સ્થળે પોહોંચે એટલે તે સ્થાનના અમુક ભાગમાં જવાનું કહેવું અને ધારેલી વસ્તુ ક્યાં છે અગર અમુક સખસ શું કામ કરે છે તે જે જાણવું હોય તે પૂછવું; પરંતુ વિધાયકે આ વખતે યાદ રાખવું કે જે વસ્તુ બાબત વિધેયને અચ્ચી હોય તેવી વસ્તુમાં ઉતરવા તેને શરમાવવું નહીં. કારણકે અણસમજણથી તેમ કરવાની આજ્ઞા કર્યાથી ધણીક વખત ઘણા હાનીકારક પરીણામો નીપજેછે.

વિધેય આ અવસ્થામાં સર્વ વસ્તુઓ જોઈ શકે છે અને તે બરાબર જોળખી શકે છે પરંતુ આપણે જે નામથી જોળખતા હોઈએ તેના કરતાં તે જુદાજ નામથી તેને જોળખાવવા માંગે છે. તેનું વર્ણન બધું ખરેખર કરે છે પણ નામ જુદું આપે છે તેથી તે ખોટું કહે છે એમ ન ગણતાં તે ઉપર પૂરો વિચાર કરવો વિધાયકને ધટે છે. અને તે ખોટું છે એમ વિધેયને ન કહેવું કારણકે તેમ કરવાથી વિધેયને ખરાબ ટેવ પડેછે માટે દરેક વિધાયકે તે વાત બરાબર ધ્યાનમાં રાખવી. આ અવસ્થામાં આગળ જણાવ્યું તે પ્રમાણે વર્તમાન, ભૂત અને ભવિષ્ય વિધેયને જણાયછે એટલુંજ નહીં પણ જે ભાષા તે જાણતો ન હોય તે ભાષાનું પુસ્તક તે વાંચી શકે છે.

વિધેય મૂર્ખ કે ઠોઠ જેવો હોય તેને આ અવસ્થામાં લેઈ જવો સારો નથી કારણકે તેની મદદથી જે જાણવાની ઈચ્છા હોય તે ફળીસુત

થતી નથી. તેનો પ્રાણ વધારે ખીલી શકતો નથી. માટે આ અવસ્થા માટે જો કોઈ યુદ્ધિમાન, હુંશીયાર શન્ત સ્વભાવવાળો વિધેય હોય તો સારો લાભ થઈ શકે છે.

ધણા વિધાયકો વિશ્વદષ્ટિનો, ચમત્કાર બતાવવામાં ઉપયોગ કરે છે પણ જો આ અવસ્થાનો ખીજના રોગ જાણી તે મટાડવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવે તો ઘણો લાભ થાય. હાલમાં અમેરીકા વીગરે દેશોમાં આ વિધાના બળથી રોગ મટાડવાની ઔપધાલયો કાઢાડવામાં આવેલી છે તે વાત આગળ જણાવી ગયા છીએ. ત્યાં તેઓ તેમની સાથે શરીર ચિકિત્સા, રોગો સંબંધી જ્ઞાન ધરાવનાર તથા ઔપધીઓના ગુણદોષથી કંઈક માહિત હોય તેવા વિશ્વદષ્ટિ સુધી કેળવાયેલા એકાદ વિધેયને રાખે છે અને તેની મદદથી કેટલાક અસભ્ય દર્દો તેઓ મટાડી શકે છે. તેઓ તે વિધેયને આવી અવસ્થામાં આપ્યા પછી દર્દીઓને શો રોગ થયો છે અને તેને શી દવા આપવાથી મટશે વીગરે એવા સવાલો પૂછી તેના જણાવ્યા પ્રમાણે રોગીઓના સંબંધમાં વર્તન કરવામાં આવે છે અને તેમ કરવાથી દર્દીઓને શાયદો થાય છે. તેમજ જો દર્દી પોતે હીસ્ટીરીઆ મગજ અને નાડીની નબળાઈથી પીડાતો હોય તો તેને આવી દશામાં જલદીથી આશ્પી શકાય છે અને જ્યારે તે આવી દશામાં આવે ત્યારે તેને તેના દર્દ સંબંધી જે હકીકત પૂછશો—તેમ તેને કંઈ દવાથી આરામ થશે—ક્યારે આરામ થશે વીગરે પૂછેલા સવાલોની બરાબર સુચના તે આપશે. તેઓ તેમના શરીરમાં રોગનું સ્થાન કયું છે અને કેવી રીતે બગાડ થયો છે. એ વીગરે સર્વે તે વર્ણવી શકે છે આપણા દેશમાં હજી પણ કંઈ ગુમ થએલી વસ્તુ શોધી કહાડવી હોય ત્યારે કેટલીક જગ્યાએ હજારત ભરી તે જોવામાં આવે છે અને તેવે વખતે ૯-૧૨ વરસ સુધીના બાળકને બેસાડીને તેને કાંતો દીવાની જ્યોતમાં, અગર તેની હથેળીમાં મેશનો ગોળ ડાઘ પાડી અગર થાળીમાં પાણી ભરીને જોવરાવે છે અને જેના ઉપર આ ક્રીયા પૂર્ણ થાય છે તે જુદી જુદી બનેલી વાતો-વસ્તુ ક્યાં પડી છે—કોણ લેઈ ગયું છે વીગરે જણાવે છે—બધા બાળકો આટલી અવસ્થાએ પોહોંચતા નથી. આ પ્રયોગ પણ આ શક્તિનો હશે એમ લાગે છે.

વિશ્વદષ્ટિ પ્રયોગના સંબંધમાં ધ્યાન રાખવા લાયક નીચેના.

૧. વિધેય, વિધાયક ઉભય ઉત્તમ દરજ્જાના હોવા જોઈએ.

૨. ખંતે થોડો વખત ભેગા રહેલા અગર પરસ્પર પ્રેમી અને વિશ્વાસુ હોવા જોઈએ. આ વિધામાં વિધેયને શ્રદ્ધા હોવી જોઈએ.
૩. આશમાન તુટી પડશે તોપણ આયકો નહીં ખાતાં મારે સંકલ્પ હું પુરો કરીશ એવો વિધાયકમાં દૃઢ નિશ્ચય હોવો જોઈએ.
૪. વિધેયને એક કલાક કરતાં વધારે શ્રમ આપવો ન જોઈએ. તેમ તેની પાસે કંઈ પણ અયોગ્ય કૃત્ય કરાવવું નહીં.
૫. પરસ્પરને મા, બહેન, પુત્રી માણક દષ્ટિ રાખી ઉપાય ચોંજવો; નહીં તે અસર થશે નહીં.
૬. વિધેયને સુખાસને બેસાડેલો અગર સુવાડેલો હોવો જોઈએ. તેમ તે સ્થળમાં બની શકે તો સુગંધી પદાર્થો-અગરબત્તી, ધુપ વીગરે બાળવા જોઈએ તેમ પુષ્પ, અત્તર વીગરે સુગંધી પદાર્થો રાખવા જોઈએ.
૭. પ્રયોગ કરવામાં ઉતાવળ કરવી નહીં-આજ નહીં થાય તો કાલ કરીશું એવી ધીરજ રાખવી.
૮. પ્રયોગ વખતે વિધાયકનો જમણો સુર ચાલતો હોય અને વિધેયનો ડાબો ચાલતો હોય તો વધારે સારૂ કારણકે તેમ હોય તો જલદી અસર થાય છે.
૯. પ્રયોગના આરંભથી તે આખર સુધી વિધાયકે વિધેયથી દૂર ખસવું નહીં.
૧૦. વિધેય જ્યારે કહે કે મને તકલીફ થાયછે, યા ગભરાઉં છું યા મને જગાડો, યા તમારી આજ્ઞાનુસાર વર્તે નહીં યાને તમારી આજ્ઞા ઉલ્લંઘન કરે યા નાડી સ્થાનપરથી ખસે યા તમારા પ્રશ્નનો ઉત્તર દેતાં અટકી જાય યા હોઠ કરડવા માંડે યા નાક સંકોચે યા કોઈ શબ્દ કહેથી ગભરાતો માલુમ પડે યા આવી અવસ્થામાં કલાક સવા કલાકથી વધારે વખત રહેલો લાગે ત્યારે તમારે તેને વિસર્જન માર્જન કરી અગર આજ્ઞા કરી જગૃત કરવો.
૧૧. આ અવસ્થામાં બનેલી અને તેને જોયેલી ખીના વિધેયને યાદ રખાવવાની જરૂર ન હોય તો ભુલી જવાને કહેવું-જગૃત થતાં તે ભુલી જશે.
૧૨. અસાધ્ય રોગ હોય તો ત્રણ દીવસથી વધારે વખત શ્રમ ન લેવો.
૧૩. જે સ્થળમાં તમો પ્રયોગ કરતા હો ત્યાં તમારા તેમજ દર્દીનાં શુભચિંતક મનુષ્યો શીવાય બીજાને રાખવા નહીં-જે હોય તેમને

પણ દૂર બેસાડવા. તે સ્થળ સ્વચ્છ હોવું જોઈએ. જીવનંતુને ત્યાં બચ હોવો ન જોઈએ—ગરબડાટ હોવો ન જોઈએ.

૧૪. પ્રયોગ કરતી વખતે વિધેયના શરીર ઉપર ગરમ કે રેશમી કપડાં ન જોઈએ.

૧૫. એક વિધેય ઉપર જે રીત પ્રથમ દીવસે અજમાવી હોય તેજ રીત તે વિધેય ઉપર ફરીથી અજમાવવી. રોજ તેના ઉપર જુદી જુદી રીતો અજમાવવી નહીં.

૧૬. જે વિધેય રોગનું સ્થાન બતાવે તો પછી તેને કહેવું કે હું તમને શક્તિ આપું છું. તમે રોગને જીતો અને ત્યાંથી હઠાવીને મળભૂત પસીના વીગરે રસતેથી કાઢો. એમ કહીને તેની છાતીથી તેના કપાળ તરફ પાંખો હલાવવો. તેને હાથ અડકાડવો નહીં અથવા તે વખતે વિધેયના માંથા ઉપર ૪-૫ મીનીટ સુધી હાથ રાખવો અને તેમ કરેથી તે પોતાનો રોગ કહાડશે અને પૂછશે તો જેમ ક્યું હશે તેમ કહેશે પરંતુ જે તમારી શક્તિ આપ્યા છતાં તે રોગ કહાડી શકતો નથી એમ કહે તો તેને માટે ઉપાય પૂછવો—તે તે બતાવશે—અને તેના બતાવ્યા પ્રમાણે કરશે તો રોગ જશે.

૧૭. જે વિધેયની પાસેથી બીજા કોઈ રોગીની વ્યવસ્થા બાબત પૂછવું હોય તો અનુયોગ કરાવી પૂછવું. પુછેથી તે બતાવશે અને તેના કહ્યા પ્રમાણે કરવાથી રોગીને આરામ થશે.

૧૮. જે વિધેય ભણેલો હોય તો કંઈક લખી અથવા પુસ્તક પાસે હોય તો તે વિધેયના હાથમાં—માથા કે છાતી ઉપર મુકા તો તે વાંચી બતાવશે અને જે અભણ હોય તો કોઈ વસ્તુ તમારી પાસે સંગરી રાખીને કે બીજા કોઈના હાથમાં રાખીને પુછશે તો તે બતાવશે—પછી મકાનની અંદરની ગુપ્ત ચીજો વિશે પુછસો તો તે પણ બતાવશે.

ઉપરના જે નિયમો બતાવ્યા છે તે વિધાયકને ઉપયોગી થઈ પડે તે ધારી બતાવ્યા છે માટે વિધાયકે તે વાંચી બરાબર સમજી રાખવા જોઈએ કે જેથી કરીને પ્રયોગ વખતે શું કરવું અને કેમ વર્તવું તે બાબત વિધાયક ગુચ્ચવણમાં પડી ગભરાય નહીં.

પ્રત્યગ દૃષ્ટિ—પ્રત્યગ દૃષ્ટિ યાને બયાનક અવસ્થા—હાલતે ખીમ (Ecstasy) ની અવસ્થા બહુજ જીજ વિધેયને પ્રાપ્ત થાય છે. વિશ્વ

દૃષ્ટિના છેવટના ભાગમાં જે ભય થવાનું જણાવવામાં આવ્યું છે તેના જેવો ભય આ અવસ્થામાં માલુમ પડે છે અને તેથી વિધેય દિવ્યદૃષ્ટિની અવસ્થામાં છે કે પ્રત્યગદૃષ્ટિની અવસ્થામાં છે તે શોધી કાઢવું મુશ્કેલ લાગે છે. આ અવસ્થામાં વિધેય પૂરેપૂરો આનંદમાં પરોવાઈ જાય છે અને જે તે અધાપી સુધી વિધાયકની આજ્ઞામાં રહી તેની આજ્ઞાનુસાર વર્તેતો હતો તે હવે તેની આજ્ઞાઓ ઉપર ધ્યાન આપતો નથી. વિશ્વ દૃષ્ટિમાં બાહ્યરની વસ્તુઓ તે જોઈ શકતો હતો. પણ જ્યારે તેને પ્રત્યગ દૃષ્ટિ પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે બાહ્યરની વસ્તુઓ જેવાની શક્તિ ઉપરાંત અંતરની શુદ્ધ બાબતો જાણી શકે છે. કેટલાકો આવી અવસ્થાને તત્વદૃષ્ટિ સમાધિ-યાને તુર્યાવસ્થા (લહૃત) કહે છે. આ સ્થિતિ આત્મ અનુભવ ની છે અને જે કદાચ આ સ્થિતિમાં વિધેય આવી જાય તો તેને આ સ્થિતિમાંથી પાછો અસલ સ્થિતિમાં લાવવો એ ઘણું મુશ્કેલ કામ છે. અને તેથી વિધેયને મરણને શરણુ થવું પડે છે માટે આવી સ્થિતિમાં આવવાના કાંઈ પણ ચિન્હ જણાય કે વિધાયકે ન ગમરાતાં તરતજ વિધેયને જગૃત કરવાના ઉપાયો લેઈ તેને જગૃત કરી નાંખવો જોઈએ. યોગી લોકો પોતાના પ્રાણને પાછો તેવી અવસ્થામાંથી લાવી શકે છે ખરા પણ આવા પ્રયોગથી તેવી અવસ્થામાં લાવેલા વિધેયને તેની અસલ સ્થિતિમાં ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે પાછો લાવવો ઘણોજ કઠીન છે માટે કોઈ પણ વિધાયક વિધેયને તેટલી અવસ્થા સુધી લેઈ જવોજ નહીં.

વિધેય જગૃત કરવાની રીત.—પ્રયોગ કરી રહ્યા પછી જ્યારે વિધેયને જગૃત કરવો હોય ત્યારે નીચેની રીતોમાંથી કોઈપણ રીત અજમાવવી અને તેમ કરેથી વિધેય જગૃત થશે. પરંતુ તે ખરાબર રીતે જગૃત થયો છે એવી તમારી પૂરેપૂરી ખાત્રી થાય ત્યાં સુધી તમારે તેને છોડવો જોઈએ નહીં. તમારે તે પણ ખરાબર ચાદ રાખવું જોઈએ કે માર્જન (વિધાન માર્જન) કરવાથી વિધેયને ઉધમાં નાંખી શકાય છે. અને વિસર્જન માર્જન કરવાથી વિધેયને જગાડી શકાય છે. અંતે જાતના માર્જન વિશે પ્રથમ આગળ પાને ૩૨-૩૩ માં કહેલું છે તે ધ્યાનમાં રાખી તે પ્રમાણે વર્તવું જોઈએ. તે જગાડવાની બાબતમાં વિસર્જન માર્જન વધારે ઉપયોગી છે એટલે નીચેથી તે ઉચ્ચે તરફ દરેક બાજુએ ત્રણ-ચાર વિસર્જન માર્જન કર્યાથી વિધેય જગી જાય છે. પરંતુ એવી રીતે વિસર્જન માર્જન કરતી વખતે, વિધેય સાવધ થઈ જાગૃત થઈ જાય એવો

દહ સંકલ્પ વિધાયકે મનમાં કરવો જોઈએ. કેટલીક વખતે ફક્ત દહ સંકલ્પ કર્યાથીજ વિધેય જાગ્રત થાય છે. તેમજ કેટલીક વખતે તેના કાન આગળ બે હાથથી તાળી પાડી તે જાગ્રત થઈ જાવ એમ તેને આજ્ઞા કર્યાથી તે જાગ્રત થઈ જાય છે. ઉપરની ગમે તે રીતે વિધેય જાગ્રત થયો હોય છતાં જો તે પોતાનું શરીર ભારે લાગે છે કે માથું દુઃખે છે કે આંખો ભારે લાગે છે ને બળે છે વીગરે કોઈ જાતની ફરીયાદ કરતો હોય તે ભાગ ઉપર વિસર્જન માર્જન કરવું. આંખો ભારે થએલી અને બળતી જણાવેતો વિધાયકે પોતાના અંગુઠાથી આંખો જરા થોડો ભાર આપી ઘસવી અને પછી તેના મ્હોં ઉપર ઠંડક કરવા સારુ ગુલાબજળ પાણી વીગરે છાંટવું અગર તેના કપાળ અને લમણાં ઉપર ધી ઘસવું. પછી થોડીવાર સુધી તેને નીરાંતે આરામથી બેસવા દેઈ પછી તેને જે કામ કરવું હોય તે કરવા જવા દેવો. પરંતુ આટલા વખત સુધી વિધાયકને વિધેયનો પાસેથી ખસવું ઉચીત નથી માટે તેને તેની પાસે બેસી રહેવું અને ખીજા લોકોને તેને અડકવા દેવા નહીં. વિધેયને જાગ્રત કરવાને ઉપર જે રીતો બતાવી છે તે શીવાય પણ ખીજી રીતો છે. તેમ કેટલીક વખતે વિધેય હડીલો ખની જાય છે અને જાગ્રત થતો નથી તેવી વખતે તેને કેમ જાગ્રત કરવો એ બતાવવાનું યોગ્ય લાગ્યાથી તે ફરીતો જણાવવાની રજા લઉં છું.

ઉપર જણાવવામાં આવ્યું છે કે માથાથી નીચે તરફ જે માર્જન કરવામાં આવે તે ઉંઘ લાવવાને માટે કરવામાં આવે છે અને જગાડવાને માટે તેથી ઉલટુંજ માર્જન કરવું જોઈએ એટલે નીચેથી ઉપર; અને તે ઉંઘ લાવતી વખતે વિધેયની તરફ હથેળી રાખવામાં આવે છે તેને બદલે તેથી ઉલટું એટલે જાગ્રત કરતી વખતે હથેળીનો પૃષ્ઠ ભાગ તેની તરફ રાખવો જોઈએ. ઘણાક વિધેયો તો આવી રીતે વિસર્જન માર્જન કર્યાથી અને તે સાથે તેને ચોકસ અવાજમાં જાગ્રત થવાનું કહ્યાથી જાગી જાય છે; તેની સાથે વિધાયકે કેટલાક વખત સુધી તાળી પાડી અવાજ કરવો જોઈએ. અને જ્યાં સુધી વિધેય પૂરેપૂરો જાગ્રત થાય ત્યાં સુધી વિધાયકે ઉપર પ્રમાણે કરવું જોઈએ. તેમજ ઉંધી રીતે વારંવાર પંખો નાંખવાથી પણ સાંઈ પરીણામ આવે છે. તે જાગ્રત થયા પછી ફરીથી તે ઉંઘમાં ન પડે માટે થોડી મીનીટ સુધી વિધાયકે તેની તપાસ રાખવી જોઈએ. કંઈ પણ કર્યા શીવાય લાંબો વખત વિધેયને એમને એમ રા-

ખી મુકવામાં આવે તો પણ તેના ઉપર થએલી અસર ધીમે ધીમે કમી થઈ પોતાની મેળે તે જગી ઉડે છે ખરો તો પણ તેને તેવી અવસ્થામાંથી જાગ્રત અવસ્થામાં કેમ આણવે તે જાણતું જરૂર છે માટે તે રીત જતાવવામાં આવી છે; વિધેયને જાગ્રત કરતાં પહેલાં અગર તે જાગે તે પહેલાં તેને કેટલીક સુચનાઓ આપવી હાહાપણ બરેલી છે. માટે તેવે વખતે તેને કહેવું જોઈએ કે “તું જગીશ ત્યારે તને ખડું સાઈ લાગશે-તાઈ માથું પણ હલકું લાગશે-ખધી રીતે તને સાઈ થશે-તું વધારે તંદુરસ્ત થઈશ.” આવી સુચનાઓ કેટલીકવાર સુધી તેને આપવી જોઈએ.

કેટલીક વખતે વિધેયની પાસે કાલસો લાવવાથી તે જગી જાય છે કારણકે તેને જાગવાનો હુકમ થયો છે એવી તેના મન ઉપર તેથી અસર થાય છે.

હઠીલા વિધેયને કેમ જાગ્રત કરવો તેની વિધી:—જ્યારે ઉપરની જતાવેલી રીતો પ્રમાણે વિધેયને જાગ્રત કરી શકાય નહીં ત્યારે વિધાયકે વિધેયને કહેવું કે “મારે તને જાગ્રત કરવો છે. ક્યારે જાગ્રત થઈશ? જ્યારે હું સાત ગણી રહું ત્યારે જાગ્રત થઈશ?” આમ પૂછવા છતાં તમારા બોલવાનો જવાબ તે આપે નહીં તો જ્યાં સુધી તે સાત ગણી રહેતાંની સાથે જાગ્રત થવાનું વચન આપે નહીં ત્યાં સુધી તેને તે પ્રમાણે કહ્યા કરો. તે પ્રમાણે જાગ્રત થવાનું વચન આપે ત્યારે તેને કહો કે “હવે તૈયાર થા-હું સાત ગણું છું. અને પછી ૧-૨-૩-૪-૫-૬-૭ એમ તે સાંભળે તે પ્રમાણે ગણો. પણ જેવા તમે “સાત” એમ બોલો કે તેજ વખતે તમારા હાથની તાળી પાડો અને કહો કે “જાગ્રત થા-” “જાગ્રત થા” “આંખો ખોલી નાંખ-સાવધ થા” વીગરે શબ્દો બોલવા. પણ જ્યાં સુધી વિધેય પૂરેપૂરો જાગ્રત ન થાય ત્યાં સુધી વિ. સર્જન માર્જન કર્યા કરો અને તમારા હાથની તાળી પાડતાં જાઓ અને તેજ વખતે ઉપર મુજબ તેને સુચના આપતા જાઓ. જો આ રીત અજમાવ્યા છતાં તમે તેને જાગ્રત કરી શકો નહીં (જો કે તેમ બનવું મુશ્કેલ છે) તો તમારે તે વિધેયને આગ્રાહ્યે કહેવું કે તેને જાગ્રત થવું પડશેજ અને તેને તે હવે ઉઘવા દેનાર નથી. તારી પોતાની મેળે સુખ કેમ બને છે અને તને હું જગાડ્યા વગર રહેનાર નથી. અને તું જગી જકતો નથી એમ ઢોંગ કરવાથી તાઈ કાંઈ વળનાર નથી. આટલું કહ્યા પછી તે જાગ્રત થવાનું તેની પાસેથી વચન લ્યો. જો તરતજ જાગ્રત

થવાનું તેનું મન ન હોય તો પછી પાંચ મીનીટ ક્યારે તેને જાગ્રત થવાનું મન છે તે પૂછી ખાતરી કરી તેટલો વખત સળુરી પકડો. અને જ્યાં તેટલો વખત પૂરો થઈ રહ્યો કે તરતજ તેની પાસે જઈ તેને કહેવું કે તારો કહેલો વખત પૂરો થયો છે માટે હવે તું જાગ્રત થવાને તૈયાર છે કે કેમ અને તે બાજતનો તેની પાસેથી જવાબ લેવો. પછી તેને કહેવું કે “ તૈયાર થા ” હું ત્રણ ગણી રહું કે તરતજ તારે જાગ્રત થવું. પછી ૧-૨-૩ ગણી ૩ ગણતીની સાથે જોરથી તાળી પાડો અને ઉપર પ્રમાણે સુચનાઓ આપો. કેટલીક વખતે લમણીને ઉપરની તરફ ધસવાથી તેમજ નાકના મુળને તે તરફ ધસવાથી અગર ચોપડી અગર તેવી બીજી કોઈ વસ્તુને જોડાના તળીયા સાથે જોરથી અદ્વાળવાથી તેના ઉપરની અસર દૂર થઈ તે જાગ્રત થાય છે. વિધેયને જાગ્રત કરવાની તમારી શક્તિ બાજત મનમાં જરા પણ શંકા લાવશે નહીં કારણકે તેમ થવાથી તે શંકાની છાપ વિધેયના મગજ ઉપર પડશે અને તેથી તે તમારી આજ્ઞા માનશે નહીં. જ્યારે વિધેયને જાગ્રત કરવાની બાજતમાં વિધાયકને શંકા ઉત્પન્ન થાય છે ત્યારેજ તેને જાગ્રત કરવામાં ઘણી માયાકુટ પડે છે. કેટલાક વિધેયો જાગ્રત થઈ પાછા તરત ઉંઘમાં પડી જાય છે. આવા વિધેયોની બાજતમાં તેમને જાગ્રત કરતાં પેહેલાં આજ્ઞારૂપે કહેવું કે “ આ વખતે જ્યારે તને હું જાગ્રત કરું ત્યાર પછી તું જાગ્રત રહીશ તને તરત ઉંઘ નહીં આવે-હવે તું બરાબર જાગ્રત રહીશ; બહુ ચોક્કસ રીતે તેને કેટલીકવાર સુધી આ પ્રમાણે કહ્યા કરવું જોઈએ પછી તેને જાગ્રત કરવો. જો બહુ હડીલા વિધેયને જાગ્રત કરવાનું હોય તો તમારે જે સ્થળે તે હોય તે સ્થળમાં શાંત સ્વભાવવાળા શીવાયના બીજા કોઈ સખસને ત્યાં રહેવા દેવો નહીં કારણ કે જો ત્યાં બીજા કોઈ ગભરાઈ જાય તેવા સખસો હોય તો તેથી વિધેયના ઉપર અજાણ્ય પણે તેવી અસર થવાથી વિધેય જાગ્રત થશે નહીં

બીજા વિધાયકે હીપનાટાઈઝ કરેલા વિધેયને કેમ જાગ્રત કરવો:—જેવી રીતે વિધાયક પોતાના વિધેયને જાગ્રત કરે છે તેવીજ રીતે બીજા વિધાયકના વિધેયને પણ જાગ્રત કરી શકાય છે. તો પણ જો તેને જાગ્રત કરવું મુશ્કેલ લાગે તો તમે તમારા વિધેય ઉપર ઉંઘ લાવવા વીગરેની જે રીતો કરો છો તેજ રીતો તેના ઉપર અજમાવો; ઉંઘવા વીગરેની તેને કેટલીક મીનીટ સુધી સુચનાઓ આપો. પછી તમારી

સુચનાઓને તે તરત માન્ય કરે છે કે નહીં તે જુઓ. એટલે કલ્પીત ગુલાબ સુંઘાડો વીગરે. જો તે તમારી સુચનાઓને માન્ય ન કરે તો ફરી તેના ઉપર તે રીત અજમાવો અને તમારા કલ્પા મુજબ તે વર્તે ત્યાં સુધી તે પ્રમાણે કરો. પછી ચોક્કસ રીતે આજ્ઞા કરી તેને કહો કે હું તને જે કંઈ કરવાનું કહું તે તારે તરતજ એકદમ કરવું પછી તેને એક ચક્કર ફેરવો. તેના ઉપર પૂરો કાળુ મેળવવા માટે આ પ્રમાણે કરવા ની જરૂર છે. આ પ્રમાણે કર્યા પછી હઠીલા વિધેયોને જગાડવાની જે રીત ઉપર બતાવી છે તે અજમાવો અને તેમ કરશો એટલે તમારા પોતાના વિધેયને જેમ જાગ્રત કરી શકો તે પ્રમાણે તેને જાગ્રત કરી શકશો.

હઠીલા વિધેયને જલદી જાગ્રત કરી શકાય તેવી રીતે હીપનોટાઇઝ કરવાની રીત:—જાગ્રત થવાની બાબતમાં વિધેય હઠીલો છે કે કેમ તે નક્કી કરવાને માટે તમે તેના ઉપર તેના હાથ ચોંટાડી દેવાનો કે તેવી બીજી કોઈ જાતનો પ્રયોગ કરો અને જો તેના હાથ જલદીથી ચોટી જાય અને તેના હાથ તે છુટા કરી શકશે તેમ તમે તેને કહો છતાં તે છુટા કરી શકે નહીં તો તમારે અનુમાનથી માની લેવું કે જો સાધારણ રીતથી તેને હીપનોટાઇઝ કરવામાં આવશે તો તેને જાગ્રત કરતાં ઘણું મુશ્કેલ પડશે. તેમ જો તેના હાથ છુટા થયા પછી તેનું માથું ધ્રુમ જેવું થએલું મારુમ પડે તો તેથી તમારા ઉપરના મતને તેથી ટેકા મળશે અને તમારી ખાત્રી થશે કે તેને જો સાધારણ રીતથી હીપનોટાઇઝ કરવામાં આવશે તો જગાડતાં મુશ્કેલ પડશે. આવા વિધેયોને સુચનાઓથી હીપનોટાઇઝ કરવા સારા છે. ચળકતા પદાર્થો ઉપર તેમની દૃષ્ટી ટકાવી તેમને હીપનોટાઇઝ કરવા નહીં.

આવા વિધેયની પાસે તેને અડક્યા શીવાય બેસી તેને ઉઘીજવાને કહેવું અને ઉઘ લાવવાને વાસ્તે જે સુચનાઓ આગળ બતાવી છે તે તેના મુખ આંગળ કહે જવી તેને ઉઘમાં નાંખતી વખતે થોડી થોડી વારે કહેતા જવું કે “ હવે મારા કલ્પા પ્રમાણે તમે કરશો—જ્યારે હું તમોને જાગ્રત થવાને કહું તે વખતે એકદમ તમે જાગ્રત જરૂર થશો—પછી પાછી ઉઘમાં નાંખવાની સુચનાઓ આપે જાઓ. આ પ્રમાણે તમે જો કરશો તો તેને જાગ્રત કરવાની ખીલકુલ માયાકુટ પડશે નહીં—જાગ્રત કરવાને સાધારણ રીત તમે વાપરશો તોપણ ચાલશે.

એકી વખતે ઘણાને હીપનોટાઈઝ કરવાની રીત:—એકી વખતે ઘણા સખસોને હીપનોટાઈઝ કરવા હોય તો તે બધાને એક અર્ધ ચંદ્રાકારમાં ગોઠવો અને બધા તમને જોઈ શકે તેવી રીતે તેમની સનમુખ તમો ઉભા રહો અને તે બધાને તમારી આંખો તરફ સીધા જોવાને કહો. તેઓ તેમ કરે તે વખતે તેમાંનો દરેક જણ, તમો તેની તરફ જુઓછો તેવું ધારે એવી રીતે તમો બધાના ઉપર તમારી આંખો ફેરવી જાઓ. પછી તેમને તેમના હાથ ભેગા કરવાનું અને તેને એક બીજા સાથે સજ્જડ દાખવાનું કહો અને તે વખતે તેમને જણાવો કે જ્યારે હું ત્રણ ગણી રહીશ ત્યારે તમારા બધાના હાથ સજ્જડ ચોટી ગયલા માલુમ પડશે. પછી ૧-૨-૩ ગણો અને તેજ વખતે એકદમ જલદીથી કહો કે હવે તમારાથી તમારા હાથ છુટા પાડી શકાશે નહીં. જો તેમને ઉંધમાં નાંખવાનો વિચાર હોય તો તેમની આગળ ઉપર પ્રમાણે ઉભા રહી તેમને તેમની આંખો બંધ કરી ઉંધી જવાનો વિચાર કરવા કહો. પછી નીચેના શબ્દો તમારે બોલે જવા-“તમારી આંખો સજ્જડ બંધ કરો-ઉંધવાનો વિચાર કરો-તમારૂં માથું બારે થતું જાયછે-તમને ઉંધ આવતી જાય છે-તમારી આંખો બળવા લાગી છે-અંગ બારે થતું જાય છે-તમે હાલી શકતા નથી-તમારી આંખો હવે સજ્જડ બંધ થઈ ગઈ છે-તમને ઉંધ આવી છે-તમો નીંદ્રામાં પડ્યા છો-બરનિંદ્રામાં આવ્યાછો-બરનિંદ્રા થઈ છે-મારા શીવાય બીજાનો અવાજ સાંભળી શકશો નહીં-આટલું કર્યા પછી તમોને ઠીક લાગે તેમ કરો-જો તમારે તેમને હસાવવાની મરજી હોય તો તેમને કહેવું કે “જ્યારે તમારી આંખો ઉઘાડશો ત્યારે તમોને એક નવાઈ જેવો અને ગમત ભરેલો ખનાવ બનેલો લાગશે-તે જોઈ તમને બધાને હસવું આવશે અને જેમ જેમ હસવાનું બંધ રાખવાનો યત્ન કરશો તેમ તેમ વધારે હસવું આવશે. પછી તેમની આંખો ઉઘાડવાનું કહી, કંઈ ગમત ભરેલી વસ્તુ થવાનું કહો અને તમે પોતે હસવા માંડો એટલે તે બધા હસવા માંડશે.

ટેલીફોનથી હીપનોટાઈઝ કરવાની રીત:—આવા પ્રયોગને માટે પ્રથમ તમોએ જે વિધેયને આવી ઉંધમાં નાંખ્યો હોય અગર જેના ઉપર જલદી અસર થતી હોય તેવા વિધેયને પસંદ કરી ટેલીફોનનું સાંભળવાનું જુગથું કાને લગાડવાનું કહો. પરંતુ આ વખતે એટલે વિધાયક જે કહે તે સાંભળવાને તે તૈયાર હોય તે વખતે તેને ટેલીફોન

આગળ ખુરશી ઉપર બેસવાને કહેવું જોઈએ કારણકે તે આવી રીતથી નિંદ્રાવસ્થામાં આવતાં પડી જાય તો તેને વાગી બેસે. પછી તેને કહેવા માંડો કે “બે મીનીટની અંદર તમે ઉંઘમાં પડશો. તમેને ઉંઘ આવે છે-તમારું માથું ભારે થતું જાય છે-તમે નિંદ્રામાં આવ્યા છો તમારાથી જાગૃત રહી શકાતું નથી-તમે ભર નિંદ્રામાં આવ્યા છો-તમારી નિંદ્રા ઘાઠ થતી જાય છે. આટલું બોલશે તેટલા વખતમાં ઘણું કરીને તે ઉંઘમાં આવી ગયો હશે. પણ જો તેટલા વખતમાં તે નિંદ્રામાં આવ્યો ન હોય તો ઉપર બતાવેલી સુચનાઓ (ઉપર બતાવેલા શબ્દો) આપે જવી. પણ તે ધીમે ધીમેથી અને આગ્રાહી અવાજમાં આપે જવી. ખરેખરી અસર તો તમે જ્યારે “બે મીનીટની અંદર તમે ઉંઘમાં પડશો” વીગેરે સુચનાઓ આપતાંની સાથે થવા માંડશે. આવા પ્રયોગની વખતે તમે થોડે છોટથી કે વધારે દૂરથી સુચનાઓ આપો છો તેમાં કંઈ ફેર પડતો નથી. ફક્ત વિધેય ટેલીફોન દ્વારા તમારો અવાજ બરાબર સાંભળી શકતો હોય તો બસ છે.

ટપાલ દ્વારા હીપનોટાઇઝ કરવાની રીત:—આ પ્રયોગને માટે તમે પ્રથમ જે વિધેય ઉપર પ્રયોગો કર્યા હોય અને જેના ઉપર જલદી અસર થતી હોય તેવા વિધેયને પસંદ કરો. પછી એક કાગળના ટુકડા ઉપર મોટા ખુલ્લા અક્ષરે નીચે પ્રમાણે લખી તેની નીચે તમારી સહી કરી ટપાલ દ્વારા તે વિધેય ઉપર મોકલી આપો. “થોડી પળમાં તમેને ઉંઘ આવશે-બર ઉંઘ આવશે-તમારાથી જાગૃત રહી શકાશે નહીં તમારું માથું ભારે થતું જાય છે-બહુ ઉંઘ આવે છે.” આવા શબ્દો ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે લખી તેની નીચે ખુલ્લા અક્ષરે તમારી સહી કરી તેને મોકલી આપો. જ્યારે તે ઉઘાડીને વાંચશે ત્યારે તેને ઉંઘ આવવા માંડશે અને પછી ભારે ઉંઘમાં આવશે.

તાર દ્વારા હીપનોટાઇઝ કરવાની રીત:—ઉપરની રીત પ્રમાણે જ આ પ્રયોગ કરવાનો છે તેમજ વિધેય પણ તેવીજ જાતનો પસંદ કરવાનો છે. તેનાથી ઉલટી રીતે વર્તશે તો તેમાં તમે ફતેહમંદ નહીં થાઓ.

દૂર રહેલા વિધેયને હીપનોટાઇઝ કરવાની રીત:—જે વિધેયના ઉપર આ પ્રયોગ કરવાનો હોય તેની આબેહુબ આકૃતિ, તમારી આંખો બંધ કરી, તમારી આગળ ખડી કરો, પછી મનમાં નીચે મુજબ બોલો “ તમારે ઉંઘી જવું જોઈએ-તમને ઉંઘ આવે છે-જાગૃત રહી શ-

કાર્તું નથી-તમે ઉઘેા છો-ભર નિદ્રામાં આવ્યા છો-મારા કલ્પા મુજબ તમે વર્તશો. " કેટલીક વાર સુધી આ પ્રમાણે બોલે જવું જોઈએ, જે તે વિધેયની આબેહુબ આકૃતિ તમારી સનમુખ ખડી કરવાને તમે શક્તિમાન થયા નહીં હો તો આ પ્રયોગ બરાબર પાર ઉતરવાનો સંભવ થોડોજ છે. તેથી તમારી આંખો બંધ કર્યા પછી જ્યાં સુધી તે વિધેયની આબેહુબ આકૃતિ તમારી નજર આગળ આરી ટકી રહે નહીં ત્યાં સુધી ઉપરની સુચનાઓ બોલવી શરૂ કરવી નકામી છે. તેમજ જે વિધેય ઉપર પ્રથમ તમેએ પ્રયોગો કર્યા હોય અને જેના ઉપર જલદીથી અસર થતી હોય તેવા વિધેયને આવા પ્રયોગ માટે પસંદ કરવો ઉચિત છે. નહીં તો તેવા વિધેય ઉપર અસર થવી મુશ્કેલ છે.

પ્રકરણ ૯ મું.

આંખ, હાથ અને સુચનાઓનો કેવી રીતે ઉપયોગ કરવો:—મનુષ્ય, પ્રાણી વીગેરેને કાષ્ઠમાં લેવા, તેના ઉપર પોતાના મનની અસર કરવા, અમુક રસ્તે દોરવા દોરવવા તેમજ પોતાનું ધારેલું કામ પાર પાડવાના અર્થે આંખનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે. તેમ કરવાને સારૂ કોઈ પણ મનુષ્યની નજીક જતાંની સાથે બરાબર તેની સામે જોવું એટલે તેની આંખો તરફ અગર તેની બંને આંખોની વચ્ચેમાં તેના નાકના મુંજ આગળ જોવું અગર જે બહુ લાંબા વખત સુધી જોવાનું હોય તો તેની આંખોની જરા ઉપર નીચે દૃષ્ટિ કરવી પણ જ્યાં સુધી અમુક વાત તમારે સામાના મન ઉપર ઠસાવવી હોય ત્યાં સુધી તમારી દૃષ્ટિ તેના ઉપરથી ખીજી બાજુપર ખસેડવી નહીં. જ્યારે બહુ લાંબો વખત સુધી વાત કરવી હોય ત્યારે વાત કરતાંની હરમીયાનમાં તમારી આંખોને થોડી આશ્વાયેશ આપવાને માટે બાજુપર ફેરવો તેમાં હરકત નથી પરંતુ જ્યારે તેનું ખરૂં રહસ્ય આવે એટલે જે બાજત સામાના મન ઉપર ઠસાવવાની હોય, તે બાજતનું બરાબર વિવેચન થતું હોય તે વખતે બરાબર તેની સામું ઉપર કલ્પા પ્રમાણે ધારીને જોવું જોઈએ. પરંતુ જે તે પ્રમાણે નહીં કરે તો ખીજના ઉપર અસર કરવામાં ઘણી મુશ્કેલી પડશે.

દૃષ્ટિ સ્થિર હોવી જોઈએ. જ્યાં સુધી તમારો નિશ્ચય દૃઢ નહીં હોય ત્યાં સુધી તમારો એહેરો પણ દૃઢ નહીં લાગે. કોઈ માથુસ ઝોરી

સર્મા કામ કરતો હોય તેની પાસે કામ સાડ જાઓ ત્યારે તે ડોક ઉઘી કરી તમારી સામું જોવા જાય કે તરતજ તમે તેની સામું જુઓ. જ્યારે તમારે કંઈ માંગણી કે અરજી કરવાની હોય ત્યારે તેની સામું ખરાબર દૃઢ નિશ્ચયથી જોવું. આંખો નીચે નાંખી દેવી નહીં કે બાજુપર તે વખતે જોવું નહીં પણ થોડા શબ્દોમાં સ્પષ્ટ અને અસરકારક રીતે તમારે જે માંગણી કરવાની હોય તે તેની સામે સ્થિર દૃષ્ટિ રાખી માંગણી કરવી. માંગણી કરતી વખતે તેના ઉપર અસર કરવાનો, ધારેલું કામ પાર પાડવાનો દૃઢ નિશ્ચય રાખવો જોઈએ તમે વાત કરતા હો તે વખતે તે તમારી સામું જોતો હોય અને તમે તેની સામું દૃઢ નિશ્ચય કરીને જોતાં હો તો તમારા કહેવાની અસર તેના ઉપર થશે પણ જો તે વખતે વખત તમે કહેતા હો તે દરમિયાન તમારી તરફ નહીં જોતાં બીજી બાજુ તરફ જોતો હશે તો તમારી ધારેલી મુશ્કેલી પાર પડવામાં વાંધા આવશે માટે ઉપરની સુચના ઉપર ધ્યાન આપી તે પ્રમાણે વર્તવું.

હાથના ઉપયોગ કરવાના સંબંધમાં વધારે સુચના આપવાની જરૂર નથી. અસર કરે તેવી નીશાનીઓ બધી નીચેની બાજુ તરફ કરવામાં આવે છે. ઉંઘ લાવવાના માર્ગન પણ ઉપરથી નીચેની બાજુએ કરવામાં આવે છે. ધણીકાનું એમ ધારવું છે કે બહુ વાર નીશાનીઓ (હાથના ચાળા) કરવાથી જલદી અસર થાય છે પણ તેમનું તેમ ધારવું જુલ બરેલું છે. બીલકુલ નહીં કરવાં તેનાં કરતાં બહુવાર ચાળા કરવા બહુજ ખરાબ છે પરંતુ જો થોડા યોગ્ય રીતે હોય તો તેની સારી અસર થાય છે.

સુચનાઓ. જેમ વધારે વાર બોલાય-અપાય તેમ તે વધારે અસરકર્તા બને છે. તમે કોઈ માણસને એકવાર એક વાત કરો તેથી તેના ઉપર વધારે અસર થશે નહીં પણ જો તેને તે વાત ચોક્કસ રીતે અને ઉત્સાહથી કહ્યા કરો તો જરૂર વખત ગયે તેના ઉપર અસર થયા વગર રહેશે નહીં. ધણીક વખતે કરેલી સુચનાઓની બહુ થોડી અગર બીલકુલ અસર તે પળે થતી નથી પણ પછી બીજો દીવસે કંઈક થાય છે અને ક્રમે ક્રમે તે માણસનું મન બદલાય છે. સુચનાઓથી તે માફક ફેરફાર થાય છે, ઉંઘની અંદર માનસીક શક્તિનો કેટલોક ભાગ મંદ પડે છે તેથી તે વખતે કોઈ વાત ચોક્કસ અને અસરકારક રીતે એટલે કે તેના મન ઉપર છાપ પડે તેવી રીતે કરી હોય તો પછી તે છાપ જલ-

દીથી તેનાથી કાઢાડી શકાતી નથી. ધીમે ધીમે ટેવ પાડવાથી આ શક્તિ વધારે બળવાન થાય છે અને તેમ કરવાને માટે એક એકાંત ઝોરડીમાં જઈ અસર કરે તેવી રીતે ઉત્સાહથી બોલવાની ટેવ પાડવી જોઈએ.

સુચનાઓ જુદી જુદી રીતે આપી શકાય છે તે વાત બાજીતી છે પણ તે બાબતમાં મુખ્ય યાદ રાખવાની વાત એ છે કે વિધાયકની દરેક ઇચ્છા બરાબર સમજવામાં આવે તો તે પ્રમાણે તેની અસર થાય છે. સુચના આપવાની સામાન્ય રીત વાચા રૂપે કરી શકાય છે જે વાચાની રૂઢિએ વિધેયને વિધાયક પોતાની બધી ઇચ્છાઓ દર્શાવી શકે છે. પણ તેની વધારે અસર જ્યારે એકટીંગ સાથે વાચાનો ઉપયોગ થાય છે ત્યારે થાય છે એટલે જ્યારે સુચના આપવામાં આવે તે વખતે હાથની પણ તેવી હીલચાલ કરવી જોઈએ. જેમ વક્તા પોતાના બાપણમાં પોતાના વિચારો બરાબર દર્શાવતી વખતે પોતાના હાથ લાંબા ટુંકા યોગ્યાનુસાર કરે છે તે પ્રમાણે સુચનાનો અમલ કરાવવા માટે પણ યોગ્યાનુસાર હીલચાલ થવી જોઈએ. દાખલા તરીકે કોઈને ધુંટણે પડવાની સુચના કરવામાં આવે તે વખતે હાથની પણ તેવીજ ઉપરથી નીચે આવતી હીલચાલ કર્યાથી સુચનાની વધારે અસર થાય છે. જેવી વાચાથી, અને અવયવોની હીલચાલથી સુચના કરી શકાય છે તેવીજ રીતે ગાયનથી પણ તેમ કરી શકાય છે, જે નાયનું ગાનું ગાવા કે વગાડવામાં આવે તો વિધેય તે ગાના અનુસરી નાયવા માંડે છે અને જો એક જાતનો નાય બદલી બીજા જાતના નાયનું ગાયન શરૂ કરવામાં આવે તો વિધેય પણ તે પ્રમાણે પોતાનો નાય બદલે છે પણ તેમ થવાને માટે વિધેયને ગાયન-વાજાંત્ર વીગરેનો શોખ હોવો જોઈએ નહીંતો તેને તેવી અસર થતી નથી તેવીજ રીતે જો વિધાયક વિધેયને નિંદ્રા-વસ્થામાં આણેલો હોય તે વખતે વિધેયના હાથોને એક બીજાની આજુ-બાજુ ચક્કર ચક્કર ફરવાની ગતી આપે તો તેવી ગતી વિધાયક તેમ કરવાને ફરમાન ન કરે છતાં તે જારી રહે છે. વિધેય ઉભો થઈ ચાલે એવી વિધાયકના મનમાં ઇચ્છા થાય છતાં તે ઉભો થયે ન હોય તો તેને હાથ પકડી જરા ચલાવે-યાને ગતીમાં મુકા એટલે તે પોતાની મેળે પછી ચાલ્યા કરશે (કારણ કે તેનો તેવો ફરમાન છે એમ તે પોતાના મનથી સમજ્યા કરશે). હસાવવાની ક્રીયા પણ તેજ નીચમને આધીન છે સ્વવશ સ્નાયુઓ નિદ્રાવસ્થામાં બાહારની સુચનાઓને તદ્દન આધીન રહે છે.

ચામડીના કેટલાક પ્રદેશો ઉપર ઉંદીપન કરવાથી જુદી જુદી તરેહની ગતી-હીલચાલ જન્મ પામે છે. ગરદન ઉપર ઉંદીપન કરવાથી ગળાનો અવાજ ઉત્પન્ન થાય છે. ચામડી ઉપર ઉંદીપન કરવાથી સ્નાયુઓ પોતાની મેળે તેવું કંઈપણ મન કર્યા શીવાય સંકોચાય છે.

નિદ્રાવસ્થામાં પડેલો વીધેય તેને જે કંઈ કહેવામાં આવે તે પછી ગમે તેવી પરબાષામાં અને અથરા શબ્દોમાં કહેવામાં આવેલું હોય અને તે પરબાષાથી તે તદ્દન ખીન માહીતગાર હોય છતાં કૌનોઆફની માફક શબ્દે શબ્દ પાછા તે હુકમ કરેથી કહી બતાવે છે.

તેવીજ રીતે આંખના સ્નાયુઓને પણ તૈયાર કરાય છે. એટલે જો કે કોઈ વસ્તુની વિધેયની સમક્ષ હાજરી ન હોય છતાં તે વસ્તુ જુદાં છે એમ તેને કહેવામાં આવતાં તે તેવી વસ્તુ જોવા માંડે છે, દાખલા તરીકે એક રૂમાલ હોય તેને તે કુતરો છે એમ જણાવવા માંડે તો તે પ્રમાણે તેને દેખાય છે અને તેથી તે તેવું માને છે. તેવીજ રીતે કંઈ અવાજ અગર ગાયન પણ સંભળાવી શકાય છે. તેવીજ રીતે રસનેદ્રિય, દ્રાણેદ્રિય તથા સ્પર્શદ્રિયમાં નવીનજ અશર કરી શકાય છે. એટલે વિધેયને કંઈ વસ્તુ આપી કહો કે તે છીકણી છે એટલે તે છીંકા ખાવા માંડે છે, જરૂર ઉપર તે ઉભો છે એમ કહો એટલે ઠંડીથી તે ધ્રુજવા માંડે છે પોતાનો કોટ લપેટવા માંડે છે. રસનેદ્રિય અને સ્પર્શદ્રિય ઉપર બહુ જલદી અસર થાય છે. જો વિધેયને તમે કહો કે આવતી કાલે ત્રણ વાગે તારૂં માથું દુઃખવા માંડશે તો તેજ પ્રમાણે તે વખતે તેને તેવી લાગણી શરૂ થાય છે. તે અવસ્થામાં તે ચક્ષુનેદ્રિય પણ તેટલીજ સતેજ થએલી હોય છે એટલે દાખલા તરીકે પાનાનો ગંજીલ લેઈ તેમાંથી એક પાનું કાઢાડી તેની પીઠ વિધેયની તરફ રાખી તે ઉપર તેની છાંયી છે એમ તેના મન ઉપર ઠસાવવું પછી તે પાનું ગંજીલ ભેળું ભેળવી દેઈ પાના આપી નાંખવા. પછી તેને તેની છાંયી તેમાંથી જોળી કાઢવા કહેવું. હવે જો કે બધા પાનાની પીઠ સરખી હોવા છતાં પણ તે તમારું અસલ ધારેલું પાનું કે જે પાનાની પીઠ ઉપર તમેજે તેની છાંયી તેની પાસે મનાવી હતી તે જોળી કાઢી આપશે કારણ કે તેની ચક્ષુનેદ્રિય સતેજ થએલી હોય છે. જેમ ઇંદ્રીયોને સતેજ કરી શકાય છે તેમ સુચનાથી દુઃખ દર્દ પણ ઉત્પન્ન કરી શકાય છે. ટાંકણી કે ચાકુ વાગ્યાનું તેમજ દાઝ્યાનું દુઃખ ઉત્પન્ન કરી શકાય છે ઉપરની હકીકત બધી ઇચ્છાધીન સ્વવશ

સ્નાયુના સંબંધમાં જણાવી પરંતુ હવે અનિચ્છાધીન સ્નાયુઓ સુચનાઓને કેટલે દરજ્જે આધીન છે તે તપાસવું જોઈએ સુચનાથી અનિચ્છાધીન સ્નાયુઓની કૃત્રિમિત્વ ગતી કરી શકાય છે દાખલા તરીકે વિધેયને જણાવવામાં આવે કે જગૃત થયા પછી અડધા કલાકમાં તને ઝાડો થશે અગર આવતી કાલે સવારે આઠ વાગે ઝાડો થશે તો તે સુચના આપ્યા પ્રમાણે બરાબર વખતે તેને તેમ થયા વગર રહેતું નથી. તેમજ તરતજ જીલાળ લાગે તેટલું બધું એરંડીયું વિધેયે પીધેલું હોય છતાં નિંદ્રાવસ્થામાં તેને ૪૮ કલાક પછી તેની અસર થશે એમ જણાવવામાં આવે તો તેટલો વખત પસાર થયા પછીજ તેને તેવી અસર થાય છે તે પેહેલાં થતી નથી. તેમજ પાણીના થોડાં ટીપાં આપી કહો કે તે જીલાળની સખત દવા છે તો તેને તેથી જીલાળ લાગશે તેમજ નસ નાડી અને હૈયા અંતઃકરણ ઉપર પણ સુચનાની અસર થાય છે. માણસના શરીરની ગરમી પણ વધારી શકાય છે, નાડીની તેમ અંતઃકરણની ગતી ધીમી યા ઝડપી કરી શકાય છે. પ્લીસ્ટર પણ તેવીજ રીતે ઉઠાડી શકાય છે.

શ્વાસ તે ઇચ્છાધીન અને અનાચ્છાધિન ગતીની વચમાંની સ્થિતિ ધારણ કરનાર ગણી શકાય છે તે પણ સુચનાના નિયમોને આધીન થાય છે તેમજ પરસેવો પણ સુચનાથી લાવી શકાય છે.

ઉપર જણાવ્યું તે બધું સુચનાથી થઈ શકે છે. તેટલા માટે દરેક પ્રયોગ કરનારે યાને વિધાયક વિધેયને કાંઈપણ શારીરીક ઈન્જ થાય તેવી કોઈ જાતની સુચના આપવી નહીં કારણ કે તેમ થવાથી પરીણામ સાફ આવતું નથી અને ઉભયને નુકસાન છે.

પ્રકરણ ૧૦ મું.

પ્રયોગોમાં ઉત્પન્ન થતો ભય:—આગળ જણાવવામાં આવ્યું છે કે બીજાના વિધેયની બાબતમાં પુરતો વિચાર કર્યા શીવાય બ્યારે તે પ્રયોગની અસરથી ઉધમાં પડેલો હોય એટલે પ્રયોગ કરનાર વિધાયકના કમજામાં હોય તે વખતે બીજા કોઈ વિધાયક પોતાના હાથમાં તેને ન લેવો તેમજ પોતાના વિધેયને બીજો કોઈ અડકે નહીં કે તેના ઉપર હાથ ફેરવે વીગરે નહીં તે બાબતની વિધાયકે બરાબર કાળજી રાખવી જોઈએ તેમજ વિશ્લેષ વિચારવાળા સખસોને જે જગ્યાએ પ્રયોગ થતો હોય તે

જગ્યામાં રહેવા દેવા નહીં તેમજ વિધેયની નજીકમાં કોઈને જવા દેવા નહીં, એ બાબત વીશે પુસ્તકના આગળના ભાગમાં જણાવવામાં આવ્યું છે. તેમ જણાવવાનું કારણ એટલુંજ છે કે જે વખતે વિધાયકનું પ્રાણુ તત્વ વિધેયમાં પૂર્ણ રીતે વામી રહ્યું હોય તેવે વખતે બીજાનું એટલે વિરૂદ્ધ તત્વ ભેગું મળે તો તેથી અને તત્વનો વિરોધ થાય એમાં કાંઈ નવાઈ નથી. અને જ્યારે આ પ્રમાણે અને ત્યારે વિધેય વિધાયકના હાથમાંથી-કબજામાંથી ખસી જાય છે. અને તેનો હુકમ ખીલકુલ માનતો નથી.-તેને ઉઠવાનો હુકમ કરતાં તે ઉઠતો નથી. અને તેનું અંગ એ-આઈ જઈ લાકડા જેવું સખવત્ બની જાય છે અને કોઈ કોઈ વખતે તો તે ગભરાઈ જઈ ખુમો અને ચીસો પાડવા માંડે છે અને જ્યારે આમ થાય ત્યારે વિધાયક જે સખત મનનો ન હોયતો ગભરાઈ જાય છે. અને તેથી વધારે ગુંચવાડો ઉભો થાય છે, પણ જે વિધાયક સખત મનનો હોય તો તે તેના વિધેયને આવા ભયમાંથી બચાવી શકે છે. આવે વખતે તે વિધાયકને ધિરજ અને તેના મનની દૃઢ સ્થિરતા અને તેની હીમતજ તેને કામે લાગે છે. આમ જ્યારે થવા માંડે ત્યારે વિધાયકે પોતાના વિધેયને એકાંત સ્થળમાં તેની પાસે બેસી તેના ઉપર વિસર્જન માર્જન થોડે થોડે અંતરે કર્યા કરવું. તેમજ તેના કપાળે, માથે, લમણે વીગરે સ્થળોએ ધી ધસવું. પાણી છાંટવું વીગરે જગાડવાના પ્રયત્નો જરી રાખવા પણ તે જલદી જાગે નહીં તેથી ગભરાવું નહીં.-એ ત્રણ કલાકે તે જાગે છે અને વખતે આખો દીવસ પણ તેમ કરતાં વહી જાય છે. આવા વખતે દાકતરને કે બીજા કોઈ વિધાયકને વચમાં નાંખી વધારે ગુંચવાડો ઉભો કરવો નહીં. પણ દૃઢતા અને સ્થિરતાથી તેના ઉપર વિસર્જન માર્જન કરે જવાં. કોઈ બીજા સખસને તે સ્થળમાં આવવા દેવો નહી તેમજ આગળ જણાવ્યું છે, તે પ્રમાણે જ્યારે વિધેય વિશ્વદૃષ્ટિ અને પ્રત્યગ દૃષ્ટિની સ્થિતિએ પોહ્યે છે ત્યારે તેનો પ્રાણુ તદ્દન નિરાધાર બની ગયેલો હોય છે. તે અવસ્થામાં પ્રાણુ વિગ્રહ (medium-istic tendency) થવાનો ભય રહે છે. એટલે વિધેયનો પ્રાણુ બીજા કોઈના પ્રાણુ સાથે વિગ્રહમાં પડી જાય છે. અગર તેનાથી દબાઈ જાય છે. આપણે જાણીએ છીએ કે વાતાવરણમાં લાખો સત્ત્વ અદૃશ્ય રીતે રહે છે અને તે આવા નિરાધાર થઈ પડેલા વિધેયના પ્રાણુને પોતાના કબજામાં કરી લે છે અને તેથી વિધેયનો પ્રાણુ તેના વિધાયકના કબજા-

માંથી ખસી જાય છે અને તે પાછો આવતો નથી અને કદાચ પાછો આવે છે ત્યારે વિધેય ગાંડો બની ગયેલો માલુમ પડે છે—કેટલીક વખતે હસે છે—કુદે છે—રડે છે. અને કેટલીક વખતે વિધાયકને પણ તે મારવા દોડે છે. પણ જો વિધાયક પોતાની દૃઢતા, મનની સ્થિરતા, ધીરજ અને તેનો સંકલ્પબળ મજબુત રાખે તો તે વિધેયને બચાવી શકે નહીંતો તેમાંથી મરણ થવાનો ભય રહે છે. અને તેટલાજ માટે દરેક વિધાયકને એ સ્થિતિ સૂધી વિધેયને નહીં લેઇ જવાને આગળ બલામણ કરવામાં આવી છે. માટે જ્યારે વિધાયકને વિધેય હસતો, રડતો આહું અવળું જોતો—હોહ શ્રદ્ધાવતો કે ચીસો પાડતો માલુમ પડે અગર થોડીવાર પછી જવાબ દેઇશ, પૂછીને કહું છું એમ બોલવા માંડે કે વિચિત્ર ચાળા કરવા માંડે કે તરતજ તેને જગૃત કરી દેવા યત્નો કરવા જોઇએ. અને તેને જગૃત કર્યા પછી થોડા દીવસ સુધી તેના ઉપર બીલકુલ પ્રયોગ કરવો નહીં. વિશ્વદૃષ્ટિમાં તે ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણેનું તોફાન કરે છે પણ પ્રલય દૃષ્ટિમાં તેમ કરવાને બદલે તે બહુ આનંદ થતો હોય તેમ લાગે છે. અને આનંદમાં પડેલો હોય તેથી લાંથી પાછો આવવા ના પાડે છે. તેવે સમયે વિધાયકે બહુજ સંકલ્પ બળ વાપરી વિધેયને જગાડવો જોઇએ. તે વખતે ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે દૃઢતા અને ધિરજ રાખવા જોઇએ નહીંતો વિપરીત પરીણામ આવવાનો સંભવ રહે છે.

પ્રકરણ ૧૧ મું.

વિચાર-વાંચન Thought-reading વિચાર વાંચન તે આ વિષયને લગતો ચાને તે સાથે કેટલોક સંબંધ ધરાવે છે તેથી તે કેમ કરવું તે બતાવેલું નિરર્થક નહીં ગણાય ગણી નીચે બતાવવામાં આવે છે તે ઉપર લક્ષ આપી વાંચકવૃંદ અનમાયશ કરી જોશે તો તેને ગમત સાથે તેનું જ્ઞાન મળશે.

એક ઔરડામાં કેટલાક માણસો બેઠા હોય તેમાંથી એક અ માણસને બાહાર જવાને કહો અને અંદર રહેલા માણસોમાંથી એક (બ) માણસને કોઈ પણ વસ્તુનો વિચાર કરવાનું જણાવો અને તે વસ્તુ અ ને અંદર આવી શોધી કાઢાડવા કહો. અ અંદર ઔરડામાં આવી બેતો હાથ પકડી, ધારેલી વસ્તુ જે જગ્યાએ પડી હોય તે જગ્યાનો એક ધ્યાનથી વિચાર કરવા કહેથી તેણે તેમ કરવું. દાખલા તરીકે દીવો ધાર્યો

હોય તો **બ** એ તે દીવો જ્યાં પડ્યો. હોય તેનો મનમાં ખરાબર ખ્યાલ કરે જવો પછી **અ** અને **બ** બંને જણા ઉઠી તે જગ્યા તરફ જશે અને પછી તે વસ્તુનો મનમાં તેને વિચાર કરવા જણાવવો અને તે પ્રમાણે તે કરેથી બંને જણા તે દીવા આગળ જઈ બતાવે કે “આ વસ્તુ ધારી છે.”

આમ **અ**, **બ** એ ધારેલી વસ્તુ શોધી કઢાડે તે ઘણાકને પ્રથમ નવાઈ જેવું લાગે પણ જો તેનો ખરાબર ધ્યાનપૂર્વક વિચાર કરશે તો તેવું જણાશે નહીં. તેની સમજૂતી નીચે સુજ્ઞ છે.

બ દીવો જે જગ્યાએ પડેલો હોય તે જગ્યા આખત ધ્યાન દેખ મનમાં ધારે છે તેજ વખતે તેના અંગની અદસ્ય પણ **અ** ને લાગે તેવી રીતે અજાણતાથી બહુજ ધીમી ગતી થાય છે અને ખાસ કરીને તેના હાથના સ્નાયુઓમાં તેવી ગતી-હીલચાલ ઉત્પન્ન થાય છે-અને તે ગતી-હીલચાલ દીવો જે જગ્યાએ પડેલો હોય તે તરફ થાય છે. **અ** ને તે હીલચાલ માલુમ પડે છે અને તેથી તે દીશામાં તે પોતાની મેજે ધસડાવા દે છે અને એ રીતે ધારેલી વસ્તુ શોધી કઢાય છે. ખરી રીતે જોવા જઈએ તો **બ** કંઈ પણ હીલચાલ જણી જોઈને પોતે કરતો નથી પણ મનમાં ધારણ કરેલો વિચાર બળવાન થઈ પોતાની મેજે તે દીશા તરફ તેવી ગતી કરે છે અને તે શોધી કાઢાડવામાં સાધનશુભ થઈ પડે છે.

તેજ પ્રમાણે બીજી કોઈ ધારેલી વસ્તુ પછી તે નાની અગર મોટી હોય તેની હરકત નહીં. સ્નાયુઓની અને અંતઃક્રીયાથી થતી હીલચાલથી શોધી કાઢાડાય છે. સ્નાયુઓની ગતીનું ખરાબર જ્ઞાન મેળવવાને ઘણા વખત સુધી આવા પ્રયોગો કરવા જોઈએ.

પ્રકરણ ૧૨ મું.

ટલીપથી-વિચાર કલન તારના દોરડાની મદદ શીવાય તેમજ શબ્દોચ્ચાર કર્યા શીવાય એક મનુષ્યના વિચારો બીજા મનુષ્યને ગમે તેટલે અંતરે તે હોય છતાં તે મોકલવા તેને આજકાલના લોકો એક અશક્ય તરીકેની વાત સમજે છે અને જો કોઈ તેમ કરી દેખાડે તો તેને બોળા લોકોને હમવાનો એક ઢોંગ છે અગર એક ઉશ્ચં કરેલું ધત્તીંગ છે એમ ગણી તેની તરફ ચિત્કારની નજરથી જુએ છે પણ તેમને માલુમ નથી કે મી. બોસ અને મી. મારકોનીએ તારના દોરડાની મદદ શીવાય સંદેશા મો.

કલી દુનીયાની ખાત્રી કરી આપી કે સંદેશ મોકલવામાં તારના દોરડાની મદદની જરૂર નથી ત્યાં સુધી તે વાત કેવળ કલ્પિત તરીકે લેખાતી આપણે બ્યારે હાલ જોઈએ છીએ કે અવાજ તેવી રીતે મોકલી શકાય છે તો પછી વિચાર તેવી રીતે મોકલી શકાય એમાં કાંઈ નવાઈ નથી. બંનેની એટલે અવાજ અને વિચારની તેના અસલ સ્થળથી બાહાર જતાંની સાથે હવામાં આકૃતિઓ થઈ બંને સરખી ગતીથી નક્કી કરેલે સ્થળે જાય છે તેમ છતાં કેટલાક હજી તેવી વાતને અશક્ય ગણે છે. પણ પ્રાચીનકાળમાં સંદેશોનો વિચારો મારફતે મોકલવાનું શક્ય ગણાતું અને તેવી રીતે મોકલવામાં આવતા હતા. રૂપી, મહર્ષિ વીગરોને તો તે વાત એક નાના બચ્ચાની રમ્મત જેવી હતી તેમની પાસે તેના કરતાં પણ અધિક વિદ્યાઓ હતી. તેઓ પોતાનું સ્થુળ શરીર એક સ્થળમાં રાખી અન્ય સ્થળમાં પોતાનાં સૂક્ષ્મ શરીરના બળથી પોતાનું સ્વરૂપ પ્રગટ કરી શકતા હતા અને એકી વખતે મનુષ્ય બે જગ્યાએ હાજર હોઈ શકે નહીં એ કહેવતને ખોટી પાડતા હતા. પણ તે આપણો અહીં વિષય નથી એટલે તે ઉપર બોલવું અહીં દુરસ્ત લાગશે નહીં તેથી આપણને ચાલતા વિષય ઉપર આવવા દો.

પ્રથમ વિચાર સંદેશ કોને કહેવા તે સમજવું જોઈએ. પંચેન્દ્રિયની અગર તેમાંની કોઈ પણ ઇન્દ્રિયની મદદ શીવાય શબ્દ અગર આકૃતિના રૂપમાં વિચારો મેળવવા, લેવા તેમ મોકલવા તેને Telepathy ટેલીપથી કહે છે એક સ્થળ અને બીજા સ્થળની વચ્ચે શક્તિ હવા રૂપી સાગર પડેલો છે અને તેનાથી બંનેનું જોડાણ થએલું હોય છે તે સૂક્ષ્મ હવાની મારફતે એક મનથી બીજા મન ઉપર વિચારોનું આવાગમન થયા કરે છે. વિચારની વિદ્યુત્ રૂપી હીલચાલ પ્રથમમાં એક મગજમાં ઉત્પન્ન થાય છે અને પછી તે હવામાં રહેલી શક્તિ હવા (ધથર) ને ગતીમાં મુકી જેમ તાર મારફતે સંદેશ મોકલાય છે તેવી રીતે તે હવાને તેવા તારના દોરડા રૂપે ગણી તેની મારફતે બીજા મગજ ઉપર સંદેશ જઈ શકે છે.

વિચારની કેટલી શક્તિ છે તે બાબે લોકો ઘણા અજ્ઞાન છે અને તેને કંઈ પણ હિસાબમાં ગણતાં નથી પણ હાલમાં તેની અથાગ શક્તિ અને બળ બાબતની હકીકત નિર્વિવાદ થઈ ચુકી છે અને દુનિયાના મોટા મોટા અવનવા બનાવો કરવાની તેનામાં પૂરું સત્તા છે, તે વાત હવે ઘણી તરફથી કબુલવામાં આવે છે. પ્રાચીન કાળના જ્ઞાની લોકો આ વાત

સારી રીતે જાણતાં હતા અને તે બાબતનો પૂર્ણ છતીદાસ ધર્મશાસ્ત્રમાં માલુમ પડી આવે છે.

પ્રકાશ કે ગરમીને આપણે નજરે જોઈ શકતા નથી પણ અનુભવી શકીએ છીએ તેજ પ્રમાણે વિચારની બાબતમાં પણ જાણવું અને જેમ પ્રકાશ અને ગરમીના મોઝાં હવા મારશતે પ્રવાશ કરે છે તેજ પ્રમાણે વિચારના મોઝાંનું પણ સમજવું. માટે વિચારઃસંદેશ મોકલવાની ધીમે ધીમે ટેવ પાડવી જોઈએ કારણકે ધીમે ધીમે તેવી ટેવ પડવાથી તમારા અનુભવ અને હુશીયારીમાં વધારો થશે અને કોઈ દીવસ તમારા મગજમાં વિચાર સરખો પણ ઉત્પન્ન થયો ન હોય તેવી બળવાન શક્તિ થએલી તમે અનુભવશો માટે પ્રથમ તેમ કરવાની ટેવ પાડવી જોઈએ તોપણ પેહેલાં બહુ હલકા અને નાનાં નાનાં પ્રયોગો હાથ ધરવા જોઈએ અને તેમ કરતાં કરતાં તમો આગળ વધી શકશો. શરૂઆતમાં કદાચ તમને તેમ કરવું મુશ્કેલ લાગે યાને તેવા પ્રયોગમાં તમો શવો નહીં તો તે કારણથી નાઉમેદ નહીં થઈ જતાં ધૈર્ય અને ખંતીલાપણાથી તેમ કરવાની ટેવ જારી રાખશો તો પરીણામ હમેશાં સાફ આવશે. તે કેમ કરવું તે માટે નીચે રીત બતાવી છે તે ઉપર પુરતું લક્ષ આપી તે પ્રમાણે કરે જશો તો તમારામાં તેવી શક્તિ હોવા બાબત તમોને વિશ્વાસ આવશે અને અનુભવ વધવાની સાથે તેની ખરી ચાવી પણ હાથમાં આવી જશે. આ જે તમારે કરવાનું તે તમારે પોતાને માટે અને તે શીખવાના જાણવાના અને તેમ કરવાની ટેવ પાડવાના હેતુથી પ્રથમ કરે જવાનું છે. તમારી પોતાની ગમત ખાતર કે તમારા મીઝાને રાજ કરવાની ખાતર તેની ચેષ્ટા કરવાની નથી. જ્યારે આના નીચમો અને તેની શક્તિ બરાબર સમજશો ત્યારેજ ઉછાછળા થવાનું છોડી દેશો અને તમારા જ્ઞાનનો દેખાવ કરવાનો ડોળ કરશો નહીં.

રીત:—તમો રસ્તામાં ચાલતા હો અગર નાટકશાળામાં બેઠા હો તે વખતે તમારી આગળ જે મનુષ્ય ઉમેલો કે બેઠેલો માલુમ પડે તેના ઉપર આ પ્રયોગ અજમાવવાનો વિચાર કરી, તે પોતાનું મ્હોં ફેરવી તમારી તરફ જુવે એવો દૃઢ નિશ્ચય કરો. તેવું મનોબળ વાપરો—તેવું મનોબળ કરો તે વખતે તમારે તેની ગરદન અને મગજની વચમાં મગજનો જે છેડો છે તે ઉપર તમારી દૃષ્ટિ સ્થિર કરવી જોઈએ. ગરદનની ઉપર અને મગજની નીચે જે અંદર પડેલા ભાગ લાગે છે તેને મ-

ગજનો છેડો જાણવો, આ પ્રમાણે જોવાની અને મનોબળ વાપરવાની થોડો વખત ટેવ પાડશો તો તેની ખરી કળા તમારા હાથમાં આવી જશે અને તેથી થતા ચમત્કારથી તમો અન્યયન થશો. આ બાબતમાં મનુષ્ય કરતાં સ્ત્રી જાત ઉપર જલદી અસર થાય છે. આ રીત આવડ્યા પછી તે ઉપરથી બીજી નવી નવી તેવી જાતની રીતો ઉપજાવી કાઢાડવી તે તમારી હુંશીયારીનું કામ છે.

વિચાર મારફતે દુર સ્થળે સંદેશા મોકલવાની રીત:—
એમ ધારો કે તમારે તમારા એક મિત્ર ઉપર ઉપરની રીત પ્રમાણે સંદેશો મોકલવો છે અને તે મિત્ર તમારાથી ઘણું દૂર રહે છે તો પછી તેમ કરવાને માટે તમો નીચેની રીત પ્રમાણે વર્તો.

પ્રથમ એક સારો સફેદ કાગળ લેઈ તે ઉપર જે સંદેશો તમે મોકલવા માંગતા હો તે તેના ઉપર લખી કાઢાડી તેને ટેબલ ઉપર ખરાબર રીતે દરેક શબ્દ તમારાથી દેખી શકાય તેવી રીતે મુકો. પછી તે શબ્દો શીવાય તમારી નજર આડી અવળી ન જાય તે માટે એક સાઈં લુંગળું તૈયાર હોય તો તેમ નહીંતો બીજો એક કાગળ લેઈ તે પ્રમાણે તેને વાળો પરંતુ તે કાગળ વાળો એટલે લગભગ ૨ ફીટ લાંબું અને ૪ ઈંચ ડાયામેટર વ્યાસ વાળું તે લુંગળું બનવું જોઈએ. પછી જે કાગળ ઉપર સંદેશો લખીને ટેબલ ઉપર મુકેલો હોય તેના ઉપર ઉપરના લુંગળાથી એક ચિત્તે જોવા માંડો. દૃષ્ટિ સ્થિર કરી તેના ઉપર ઉપર પ્રમાણે ધારી ધારીને જોવાથી તે સંદેશાના અક્ષરો ધીમે ધીમે જાંખા થઈ દેખાતા બંધ થવા જશે; પરંતુ તમારે તેમ થવા દેવું નહીં. અને તે માટે અક્ષરો જાંખા થતા માલુમ પડે કે દૃષ્ટિ અસ્થિર કરી તમારી આંખોની કીકીયો લુંગળા મારફતે કાગળની દેખાતી હદમાંજ આમ તેમ હીલવે જવો અને તેમ કરશો એટલે ઉપર તમોએ જે અસર થતી જણાવી હતી તેવી અસર થતી બંધ થશે. તેમજ વળી વધારે તમારે એ ધ્યાનમાં રાખવાતું છે કે આ પ્રયોગમાં આંખને થકવી નાંખવી ન જોઈએ અને જો તેમ થતું માલુમ પડે તો આંખો ઘણીવાર ઉઘાડ મીંચ કરવી અને તેમ કરવાથી તેવી અસર દુર થશે.

તમારા મિત્રને પ્રથમથી ખબર આપી આ રીત જો તમો દરરોજ અજમાવશો અને તમો કયે વખતે દરરોજ તે માટે અજમાયશ કરશો.

તે જણાવેલું હોય તો કેટલાક વખત પછી તમારો સંદેશો બરાબર મોકલી શકવાને તમો જરૂર શક્તિવાન થશો.

આવી રીતે દૂર બેઠેલા મિત્ર સાથે વિચારો મારફતે વાત ચીત્ત થઇ શકે છે.

બીજી રીત:—જ્યાં કંઈ પણ ગરબડ ન હોય અને શાંત હોય તેવી બાલીમાં જઈ આરામ પુરશીમાં બેસી અગર મરજી પડે તો સુધ્ધ જઈ તમારા તમામ ગાત્રો શીથીલ કરી નાંખો યાને તમો પોતે શીથીલ અવસ્થામાં આવો અને પછી જે સખસ ઉપર અસર કરવા માગતા હો તે સખસનો શાંતતાથી પણ એકચિત્તથી વિચાર કરો. તે વખતે તમારે તમારી આંખો બંધ રાખવી જોઈએ આ પ્રમાણે જે યત્ન કરો તે સ્થિરતાથી અને શાંતતાથી કરશો તો જે સખસ બાબત તમો વિચાર કરતા હશો તેની તમારા મનમાં આકૃતિ યાને છબી ખડી થશે. જે તમોએ તે સખસને પ્રથમ જોયો નહીં હોય તો તેના સ્પષ્ટ અવયવો શીવાય મનમાં તેવી કોઈ જાતની આકૃતિ ઉપજવો. અને જ્યારે આટલી હદ સુધી આવો ત્યારે જે વસ્તુ તમો કરવા માંગતા હો તે મનમાં બોલે જવો તથા તમો કહો તે પ્રમાણે તે કરે છે એવું ધારે જાઓ. આમ કર્યાથી તમારા વિચારો ધારેલે સ્થળે પોહોંચી તેનું કામ બરાબર બજાવશે. આવી રીતે પરીણામ લાવવા માટે લાંબા વખતની ટેવ પાડવી જોઈએ.

ભાગ ૨ નો.

પ્રકરણ ૧૩ મું.

બીજા પ્રાણીઓને હીપનોટાઇઝ કરવાની રીત:—આપણે આગળ જણાવી ગયા છીએ કે આ વિધાની મદદથી માણસ, માણસના ઉપર અસર કરી શકે છે, પણ માણસ શિવાય બીજા પ્રાણીઓના ઉપર પણ એજ તત્વના આધારે તેના જેવીજ અસર કરી શકાય છે. પ્રાણીઓ ઉપર હીપનોટાઇઝ જલદી થઇ શકે છે અને તેમાં જે પાળેલા પ્રાણીઓ હોય તેના ઉપર વગર પાળેલાં પ્રાણીઓ કરતાં બહુ જલદી અસર થાય છે. તેમજ એક પ્રાણી બીજા પ્રાણી ઉપર પણ પોતાની દૃઢ દૃષ્ટિથી અસર કરી શકે છે અને તેજ કારણથી સર્પ બીજા પક્ષીઓને અને

નાનાં બચ્ચાને સ્તબ્ધ બનાવી દે છે. હાંદુસ્તાનમાં ગાંડીઓ (સર્પ પકડી વગર દરકતે તેને કબજે રાખનારા) ની વાતો આપણે સાંભળીએ છીએ તેઓ તેને પકડવામાં લેવીજ જાતની રીતો વાપરે છે. તેમજ કેટલાક મનુષ્યો એવા હોય છે કે જે પશુ પક્ષી ઉપર અસર કરી શકે છે. પણ મનુષ્ય ઉપર કરી શકતા નથી. તેમ મનુષ્ય ઉપર અસર કરી શકનારા પશુ પક્ષી ઉપર અસર કરી શકતા નથી. તે બધું તેની કુદરતી લાયકાત, સ્વભાવ ઉપર આધાર રાખે છે. લાંબો વખત તેની ટેવ પાડ્યાથી અને ખંતથી તે કામ કરવાથી તમારામાં તેવી ઇશ્વરી બક્ષીસ છે કે નહીં તે તમેને માલુમ પડી આવશે.

ઘોડાને હાંપનોટાઈઝ કરવાની રીત:--તેમજ કેટલાક સખસો ગમે તેવા તોફાની ઘોડા હોય તેને કબજે લાવી શકે છે. અને તે પણ એક કે બે કલાકમાં તેની પાસે પોતાનું ધારેલું કામ કરાવી શકે છે. સુલીવાન કરીને એક માણસ હતો તે ગમે તેવા તોફાની ઘોડાના તબેલામાં જઈ એક કલાકની અંદર તેને બાહાર કાઢાડી તમે કહો તેવું કામ તેની પાસે કરાવી શકતો હતો. અને તેમ કરવામાં તે મેસમેરીઝમની રીતો વાપરતો હતો; તે સાધારણ રીતે સીધો તેની સનમુખ જતો પછી તેની આંખો ઉપર ધારીને જોઈ રહ્યા પછી તેના માથા આગળના વાળ પકડી તેનું માથું નીચું નમાવી તેના કાનમાં પાંચ મીનીટ સુધી ટુકો મારતો; પછી માથાથી તે બને તો પૂંછડા સુધી તેના ઉપર માર્જન કરતો પણ તે વખતે નાક બરાબર પકડી રાખતો; પછી તેની પીઠ ઠોકતો તેટલું કર્યા પછી જેમ માણસને હુકમ કરવામાં આવે છે તેવી રીતે તેને હુકમ કરતો અને તેમ કર્યા પછી ઘોડો તદ્દન નરમ ગાય જેવો અને તેના હુકમને આધિન થઈ જતો હતો. કોઈપણ પ્રાણીની સામું એકી ટસે ધારીને, તેને કબજે કરવાનો દૃઢ નિશ્ચય કરીને જોશો તો ભાગ્યેજ તે પ્રાણી તમારી સામું ધસવાની હીંમત કરશે અર્થાત તે તેવી હીંમત કરશે નહીં, પણ જો તેને કંઈ પણ ધારતી લાગતી હોય તો તેમ કરવું તદ્દન ફોગટ છે. કુતરા, બીલાડાં સસલા મરઘડા ઇલાદી પ્રાણીઓ જલદીથી સ્તબ્ધ બની જાય છે. ખરી રીતે તો દરેક પ્રાણીઓને વારંવાર પંપાળવાથી અને તેના માથાથી તે પૂંછડા સુધી કરોડના ભાગ ઉપર હાથ ફેરવ્યાથી અને તેજ વખતે તેને કબજે કરવાનો દૃઢ સંકલ્પ રાખવાથી તેઓ નરમ બની જઈ કબજે આવી જાય છે. તેમની આંખો ઉપર અને

નાકની નીચે સુધી માર્જન (વિધાન) કરવાથી તે ઉંઘમાં આવી જાય છે. જો તેમ કરવાથી તે પ્રાણી કુજતું ચાલુમ પડે તો તેના ઉપર અસર થવાની તે સારી નીચાની છે અને તેમ દેખાય તો તેના ઉપર માર્જન કરે જવું જોઈએ. તે પ્રાણીની આંખો આપણે આપણા આંગળાથી દબાવી બંધ કરવી સારી નથી પણ તેના ઉપર માર્જન કરવાથી તે પોતાની મેળે બંધ થાય તેમ કરવું જોઈએ.

જ્યારે તે પ્રાણી મેસમેરાઈઝ થાય ત્યારે પછી તમે તેને ગળડાવો કે તેની આંખો આગળ દીપક લઈ જાવો તો પણ તે જગશે નહીં. તેને પાછું જગત કરવું હોય ત્યારે એક રૂમાલ લેઈ, તેના માથા ઉપર વિસર્જન માર્જન કરીએ છીએ તેવી રીતે ફેરવવો અને પછી તેને નામ લેઈ બોલાવશો તો તે તરત જગી જશે.

પક્ષીઓને હીપનોટાઇઝ કરવાની રીત:--ઘેટાં ઉપર જલદી અસર થાય છે. પક્ષીઓ-કચુતરો, મેના અને કુકડા પણ આ અસરને જલદીથી આધીન થઈ જાય છે. દાખલા તરીકે એક મેના ઉપર પ્રયોગ કરી જુઓ. તેના પાંજરાથી પ્રથમ દસ બાર ઈંચિને છેટે રહી તમારો હાથ તેની (મેનાની) આંખ અને માથાની સમાન લીટીમાં રાખી જમણી આંખથી ડાબી આંખ ઉપર માર્જન કરતા હો તેવી રીતે ફેરવો. પછી ધીમે ધીમે તેની નજીક તેમ કરતા કરતા આવો તે છેવટે તેનાથી એક બે ઈંચિનું છેડું રહે ત્યાં સુધી ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે માર્જનો કરવા. તેટલું થશે તેટલામાં તેની આંખો મીંચાઈ ઉંઘમાં પડ્યા જેવું થશે અને તેની મેસવાની જગ્યા ઉપરથી નીચે પાંજરામાં તે પડી જશે. જેમ મેનાનું માથું મોટું હશે તેમ તેનામાં ઉંઘ વધારે વાર રહેશે. પછી તેને જગાડવાને માટે તેની નજીકમાં એકદમ કંઈ અવાજ કરવો અગર હાથના જોરથી તાળી પાડી અવાજ કરવો તેથી તે જગી ઉઠશે. કદાચ પોતાની મેળે અગર અકસ્માતથી તે જગી જાય તોપણ તેના ઉપર થએલી અસર નીચેથી ઉપર વિસર્જન માર્જન કરીને અને તેના ઉપર ટુકડા મારીને દૂર કરવી જોઈએ.

કચુતર અને કુકડા ઉપર ઘણીજ જલદીથી અસર થાય છે. દાખલા તરીકે એક ગુસ્સે થયેલા કુકડાને પકડી ટેબલ ઉપર મુકો, પછી તેના માથા ઉપરથી શરૂ થઈ તેની આંખ સુધી માર્જન (વિધાન માર્જન) કરવાની જે રીત છે તેવી રીતે તેના ઉપર કેટલીવાર માર્જન કરશો એટલે

તે નરમ ગરીબ બની જશે. પછી તેના ઉપર મેસમેરીઝમની પૂરી અસર કરવા માટે તેના બંને પગ દોરીથી બાંધી તેને જમીન ઉપર એક ચાક-થી લીટી દોરી હોય ત્યાં આગળ મુકે; અગર તેનું માથું જમીન ઉપર રાખી તેની આગળ એક ચાકની લીટી દોરે. તે લીટી તેની ચાંચ આગળથી શરૂ કરી તેની સનમુખ ત્રણ-ચાર ફીટ સીધી દોરે. લીટીને છેડે એક મીણબત્તી મુકવી સારી છે. અને જ્યારે આમ કરી રહેશે એટલે થોડી વારમાં તે ઉંઘમાં પડશે. અને તે ને તેજ જગ્યાએ તે પડી રહેશે તેને હલાવશે તો પણ તે ત્યાં જ પડી રહેશે. તેમ તેનું માથું ઉંચકી તેની પાંખમાં નાંખશે તો તે ત્યાંથી કાઢાડશે નહીં પણ ત્યાં જ ત્યાંજ રાખી મુકશે. તમે તેને ગમે તે સ્થિતિમાં રાખશે તો તે ત્યાંજ પડી રહેશે અને ત્યાંથી ખસવાનો યત્ન તે કરશે નહીં. તેને જગાડવાને માટે ઉપર પ્રમાણે તેના ઉપર શમાલ ફેરવવો ને એકદમ કંઈ અવાજ કરવો અગર તેનું 'પોપચું' ઉંચું કરી તેની આંખમાં ટુંક મારવી તેથી તે જાગી ઉઠશે.

કષુતરની બાબતમાં તેનો ચાંચને છેડે ઘોળા પટી રાખે. અને તે પટીથી તેનું ધ્યાન રોકાય તે માટે એક બે મીનીટ વગર હીલવે ત્યાં ધરી રાખે. એટલે મનુષ્યની આંખોમાં જેવી રીતે થાય છે તેવી રીતે તેની આંખોના ડોળા ઉંચા બાજુપર ખસશે અને તે ઉંઘમાં આવી જશે. તેને જગાડવાને માટે ઉપર બતાવેલી રીત પ્રમાણે કરવું. બીજા પક્ષી-ઓના સંબંધમાં તેમ કરવાને માટે તેવીજ જાતની રીતો છે.

કુતરાંની બાબતમાં તેની સામે ધારીને એકા ટસે જોવાથી તેવી અસરને તે આધીન થાય છે.

જંગલી પ્રાણીઓના સંબંધમાં જણાવવાનું કે તેમને ઠેકાણે લાવી તેમની પાસે ધારેલું કામ કરાવવા માટે લાંબા વખત સુધી અજમાયસ કરી ટેવ પાડવી જોઈએ. તમારી દૃષ્ટીને પ્રથમ સ્થિર અને વેધક બનાવવી પછી તેવી દૃષ્ટીની મદદથી તેના પ્રાણીઓનું ધ્યાન આકર્ષી તેમને કાચુમાં લેવાના હુન્નરને કળવવો જાઈએ; અને તે માટે તમારે જંગલી જાનવરો જ્યાં મ્યુઝીઅમ કે કોર્મ દેશી રાજ્યમાં તેને માટે બનાવેલા ખાસ બાગ બગીચામાં રાખેલા હોય ત્યાં જઈ અજમાયસ કરવો દુરસ્ત છે. આવી જાતના પ્રાણીઓને કાચુમાં લેવાનું કંઈ સહેલું નથી. તેને માટે ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે સ્થિર અને વેધક દૃષ્ટિ, ચપળ મન અને નિહરપણાની વિધાયકમાં ખાસ જરૂરીયાત છે.

ભાગ ૩ નો.

પ્રકરણ ૧૪ મું.

સંધાયક—રોગોત્પત્તિ.

રોગની ઉત્પત્તિના સંબંધમાં જુદા જુદા તંત્રો વાળા જુદા જુદા અભિપ્રાય ધરાવે છે. પણ આ તંત્રવાળા શો અને કેવો અભિપ્રાય ધરાવે છે તે જણાવવાનું વાસ્તવિક જણાયાથી અહીં તે બતાવવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે. રોગ (disease યાને dis-ease) એ શરીરના અંદર ભાગોમાં વિક્રિયા થવી એટલે શરીરમાં રહેલા પ્રાણના તત્વો life-forces માં ગરબડ થવી તેનું નામ રોગ. શરીરમાં રહેલા તત્વોનું સમતોલપણ જ્યારે બગડી જાય છે ત્યારે રોગ ઉત્પન્ન થાય છે. તેથી જે ભાગમાં તે તત્વનું ઓછાપણું થયું હોય તે ભાગમાં જ્યાં વધારો હોય ત્યાંથી લાવી નાંખવાથી પાછું સમતોલપણું થતાં રોગ દૂર થાય છે. આવો બીગાડ યાને વિકાર એકલા સ્થુળ શરીરમાંજ જણાય એવો કાંઈ ખાસ નીયમ નથી પણ તે શક્તિ દેહમાં પણ પોહોંચી જાય છે. જ્યાં સુધી સ્થુળ દેહમાં તે હોય છે ત્યાં સુધી તે મટી શકે છે, અને તેથી તેને સાધ્ય કહે છે પણ તેનાથી જ્યારે આગળ વધી તે શક્તિ દેહમાં પોહોંચે છે ત્યારે તે અસાધ્ય કહેવાય છે. રોગના ત્રણ વિભાગ પાડેલા છે. એટલે આધિ, વ્યાધિ અને ઉપાધિ. આધિ (mental disease) એટલે મનને અગર મને કરી રોગનું ઉત્પન્ન થવું; વ્યાધિ (physical disease) એટલે સ્થુળ દેહને લાગેલો રોગ; અને ઉપાધિ (obsession &c.] એટલે બીજા સત્વથી (ભુત પ્રેતાદિકથી) પ્રાણના તત્વમાં બીગાડ થવો તે. આ પ્રમાણે જેતાં જ્યારે પ્રાણના તત્વોની સમતોલપણામાં કોઈ પણ રીતથી ફેરફાર થાય છે ત્યારે રોગ ઉત્પન્ન થાય છે. તે ઉપરથી એ સ્પષ્ટ દેખાય છે કે જ્યાં સુધી સમતોલપણું હોય ત્યાં સુધી કોઈ પણ તરેહનો રોગ ઉત્પન્ન થાય નહીં તેમજ જે સમતોલપણું ખસી ગયું હોય તે બરાબર કરી સ્વાભાવિક સ્થિતિમાં આણીએ તો રોગ શાંત પામે; આ વિદ્યા જાણનારા વિદ્યાયકો ધણા ખરા રોગો ઉપર પ્રયોગો કરી ઉપરના નીયમો મુજબ વર્તી રોગને શાંત પાડે છે.

શરીરને જે રોગ થયેલો હોય છે તે તો આપણે જાણીએ છીએ

પણ માનસીક રોગ કોને કહેવા તે કેટલાકો જાણતા નથી તેથી તેજણા-
વવા અહીં જરૂરના છે. મન અને બુદ્ધિ વીગરેમાં જે જે વિચારો પામી
રોગ થાય છે તેને આધિ કહે છે. તેમજ આધિ અને વ્યાધિ એ બંનેના
ભેગ મળવાથી જે રોગ થાય છે તેને પણ આ તંત્રવાળા આધિ તરીકે
ગણે છે દાખલા તરીકે નીરાશા, ગાંડાપણું, હીરટીરીઆ, વાયુ વીગરે
આધિમાં ગણાય છે.

ઉપર જણાવેલા આધિ, વ્યાધિ અને ઉપાધિ આ વિધાની મદદથી
મટાડી શકાય છે પણ હાડકું તુટ્યું ક્યું હોય તે મટાડી શકાતું નથી.

ઉંઘ આવતી ન હોય તથા શરીરના કોઈ ભાગમાં પીડા થતી
હોય તેવા ભાગ ઉપર (જામરો, માથામાં કળતર થવું વીગરે) આ
વિધાના પ્રયોગો લાભદાયક માલુમ પડ્યા છે.

આમ કરવામાં વિધાયકને મુખ્ય બાબત શી જાણવી જોઈએ તે
જરૂરની છે. પ્રથમ તો આવા સંધાયક પ્રયોગોમાં લોકોને આરામ કરવા-
ની પોતાની શક્તિ બાબત વિધાયકને પૂર્ણ વિશ્વાસ હોવાની જરૂર છે.
દહીનું દર્દ મટાડી શકવાની પોતાનામાં શક્તિ છે અને તે પોતાનું કામ
કેમ કરવું તે સારી રીતે જાણે છે અને સમજે છે એવું વિધાયકે તે
દર્દીના મન ઉપર પોતાના દરેક શબ્દ અને કાર્યથી ઠસાવવું જોઈએ. પણ
તેમ કરવા માટે તમારી શક્તિની બહાઈ મારશો નહીં કારણકે તેમ બહાઈ
મારવાથી કેટલીક વખતે દર્દી તે ગપાટા સમાન ગણી તેના ઉપરથી
પોતાનો વિશ્વાસ ઉઠાવી દે છે પણ જેમ ધંધાધારી મનુષ્ય પોતાના ધંધા-
ની અંદર ધરાકના ઉપર અસર કરવાને વર્તે છે તે પ્રમાણે વિધાયકે
વર્તવું જોઈએ. જો દર્દી શંકાશીલ માલુમ પડે તો તેને કંટાળો નહીં
આપતાં જણાવી દેવું કે દર્દ મટાડવાના કામમાં તારું માનવું ગમે તેવું
હશે તેથી કંઈ તે બાબતમાં અસર થશે નહીં. તેવે વખતે તકરારો ક-
રવી છોડી દઈ તેને આરામ કરવા માટે તમારો સંકેદ્ય અને બળ કામે
લગાડો. જો દર્દીના વિચારો કંઈકે વિચિત્ર હોય તો તે રહેવા દો અને
તે કંઈ કહેતો હોય તે છતાં તે જાણે તમોએ સાંભળ્યું નથી એમ ચ-
લાવી તમારું કામ કરે જાઓ. વખત જતાં તેનું મન બદલાશે અને પે-
હેલાંના પોતાના દર્શાવેલા વિચારો માટે તે દીલગીર થશે અને તમારી
ધીરજ, બુદ્ધિ અને શક્તિને માટે તમોને માન આપશે.

ધણીક સંધાયક પ્રયોગો કરનારા દર્દીને તેની મરજી વિશ્લેષ દર્દ

મટાડવાની પોતાની શક્તિ બાબત બહુ બોહોંશ કરવામાં મોટી ભુલ કરે છે. તમારા બોલવાથી તેને સંતોષ થાય, તમારા ઉપર તેનો વિશ્વાસ એસે તેટલું પુરતું બોલવું જોઈએ. વધારે બોલવાની કાંઈ પણ જરૂર નથી. દુશ્મનોને કેવી રીતે જીતી લેવા, લોકોની તમારા ઉપર કેમ પ્રીતી ઉત્પન્ન થાય, તેમનો તમારા ઉપર કેમ વિશ્વાસ એસે વીગરે બાબતો ઉપર તમારે પુરતું ધ્યાન આપવું જોઈએ. જે દાકતરના ઉપર દર્દીઓનો પુરતો વિશ્વાસ હોય તે દાકતર દુશીયાર ગણાય છે. અને આવે વખતે તમારો ધંધો પણ દાકતરના જેવોજ છે એટલે તમારે પણ તમારા દર્દીઓનો તમારા ઉપર કેમ વિશ્વાસ એસે તે ઉપર પુરતું ધ્યાન આપવાનું છે, જેમ ધણા દર્દીઓ કહે છે તેમ તમારો દર્દી પણ તમને કહે કે તમારી રીતમાં (દર્દ મટાડવાની) મને ભરૂંસો નથી. ત્યારે તે વખતે જરા હસીને તમારે કહેવું કે તમારા તેવા વિચારને માટે હું દીલગીર છું પણ જે તમે મને તમારા ઉપર પ્રયોગની અજમાયશ કરવા દેશો તો મને ખાત્રી છે કે તમારું દર્દ હું મટાડી શકીશ. તમારું તેવું માનવું ફક્ત કલ્પિત છે. પછી જે તમોએ કોઈના દર્દો મટાડ્યા હોય તો તેવા માણસના નામો અને કેવી જાતના દર્દો મટાડ્યા છે તે ધીમે ધીમે કહેવા માંડો. તેથી વખતે તેના મન ઉપર કંઈક અસર થશે અને તમારા ઉપર તેનો થોડો પણ વિશ્વાસ એસશે અને તમને ખુશીથી તેના ઉપર તમારી રીત અજમાવવા કહેશે. તેની સાથે તમારે તેને વધારેમાં જણાવી દેવું કે મારી રીતથી તમને કોઈપણ જાતનું નુકશાન થવાનુંજ નથી. જે થશે તે ક્ષાયદો થશે અને તમો જે દવા વીગરે લેતા હો તે તમો લીધે જાવો. તેથી તમોને કોઈપણ જાતની હરકત આવશે નહીં. તમારે કોઈપણ દિવસ તેને દવા છોડી દેવાની બલામણુ કરવી નહીં તમારે તો ફક્ત તેને તમારી રીત તેના ઉપર અજમાવવા દેવાને માટે કહેવું.

આવા પ્રયોગો કરનારાઓને લાંબા અનુભવ ઉપરથી માલુમ પડ્યું છે કે આવી રીત અજમાવતી વખતે દર્દીઓને તેમની આંખો બંધ રખાવવાથી સારો ફાયદો થાય છે. વળી આમ કરવાથી તમો થું કરો છો અને કેવી રીત વાપરો છે તે તેનાથી જોઈ શકાશે નહીં અને તેથી તમો તમારું કામ બરાબર સમજો છો એમ તેના મન ઉપર અસર થશે; જે સગવડ બની શકે તેમ હોયતો દર્દીને ખુરશી ઉપર બેસાડવો. પણ જે દર્દીમાં એસી રહેવાની શક્તિ ન હોય તો તેને પથારીમાં સુધ રહેવા

હેવો. પછી હું કદી નિષ્ણ જાણ નહીં. જરૂર તેને આરામ કરી શકી-
શ એમ દૃઢ સંકલ્પ કરો. દ્યુપત્યુ મનવાળાથી કંઈ પણ થઈ શકતું નથી
એ વાત તમારે મનમાં બરાબર યાદ રાખવી જોઈએ. શરૂઆતમાંજ
તમે મોટા મોટા કેસો સારા કરવાની ખોટી આશા બાંધશો નહીં. પણ
પ્રયોગો વીગરે કરવાથી તમોને સારો અનુભવ થશે. અને પછી તમે
શરૂઆતમાં જેટલા દર્દીઓને સાફ કરવાને શક્તિમાન હતા તેના કરતાં
વધારે કેસોને અને તે વળી જલદીથી સારા કરવાને શક્તિમાન થશો.
વધારે પ્રયોગો કરવાથી શક્તિ ખીલે છે. પ્રજ્ઞ થાય છે અને તમારા
અનુભવમાં વૃદ્ધિ થાય છે. શક્તિ ખીલવવાને વાર્તે એ શીવાય બીજો
ઉપાય નથી. સંધાયક પ્રયોગો જો કરવાનો તમારો વિચાર હોય તો તેમ
કરવા માટે કંઈ પણ પૈસા તમારે લેવા નહીં પણ જો તમે તેવો ધંધોજ
કરવાનો વિચાર કરતા હોતો પ્રથમ જે કેસો તમારી પાસે આવે તેની
પાસેથી કંઈપણ ફી લેતાં નહીં કારણકે તેમ કરવાથી તમોને વધારે પ્રયો-
ગો કરવાની તક મળશે અને જેમ જેમ તમે દર્દીઓને સારા કરતા
જશો તેમ તેમ તમારી આબરૂ બાહ્યર ફેલાતી જશે. તેમજ ઘણા દર્દીઓ
એકદમ હાથમાં લેવા નહીં પણ થોડા લેવા અને તેમને જેમ સાફ થાય
તેમ પ્રયત્ન કરવો. તમે જે સુચના આપો તે સુચનાઓ પ્રમાણે બરાબર
વર્તવાને તેમને સમજાવવું તેનાથી વિરુદ્ધ તેમને કંઈપણ ન કરવું અને
જો કંઈ પણ કરવું હોય તો પ્રથમ તમારી સલાહ લીધા પછી તમારા
કક્ષા મુજબ ચાલવું એમ તેમને બરાબર સમજાવવું.

આવા સંધાયક પ્રયોગોમાં માર્જન, (passes) ચંપી (massage)
કુંક (use of breath) સુચના (Suggestions) અને થુંક
(Saliva) સંકલ્પ બળ (will-power) ઇત્યાદી ઘણાં ઉપયોગી
છે. જે ભાગ દુઃખતો હોય-કળતો હોય તેના ઉપર કુંક (કેવી જાતની
અને કેવી રીતે તે હવે પછી બતાવવામાં આવશે) મારવાથી આરામ
થાય છે તેમ બજેલા ભાગ ઉપર કુંક મારવાથી તેમ થુંક લગાડવાથી
શાંતિ થાય છે. સુચનાઓ કેમ આપવી વીગરે બાબત આગળ જણાવી
છે તેથી અહીં તે જણાવી નથી.

આ વિધાના પ્રયોગથી દરેક રોગ મટી શકે એવો કોઈ નીયમ
નથી એ બરાબર ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ. કેટલાક એવાં દર્દો છે કે
જેમાં તે કામ લાગતી નથી-દાખલા તરીકે વંશપરંપરાથી કુટુંબમાં ઉતરી

આવતા રોગો-હાડકું તુટી ગયું હોય કે અંગનો કોઈ ભાગ ખરી પડ્યો હોય વીગરે જાતના રોગો; તે છતાં પણ તમોને જરૂર લાગે તો તમારે તેને મદદ આપવી કે જ્યાં દર્દીને યોડીવાર પણ શાંતી મળે. નાડી બગડવાથી ઉત્પન્ન થએલાં રોગો, તાવ, વા, માથામાં દુઃખારો, ઝામરો વીગરે જાતના દર્દોમાં આ વિધાના પ્રયોગો સારી મદદ કરે છે.

લાંબો વખત ઘર કરી બેઠેલાં દર્દોમાં અને ખાસ કરીને જ્યારે મુદતે મુદતે રોગ ઉપડી આવતો હોય તેવા દર્દોમાં તે. ઉપડી આવવાની મુદતમાં બંગાણુ પાડવાને યાને મુદત વચ્ચેનો અંતર લંબાવવાને ઉંઘ લાવવાની ખાસ જરૂર છે. મન ઉસ્કેરાવાથી તેમજ તંતુઓના નખળા પડી જવાથી ઉત્પન્ન થતાં દર્દોમાં પેહેલા ભાગમાં જે રીતો બતાવી છે. તેમાંથી કોઈનો ઉપયોગ કરવો પણ ખાસ કરીને બીજી બધી રીતો છોડી દેખ માથાથી તે પગ સુધી માર્જન કરવાનો પ્રયોગ કરી દર્દીને ઉંઘમાં નાંખવો બહુજ સારો છે. દર્દી જમીન ઉપર પથારીમાં સુધ રહે તેના કરતાં તેને ખાટલા કે કોચ ઉપર સુવાડવો એ ઘણું સારું છે કારણકે તમોને તેના ઉપર તમારા પ્રયોગો કરતાં ઘણું સુલભ પડશે. જે તમારી હાજરીથી તમોને તેના ઉપર સારી અસર થતી માલુમ પડતી હોય તો તમારે પ્રયોગ ચાલુ રાખવો પણ જે તમારી હાજરી કદાચ તેને પસંદ પડતી ન હોય અને બે ત્રણ વખત તમારી હાજરી વખતે તેમ ને તેમ માલુમ પડે તો પછી તે દર્દી ઉપર પ્રયોગ કરવો ફાકટ છે.—એટલે ફક્ત તે ઉપરથી એટલુંજ સમજવાનું છે કે તમારાથી તે દર્દીને સારો કરી શકાશે નહીં. બીજો કોઈ વિધાયક તેને સારો કરી શકે પણ તમારાથી તે સારો થઈ શકશે નહીં. કારણકે તમારી હાજરીજ તેને પસંદ પડતી નથી. એટલે તમારો સંકલ્પ બળ અગર તમારી બીજી કોઈ પણ રીતથી તેના ઉપર અસર કરી શકાતી નથી. પણ જે તમારી હાજરી તેને નાપસંદ ના હોય પણ સંતોષકારક પરિણામ આવવામાં ઢીલ થતી હોય તો તેથી તમારે ધીરજ છોડી દેવી નહીં. પણ હમેશા તેનું બહુ તાકી તેના ઉપર ખાંતથી તમારી ફરજ અદા કરવાનું જારી રાખો તો તેથી તેના ઉપર ધીમે ધીમે પણ સારી અસર થશે. તમારા તેમ જારી રાખવાથી તેને કંઈ પણ નુકસાન થશે નહીં. પણ તેમ કરવાથી તેને સારો લાભ થવાનો વધારે સંભવ છે.

સારા હુંશીયાર દર્દો મટાડનારાઓ પોતે શરીરે મજબુત તંદુરસ્ત,

ઉદાર દીલના અને માયાળુ હોવા જોઈએ કારણકે જે મનુષ્ય શરીરે નબળો હોય તેનામાં તેમ કરવાની શક્તિ ઓછી હોય છે. જેની પોતાની પાસે કંઈ ન હોય તે માણસ ખીજને શું આપી શકે ? નાદાર પોતે ખીજને બક્ષીઓ કેવી રીતે કરી શકે ? બીખારી ખીજને દાન કેવી રીતે આપી શકે ? તેજ પ્રમાણે આ બાબતમાં પણ સમજવું કારણકે તેવા દહોં મટાડનારાને પોતાની શક્તિ દહોંમાં પરોવવાની છે અને જ્યારે પોતાનામાં તે ન હોય ત્યારે તે ખીજને આપી શકે નહીં તેથી તેવા લોકો દહોં મટાડવામાં સારા નીકળી શકતા નથી.

આ શક્તિ વધતા યા ઓછા પ્રમાણમાં દરેક મનુષ્યમાં હોય છે. ઉદાર દીલના સખસોમાં, માનામાં, દાઈમાં (nurse) અને મીત્રમાં જો મની હાજરી અને શીખામણુ માંદા માણસને બહુ ગમે છે તેમનામાં આ શક્તિ વિશેષ હોય છે. આ શક્તિનો જે લાગણી અને માયાળુપણાથી ઉપયોગ કરવામાં આવે તો તેની બહુ સારી અસર થાય છે.

નાણુક નમ્ર અને માયાળુ અંતઃકરણ, મગજની સાથે રહી કામ કરે તો તે આ બાબતમાં ઘણું કરી શકે છે દાખલા તરીકે માતા જે સારવાર કરવાથી યાદી ગઈ હોય તોપણ તે પોતાના ફરજનને શાંતિ આપી શકે છે, કારણકે તે પોતાની તખીયત બાબતનો વિચાર નહીં કરતાં પોતાના ફરજનની તખીયત ઉપર વધારે ધ્યાન આપે છે અને તેના નાણુક અને માયાળુ હાથ દરેક વખતે શાંતિ-આરામ આપે છે.

સ્ત્રી જાત નાણુક હોય છે છતાં તે લાગણીવાળી અને ધીર્ય (શાંત) પ્રકૃતિવાળી હોવાને લીધે દહોંની સારવાર કરવામાં ઘણી રતેહમંદ માલુમ પડે છે તેમ કરવાથી પોતાને ઘણું નુકસાન થાય છે તેથી પોતાનામાં જે સારી તાંદુરસ્તી અને વીર્યનું બળ ન હોય તેમજ જે તેમનામાં તે મટાડવાનો દૃઢ નિશ્ચય ધીરજ અને શુદ્ધ લાગણી ન હોય તો તેઓને માટે શખત પ્રકારના દહોં હાથમાં ધરવા ઉચીત નથી. જેમ સ્ત્રીઓ દાઈ nurse તરીકે સારી ગણાય છે તેમ તે દહોં શાંત કરવાને પણ સારી ગણાય છે. આ કથરી બક્ષીસ તેઓ જલદીથી ખીલવી શકે તેમ છે અને લાંબા અતુભવથી તેઓ તેનો સારો ઉપયોગ કરી શકે એમાં શક નથી. દહોંની સારવાર કરવામાં અને તેને શાંતી પમાડવામાં ઘણા કારણોને લીધે સ્ત્રીની સ્ત્રી ઉપર મનુષ્યની મનુષ્ય ઉપર, ઘણીની પોતાની સ્ત્રી ઉપર અને સ્ત્રીની પોતાના ઘણી ઉપર અને માખાપની પોતાના બચ્ચાંઓ ઉપર

સારી અસર થાય છે. પણ હમેશા તેમ કરી શકાતું નથી. માટે તેવો ધંધો કરનાર ઉપર ૧૪૨૫ રાખી જો કામ લેવામાં આવે તો સારો ફાયદો થવાનો સંભવ છે.

પ્રથમ ભાગમાં માર્જન કરવાની જે રીત બતાવી છે તેના કરતાં અહીં આગળ વાપરવાની રીતમાં થોડો ફેરફાર છે અને તે ફેરફાર એટલો છે કે ચમત્કારીક પ્રયોગોમાં માર્જન કરતી વખતે વિધેયને હાથ ન અડકે તેની સાવચેતી રાખવાની જરૂરતા બતાવી છે તેવી જરૂરતા અહીં આગળ જરૂરતી નથી. તેમ પ્રથમ ભાગમાં માર્જન પુરું થાય કે હથેલી બંધ કરી, આંખ આગળ હાથ લાવી, ત્યાં ઢાલી કરવાને સુચવ્યું છે તેના કરતાં અહીં આગળ ઉલટું કરવાનું છે એટલે કે જેવું એક માર્જન માથાથી હાથ સુધી લેઈ ગયા એટલે હાથમાં કંઈ ચીકણો અથવા બીજો કોઈ પદાર્થ ચોટેલો હોય તે જેમ ખંખેરી નાંખીએ છીએ તેવી રીતે હાથને બાબુપર લેઈ જઈ ખંખેરી નાંખવો. કારણકે શરીરમાંથી ખરાબ તત્વ ખેંચી કાઢાડી બાહાર ફેંકી દેવાનું છે પરંતુ ખંખેરતી વખતે વિધાયક ખાસ ધ્યાન રાખવું જોઈએ કે તે અદૃશ્ય તત્વ પોતાને કે પોતાની પાસે એટલા બીજા કોઈ સખસને કે પાસે પડેલી કોઈ વસ્તુ ઉપર તે પડે નહીં. એ પ્રમાણે કેટલાક માર્જન કર્યા પછી થોડા માર્જન, કંઈ દર્દીને આપતાં હોઈએ તેવો મનમાં વિચાર રાખી તેને જલદી આરામ થાઓ એવો દૃઢ નિશ્ચય કરી તેમ કરવું. તેવે વખતે હાથ ખંખેરવાની જરૂર નથી. માર્જન ધીમે ધીમેથી કરવાં. પ્રયોગ પુરો થાય કે તરતજ વિધાયકે પોતાના હાથ બહુ સંભાળથી ધોઈ સાફ કરવા અને ત્યાર પછી જો બીજા રોગી ઉપર પ્રયોગ કરવો હોય તો તેમ ઉપર પ્રમાણે કર્યા પછી તે રોગીને હાથ લેવો. પણ પ્રયોગ પુરો થયો કે તરતજ હાથ ધોવાનું ચુકવું નહીં, આમ અસુકે દર્દી માટે કેટલીવાર માર્જન કરવાં તે કહી શકાય નહીં. તે વિધાયકે પોતે વિચાર કરીને યોગ્ય લાગે તેમ કરવું કારણ કે કેટલાક કેસોમાં બહુ જલદી અસર થાય છે અને કેટલાક રોગો સારા થવામાં બહુ લાંબો વખત લાગે છે, આમ માર્જન કરતાં રોગી જો ઉધી જાય તો તેને વિસર્જન માર્જન કરી જગાડવો નહીં. તેને પોતાની મેજે જાગે ત્યારે જાગવા દેવો પણ તે દરમિયાન કોઈ તેને અડકે નહીં તેની બહુ સંભાળ રાખવી.

બ્યારે રોગી ઉપર operation વાઢકાપ કરવાની હોય ત્યારે તેને

મુઠ્ઠા અવસ્થા મુઠ્ઠા લેઈ જવો જોઈએ. પણ તે શીવાય તેટલી અવસ્થા મુઠ્ઠા તેને લેઈ જવાની જરૂર નથી. જ્યારે ઘણી નખળાઈ અને અશક્તિ (nervousness) હોય ત્યારે દર્દીના માથાના પાછલા ભાગ ઉપરથી લાંબા માર્જન પ્રથમ કરવા અને પછી જે જગ્યાએ દર્દ લાગતું હોય તે સ્થળ ઉપર ટુંકા માર્જન કરવાં. જે અંતઃકરણની ગતિ નખળી હોય અગર ધબકારા વધારે અસાધારણ થતા હોય ત્યારે દરેક પ્રયોગ પુરો કર્યા પછી તે ઉપર ટુંકા મારવી. અને તેમ કર્યાથી દર્દીના અંગમાં ગરમી અને સ્ફુરતાઈ આવશે અને તેને સાંડે લાગશે. કરોડ ઉપર રોગીના ખભાના બે હાડકાની વચ્ચેમાં ધીમેથી અને નીચમસર દટતાથી ટુંકા મારવાથી સખતમાં સખત ઉધરસ તમો નરમ પાડી શકશો અને તેવી જાતના બીજા રોગોમાં યાને વાતરોગવિકાર અને જ્ઞાનતંતુવિકાર વીગરેમાં કે કપાચું હોય, કે છોલાચું હોય અગર કોઈ ભાગ દાઝ્યો હોય તેવી વખતે ઘણું કરીને દર્દવાળી જગ્યા ઉપર માર્જન કરવાં જોઈએ. આ રીત વાપરતી વખતે કપડાં કાઢાડી નાંખવાની જરૂર નથી. પણ જે અંગ ઉપર રેશમી કપડું હોય તો તે કાઢાડી નાંખવું જોઈએ.

ટુંકો કેમ મારવી તેની રીત:—(use of breath) રોગને શાંત કરવામાં ટુંકો ઘણી મદદ કરે છે. ટુંકથી તમો ગરમી પેદા કરી શકો છો અને તેવી ગરમી થવાથી દર્દ ઉપર ચમત્કારીક આરામ કરનારી—મન શાંતવન કરનારી અસર થાય છે (soothing effect). ટુંક મારતાં પેહેલાં ખીસામાં રાખવામાં આવે છે તેવો એક રૂમાલ લેવો અને તેને બહુ બારીક હોય તો ચોપટ વાળી અગર સાધારણ પોતનો હોય તો દુપટ વાળી દર્દ થતું હોય તે જગ્યા ઉપર મુકવો પછી તે ઉપર મ્હોં લગાડી તેમાંથી ગરમ પવન ટુંકવો. “ આહ ” શબ્દ બોલતાં જેવી મ્હોંની આકૃતિ થાય છે તેમ કર્યાથી ગરમ પવન ઉત્પન્ન થાય છે. પણ તેવી આકૃતિ મ્હોંને રૂમાલ ઉપર બરાબર લગાડીને કરવી જોઈએ. ટુંક મારતાં પેહેલાં તમારે તમારા મ્હોંમાં બહુ શ્વાસ ખેંચી પવન અંદર ભરવો જોઈએ પછી તે રૂમાલ ઉપર તમારું મ્હોં લગાડી ધીમેથી પણ પૂરતા બળથી, દર્દ વાળી જગ્યા ઉપર તે રૂમાલમાં થઈ ગરમી અંદર દાખલ થાય તેમ મ્હોંમાંથી પવન બહાર કાઢાડવો. અગર તે રૂમાલ ઉપર મ્હોં રાખી મુકી નાકેથી શ્વાસ અંદર ખેંચી મ્હોંઉંથી ચાર-પાંચ વખત શ્વાસ બહાર કાઢાડવો. આવી રીતનો બરાબર અનુભવ મેળવવાને

માટે પ્રથમ તમારે તમારા હાથ ઉપર રૂમાલ સુકી ઉપર પ્રમાણે કરવાની ટેવ પાડવી. જેવા તમે રૂમાલ ઉપરથી શ્વાસ લેવાને માટે મ્હોં ઉંચું કરો કે તરતજ તે જગ્યા ઉપર હાથ સુકી દેવો અને ત્યાં મ્હોં લગાડતી વખતે હાથ પાછો લેઈ લેવો. આ વાત દરેક વિધાયકે બરાબર ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ. દાંત દુઃખવાના કે દાઢ દુઃખવાના કે મ્હોંમાં ચસકા આ-વવાના દર્દ શાંત કરવાને માટે તમારે કાન ઉપર રૂમાલ રાખી તેમાંથી ગરમ પવન કાનમાં દાખલ કરવો, સોજે આવ્યો હોય અગર કોઈ ભાગ દાંડેલો હોય તે મટાડવા માટે ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણેના ગરમ પવન તમારે ઉપયોગ કરવાનો નથી તેમ રૂમાલનો પણ ઉપયોગ કરવાનો નથી પણ તે ભાગથી તમારું મ્હોં ૩-૪ ઇંચ છેટે રાખી ત્યાંથી દર્દ વાળા ભાગ ઉપર થંડી ડ્રુ'ક ૪-૫ મીનીટ સુધી મારવી અને તેમ કરવાથી દર્દને શાંતિ મળશે. ઠંડી ડ્રુ'ક મારવાને માટે મ્હોંની આકૃતિ “ઓ” શબ્દ બોલતાં જેમ થાય છે તેમ કરવી જોઈએ. તે વખતે મ્હોં લગભગ બંધ જેવું હોવું જોઈએ. શરીરના ખુલ્લા ભાગ ઉપર તેવી ડ્રુ'ક જે જગ્યાએ દર્દ થતું હોય તેની ઉપર આશરે ૫-૬ ઇંચથી શરૂ કરી દર્દથી નીચે ૫-૬ ઇંચ સુધી લેઈ જવી. જે આંગળીઓ દાઢી હોય તે હથેળીના પછવાડેના ભાગ ઉપરથી શરૂ કરી છેક આંગળીઓના ટેરવા સુધી તેવી ડ્રુ'ક મારવી.

બળેલા અગર સોજે આવેલા ભાગ ઉપર યુ'ક લાગવાથી રોગીને થોડો આરામ માણુમ પડે છે. પણ તે ગંદ હોવાને લીધે તેમ કરવું અ-સમ્યક લાગે છે. માટે બનતા સુધી ઘણા તેવી રીતનો ઉપયોગ કરતા નથી.

ચંપીની રીત હિંદુસ્તાનમાં બહુલી છે તેવી ચંપીથી આરામ કરવાની કેટલીક દુકાને હાલ થોડો વખત થયાં ફ્રાન્સ વીગરે દેશોમાં નીકળેલી છે.

ઉપર બતાવેલી રીતો વાપરવામાં નીચેની સુચનાઓ બરાબર ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ.

ધ્યાનમાં રાખવાં લાયક સુચના.

૧. રોગીને સુખાસને બેસાડવો પણ જે તે બેસવાને શક્તિવાન ન હોય તો તેને કોચ ઉપર સુવાડવો.
૨. પ્રયોગ વખતે રોગીને તેની આંખો બંધ કરાવવી.
૩. દર્દ થતું હોય તે જગ્યા ઉપર, ઉપર બતાવેલી રીત પ્રમાણે રૂમાલ

વાળીને મુકવે અને પછી તેમાંથી આગળ જણાવવામાં આવી છે. તેવી રીતે ગરમ પવન તેમાંથી દર્દવાળી જગ્યા ઉપર દાખલ કરવો, જે ઠંડી ડુંક મારવાની હોય તો ત્યાં આગળ રૂમાલ રાખવાની જરૂર નથી.

૪. પછી ત્યાંથી રૂમાલ લેઇ લેવો અને દર્દવાળી જગ્યા ઉપર પાંચ થી ૧૦ મીનીટ સુધી માર્જન કરવાં.

દરેક પ્રયોગ (treatment.) પુરો થાય ત્યારે રોગીને લાંબો શ્વાસ લેઈ તે જલદીથી કાઢાડી નાંખવાને કહેવું કારણકે તેમ કરવું રોગી ને શાયદાકારક છે. અને જ્યારે તે તેમ કરે ત્યારે દર્દવાળી જગ્યા ઉપર માર્જન કરવા જોઈએ. અને જેવો તે શ્વાસ બધો બાહાર કાઢાડે તેજ પછે તમારો હાથ દર્દવાળી જગ્યાના બાહાર પડતા છેડા તરફ આવી જવો જોઈએ. ઓઠામાં ઓછું ત્રણ વાર આમ કરવું જોઈએ. દરેક પ્રયોગ ૧૫ થી ૨૦ મીનીટ કરતાં વધુ વખત ચાલવો ન જોઈએ. જે જરૂર લાગે તો દર્દીને પ્રયોગ વખતે તેના કપડાં કાઢાડી નાંખવાને સુચના કરવી એટલે દર્દવાળો ભાગ ખુલ્લો રાખવો જોઈએ. તો પણ ધણીક વખતે કપડાં કાઢાડ્યા ન હોય છતાં સારાં પરીણામ આવી શકે છે. જે પ્રયોગ કરનાર પુરૂષ હોય અને દર્દી સ્ત્રી હોય તો તેને તમો તેના ઉપર થોડો પ્રયોગ કરો ત્યાં સુધી કપડાં કાઢાડવાનું કહેવું નહીં. પછી જે તેને સાફ થતું તમને માલુમ પડે પણ જે તેને જલદી આરામ કરવાની તમારી ઇચ્છા હોય તો તેને તેના કપડાં કાઢાડી એક ચાદર જેવું છુટું સુતરાઉ કપડું તેના અંગપર નાંખી દેવાને કહેવું. ડુંક મારવાનું તે વખતે તદ્દન બંધ કરવું જોઈએ. આપણે જાણીએ છીએ કે ગરમ ડુંક આપવાથી ઘણી વખતે દર્દ જલદી મટે છે. અને તે સાફ છે છતાં દર્દી ઉપર પ્રથમ માર્જનથી આરામ કરવાનો પ્રયત્ન કરવો અને તેથી જે તેને આરામ ન થાય અગર જાણુવા જોગ શાયદો થયેલો માલુમ પડે નહીંતો પછી તેના ઉપર આગળ જણાવેલી રીત પ્રમાણે ગરમ ડુંકનો ઉપયોગ કરવો.

ઘણા રોગો તમોએ મટાડેલા છે અને તે જોતાં રોગીનો રોગ કંઈ હીસાબમાં નથી અને તે તે સારો કરી શકાશે એમ પ્રયોગ કરતાં પહેલાં (રોગીના) તેના મન ઉપર ઠસાવવું સાફ છે કારણકે જે કોઈ રોગી પોતે મરી જવાનો છે અને તેને સાફ થવાનું નથી એમ માનતો હોય તેને આરામ કરવું ઘણું કઠણ છે. રોગને શાંતિ પમાડવામાં મન બહુ કામ કરે છે અને તેથી કરીને પ્રથમ તેના મન ઉપર સારી અ.

સર કરવો નેઈએ અને જ્યાં મન ઉપર સારી અસર થઈ કે તેના શરીરને ઠંડાણે લાવતાં ઝાઝી માથાકુટ કે વખત પડશે નહીં.

કેટલીક વખતે આવા પ્રયોગથી તાત્કાલીક અસર થતી નથી પણ કલાક બે કલાક અગર તેથી પણ વધુ વખત ગયા પછી થાય છે. જો રોગી એમ કહે કે મને કંઈ આરામ લાગતો નથી તો તેને સમજાવવું કે આવા રોગમાં થોડા વખત પછી અસર થાય છે માટે તને કલાકેક પછી આરામ થવા માંડશે અને થોડા વખતમાં તને તે પ્રમાણે લાગવા માંડશે.

આવે વખતે વસ્ત્ર, જળ, કાગળ વીગરે માર્બલ કરેલા પદાર્થો ઉપયોગમાં લેવા ઘણાં સારાં છે. તે રોગને જલદીથી શાંતિ પમાડવામાં ઉત્તેજન કરે છે. જો શરીરમાં રોગ વ્યાપી ગયેલો હોય તો રોગીને માર્બલ કરેલું વસ્ત્ર પેહેરવા આપવું અગર તેવું તૈયાર કરેલું પાણી પીવાને આપવું પણ જો શરીરના કોઈ અમુક ભાગમાંજ દુઃખારો થતો હોય તો તેવા દુઃખતા ભાગ ઉપર માર્બલ કરેલો કાગળ કે વસ્ત્રનો ટુકડો તે ભાગ ઉપર બાંધી દેવો. શરીરમાં જ્યારે તાપ બરાબેલો હોય ત્યારે તેવે વખતે માર્બલ કરેલું ગરમ પાણી દર્દીને આપવું કારણકે તેમ કરવાથી દર્દીને પરસેવો સારો છુટી તાપ ધીમે પડે છે.

આવું પાણી કેમ તૈયાર કરવું તે જણાવવું જરૂરનું છે. માટે નીચે જે રીત બતાવી છે તે ઉપર વિધાયકે પુરતું ધ્યાન આપવું.

એક ગ્લાસ કે પ્યાલામાં પાણી ભરી તમારા હાથમાં તે રાખો અને જો તમે ડબ્બોડીયા હો તો તે પાણી ભરેલો પ્યાલો કે ગ્લાસ તમારા જમણા હાથમાં રાખો, પછી તમારા યીજ હાથની આંગળીઓ-પાણી તરફ તમારા હાથની આંગળીઓના છેડા રહે તેવી રીતે-ધરો; પછી એક ધ્યાન કરી તમારી ઇચ્છા-તમારા વિચારો તેમાં દાખલ કરો એટલે તે પાણી જેવી ઇચ્છા તમે તેમાં દાખલ કરી હશે તેવું તૈયાર થશે. એટલે જો રોગીને તે પીવાથી જીલાબ લાવવાની ઇચ્છા તમેએ દાખલ કરી હશે તો તે જીલાબ તરીકે કામ કરશે જો શક્તિ વધારવા તરીકેની ઇચ્છા કરી હશે તો તે તેવું કામ કરશે વીગરે. તમારો આખર નો વિચાર રોગીને શાંતિ અને આરામ આપવાનો હોય છે તેથી તે પાણી રોગીને સાંજે કરવા તરફજ પોતાનું કામ બજાવે છે.

જો પાણી ઉપર ઉપરનો પ્રયોગ કરવો હોય તે પાણી સ્વચ્છ ગળે-લું હોવું જોઈએ-અને જો બની શકેતો ઝરણુનું સ્વચ્છ કરેલું પાણી

હોય તો તે વધારે સાફ અને તેમ હોવાથી તે તંદુરસ્ત અને કુદરતી પીણું થાય છે અને તમોએ ઉપજવા ધારેલી અસરને વધારે પુષ્ટી કરી થાય છે. આવું પાણી દુર દેશ મોકલી શકવું અગવડ બરેલું છે તેથી તેવે વખતે ગોળીઓ તેવો પ્રયોગ કરી મોકલવી વધારે સારી છે.

સ્વચ્છ ખાંડની ગોળીઓ તમારા અને હાથની હથેળીઓ ભેગી કરીને બનાવે પછી તેના ઉપર આગળ જણાવ્યા પ્રમાણેનો વિચાર ધ્યાન પૂર્વક કરી તેના ઉપર ડુંકા મારો. પછી તેને બાટલીમાં દાખલ કરી પરદેશ રોગીને મોકલવી હોય તો મોકલો. તેવીજ રીતે મોળ, કડે બાંધવાના પટા વીગેરેને પણ તેવા બનાવી રોગીને પેહેરાવવાં. આવું તૈયાર કરેલું પાણી બહુ અન્યથ તરેહની અસર કરે છે તે દવા તરીકે પી શકાય શકાય છે તેમ તેનાથી બીજાવેલું કપડું દુઃખવાળા ભાગ ઉપર મુકી શકાય છે તેમજ નાહાવાના પાણીમાં તે પાણી ભેગવી નાહાવાથી પણ પ્રાયદો થાય છે. તેની ખરી ખુબી તો જે અસર ને કરે છે તે અસર ઉપરથી માલુમ પડે છે. બાંધકાશના નાનાં હાથીલા દરદો તેવા પાણીથી મટેલા માલુમ પડેલા છે કેટલાક કેસોમાં તો જેઓને દર બીજે ત્રીજે દીવસે જીલાબની ગોળી લેવી પડતી હતી તેમનું આવા તૈયાર કરેલા પાણીથી હમેશને માટે તેવું દર્દ જતું રહ્યું હતું. ઉપર જણાવવામાં આવ્યું છે તેમ તેવી રીતે તૈયાર કરેલી શ્લાલી, કાગળ, કે ગોળી પણ તેવીજ અસર કરે છે. થોડી મીનીટ સુધી જે તમો તમારો હાથ કોઈ આયના ઉપર મુક્યો હશે તો જ્યારે તમે તે હાથ ઉપાડી લેશો ત્યારે તમને (વરાળ જેવી) ત્યાં હાથની આછી છાપ પડેલી માલુમ પડશે પણ થોડીજવારમાં તે છાપ દેખાતી બંધ થશે. તેથી તમોએ ત્યાં હાથ મુક્યો હશે એવી કોઈ કલ્પના પણ કરી શકશે નહીં પછી ત્રણ ચાર રોજ પછી તે આયના (પણ તે દરમિયાન તે આયનો બરાબર કોઈએ સાફ કરી નાંખ્યો ન હોય તોજ) ઉપર તમો ડુંક મારશો તો તેટલે વખતે પણ તમારા હાથની છાપ ત્યાં દેખાઈ આવશે. તેવીજ રીતની છુપી અસર શ્લાલી, કાગળ તેમ પાણી વીગેરે પદાર્થોમાં દાખલ કરી શકાય છે.

આરામ થવાનાં કારણો. આ વિષય ઘણો આનંદ આપનારો અને અગત્યનો હોવાથી અને તે મનુષ્ય જાતીને ઉપયોગી હોવાથી તેના આજીવનના સંજોગો અને સાધનો કેવા હોવા જોઈએ તે બતાવવા જરૂરના છે.

પ્રથમ તો આપણે જાણવું જોઈએ કે કેટલાક કારણો, યાને સંજોગો દર્દી મટાડનારા છે અને કેટલાક ધણું કરીને રોગની વૃદ્ધિ કરવામાં સહાય ભુત થનારા છે. તે વૃદ્ધિ કરનારા સંજોગો વીથે આપણે વધારે બેલવાની જરૂર નથી-જેવાંકે આપણી રીતભાતમાં અને રહેવાના સ્થળોમાં અને તેની આજુબાજુમાં ગલીચી અને અસ્વચ્છતા હોવી-અકરાંતી-યા થઈ ગળ ઉપરાંત ખાતું તેમ દારૂ વીગેરે કેશી વસ્તુઓનું પાન કરવું-વિષયો ભરેલા વિચારોનું મનન કરવું-તેવી ખરાબ જગ્યાઓમાં ભટકવું વીગેરે સંજોગો રોગને ઉત્તેજન આપનારાં છે. તેનાથી ઉલટું ખીજી આજુ તરફ નજર કરીએ તો આપણને સાધારણ રીતે માલુમ પડી આવશે કે તેવા યાને નીચે જતાવેલા સંજોગો રોગને શાંત કરે છે અને મનુષ્યને તંદુરસ્તી આપે છે. જેવાંકે કેશી વસ્તુઓના પાનથી દૂર રહેવું-મન આનંદી, શાંત અને ધર્મના વિષયો ઉપર લાગુ રાખવું-શરીરે સ્વચ્છતા અને રહેવાનાં મકાનો તથા તેની આજુબાજુની જગ્યામાં સુધરાઈ અને સાફ સફ રખાવવું-અનુકૂળ ધર્મી વાંચે, સંજોગો તંદુરસ્તીમાં વૃદ્ધિ કરનારાં છે. દાખલા તરીકે ધારો કે કોઈ માણસને નજળા અગર સંધીવા અગર ફેફસાનું કે છાતીની નબળાઈનું કે એવું ખીજું કોઈ દર્દ હોય અને તે આ વિધાની મદદથી સાફ થયું હોય અને તે વખતે તેને ઉપર જણાવી છે તેવી જાતની તંદુરસ્તીને મદદ કરનારી સુચનાઓ આપી હોય તે સુચનાઓ ઉપર ધ્યાન નહીં આપતાં તે પાછો પોતાની અસંલની કુટેવોમાં પડી જાય અને ગયેલું દર્દ પાછું જણાય તો તેમાં આ વિધાનો વાંક નથી. તેવા રોગીએ તંદુરસ્તી ને સહાયભુત થાય તેવા સંજોગો ઉપર પુરતું ધ્યાન આપવું જોઈએ.

આવા પ્રયોગ કરનારે પ્રથમતો પોતાની અક્લ સુજળ અગર રોગીના કહેવા ઉપર ધ્યાન રાખી પોતાની અક્લ વાપરી તેનું દર્દ શાથી ઉત્પન્ન થયું છે તે કારણ તેને શોધી કાઢાડવું જોઈએ-અને પછી તે કારણ દૂર કરવાને તેને મેહેનત કરવી જોઈએ.

સ્વચ્છ ખોરાક પશુ સામાન્ય પ્રમાણમાં લીધાથી પ્રાયદો થાય છે, વધારે લેવાથી રોગને આમંત્રણ કરવા સરખું થાય છે.

હંમેશા સ્નાન કરવું યાને નાહાવું જોઈએ. શરીરની ચામડીની ખરાબર સંભાળ રાખવી એ ધણું અગત્યનું છે.

સવારમાં ઉઠતાંની સાથે નાહાવું ધણું લાભદાયક છે. નાહાવાનું

પાણી ગરમ, ઠંડુ કે કેવી જાતનું રાખવું તે દરેક માણસની પ્રકૃતિ અને તંદુરસ્તી ઉપર આધાર રાખે છે. જેવું પાણી તેનાથી ખમી શકાય તેવું પાણી નાહવા માટે વાપરવું જોઈએ. કારણ કે રાત્રે જ્યારે આપણે ઉંઘતા હોઈએ છીએ ત્યારે તે દરમિયાન લોહીની ગતિ ચાલુ હોય છે અને તેથી શરીરની અંદરનો મેલ બાહ્ય નીકળી આવી ચામડી ઉપર ભેગો થાય છે. નાહવાથી તે મેલ નીકળી જઈ ચામડી સાફ થાય છે અને શરીરને આરામ અને શાંતિ લાગે છે.

કલેમનાં, કોથળીનાં, પેશાબનાં, મુત્રાશય અને ગુદાનાં દર્દોમાં ચામડીની સ્વચ્છતા રાખવી ઘણીજ અગત્યની છે; ઘણાં દર્દોના મુળ શોષવા જઈશું તો આપણને માલુમ પડશે કે તે આળસુપણાથી અને શરીરની અસ્વચ્છતા રાખવાથી ઉત્પન્ન થયેલા હોય છે. દરેક અઠવાડીયે જો બને તો (vapour bath) વરાળનો બાફ લેવો શાયદાકારક છે. દીવસમાં એક વખત ગરમ પાણીથી નાહવાથી કેટલોક દર્દો નરમ લાગે છે.

દીવસમાં જો ત્રણ વખતથી વધારે વાર જમવું સાફ નથી. દીવસમાં કેટલી વખતે નાહાવું તે દરેક કેસના સંજોગો ઉપર આધાર રાખે છે.

જો કોઈ કેસ દાકતરના હાથમાં હોય તો તેના કામની વચે વિધાયક ખીલકુલ આડા આવવું નહીં. તમો તમારી રીત પ્રમાણે પ્રયોગ કરે જાઓ. તમારે જો કંઈ કહેવાનું હોય કે કોઈ બાબતનો શક આવતો હોય તો દાકતરને તમારે જણાવવો અને તેમ કરવાથી દાકતરને ઠીક લાગશે અને તમારી રીતથી રોગીને આરામ કરવામાં તમને કંઈ અડચણ આવશે નહીં.

પ્રકરણ ૧૫ મું.

ધ્યાન રાખવા લાયક સુચના.

દરેક સંધાયકને (magnetic healer) આવી જાતના પ્રયોગો કરવાની પોતાની અમુક રીત હોય છે. તેણે તેના બરાબર અભ્યાસ કરી ટેવ પાડવી જોઈએ કે પ્રથમ શું કરવું અને પછી શું અને કેમ કરવું તેનો નિયમ બરાબર તેના ધ્યાનમાં રહેલો હોવો જોઈએ. જો પ્રયોગ દરમિયાન સંધાયક અટકે અને પછી શું અને કેમ કરવું તે બાબતના શંકાં મારવા માંડે તો તેથી રોગીનો સંધાયક પ્રત્યેનો વિશ્વાસ કમી થઈ તદ્દન

બંધ પડે છે. પરંતુ જો સંધાધારી માણસની માદ્રક વગર અટકે પોતાનો પ્રયોગ ક્રમવાર કરે જ્ય તો તેથી રોગીનો સંધાયક પ્રત્યે વિશ્વાસ વધતો જાય છે. તેની રીત અને તેના વચન ઉપર તેને આરથા બેસતી જાય છે અને ઘણા દર્દીને શાંત કરવામાં તે શક્તો જાય છે.

કેવા કેવા રોગો સંધાયકે પોતે મટાડેલા છે તે રોગીને જણાવી, તેનો રોગ તેની સાથ સરખાવતાં કંઈ ભારે નથી, અને પોતે તે સારો કરવાની હીમત ધરાવે છે. જો કોઈ રોગી એમ ધારતો હોય કે તેને આરામ થવાનો નથી અને તે અમુક વખતમાં મરણને શરણુ થશે એમ તેના મનમાં હોય તો તેને આરામ કરવા મુશ્કેલ છે. રોગો મટાડવાના કામમાં મનની અસર બહુજ અગત્યનો ભાગ બજાવે છે. જો તેનું મન શાંત કરી શકાય. તેને—(મનને) ઠેકાણું લાવી શકાય તો પછી તેના શરીરને ઠેકાણું લાવવું મુશ્કેલ નથી. ભ્રમીત થએલું રોગી મન ગમે તેવા તદુરસ્તમાં તદુરસ્ત શરીરને પણ રોગી બનાવી દે છે. મનની શરીર ઉપર કેટલી અને કેવી અસર થાય છે તે હાલના જમાનામાં ઘણા થોડાંજ માણસો સમજે છે. જે લોકોએ આવા વિષય ઉપરના પુસ્તકો વાંચ્યા હશે કે તે બાબતના વિવેચન સંબંધી હશે તે લોકો આ હકીકત સારી રીતે સમજે છે.

પ્રયોગો.

રોગીને આરામ કરવાને શા શા સાધર્મી જોઈએ. કેવા સંજોગો વચ્ચે તે કામ કરવું જોઈએ. શું શું ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ વીગરે હકીકત ટુંકમાં ઉપર દર્શાવી ગયોછું. તે ઉપર કોઈપણ રોગ મટાડવાના પ્રયોગનો આરંભ કરતાં પહેલાં સંધાયકે તે બરાબર ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ. હવે અમુક અમુક રોગો કેમ મટાડવા અને તેમ કરવાને તેવે વખતે કેમ વર્તવું તે નીચે બતાવવામાં આવશે તે ઉપર નવા થનારા સંધાયકે બરાબર ધ્યાન આપવું જોઈએ.

સંધીવા-વાતરોગ-(૧) જો કોઈ મનુષ્ય યા સ્ત્રીને હાથમાં અગર કાંડામાં સંધીવા થયો હોય તો તેના ઉપર પ્રયોગ કરતાં પહેલાં તેને પ્રથમ ખુરસી યા તેવા ખીજા કોઈ સુખાસને બેસાડી તેના પોતાના હાથ તેના ઘુટણ ઉપર મુકાવી તેને તેની આંખો બંધ કરવાને કહેવું. તે ઉપર પ્રમાણે કરે ત્યાર પછી સંધાયકે પોતાના બંને હાથથી તે રોગીના ખભાથી તે ઠેક આંગળીઓના ટેરવા સુધીના ભાગ ઉપર આગળ બતાવ્યું

છે તે પ્રમાણે માર્જન કરવા અને તેવું દરેક માર્જન પૂરું થાય કે તરતજ જાણે તમારા હાથે કંઈ ચીકણો પદાર્થ ચોંટી ગયો હોય તે કાહાડી નાંખવાને જમ હાથ અંખેરાછો તેવી રીતે સંધાયકે પેતાના હાથ અંખેરવા. આવી રીતે માર્જન કરતાં પેહેલાં ગરમ કુંકો મારવાની જે આગળ રીત બતાવી છે તેવી રીતે દર્દવાળા ભાગ ઉપર ગરમ કુંકો મારવી. જે હાથ અહુ સજી ગયો ન હોય તો તેના ઉપર દર્દ ન થાય તેવી રીતે ચાંપી કરવી સારી છે એટલે તે હાથને તમારા અને હાથની વચ્ચમાં લઈ રોગીને પીડા ન થાય અને તે ખમી શકે તેટલો મખત મસજવો આ આખો પ્રયોગ ૧૫ થી ૨૦ મીનીટ કરતાં વધારે વખત સુધી કરવો ન જોઈએ. પછી આગળ જે ધ્યાન રાખવા લાયક સુચનામાં જે લકીકત જણાવી છે તે પ્રમાણે ધ્યાન રાખી વર્તવું. તેમાં બતાવેલી રીત ઘણા ખરા દર્દો મટાડવાના કામમાં ઉપયોગમાં આવે છે.

ખીજી રીત (૨) પ્રયોગ કરતાં પેહેલાંની રીત સરખીજ છે એટલે રોગીને પ્રથમ ખુરશીમાં બેસાડી તેની આંખો બંધ કરવાને કહેવું. સંધાયકે તેની સામા ખુરશી નાંખીને બેસવું. પછી તેના હાથ તમારા ધુંટણ ઉપર મુકવા દો. જે કાંડાનો સાંધો દુઃખતો હોય તો કાંડાથી આશરે ૬ ઈંચ ઉપરથી તમારે તમારા અને હાથથી તેના ઉપર માર્જન કરવાં. જે જમણા હાથ દુઃખતો હોય તો તેને તમારા ડાબા ધુંટણ ઉપર મુકવો. પછી હાથના ઉપરના (આહારના) ભાગ ઉપર તમારા ડાબા હાથથી માર્જન કરવા માંડો અને તમારા જમણા હાથથી દર્દીના હાથના અંદરના ભાગ ઉપર માર્જન કરવા માંડો. તે ઠેક આગળીઓના ટેરવા સુધી કરો. એટલે હાથની અંન્ને બાજુએ (ઉપરની અને નીચેની) માર્જન કરો. દરેક માર્જન કરો તે વખતે કાંડાથી ૬ ઈંચ ઉપરથી માર્જન શરૂ કરવું. ૧૫ થી ૨૦ મીનીટ સુધી તે પ્રમાણે માર્જન કરવાં. પછી જે ભાગ ઉપર રોગીને વધારે પીડા થતી હોય તે ભાગ ઉપર ત્રણ ચાર વાર આગળ બતાવ્યા પ્રમાણે ગરમ કુંકો મારવી, પછી ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે થોડા વધારે માર્જન કરવા. પછી રોગીને નાક વાટે લાંબો શ્વાસ લેઈ તરતજ પાછો તે રસ્તે આહાર કાહાડી નાંખવાને કહેવું. આ પ્રમાણે ચાર વખત કરાવવું. આ પ્રમાણે તે કરી રહે એટલે તરતજ તેને કહેવું કે જ્યારે તારી આંખો ઉઘાડવાને તને કહેવામાં આવે અને તું આંખો ઉઘાડે તે વખતે તને ઘણો આરામ થયેલો માલુમ પડશે.

દરેક treatment પ્રયોગ અંતે તેને પોતાનામાં સારો ફેરફાર થએલો માલુમ પડશે. રફતે રફતે તું સારો થતો જઈશ. પછી તેને તેની આંખો ઉઘાડવાને કહેવું અને જો વખતે તે તેની આંખો ઉઘાડે તે વખતે તેને કહેવું કે “ તેને સાઈ લાગે છે કેમ ખરું કે નહીં. ”

દરેક રોગી પોતાનું દર્દ દૂર થએલું જોવાને અને પોતાને જલદી આરામ થાય તેવી ઇચ્છા રાખે છે અને જ્યારે તેનું થતું દર્દ કમી થતું માલુમ પડે છે ત્યારે તેના મન ઉપર સારી અસર થાય છે અને તેથી તેના શરીર ઉપર પણ સારી અસર થાય છે અને તમારા બોલવા ઉપર તથા પ્રયોગ ઉપર તેને વધારે વિશ્વાસ આવે છે. રોગીને જ્યારે દુઃખ કમી માલુમ પડે અગર તેના અસલ સ્થળથી દૂર ખસેલું લાગે તો તમારે પ્રયોગ જારી રાખવો જોઈએ અને આંગળીના ટેરવાથી દર્દ બાહાર કાઢાડવાને બદલે જો બની શકે તો કુણ્થીના છેડા આગળથી બાહાર કાઢાડવાને પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. જો અસલ સ્થળથી દુઃખને એક ઇંચ જેટલું પણ પાછું ખસેડી શકો તો તમારે સમજવું કે તે તમારા કાનમાં આવશે અને રફતે રફતે તે તદ્દન દૂર કરી શકશો એમાં કાંઈ શક નથી.

સંધીવામાં સોજા આવેલા હોય. આવા દર્દી મટાડવાના કામમાં તમારી નજદીક પાણીનું તપેલું બરીને રાખવું જોઈએ અને શરીરના સુજેલા ભાગ ઉપર ત્રણ ચાર માર્જન કરી રહો એટલે થોડી પળ વાર સુધી તે પાણીમાં હાથ બોળી દેવા. જો ઘુંટણ ઉપર સંધીવા થએલો હોય તો તે ઘુંટણની બંને બાજુ ઉપર દર્દની જગ્યાથી આશરે ૪ ઇંચ ઉપર તમારા બંને હાથ રાખી ધીમે ધીમે તે ઘુંટણ ઉપર થઈએક અંગુઠા સુધી નીચે લેઈ જવો અને ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે પછી તમારા બંને હાથ ખંખેરી નાંખો.

જો પગની એક બાજુમાં તેને સંધીવા થએલો હોય તો તેને બીજી બાજુ ઉપર સુવાડવો અને જો સગવડથી તે બેસી શકે તેમ હોય તો તેને ખુરશીમાં બેસાડવો. પછી દર્દવાળી જગ્યાથી આશરે ૪ ઇંચ ઉપર (તેના પગ ઉપર) તમારા હાથ સુકો અને પછી તે પગ ઉપરથી ધીમે ધીમે છેક અંગુઠાના છેડા સુધી તમારા હાથ લેઈ જવો અને પછી છેવટે ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે તમારા હાથ ખંખેરી નાંખો.

લકવો-પક્ષાઘાત:—આ દર્દ મટાડવામાં બહુજ મહેનત લેવાની ખાસ જરૂર છે કારણકે જો તેમ કરવામાં આવે નહીંતો તે દર્દ શદંતર

મટવું નથી. તેટલા માટે પ્રથમ તો જે ભાગ અગર ભાગોના પક્ષાઘાત થયો હોય તે ભાગ અગર ભાગોને ખુલ્લાં રાખવા અને પછી તેના ઉપર, ઉપરથી નીચે સુધી ખુબ ઘસવું. દાખલા તરીકે જે પગ તે રોગમાં સપડાયો હોય તો તે પગ ઉઘાડો રાખી સાથળથી તે છેક પગના અંગુ-ઠા સુધી તેના ઉપર ખુબ જોરથી હાથ ઘસવા અને પછી દર્દી ખમી શકે તેટલા જોરથી તેના ઉપર લપડાક મારવી. પછી તેની બરાબર સારી રીતે ચંપી કરવી. પછી તે દર્દીની બરડાની આખી કરોડ ઉપર પણ તેવાજ જોરથી હાથ ઘસવા અને તે લાલ દેખાય ત્યાં સુધી તેના ઉપર લપડાકો મારવી. પછી દર્દીને હાથ ઝાલીને ચલાવવા માટે ખેંચવો-અને તો ચલાવવાનો યત્ન કરવો અને જે હાથ તેનો થયો હોય તો હાથ ઝાલી આડા અવળી ઉપર નીચે ફેરવવો. વખતે દર્દી તમને કહે કે તેનાથી તેમ થઈ શકતું નથી તોપણ તમે તેના બોલવા ઉપર કંઈ પણ ધ્યાન નહીં આપતાં ઉપર પ્રમાણે હાથ ઝાલી ખેંચી ચલાવવા યત્ન કરવો. કોઈને હુકમ કરતાં હો તેવી રીતે તેને હુકમ કરીને તે પ્રમાણે કરવા કહેવું. ઉપર પ્રમાણે બધું કર્યા પછી તરત દરેક પ્રયોગને અંતે દર્દીવાળા ભાગ ઉપર દાડ ઘસવો ઘણો સારો છે. દરરોજ દીવસમાં બે વખત તેવા દર્દી ઉપર પ્રયોગ કરવો જોઈએ. તમે જે તમારું મનબળ પુરેપુરું નહીં વાપરો તો આવા દર્દીવાળા કેસો સારા કરવામાં તમોને ઘણીજ મુશ્કેલી પડશે. આવા દર્દીમાં દર્દી શું કહે છે તે ઉપર તમારે ખીલકુલ ધ્યાન આપવું નહીં અને જે તેનું બોલવું માની તે પ્રમાણે કરવા જશો તો આ દર્દી કોઈ દીવસ તમારાથી સાંજ થઈ શકશે નહીં.

(૨) દર્દીને પૂરનિંદ્રામાં નાખી નીચેની સુચના આપો “હું ત્રણ ગણી રહું ત્યારે તું સારો થઈ ગયેલો હઈશ. પક્ષાઘાત બધો ચાલ્યો ગયો હશે. તને કંઈપણ થયેલું નથી. તને તદ્દન સાંજ છે. પછી એક, બે, ત્રણ એમ ગણો અને જેવા ત્રણ શબ્દ ગણો કે તરતજ તેને કહો કે “તને તદ્દન સાંજ થઈ ગયું છે.”

જે દર્દીને પગમાં પક્ષાઘાત થયો હોય તો તેને જાગૃત નહીં કરતાં તેની આંખો ઉઘડાવી તેને ઉભા થઈ ચાલવાને કહો. અને જે હાથે પક્ષાઘાત થયો હોય તો તે પ્રમાણે કરી હાથ આમ તેમ ઉંચો આડો અવળો કરવા કહો. તે વખતે બરાબર તેની આંખોમાં જોવું અને તેને સાંજ છે એમ કહેવું અને તેને ચાલવાને માટે તમે બોલોશ કરો અને તમારી પછવાડે પછવાડે ચલાવો.

નજળો-મ્હોં ઉપર ચસકા-પેઠામાં ચસકા વીગરે
 neuralgia—જે મ્હોં ઉપર બાજુમાં દર્દ થતું હોય તે રોગીને ઉચ્ચ પીઠ
 વાળી ખુરશીમાં (તેનું માથું તે ઉપર ટેકવી શકે તેવી રીતની ખુરશીમાં)
 બેસાડવો. જે તે બેસી શકે તેમ ન હોય તેા જે બાજુ ઉપર તેને
 દર્દ થતું ન હોય તે બાજુ ઉપર સુવાડવો. પછી તમારા બંને હાથ તેના
 મ્હોં ઉપર આશરે ૩-૪ મીનીટ સુધી મુકી રાખો. પણ તેવી રીતે મુકતા
 પેઠેલાં તમારા હાથ બરાબર ગરમ છે એવી તમારે ખાતરી કરી લેવી જોઈએ.
 જે બરાબર ગરમ ન હોય તેા તેવા કરવા માટે તમારા બંને હાથ ભેગાં
 કરીને એક બીજા સાથે બરાબર ઘસવા જોઈએ. થોડો વખત રોગીના
 મ્હોં ઉપર હાથ રાખવાથી તેને તેવી ટેવ પડશે અને તમો માર્જન કર-
 વાનું શરૂ કરો તે વખતે તેને તેથી વધારે ઈન્જ થશે નહીં. પછી મા-
 થાની વચમાંથી તે તેના જડબા સુધી માર્જન કરવા (તે માર્જન ૩ ગો-
 ળાકારમાં કરવા) પછી ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે દરેક માર્જન પુરું થાય કે
 તમારા હાથ તમારે ખાંખેરી નાંખવા.

ઉપરના દરેક પ્રયોગમાં સંધાયકે પોતાનું મન ચોક્કસ રાખી દર્દી
 સારોજ થવો જોઈએ તેમજ તેને તમો જરૂર આરામ કરી શકશો એવો
 તમારો સંકલ્પબળ હોવો જોઈએ અને પ્રયોગ કરતી વખતે દર્દી સા-
 રોજ થવો જોઈએ એમ મનમાં બોલવું જોઈએ. આવો દર સંકલ્પ
 રાખવાથી ઘણી સારી અસર થાય છે. તે તમો પ્રયોગ કરશો ત્યારે
 તમોને માલુમ પડશે.

(૨) **બીજી રીત:**—દર્દીને ઉપર પ્રમાણે ખુરશીમાં બેસાડ્યા પછી
 તેની પાછળ તમો ઉભા રહો અને તેના બંને કાનમાં ગરમ ડ્રુક (ઉપર
 બતાવ્યા પ્રમાણે) મારો પછી દર્દવાળી જગ્યા ઉપર તમારા બંને હાથથી
 હલકી રીતે ૧૦ મીનીટ સુધી માર્જન કરો. પછી દર્દીના માથાની પીઠ
 ઉપર તમારો ડાબો હાથ અને કપાળ આગળ જમણો હાથ રાખી એકાદ
 મીનીટ સુધી માથું ઉતારવાની અંદર જેમ માથું દબાવેલું હોય તેવી રીતે
 તેનું માથું દબાવો. પછી તેની સનમુખ આવી તેને કહો “ હવે જ્યારે
 તું આંખો ઉઘાડશે. ત્યારે તને ઘણું સાંઝું થયેલું લાગશે. તાંઝું દર્દ ઘટતું
 જાય છે.—દરેક પ્રયોગ અંતે તને સાંઝું થતું જાય છે.—” પછી તેને આંખો
 ઉઘાડવાને કહેવું અને જેવો તે આંખો ઉઘાડે કે તેજ વખતે તેને કહેવું કે
 તને સાંઝું લાગે છે કેમ ખરું કે ? માથામાં થતા ચસકા [neuralgia]

મટાડવામાં પણ તેવીજ રીત વાપરવી જોઈએ.

માથું દુઃખવું; કાન દુઃખવા દાઢ દુઃખવી:—દાઢ દુઃખવી ઉંચી પીઠવાળી ખુરશીમાં રોગીનું માથું ખુરશી ઉપર નહે તેવી રીતે તેને ખુરશીમાં બેસાડી તેની આંખો બંધ કરવાને તેને કહેવું. જો ઉપરના જડામાં દાંતમાં દુઃખ થતું હોય તો તમારો હાથ તેના માથા ઉપર મુકી પછી તમારી આંગળીઓના છેડા તેના મ્હોં સુધી આવે ત્યાં સુધી ધીમે ધીમે તમારો હાથ નીચે સરકાવતા આવો પછી તરતજ ત્યાંથી બાજુપર ખેંચી લ્યો. પછી કાન ઉપર રૂમાલ મુકી તેમાંથી કાનમાં ગરમ ડુંક મારો—પછી પાંચ-છ માર્જન કરો. પછી રોગીને નાકવાટે લાંબો શ્વાસ લેઈ તરતજ તે કાઢાડી નાંખવાને કહો. જો આટલું કરવાથી દર્દ ગયું ન હોય તો તરતજ ઉપર પ્રમાણે ફરીથી કરો. દર્દ ધણું કરી દુર થઈ જશે.

જો નીચે જડામાં દર્દ થતું હોય તો તમારો જમણો હાથ જડામાં જે જડાએ દર્દ થતું હોય તે ભાગ ઉપર મુકી પછી તમારી આંગળીઓના છેડા તેની હડપચી સુધી પેહોંચે ત્યાં સુધી ધીમે ધીમે તમારો હાથ નીચે સરકાવતા આવો. ૧૦-૧૨ મીનીટ સુધી આ પ્રમાણે કરવું જોઈએ. દરેક માર્જનને અંતે હાથ ખખેરી નાખવા જોઈએ. તેમ પ્રયોગ અંતે લાંબો શ્વાસ લેવરાવી તરત કઢાવી નાંખાવો જોઈએ. જો આટલું કરવાથી રોગી નદન સારો થયો ન હોય તો ઉપર પ્રમાણે ફરીથી તેના ઉપર તેવાજ રીતે કરવું. પરંતુ યાદ રાખવું જોઈએ કે દરેક પ્રયોગની શરૂઆતમાં રોગીની આંખો બંધ કરાવવાનું અને તેને સુખાસને બેસાડવાનું ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ.

(૨) **બીજી રીત:**—રોગીને ખુરશીમાં સુખાસને બેસાડી તેની આંખો બંધ કરાવવી; પછી જમણા હાથથી, જે દાંત દુઃખતો હોય તેની થોડી ઉપરથી દર્દવાળા ભાગ ઉપર માર્જન કરવા, જો નીચેના જડામાં દર્દ થતું હોય તો તે જડા ઉપર થઈ તેની હડપચી સુધી નીચે માર્જન કરવા. આમ ૧૦ મીનીટ સુધી કરવા પછી જે બાજુ દર્દ થતું હોય તે બાજુના કાનમાં ગરમ ડુંકો મારવી અને જો આગળના દાંતમાં દર્દ થતું હોય તો અંતે કાનમાં તેવી ગરમ ડુંકો મારવી. આમ ચાર વખત કરો પછી દર્દવાળી જડા ઉપર ફરીથી ૧૦-૧૨ માર્જન કરો; પછી તમારા

જમણા હાથની હથેળી દર્દવાળા ભાગ ઉપર મુકો ત્યાં એક બે મીનીટ હાથ ધ્રુજતો હોય તેમ રાખો પછી તેને ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે લાંબો શ્વાસ લેધ જેમ બને તેમ જલદીથી બાહાર કાઢાડી નાંખવાને કહેા. આ પ્રમાણે તેની પાસે ત્રણ વખત કરાવવું; પછી તેની સનમુખ આવી તેની આંખો ઉઘાડવાને કહેવું. જેવો તે તેની આંખો ઉઘાડે કે તરતજ તેને ચોકસ રીતે કહેવું કે હવે તને તદ્દન મટી ગયું છે. તમારે એવી રીતે બોલવું જોઈએ કે તમો જે કહો છો તે બરાબર ખરેખરું કહો છો અને જો તે હજી દુઃખે છે એમ જણાવે તો જાણે તમો તેથી અન્યથા થતા હો તેવો દેખાવ કરવો. તેથી તેના ઉપર ઘણી સારી અસર થશે. આ પ્રયોગ બીજીવાર કોઈ કોઈ વખતજ કરવો પડે છે.

(૩) ત્રીજી રીત:—દાદ દુઃખવાનું દર્દ સાધારણ છે. જલદીથી આરામ કરવાની રીત નીચે મુજબની છે અને તે પ્રમાણે તમો અજમાયશ કરશો તો તેથી થતા પરીણામથી તમો તથા બીજા તે વખતે હાજરા રહેલા સંખસો તમારી શક્તિથી અન્યથા થશે અને તેવી રીતે જલદીથી આરામ કરવાથી બીજા કેશો તમારી પાસે જલદીથી આવશે.

દર્દીને જે બાજુએ દર્દ થતું હોય તે બાજુના મ્હોં ઉપર તમારો હાથ મુકો અને ત્યાં આગળ થોડી વાર તે પ્રમાણે તમારો હાથ રાખી મુકો. પછી જે બાજુએ દર્દ થતું હોય તે બાજુના કાન ઉપર ફલાલીનો એક ટુકડો મુકો (નહીંતો ચાર પડ કરેલો રૂમાલ મુકો) જ્યાં સુધી તમો તેના કાન ઉપર ફલાલીનો ટુકડો મુકો ત્યાં સુધી દર્દીના મ્હોં ઉપર તમારે હાથ રાખી મુકવો પણ ફલાલીનો ટુકડો તેના કાન ઉપર મુક્યા પછી તમારો હાથ તેના મ્હોં ઉપરથી ખસેડી લેધ ફલાલી ઉપર મુકો તમારો બીજો હાથ તેના માથા ઉપર મુકો અને તેનાથી કાન ઉપર મુકેલા ફલાલીના ટુકડાને ઉપલો છોડો પકડી રાખો. પછી જોરથી એકીટસે તે ફલાલી ઉપરથી તેના કાનમાં ડુકો મારો. આ પ્રમાણે ત્રણ-ચારવાર ડુકો મારો અને ડુકો મારતી વખતે તેનું દર્દ તદ્દન મટી જાય એવો મનમાં દૃઢ નિશ્ચય કરે જાઓ. આવી રીતની ગરમ ડુકથી દર્દીને આરામ થતો માલુમ પડશે. છેલ્લી ડુક મારી રહો એટલે તરતજ એ કદમ તેના ઉપરથી તે ફલાલીનો ટુકડો અગર રૂમાલ હોયતો તે રૂમાલ ખેંચી લ્યો અને તે ખેંચી લેતાની સાથે તેનું દર્દ તદ્દન ચાલ્યું જશે. તેને તદ્દન આરામ થયેલો માલુમ પડશે.

કાનમાં દુઃખારો-કળતર થવું:—જે બાજુના કાનમાં દુઃખાવો

થતો હોય તે બાળુ તમો જોઈ શકો તેવી રીતે દર્દીને બીજી બાળુના કાન ઉપર સુવાડો. પછી કાનમાં ગરમ ડુંક મારો; પછી કાનની બાળુ બાળુ તમારા જમણા હાથથી માર્જન કરો; અને તેમ માર્જન પૂરું કરતી વખતે તમારી આંગળીના છેડા કાનના નીચેના છેડા આગળ લાવી એકાદ મીનીટ ત્યાં સખત રીતે પકડી રાખો. પછી ત્યાંથી એકદમ સીધા ખસેડી લેઈ ખખેરી નાંખો; ફરીથી પાછા કાનમાં ગરમ ડુંક મારો—પાછા ઉપર પ્રમાણે માર્જન કરી આમ ત્રણ-ચાર વખત કરો—અને છેવટે દર્દીને લાંબો શ્વાસ લેઈ તે જલદીથી બાહાર કાઢાડી નાંખવાને કહો. પછી તેની આંખો તમો ત્રણ બોલી રહો એટલે ઉઘાડવાને કહો અને તે આંખો ઉઘાડે એટલે દર્દ મટી ગયું છે કેમ ખરું કે ? એમ તેને પૂછો.

(૨) બીજી રીત:—કાનના બધા દર્દો એકજ જાતનો પ્રયોગ કરવાથી મટે છે. દર્દીને તેની આંખો બંધ કરાવી ખુરશીમાં બેસાડવો અને જો તેમ બની શકે તેમ ન હોય તો તેને ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે સુવાડવો. પછી તેના કાનમાં પાંચ વખત ગરમ ડુંક મારવી. પછી તેની સનમુખ જઈ તમારા બંને હાથની વચલી આંગળીઓ તેના દરેક કાનમાં એકી વખતે ઘાલી ત્યાં જોડેલો વખત એમ ધાલેલી રાખો તેટલો વખત ધીમે ધીમે ધ્રુજતી હોય તેમ હલાવ્યા કરો. એકાદ મીનીટ સુધી તેમ કર્યા પછી તેને એકદમ સીધી બાહાર કાઢાડો અને તેને માથાથી આશરે છ ઈંચ દૂર સુધી લેઈ જવો. તમો પ્રયોગ કરતાં હો તે દરમિયાન ચોકસ રીતે મનમાં વિચાર કરેજ નહોતો કે તેને દર્દ કમી થતું જાય છે. તેને તદ્દન આરામ થઈ જશે વીગેરે વીગેરે આવી રીતે દરેક દર્દ ઉપર પ્રયોગ કરતી વખતે મનમાં ચોકસ વિચાર રાખવોજ નોંધવો. પછી દર્દીને લાંબો શ્વાસ લેઈ જલદીથી તે બાહાર કાઢાડી નાંખવાને કહેવું. આ પ્રમાણે તેની પાસે ત્રણ વખત કરાવવું પછી તેને કહેવું કે બ્યારે હું ત્રણ એમ બોલી રહું એટલે તારે આંખો ઉઘાડવી અને આંખો ઉઘાડીશ તે વખતે તને આરામ થએલો મालુમ પડશે. પછી ૧-૨-૩ બોલી તેને આંખો ઉઘાડવાને કહેવું અને આંખો ઉઘાડે એટલે તેને પૂછવું ‘તને મટી ગયું છે ખરું કે’ ?

માથું દુઃખવું:—રોગીને સાધારણ ખુરશીમાં બેસાડી તમારા બંને હાથ તેના માથાની બંને બાજુએ ચાને લમણા ઉપર રાખી તેનું માથું થોડું દબાવો. પછી તમારો જમણો હાથ તેના કપાળ ઉપર અને તમારો

હાથે હાથ તેના માથાના પાછલા ભાગ ઉપર રાખી આશરે એક બે મીનીટ સુધી સખત રીતે તેનું માથું દબાવે. પછી રોગીના કપાળ ઉપર તમારા જમણા હાથથી થોડા ટકોરા મારી હાથ ખંખેરી નાંખો. જો રોગીને માથાના પાછલા ભાગમાં દુઃખતું હોય તો તમારા બંને હાથથી માથાના પાછલા ભાગથી તે ખભા સુધી થોડા માર્જન કરી હાથ ખંખેરી નાંખો. જો માથાની વચ્ચેમાં દુઃખતું હોય તો તેના માથામાં બંને હાથના આંગળાથી ટકોરા મારતાં મારતાં લમણા તરફ હાથ લેઈ જઈ પછી હાથ ખંખેરી નાંખો. એક વખતે બંને હાથનો તેમ કરવામાં ઉપયોગ કરવો જોઈએ. પ્રયોગ પુરો કરતી વખતે રોગીની સનમુખ ઉભા રહી તમારા બંને હાથ રોગીના કપાળ ઉપર એવી રીતે રાખો કે તમારા બંને હાથના આંગળાના છેડા તેના કપાળ ઉપર આવે અને ત્યાંથી માર્જન કરતાં કરતાં તમારા હાથ તેના લમણા તરફ લેઈ જવો. આમ ત્રણ ચાર વખત કર્યા પછી તેને લાંબો શ્વાસ લેવરાવી તરત કાઢાડી નાંખવાને કહેવું. પછી તેની આંખો બંધ કરાવી તેને અડક્યા શીવાય તેના મ્હોંથી આશરે એકાદ ઈંચ, હાથ છેટે રાખી નીચેથી ઉપર જતા માર્જન કરો અગર એક સાધારણ પંખો હાથમાં લેઈ તેને પંખો નાંખો. પછી તેને આંખ ઉઘાડવાને કહો. ઘણું ખર્ચ આવા એક પ્રયોગથી માથું દુઃખતું બંધ થઈ જાય છે. પણ કદાચ કોઈ કારણથી તેમ બંધ ન થાય તો તે પ્રયોગ ફરીથી કરવો એટલે આરામ થઈ જશે.

(૨) બીજી રીત:—રોગીને ખુરશીમાં બેસાડી તેની આંખો બંધ કરાવી તેની પછવાડે ઉભા રહી તેનું માથું તમારા શરીર ઉપર અઢેલવા દ્યો, પછી તે રોગીના માથાની ટોચ ઉપર આંગળીઓના છેડા રહે તેવી રીતે તમારા બંને હાથ રાખી માર્જન કરવા શરૂ કરો અને તે માર્જન માથા ઉપરથી બાજુપર થઈ બંને ત્યાં સુધી કાનની ઉપરની બાજુપરથી બાહાર કઢાડો. આ પ્રમાણે પાંચેક મીનીટ કર્યા પછી તમારો જમણો હાથ રોગીના કપાળ ઉપર અને ડાબો હાથ માથાના પાછલા ભાગ ઉપર રાખી તેનું માથું લગભગ ૩૦-૪૦ સેકન્ડ સુધી દબાવો. પછી માથાની બાકીની બે બાજુ ઉપર હાથ રાખી તેટલોજ વખત તેનું માથું દબાવો; પછી તેની સનમુખ આવી તમારા બંને હાથની ત્રણ ત્રણ આંગળીઓથી તેના કપાળની મધ્યમાં આશરે અડધો ડઝન માર્જન કરવા, તે માર્જન કપાળની મધ્યમાંથી શરૂ થઈ તેના બંને લમણા ઉપર થઈ

તેના જડખાની ખાજીપર ખાહાર પૂરા થાય તેવી રીતે કરવા. પછી તમારા તેજ આંગળા તેના કપાળ ઉપર ટેકવી તેને લાંબો શ્વાસ લેઇ જલદીથી તે ખાહાર કાઢાડી નાંખવાને કહેવું. આ પ્રમાણે ત્રણ વખત તે શ્વાસ લે અને કહાડે અને છેલ્લો શ્વાસ ખાહાર કહાડે તે વખતે કપાળની મધ્યમાંથી શરૂ થાય (ઉપર બતાવ્યું છે તે પ્રમાણે) તેવી રીતે એક માર્ગન કરવો. પછી તેના માથા ઉપર હાથ અધર રાખી એક તામોટા વગાડી તેને એક દમ આંખ ઉઘાડવાને કહેવું અને જોયો તે આંખો ઉઘાડે કે તરતજ તેની સામે એક આંગળી ધરી તેને ખુલ્લી રીતે કહેવું કે “જો હવે તાર માથું ડુઃખતું નથી” “જો હવે તને તદ્દન સારૂ થયું છે ખરૂં કે” ?

આંખનો દુખારો:—રોગીને ખુરશીમાં બેસાડી તેની આંખો બંધ કરાવો પછી તમારા હાથની હથેલીઓ તેની આંખો ઉપર આશરે પાંચેક મીનીટ સુધી રાખો. પછી તેની બંધ આંખો ઉપર આગળ જેવી રીતે જણાવ્યું છે તેવી રીતે ગરમ ટુંકો મારો. પછી તમારા હાથની આંગળીના ટેરવાથી ધીમેથી તેની આંખો ઉપર ટકોરા મારો. તેમ કર્યા પછી દરેક વખતે હાથ ખંખેરી નાંખો. આશરે પાંચ-સાત મીનીટ આ પ્રમાણે કરશો એટલે આંખમાં થતું દર્દ કમી થઈ મટી જશે. જો તમે તેમ કરતાં પોપચાને અડકો તો હંમેશા તેને બહારની કીનાર તરફથી નાકની ખાજી તરફ ધીમેથી ધસવાં પણ આંખના ડોળાને કોઇ દીવસ બહારની ખાજી તરફ ધસવા નહીં.

આંખના ડોળાને બહારની ખાજી તરફ અને અંદર ધસવાથી જુદી જુદી અસર થાય છે તેની ખાત્રી કરવાને માટે તમે પોતેજ તમારી આંખો બંધ કરી તે પ્રમાણે કરી જોશો તો અને વખતે જુદી જુદી જાતની લાગણી થતી તમોને મારુમ પડશે.

છાતીનો અને હૈયાનો દુખાવો:—બધી જાતના છાતીના અને હૈયાના દુઃખારા દૂર કરવાની ખાજતમાં સરખી એકજ જાતની રીત છે. રોગીના અંતઃકરણની ઉપર ડાબી છાતી ઉપર તમારા હાથની હથેલીઓ મુકી કેટલીક મીનીટ સુધી લાંબા રાખી મુકો. પછી અંતઃકરણની આસપાસ અર્ધચંદ્રાકારમાં તમારા જમણા હાથથી માર્ગન કરવા. તેમાં પેહેલા એક ખાજી તરફ તેમ કરવા અને પછી તેની બીજી ખાજી તરફ તે પ્રમાણે માર્ગન કરવા. આ પ્રમાણે પાંચ-સાત મીનીટ સુધી કરવું. પછી દર્દવાળી જગ્યા ઉપર ગરમ ટુંકોનો ઉપયોગ કરવો. પછી ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે પાછા થોડા માર્ગન કરવા. પછી રોગીને

આગળ જણાવ્યું છે તેવી રીતે લાંબો શ્વાસ લેષ તે પાછો બાહાર કાઢાડી નાંખવાને કહેવું. ત્રણ વખત આ પ્રમાણે કરાવવું. રોગી ને વખતે શ્વાસ બાહાર કાઢાડે તે વખતે ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે અર્ધ ચંદ્રાકાર માર્જન કરવું. પછી તેને આંખો ઉઘાડવાને કહેવું અને આંખો ઉઘાડે ત્યારે કહેવું કે “હવે તને સાફ થઈ ગયું છે” “દર્દ મટી ગયું છે” ખરું કે “જો તે કહે કે હજી મટ્યું નથી” તો ઉપરનો પ્રયોગ ફરીથી અથથી તે ઇતી સુધી કરવો.

(૨) બીજી રીત—ઉપર પ્રમાણે રોગીને સુવાડી કે ઉભો રાખી તેના અંતઃકરણ ઉપર અર્ધ ચંદ્રાકારમાં માર્જન કરવા અને દરેક માર્જનને અંતે હાથ ખંખેરી નાંખવા.

અંતઃકરણના બધી જાતના દર્દોમાં એકજ જાતની રીત વપરાય છે. દરેકને માટે જુદી જુદી રીત નથી. રોગીએ ચત્તા સુધ જમ પોતાની આંખો બંધ કરવી. રોગીના અંતઃકરણના ભાગ ઉપર અર્ધચંદ્રાકારે સંધાયકે બંને હાથથી માર્જન કરવાં તે અર્ધચંદ્રાકાર માર્જન જમણી બાજુ તરફ કરવો જોઈએ એટલે ઘડીઆળના કાંટા જે દીશામાં ફરે તેવી દીશામાં તે માર્જન કરવા. આ અર્ધચંદ્રાકાર માર્જન ૧૦ મીનીટ સુધી કરવાં. તે માર્જન ગળાના કાંઠાની જરાક નીચેથી શરૂ કરી ડાબી બાજુની છાતીની આસપાસ થઈ પેટના મધ્ય ભાગની ઉપરની બાજુ ઉપર આશરે બે ઈંચને છેટેથી પાસ થવા જોઈએ. પછી સીધા અંતઃકરણ ઉપર પાંચ વખત ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે ગરમ ટુંકો મારો. પછી ઉપર પ્રમાણે ૧૦-૧૨ અર્ધચંદ્રાકાર માર્જન કરો. પછી તેજ દીશામાં ધ્રુવતા હાયે ધ્રુવતા ધ્રુવતા માર્જન ત્રણ મીનીટ સુધી કરો. પછી રોગીને કહો કે “હવે જ્યારે તને હું આંખ ઉઘાડવાનું કહું ત્યારે તને ઘણું સાફ થયેલું” માણુમ પડશે. તને દરરોજ શાયદો થતો જશે.

દરેક દર્દી સારો થાય ત્યાં સુધી તેના ઉપર પ્રયોગ કરવો જોઈએ.

પેટમાં થતો દુખાવો:—રોગીને ચત્તા સુવાડો પછી દર્દ થતું હોય તે જગ્યાથી આશરે છ ઈંચ ઉપરથી પેટા સુધી માર્જન કરો. માર્જન કરતી વખતે પેટ અને આંતરડા ઉપર જોરથી ધસવું સાફ નથી, દરેક દર્દીના પ્રયોગમાં સાધારણ રીતે સંધાયકે પેટેલાં ગરમ ટુંકોનો ઉપયોગ કરવો; પછી માર્જન કરવાં અને પછી પ્રયોગને અંતે રોગીને લાંબો શ્વાસ લેવાની તરત તે બાહાર કાઢાડી નાંખવાને કહેવું. આવા દરેક દુખાવા-

-દહો માટે વીગતવાર રીત આપવાની જરૂર નથી. કારણકે આવીજ રીત તેવા દહોમાં ઉપયોગમાં લેવાની છે.

પીઠમાં થતો દુઃખાવો:—રોગીને સીધો ઉભો રાખો અગર જો તેમ તે રહી શકે તેમ ન હોય અગર તેવી સ્થિતિમાં તમોને તેના ઉપર પ્રયોગ કરવાનું ફાવે તેવું ન હોય તો તે રોગીને તેના પેટ ઉપર ઉધો સુવાડવો. પછી જે જગ્યાએ તે દુઃખ થવાની ફરીયાદ કરતો હોય તે દુઃખની જગ્યાથી આશરે ૬ ઈંચ ઉપરથી બંને હાથ નીચે આવતા સાથળ સુધી માર્જન કરવાં અને સાથળ આગળ હાથ આવે એટલે હાથે કંઈ ચોટી ગયું છે તેમ ગણી ત્યાંથી હાથ બાજુપર ખસેડી લેઈ ખંખેરી નાંખવા. એમ થોડીવાર કર્યા પછી તેજ રીતે ઉતાવળથી માર્જન કરવા માંડવા (માર્જન કરવાની ઝડપમાં વધારો કરવો.) અને ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણે સાથળ આગળથી હાથ બાજુપર લેઈ જઈ ખંખેરી નાંખવા. કેટલીક વખતે તે દુઃખવાળી જગ્યા ઉપર લપડાક મારવાથી દર્દને આરામ થતો મालુમ પડે છે. જો છેક માથા આગળથી બરડાની કરોડ ઉપર થઈ (Kidneys) ગુદા સુધી માર્જન કરવામાં આવે અને પછી ગુદાની બંને બાજુએ બંને હાથથી માર્જન કરી હાથ ખંખેરી નાંખવામાં આવેથી ઘણું સારૂ પરીણામ આવે છે.

(૨) બીજી રીત:—ઉપર જણાવ્યું છે તે પ્રમાણે જો રોગીમાં ઉભા રહેવાની શક્તિ હોય તો તેને સીધો ઉભો રાખવો અને જો તેમ થઈ શકે તેવું ન હોય તો તેને પથારીમાં મ્હોં ઉંધું રાખીને સુવાડવો. જો તેને સીધો ઉભો રાખ્યો હોય તો તેની પછવાડે (તેની પીઠ તરફ તમારું મ્હોં રહે તેવી રીતે) ઉભા રહી તમારા બંને હાથથી, દર્દ થતું હોય તે જગ્યાથી આશરે ૬ ઈંચ ઉપરથી માર્જન શરૂ કરી તેના ડાબા ઢગરા (heap.) સુધી તે માર્જન લેઈ જવું. તેવી રીતે એકી વખતે તમારા બંને હાથથી આશરે ૧૦ મીનીટ સુધી માર્જન કરો. પછી ચાર વખત દર્દવાળા ભાગ ઉપર ગરમ ડ્રુક મારવાનું આગળ બતાવ્યું છે તેવી રીતે મારવી; આટલું કરી રહ્યા પછી પાછા દર્દવાળા ભાગ ઉપર માર્જન કરો પણ તે વખતે એટલું યાદ રાખવાનું છે કે જે વખતે માર્જન કરતાં તે દર્દવાળા ભાગ ઉપર હાથ આવે તે વખતે હાથ ધ્રુજતા હોય તેવી રીતે માર્જન કરવા. તેજ વખતે રોગીની બાજુમાં નીચે સુજળ તમારું ધ્યાન રાખો (તમારા મનમાં વિચાર રાખો.)

અધુ દર્દ નીકળતું જાય છે; “ તમાને ચોક્કસ રીતે ઠીક લાગે છે. તમારી સ્થિતિમાં મોટો ફેરફાર થએલો તમોને માલુમ પડશે. અધુ દર્દ સાંડે થતું જાય છે, ” પછી રોગીને લાંબો શ્વાસ લેઈ જલદીથી કાઢાડી નાંખવાને કહેવું. આમ ચાર વખત કરો અને પછી તેને કહો કે “ જ્યારે હું ત્રણ ગણી રહું ત્યારે તારે તારી આંખો ઉઘાડવી અને તે વખતે તને ધણો પ્રાયદો માલુમ પડશે. પછી તેની સનમુખ ઉભા રહી ત્રણ ૧-૨-૩ ગણો અને જ્યારે તે તેની આંખો ઉઘાટે ત્યારે તેની તરફ પેહેલી આં-ગળી ખતાવી તેને ચોક્કસ રીતે કહો “ તને સાંડે લાગે છે કેમ ખરુંને ” ?

Kidney ગુદાંના અને કલેઝાંના દર્દો પણ પીડના દર્દોના વિષયમાં આવી જાય છે. અને તેથી તેવા દર્દો મટાડવા માટે ઉપર પ્રમાણેજ પ્રયોગ કરવા નોંધએ.

અંધકોશ મટાડવા માટે:—રોગીને ચત્તો સુવાડી અગર જે સવડ પડે તો તેને ઉભો રાખી તમારા બંને હાથથી તેના શરીરની બંને બાજુએ માર્જન શરૂ કરી તે માર્જન પેટ ઉપર અને પછી શરીરના નીચેના ભાગ તરફ લેઈ જવા અને પછી ત્યાંથી હાથ ખસેડી લેઈ ખંખેરી નાંખવા. પછી ઘડીયાળના કાંટા જે દીશામાં ફરે છે તે દીશામાં તમારો જમણો હાથ તેના પેટ ઉપર જરા ભાર દેઈ ફેરવવો. કેવી દીશામાં હાથ ફેરવવો તે અહીં ધ્યાનમાં રાખવું નોંધએ. કારણકે તેનાથી જે ઉલટી દીશામાં હાથ ફેરવવામાં આવે તો રોગીને પ્રાયદો કરવાને બદલે તમો નુકશાન કરી બેસશો. પછી તમારા બંને હાથ ભેગા કરી જોરથી ધસો. પછી એક હાથ પેટ ઉપર અને બીજો હાથ તેની પીઠ ઉપર મુકો પણ તે બંને હાથ એકજ લીટીમાં જાણે સામ સામા હોય તેવી રીતે એક તેના પેટ ઉપર અને બીજો તેની પીઠ ઉપર મુકવો અને ત્યાં આગળ કેટલીક મીનીટો સુધી રાખી મુકવા. પછી પાછા ઉપર પ્રમાણે માર્જન કરવા અને પેટ ઉપર હાથ ફેરવવો. રોગીને સવારમાં ઉઠે કે તરતજ એક પ્યાલો બરીને ઠંડુ પાણી પીવાને અને વધારે ફળ ખાવાને સુચના કરવી. આ રીત દીવસમાં બે વખત તેના ઉપર અજમાવવી. જે તમો ખાંત અને ધીરજથી કામ કરશો તો ગમે તેવું હઠીલું અંધકોશનું દર્દ પણ મટાડી શકશો. તેને જીલાબની ગોળાઓ લેવાની સદંતર ના પાડવી. ખાસ કારણ શીવાય તેને તેવી ગોળાઓ લેવા દેવી નહીં. દવાથી આ દર્દ સદંતર મટતું નથી. દવાનો દરેક ડોઝ લેવાથી પેટ પોતાનું કામ કરવામાં નબળું

થતું જાય છે. તેથી દર્દ મટવાને બદલે ઉલટું વધે છે.

ધણા દર્દો અંધકોશમાંથી ઉત્પન્ન થાય છે. સાધારણ રીતે ધણાખરા દર્દોનું મુળ અંધકોશજ છે માટે [અંધકોશ] આ દર્દ મટાડવાને જે રીત બતાવી છે તે ઉપર અભ્યાસીએ પુરતું લક્ષ આપવું જોઈએ.

અપચો, બદહુઝમી, અને અજીરણ. Indigestion, Dyspepsia:—એવા ખરાબ દર્દો છે કે ખરી રીતે જોતાં હવા પીધાથી તે સદંતર સારા થતા નથી. પણ આ વિદ્યાના પ્રયોગોથી તે સારા થઈ શકે છે.

છાતીના ઉપરના ભાગથી તે પેટના છેડા સુધી તમારા બંને હાથથી ઉપરથી નીચે આવતા માર્જન કરો—પછી પૂર્વ-પશ્ચીમ જંગો તરફ માર્જન કરો અને તેમ કરી હાથ ખંખેરી નાંખો. આ પ્રમાણે પાંચ મીનીટ સુધી માર્જન કરો; પછી ગરમ શ્વાસ યાને પવન આપવાની રીતનો ઉપયોગ કરો. પછી તમારા બંને હાથ ભેગા કરી ખુબ જોરથી ધસો; પછી દર્દીનાં પેટ ઉપર તમારા જમણા હાથથી ધસો. પછી પેટને બરાબર આસ્તે આસ્તે દબાવો (ચંપી કરતા હોય તેવી રીતે). પછી પાછા ઉપર પ્રમાણે માર્જન કરો. આ પ્રમાણે ૨૦-૨૫ મીનીટ દીવસમાં એક વખત કરવું જોઈએ પણ જો આ રોગ ધણા લાંબા વખતનો થઈ ગયો હોય તો દીવસમાં બે વખત તેના ઉપર ઉપરની રીત પ્રમાણે કરવું જોઈએ. જો આ બાબતમાં તમો બરાબર ખતથી કામ કરે જશે તો ખરાબમાં ખરાબ કેસ હશે તે પણ સારો થશે. દર્દીને બહુ હલકા ખોરાક ખાવાની પરવાનગી આપવી. જમતી વખતે ઘણું પાણી પીવા દેવું નહીં પણ દીવસમાં બે વખત જમે તે બંને જમણની વચમાંના વખતમાં છુટક છુટક દર્દીને અનુકુળ હોય તેવે વખતે પાણી પીવા દેવું અને તેવી રીતે આખા દીવસમાં બધું મળીને ૦૫૫ ક્વાર્ટર પાણી પીવા દેવું. જો દર્દીને આઈસક્રીમ કે તેવું બીજું કંઈ ખાવાનું મન થાય તો તેના પેટમાં કંઈ સંગીન ખોરાક ન હોય તેવે વખતે ખાવા દેવો કારણ કે તેવા પદાર્થો ખાવાથી પેટની ગરમી મંદી થાય છે અને તેથી તેમાં રહેલો સંગીન ખોરાક પાચન થઈ શકતો નથી. પણ બનતાં સુધી તેવા પદાર્થો ખાવામાં ન આવે તો ઘણું સારું.

અવાજ અંધ થએલો ખોલવા માટે—રોગીને આગળ રીત બતાવી છે તે પ્રમાણે એસાડી તેની સનમુખ ઉભા રહી તેની ગરદનના

પછવાડેના ભાગથી બંને હાથથી માર્જન શરૂ કરી ગળા ઉપર બંને હાથની આંગળીઓ ભેગી થાય ત્યાં સુધી માર્જન કરો. પછી ત્યાંથી નીચે છાતી સુધી માર્જન કરી હાથ અસેડી લેષ ખંખેરી નાંખવા. આ પ્રમાણે દશેક મીનીટ કરી પછી ગરમ ડુંકનો ઉપયોગ કરવો. પછી કેટલીક મીનીટ સુધી ઉપર પ્રમાણે પાછા માર્જન કરી ગરમ ડુંકનો ઉપયોગ કરવો. તેમ કરેથી આરામ થશે.

સુચના:—આગળ પાનામાં જે દર્દોની રીતો જણાવી નથી તે દર્દો પણ ઉપર બતાવેલા સામાન્ય નીચેના મદદથી સારા થાય છે. લાંબા અનુભવ વાળા જેટલી ઝડપથી અને સંતોષકારક રીતે દર્દો સારા કરી શકે છે તેવીજ રીતનો ફાયદો નવા સંધાયકે પેહેલેજ સપાટે કરવાની આશા રાખવી કામની નથી કારણ કે જેમ જેમ તમે અજમાયસ કરતા જશો તેમ તેમ તમોને અનુભવ થતો જશે અને તમારું મન બળ પશુ પ્રબળ થતું જશે એટલે તેવા કામમાં અનુભવ વધવાની સાથે તમો તેવોજ સંતોષ આપી શકશો. માટે હિંમત નહીં હારતાં ધીમે ધીમે પશુ ખંતથી કામ કરે જશો તો ખરાબ દર્દો પણ તમો મટાડવાને શક્તીવાન થશો.

ઉપર જણાવેલી રીતોથી તમો દુઃખ, દર્દ દુર કરી શકો તેથી બીજાને અજાયબી થાય તેમાં કાંઈ નવાઈ નથી, કારણ કે વગર દવાએ અને તે વળી થોડા વખતમાં દર્દ મટાડવું તે કંઈ જેવું તેવું કહેવાય નહીં. આ રીતોથી કોઈને કાંઈ પણ નુકશાન થતું નથી પણ ઉલટો તેથી સારો ફાયદો થાય છે તેથી દર્દોની તંદુરસ્તી સારી થઈ તેને નવું જીવન મળે છે પણ ઉપરની રીતોથી દર્દો મટાડવાનો યત્ન કરો તેવે વખતે દર્દોને તેવું મન પોતે સારો થતો જાય છે તેવા વિચારમાં દોરો તો તેથી તમારા કામમાં તમને મદદ મળશે અને તમારું કામ સરળ અને સહેલું થશે કારણ કે તેવું મન તેવું હોવાથી જ્ઞાતતંત્રુઓની મારફતે તેના શરીર ઉપર સારી અસર થતી જશે અને દર્દનો જલદીથી અંત આવશે. તેટલા માટે દરેક પ્રયોગ વખતે દર્દોને પોતે સારો થતો જાય છે અને પોતાને જરૂર સાઈં થશે એવા વિચારમાં દોરવો એ અવશ્યતું છે કારણ કે તેમ થવાથી દર્દોનું મન, તમારા કામમાં અડચણ રૂપ થવાને બદલે મદદ કર્તા થાય છે.

દરેક માણસ જાતે વેદ્ય:—તમારા ક્રિયાકારક (પ્રવર્તક active mind) મનથી નિષ્ક્રિય મનને (passive mind) સ્વસૂચના આપ્યાથી

ધણા ખરા દર્દો મટાડી શકાય છે. આ નિષ્ક્રિય યાને અપ્રવર્તક મનને ક્રી-
યાકારક મનના હુકમો-ઉપદેશોને આધિન—તાએ થવાનું યાને તેની છાપ
પોતા પર ઠસાવી તે પ્રમાણે વર્તન કરવાની ટેવ તમોએ પાડી હશે.
સ્વસુચનાથી રોગશાન્તિ મેળવવી ધણી સારી છે કારણ કે અપ્રવર્તક મનને
સુચના કહે જવાની છે અને તેને જુની હકીકતો જુલાવી નવી હકીકતોની
છાપ તેના ઉપર પાડવાની છે. જો કે પેહેલ વેહેલાં તો પ્રવર્તક મન તે
કયુલ કરતું નથી અને તેને ઉચલાવવાનો પ્રયત્ન કરે છે પણ તે સુચના-
ઓનાં પુનઃ કથનથી તે નવી હકીકતની છાપ તેના ઉપર એસે છે અને
તેની સત્યતા માન્ય કરે છે. દાખલા તરીકે શરીરના કોઈ ભાગમાં તમોને
દર્દ થતું હોય-ધારો કે તમોને તમારા પગમાં દર્દ થાય છે. તો તે દર્દ
સ્વસુચનાથી મટાડવાને માટે એક કાગળના ટુકડા ઉપર નીચે જેવી કંઈ
સુચના લખો:—“ મને કંઈ દર્દ નથી:—મારો પગ દુઃખતો નથી. મને
સાંઈ છે. મને કંઈ થયું નથી. હું તદ્દન સારો છું. આ સુચનાઓ જાગૃત
અવસ્થામાં તેમજ નિદ્રાવસ્થામાં કરી શકાય છે; પણ આ રીત રાત્રે
સુઈ રહેવા જતી વખતે કરવી બહુ સારી છે. જ્યારે આંખો ઘેરાવા માટે
ત્યારે નીચેની સુચના ઉપર એક ધ્યાન કરો “ આવતી કાલે હું જાગીશ
ત્યારે મને સાંઈ થએલું હશે—મારે પગથી દુઃખ દર્દ તદ્દન મટી ગયું હશે.
હું તદ્દન સારો થઈ જઈશ.

આ વખતે બીજા કોઈ પણ વિચારોને તમારા મનમાં દાખલ થવા
દેતા નહીં અને તે વખતે ચોક્કસ મન કરો કે દરરોજ તમારી તખીયત
સુધરતી જાવ. હર રોજ સાંઈ ને સાંઈ જ થતું જાય; વળી દીવશમાં
એક બે વખત સુષ્પ જષ્પ આવી સુચનાઓ લેવી સારી છે.

તંદુરસ્તી સુધારવા અને શરીરમાં શક્તિ આણવા માટે નીચે બતા-
વેલી સુચનાનો ઉપર બતાવ્યા પ્રમાણેની રીત માફક ઉપયોગ કરશો તો
તમોને ધણા સારો ફાયદો થશે અને તમો તંદુરસ્ત અને સશક્ત થશો.

મનમાં નીચે મુજબ બોલે જાવો:—મને સાંઈ લાગે છે, મને જલદી
સાંઈ થશે. મારા શરીરમાં કોઈ રોગને વાસ કરવા દેઈશ નહીં—રોગને
રહેવા પણ નહીં દઉં—મારી તખીયત બહુ સારી થઈ છે.

જો આ પ્રમાણે તમો કરે જશો તો તેનું એવું સાંઈ પરીણામ
આવશે કે તમો તેથી અજાણ્ય થયા વગર રહેશો નહીં.

આ ઉપરની રીત ધણી જાતની શક્તિઓ વીગેરે ખીલવવાના કામમાં

ઘણી ઉપયોગી છે. એનાથી યાદદાસ્ત બળવાન થઈ શકે છે. મન એકાગ્રતા કરવાની શક્તિ સતેજ થાય છે. સ્વાકર્ષણ શક્તિ ખીલવી શકાય છે. તેમજ કોઈ પટેલી કુટેવ દૂર કરવા લારી હોય તો તે ત્વનથી કહાડી શકાય છે.

પણ એ વાત બરાબર યાદ રાખવી જોઈએ કે એક બે દીવસમાં તમે આ કરી શકશો નહીં—રોઝ પણ એક દીવસમાં બંધાયું નહોતું આંખા પણ કંઈ ઉતાવળે પાકી જતા નથી; રોગ બાહાર દેખાતા પેહેલાં કેટલાં વખતથી શરીરના અંદરના ભાગોના સાંચા કામમાં ગરબડ થઈ હશે અને તેને લીધે પછી તે બાહાર દેખાયો હશે તો તેને આરામ થવાને પણ તેના પ્રમાણમાં કંઈક વખત જોઈએ એટલે ટુંકામાં કહીએ તો સમયાનુસાર સાઈં પરીણામ આવ્યા વગર રહેતું નથી. ધીરજ અને ખંતીલાપણાની ખાસ જરૂરીયાત છે. કેટલો વખત આવા કામ માટે લાગશે તે બધું તમારી એકાગ્રતા કરવાની શક્તિ અને તમારા મનો બળ ઉપર આધાર રાખે છે.

જેઓ પોતાની મરજી અનુસાર ઉંઘ લાવી શકે છે તેઓને ઉંઘ પ્રત્યે કોઈ દીવસ શ્રીયાદ કરવાની હોતી નથી અને તેઓ શરીરમાં થતા ઘણા દર્દો મટાડવાને શક્તિવાન હોય છે.

માટે દરેક વાંચકવૃદ્ધ અને અભ્યાસી જનોને મારી નમ્ર ભલામણ છે કે ઉપરની સુચનાઓ તેના સદુપયોગ કરશે કારણ કે તેમાં તેમનું પોતાનું જ કલ્યાણ સમાયેલું છે.

સુચના રોગશામન વિદ્યા-નિદાન ચિકિત્સા.

મનના વિચારો પ્રમાણે શરીર ઉપર અસર થાય છે તેથી તેવી સુચના દર્દીને જગૃત અવસ્થામાં અગર તે નિદ્રાવસ્થામાં હોય ત્યારે અગર તે અર્ધ નિદ્રામાં હોય ત્યારે સુચનાઓ આપી દર્દ મટાડવાની રીતો બતાવવાની જરૂર છે અને તેવી રીતનો ઉપયોગ કરવાથી દર્દો મટે છે તેમાં શંકા જેવું નથી. દર્દ મટાડવાને માટે દર્દીને ઉંઘમાં નાંખવાની જરૂર નથી. તોપણ ઘણી વખતે તેમ કરવાથી બહુ સાઈં પરીણામ આવે છે. તોપણ દર્દીને આરામ થવાને માટે તેવી નિદ્રાવસ્થામાં જવું પડશે તેમ કોઈ દીવસ તેને કહેવું જોઈએ નહીં. તમારે તો તેને તેમ કહેવું જોઈએ કે તે તેવી અવસ્થામાં જશે તોપણ ઠીક છે અને નહીં જાય તો પણ ઠીક છે કારણકે તેવી અવસ્થાની તેમાં કંઈ ખાસ જરૂર નથી. પણ જો દર્દ મટાડવાને માટે તેને તેવી સ્થિતિમાં જવાની ખાસ જરૂર છે એવું

તેના મગજમાં આવે એવું તમે કંઈ જાણો અગર તેવા કાંઈ કૃત્યથી તેના મગજમાં તેવું કંઈ અનુમાન થાય તો તેથી જંગત અવસ્થામાં તેને જે કંઈ સુચનાઓ આપવામાં આવે તે તદ્દન નિર્બળ બની જાય છે અને તેથી તેની કંઈપણ અસર તેના ઉપર થતી નથી. માટે તેવી બાબતની સાવચેતી રાખવી; પણ આગળ જે રીતો બતાવી છે તેમાંની તેને નિંદ્રામાં નાંખવાને એવી કોઈ રીત પકડવી કે જેથી તેના મનમાં કંઈ શંકા ઉત્પન્ન થાય નહીં અને તે નિંદ્રામાં આવી જાય અને અને ત્યાં સુધી તેને બરનિંદ્રામાં લાવવો પછી તેને સુચનાઓ આપવી. અને તેમ કરવાથી તે સુચનાઓ તેના મગજમાં બરાબર ઠરી જશે. પણ જો તેને તેવી સ્થિતિ યાને અવસ્થામાં લાવવું તમને ઠીક લાગતું ન હોય તો તેને જંગત અવસ્થામાં સુચનાઓ આપવી અને જો બરાબર રીતે સુચનાઓ આપવામાં આવી હશે તો તેને જરૂર અસર થયા વગર રહેશે નહીં. દાકતરોને આ બાબતમાં કંઈ કહેવાની જરૂર નથી કારણકે ઘણા દાકતરો તેવીજ રીત કરે છે.

નિંદ્રામાં નાંખ્યા શીવાય કેમ આરામ કરવો:—આવી જાતની રીત માટે પ્રથમ તો દર્દીને ખાટલામાં સુવાડવો. પછી તેને તેની આંખો બંધ કરવાને અને જે તેને કહેવામાં આવે તે બધું ખરું છે એમ માનવાને કહેવું. પછી તેને ઉંઘી જવાને કહેવું અને તે વખતે તે નિંદ્રામાં આવે છે—નિંદ્રામાં આવે છે—બર નિંદ્રામાં આવ્યો છે એમ કેટલીક વખત કહેવું. પછી તેના ઉપર કેટલાક માર્જન કરવા અને તેટલું કર્યા પછી ધીમા, ચોક્કસ સરળ અવાજમાં તેને સુચનાઓ આપવા માંડવી. પરંતુ તેમ કરતાં પેહેલાં તેને શું દર્દ છે તેની બરાબર ચોક્કસાઇથી ખાતરી કરવી જોઈએ અને પછી તે દર્દના ચિન્હોની વિશ્લેષકામ કરનારી સુચનાઓ આપવી. દીવસમાં એક બે વખત આ પ્રમાણે કરવું.

કલેજ, આંતરડાના દર્દો (Liver and Kidney trouble)
(આગળ પાને ૧૩૪ માં આ બાબતની રીત જુઓ) દર્દીને બરનિંદ્રામાં નાંખો. તેના કલેજ અને આંતરડા ઉપર તમારા બંને હાથથી માર્જન કરો (ઉપરથી નીચે) આશરે ૪-૫ મીનીટ તે પ્રમાણે કરો. પછી તેને નીચે મુજબ સુચનાઓ આપો “તારી પીઠમાં દુઃખતું નથી. તારું કલેજ અને “આંતરડા તદ્દન સારાં છે—તને કંઈ પણ દર્દ નથી—તને કંઈ પણ દુઃખશે નહીં—તું માંદો થઈશ નહીં—દર્દ બધું મટી ગયું છે.”

પરંતુ દર્દીને નિંદ્રામાં નાંખતાં પેહેલાં તેને ક્યાં ક્યાં અગર શું શું

દુઃખે છે તે નક્કી કરી રાખવું જોઈએ અને પછી તેને નિંદ્રાવસ્થામાં તે તે દર્દના ચિન્હો નિર્મુળ જાય તેવી સુચનાઓ આપવી જોઈએ, જે તેને પડખામાં દુઃખતું હોયતો તેને કહેવું કે હવે તને ખીલકુલ ત્યાં આગળ દુઃખશે નહીં અને જે વખતે તમે તેવી સુચના આપો તે વખતે તે દર્દવાળી જગ્યા ઉપર તમારો હાથ મુકો. આમ કરવાથી સુચનાની અસર તે સ્થળ ઉપર થશે. તે વખતે તે દર્દવાળી જગ્યા જરા જરા ધીમેથી પંપાળવી જોઈએ.

જે સુચનાઓ આપવામાં આવે તે ખાસ જાતની જોઈએ કારણકે સામાન્ય સુચનાઓ જેવી કે “તું જગીશ એટલે તને આરામ થઈ ગયેલો માલુમ પડશે વીગેરે” બરાબર કામ કરતી નથી. તેમ સુચનાઓ આપતી વખતે દર્દવાળા ભાગ ઉપર હાથ મુકવાને ચુકવું ન જોઈએ કારણકે તેમ કરવાથી સુચનાની અસર તે ભાગ ઉપર બરાબર થાય છે. અને દર્દીનું મન પણ તેજ જગ્યાએ દોરાઈ ગયેલું હોય છે તેથી જલદીથી આરામ થાય છે.

ઉંઘ:—આ રોગ નિવારણ કરવા માટે પ્રથમ તો દર્દીને બરનિંદ્રામાં નાંખવો જોઈએ અને તેમ થયા પછી તેને નીચે મુજબ સુચનાઓ આપવી “રાતના તને ખીક યાને” “ગભરાણુ લાગશે નહીં. પણ તું બહુ સારી રીતે ઉંઘી શકીશ,” “રાતના ૧૦ વાગે ઉંઘવા જઈશ. ત્યારથી તે સવારના છ વાગ્યા સુધી બરાબર તું ઉંઘીશ, તને બેચેની ખીલકુલ લાગશે નહીં. દીવશના પણ તું સારો રહીશ અને દરરોજ રાત્રે પણ ઉંઘ સારી આવશે.”

આવી સુચનાઓ ઘણી વખત આપવી જોઈએ. છાતી અને પેટ ઉપર થોડા માર્શન કરવા અને દર્દીને કહેવું કે તું જગીશ ત્યારે તને બહુ સાંડ લાગશે. પછી તેને ધીમે ધીમે જગાડવો, કાઈ દીવસ કાઈ પણ દર્દીને બહુ ઉતાવળથી જગાડવો નહીં. નિંદ્રાવસ્થામાંથી બરાબર મુક્ત થવાને તેને પુરતા વખત આપવા જોઈએ અને જગાડતાં પેહેલાં તેને જાગશે ત્યારે બહુ સારો લાભ થયેલો માલુમ પડશે એવી સુચના આપવા કદી ચુકવું નહીં.

સુચનાઓ પણ દર્દી સમજી શકે તેવી ભાષામાં અને તેવી રીતે આપવી જોઈએ,

સુચનાઓ ચોક્કસ અવાજમાં આપવી જોઈએ એટલે તેની અસર થાય તેવી રીતે તે બોલવી જોઈએ. જેમ જેમ તમેને અનુભવ થતો જશે તેમ તેમ તમારી સુચનાઓ પણ પ્રબળ અસર કરતી જશે. અસર થાય તેવી રીતે એટલે મોટા બુમ બરાડા પાડીને સુચના આપવી એમ ખીલકુલ સમજવું નહીં.

તોતડાપણું:—દર્દીને પ્રથમ ભરનિંદ્રામાં નાંખો—પછી નીચેની સુચનાઓ આપો. “ બોલતાં તેની જીભ ફરીથી “ અટકશે નહીં. દરેક માણસની માફક સારી રીતે તે બોલી શકશે. “તને કંઈ તેવું થએલું નથી તારી જીભ તદ્દન સારી છે.” પછી તેની આંખ ઉઘાડવી (જગાડવો નહીં) તેની પાસે કોઈ ચાપડીમાં વંચાવો. જ્યારે તે ઉપરની સ્થિતિમાં હશે ત્યારે વગર અટકે તે વાંચી શકશે તે વખતે તેને કહેવું કે હમેશાં તું તેવીજ રીતે વાંચી શકીશ તેમ વાત પણ તેવીજ સારી રીતે કરી શકીશ. પછી તેની આંખ બંધ કરાવી તેને કહેવું કે ભવિષ્યમાં કોઈ પણ વખતે તારી જીભ અટકશે નહીં. પછી તેને જગાડવો. આ રીત તેના ઉપર હમેશા તે બરાબર સારી રીતે વગર અટકે વાંચી બોલી શકે ત્યાં સુધી અજમાવે જવી. આ રીતનો દરેક પ્રયોગ અડધો કલાક સુધી કરવો. જગૃત અવસ્થામાં કયા શબ્દો અગર અક્ષરો બોલતાં તેની જીભ અટકે છે તે ધ્યાનમાં રાખી ઉપરની રીતથી નિંદ્રાવસ્થામાં આવ્યો હોય તે અવસ્થામાં તેજ શબ્દો અગર અક્ષરો દરેક પ્રયોગ વખતે વધારે વાર બોલાવવા તેમ થવાથી તેની જીભ અટકતી બંધ થશે અને ભવિષ્યમાં જીભ અટક્યા શીવાય તે બરાબર બોલી શકશે.

બીડી, -દારૂ, -કોકેન-અફીણ વીગરે આવવાની ટેવ છોડવવાની રીત—તેવી ટેવવાળાને ભરનિંદ્રામાં નાંખો. પછી નીચેની સુચનાઓ આપો, “ જ્યારે તને જગાડું ત્યારે તે આવવાની તારી તલપ તદ્દન જતી રહેલી હશે. તું તેનો ઉપયોગ કરી શકીશ નહીં. તેની તલપ તને ખીલકુલ લાગશે નહીં. તને તેનાથી કંટાળો આવશે. તે દેખીનેજ તને તેના ઉપર તિરસ્કાર ઉપજશે. તે લેદશ તો તને ઉલટી થશે. જો તે લેવાની ટેવ લાંબા વખતની પડી ગયેલી હોય તો તે ટેવ ધીમે ધીમે છોડવવાને માટે, તેને એકદમ છોડી દેવાની સુચનાને બદલે “તેને તેની તલપ દીવશે દીવશે એછી થતી જશે એ પ્રમાણે કહેવું. સુચનાઓ આ પ્રમાણે ૧૫-૨૦ મીનીટ સુધી આપવી.

તે ટેવ છોડાવ્યા પછી તેની ઉપર તમારે થોડો વખત દેખરેખ રાખવી જોઈએ કારણકે જો તે ટેવ છોડાવ્યાથી તેના શરીર ઉપર નબળાઈ કે બીજી કોઈ જાતની અસર થતી માલુમ પડે તો ફરીથી તેને નિંદ્રામાં નાંખી તેવી થએલી અસર નિર્મુળ જાય તેવી રીતે તે અસરની વિરુદ્ધની સુચનાઓ આપવી પણ તેને પાછો તે ટેવમાં પડવા દેવો નહીં.

સંધીવા:—(આગળ પાને ૧૨૩ માં જુઓ) દર્દીને ભરનીંદ્રામાં નાંખી તમારા બંને હાથથી દર્દવાળા ભાગ ઉપર ૧૨-૧૫ માર્જન કરી તમારા હાથ ખંખેરી નાંખો પછી તેને નીચે મુજબ સુચનાઓ આપો.

“ તને સંધીવા હવે નથી-તદન સાંઝ થઇ ગયેલું છે-જ્યારે જગીશ ત્યારે તું મજબુત છું એમ માલુમ પડશે-ખીંકકુચ કોઈ પણ જાતનું તને દરદ નથી-દુઃખ પણ કંઈ થતું નથી. ‘તું તદન સારો થઇ ગયો છું’ આ પ્રમાણે ૧૫-૨૦ મીનીટ સુધી સુચનાઓ આપવી-પછી તેને જગૃત કરવો. આરામ થાય ત્યાં સુધી ઉપર પ્રમાણેની રીતથી તેના ઉપર પ્રયોગ કરે જવો.

ચુંક:—(આગળ પાને ૧૩૨ માં જુઓ) દર્દીને નિંદ્રામાં નાંખી નીચે પ્રમાણે સુચનાઓ આપો-જ્યારે તને હું જગૃત કરું ત્યારે ચુંક ખીલકલ નહીં હોય-પેટમાં કોઈ પણ જાતનો દુઃખારો હશે નહીં-તને તદન સાંઝ લાગશે-તારી જીંદગીમાં તું સારો નહીં હોઈ તેવું સાંઝ થયેલું માલુમ પડશે. પછી પેટ ઉપર માર્જન કરો (પાંચ મીનીટ સુધી) પછી તેને જગૃત કરો.

અછર્ણ-બદ્દહઝમી:—(આગળ પાને ૧૩૫ માં જુઓ) દર્દીને ભર નિંદ્રામાં નાંખી તેના પેટ ઉપર તમારા બંને હાથથી કેટલાક માર્જન કરી પછી નીચેની સુચનાઓ તેને આપો “હવે પછી તને ખોરાક ખરાબર પાચન થશે. જલદાગ્નિ પ્રદિપ્ત થશે-તારા પેટમાં વધારે લોહી વહેશે અને દરેક રીતે તને સાંઝ લાગશે-તારું માયું નહીં દુઃખે-મરજ પડે તે ખાઇશ તે પણ પચી જશે-દરેક જાતનો ખોરાક તને અતુકુળ થશે તને હવેથી કોઈપણ વખત બદ્દહઝમી કે અછર્ણ થશે નહીં-ઉપરની સુચનાઓ કેટલીકવાર સુધી આપે જાઓ-પછી તેને જગૃત કરો.

આંખની ઝાંખ:—દર્દીને ભરનિંદ્રામાં નાંખી દરેક આંખ ઉપર આગળ બતાવ્યું છે તેવી રીતે ગરમ શ્વાસ-ફૂંકનો ઉપયોગ કરો પછી તમારા બંને હાથની હાથેળીઓ દર્દીની બંને આંખો ઉપર રાખી તેને નીચે મુજબ કહો.

જ્યારે તને હું જગૃત કરું ત્યારે તને ઘણું સાંઝ દેખાશે. ઝાંખ પડતી તદન જતી રહેશે-અસલ જેવી સારી આંખો થશે અને તે પ્રમાણે દેખાશે-કોઈ દીવસ ખરાબર જેવામાં તને વાંધો નહીં પડે, દરરોજ તારી આંખો બહુ સારી થતી જશે. જ્યારે હું તને જગૃત કરું ત્યારે તને બહુ સાંઝ લાગશે. બહુ ચોક્કસ રીતે ઉપરની સુચનાઓ ચાર-પાંચ વખત

તેને આપવી. જેવા મનબળથી તમારી સુચનાઓ આપશે તે પ્રમાણે અસર થયા વગર રહેશે નહીં.

બેહેરાપણું:—દર્દીને ભર નીંદ્રામાં નાંખી તેના કાનમાં ગરમ પવન ટુંકો પછી તેને કહોકે જ્યારે હું તને જાગૃત કરું ત્યારે તને તદ્દન સાઈ થઈ ગયેલું માલુમ પડશે. બીજા માણસની માફક બરાબર સાંભળી શકીશ—તને કંઈ થયું નથી—તદ્દન સાઈ છે. પછી તેની સાથે ધીમેથી વાત કરો. તે તમારું બોલતું બરાબર સાંભળે તે બાબતનું બરાબર દબાણ કરતા રહી તેને સલાહો પૂરો. અને તમને જવાબ આપે તેમ કરો. પછી તેની આંખો બંધ કરાવી તેને જાગૃત કરવો—જાગૃત કરતી વખતે ઉપરની સુચનાઓ આપવી શારી છે.

હીરદીરીયા. દર્દીને ઉપર પ્રમાણે ઉંઘમાં નાંખી નીચેની સુચના આપો. જ્યારે તને હું જાગૃત કરું ત્યારે તું બરાબર સારો થએલો હાથશ. તને નબળાઈ માલુમ પડશે નહીં—દરેક રીતે તને સાઈ લાગશે. તારા પોતાના ઉપર તારો બરાબર કાબુ રહેશે. તારા શરીરમાં જોર આવતું તને માલુમ પડશે. પછી અંતઃકરણ ઉપર ૪—૫ વખત ગરમ પવન ટુંકો અને પછી તેને કહોકે “જો બરાબર યાદ રાખ કે જ્યારે હું તને જગાડીશ ત્યારે તારી બધી નબળાઈ જતી રહેશે અને તું તદ્દન સારો થઈ જઈશ. પછી તેને જાગૃત કરો.

ગળાના દર્દ ઉપર:—દર્દીને ઉપર પ્રમાણે ઉંઘમાં નાંખી તમારા બંને હાથથી તેના કાનથી ગળાની નળી (Tonsils) ઉપર ગરમ પવન આપો અને તેને કહોકે જ્યારે હું તને જાગૃત કરું ત્યારે તારું ગળું તદ્દન સાઈ થઈ ગયેલું હશે. અંદરનો સોજો તદ્દન ઉતરી જશે અને સાઈ થઈ જશે. કોઈ પણ જાતનો સોજો રહેશે નહીં, આવી રીતે ૮—૧૦ વખત સુચનાઓ આપ્યા પછી દર્દીને જાગૃત કરવો.

થોડી સુચના—જ્યારે દર્દીને તમે ભરનિંદ્રામાં નાંખો ત્યારે તમારે તે વખતે ભવિષ્યમાં તેને જલદીથી નિંદ્રામાં જવાની સુચના આપવી જોઈએ તેમજ તેમ પણ કહેવું કે જ્યારે સારવાર માટે તને નિંદ્રામાં જવાનું કહેવામાં આવે કે તરતજ તારે નિંદ્રામાં જવું જોઈએ. આવી સુચનાની તેના ઉપર ઘણી સારી અસર થશે અને ભવિષ્યમાં તે સુચના મુજબ વર્તશે એટલે ભવિષ્યમાં જ્યારે જ્યારે તમે તેના ઉપર પ્રયોગ કરશો ત્યારે ત્યારે તે જલદીથી નિંદ્રામાં આવી જશે.

શરમાળપણું:—પ્રથમ તેવા સખસને ઉંઘમાં નાંખી પછી નીચેની સુચનાઓ તેને આપો.

“ભવિષ્યમાં તું શરમાઈશ નહીં. ગમે તેટલા માણસો હાજર હશે તોપણ નિરાંતે તારે કહેવાતું હશે તે તું કહે જઈશ; તેમની હાજરોથી તું શરમાઈશ નહીં. જરા પણ ગભરામણી શીવાય ઘણા માણસોની મળેલી મીટીંગની આગળ તું બાપણ આપી શકીશ.

નબળાઈ Nervousness દર્દીને ઉંઘમાં નાંખી તેના મગજના મુળથી તે બરડાની કરોડના છેડા સુધી ૧૦-૧૫ વખત માર્જન કરો. પછી અંતઃકરણના ભાગ ઉપર ગરમ પવન (આગળ બતાવ્યા પ્રમાણે) આપો. પછી નીચેની સુચનાઓ આપો.

“જ્યારે તમને જાગૃત કરું ત્યારે તમારી નબળાઈ તદ્દન જતી રહેલી હશે. પેહેલાં કરતાં ઘણુંજ સારું લાગશે. તમોને તદ્દન સારું થશે. તમારા જ્ઞાનતંતુઓ મજબુત થશે. દરેક રીતે તમો સારા થશો.

દમ—Asthma દર્દીને ભરનિંદ્રામાં નાંખી તેની છાતી ઉપરથી તે તેના પેદાના છેડા સુધી ૧૦-૧૨ માર્જન કરો. પછી પૂર્વ પશ્ચિમ અને ખભા તરફ તેટલાજ માર્જન કરો. અને પછી પીડના અર્ધ ભાગ સુધી પણ તેટલીજ વખત માર્જન કરો અને પછી તેને નીચેની સુચનાઓ આપો.

“જ્યારે હું તમને જાગૃત કરું ત્યારે તમને શ્વાસ લેવામાં ખીલકુલ મુશ્કેલી લાગશે નહીં. જેમ ખીજ લોકો શ્વાસ લે છે તેવીજ રીતે તમો પણ શ્વાસ લેઈ શકશો. તમને બહુ સારું લાગશે. ખીલકુલ દર્દ રહેલું નથી, તમારું દર્દ તદ્દન ચાલ્યું ગયું છે. તમોને હવે સારું થયેલું છે. “ઘણી વખતે આવી સુચનાઓ આપવી—પછી દર્દીને જાગૃત કરવો.

આ રીતેના ઉપયોગ દર્દીને બરાબર આરામ થાય તેટલા દીવસ કરવો જોઈએ.

બધકોશ:—દર્દીને ભરનિંદ્રામાં નાંખી તેના આંતરડા પાંપાળો અને તેને તે વખતે સુચના આપો કે દીવસના દરરોજ અમુક વખતે એક જાડો થશે. બરાબર બાર દેઘને કહેવું જોઈએ તેમ વખત પણ ચોક્કસ નક્કી કરાવવો જોઈએ.

આ દર્દ દવાથી સારું થતું નથી. આ દર્દમાંથી ઘણા ખીજ દર્દી ઉત્પન્ન થાય છે.

આ રીતનો જે બરાબર ઉપયોગ કરવામાં આવે તો આ દર્દ ઉપરની રીતથી મટે છે.

રોગો શાન્તિ કરવા માટેના સામાન્ય નીયમો.

બધી સુચનાઓ ચોક્કસ અસર કરે તેવા અવાજમાં આપવી જોઈએ. અને બ્યારે બની શકે તેવું હોય ત્યારે દર્દીવાળા ભાગ ઉપર હાથ મુકી સુચનાની અસરનું બળ ત્યાં આગળ કરવાને ચુકવું નહીં. (એટલે તેમ હાથ મુકી ત્યાં આગળ ધ્યાન ખેંચવું) અને દરેક સુચનામાં જે બાબત કરવાની હોય તે બાબત ઉપર ખાસ ધ્યાન ખેંચો.

દર્દીના કેસનું બરાબર અવલોકન કરવું, તેના રોગના દરેક ચિન્હો નક્કી કરવા અને પછી તે ચિન્હોને નાબુદ કરવાની બરાબર સુચનાઓ આપવી.

પણ દરેક સુચનાઓ દર્દી સમજી શકે તેવી રીતે અને તેવી બાબામાં આપવી જોઈએ. જે દર્દી બરાબર બહેલો ન હોય અને તેથી શબ્દોનું બરાબર જ્ઞાન ન હોય તો તમારે તે સમજી શકે તેવા બહુ સાદા અને સરળ શબ્દો વાપરવા, કારણકે તમારું કામ તો દર્દીને આરામ કરવાનું છે. કેવી જાતના શબ્દો વાપરો છો તે તરફ જોવાનું નથી.

જે દરદીને ઉંઘમાં નાંખી ન શકાય તો કોઈ પણ રીતે તેને સુચનાઓ આપો.

સાદા અને નાના રોગોમાં ઉંઘમાં ગયા શીવાય ઘણા જણાને આરામ થએલો છે. પણ ભરનિંદ્રામાં દર્દીને લાવીને ઉપર બતાવેલી રીતનો ઉપયોગ કરવામાં આવે તો ઘણો સારો ફાયદો થાય છે. પણ આરામ થવાને માટે ઉંઘમાં જવાની જરૂર છે એવો ખ્યાલ તેના (દર્દીના) મનમાં આવવા દેવો નહીં.

જે પ્રથમ અજબાયશ દર્દીને ઉઘાડી ન શકે તો તેથી તેને છોડી ન દેતાં બીજી ત્રીજી વખત તેના ઉપર અજબાયશ કરો. કારણ કે ધીરજ અને ખતના ફળ મીઠા છે.

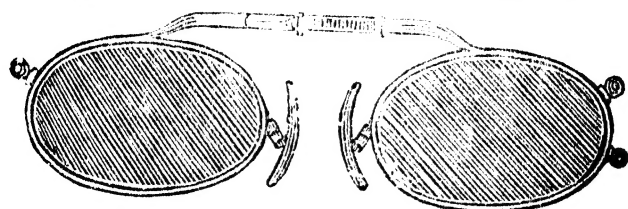

દુનીયામાં આંખ એ જીંદગીનું જીવન છે.

ધણી વરસનો અનુભવ મેળવી પ્રજ્ઞાત થયેલી ચસમાની દુકાન.

ચુનીલાલ મયાચંદ મહેતા.

ખરા પેખલના ચસમા વેચનાર.

ખાસ વીલાયતથી મગાવેલા ખરા પેખલના ચસમા અમારે ત્યાંથી ઘણાજ ઓછા ભાવથી મળે છે.

વિલાયતમાં ખાસ થયેલા આંખના ડાક્ટર બળવંતરાય નર-સીંહરાય કાનુગા એલ, એમ એન્ડ એસ અને એલ, આર, સી. પી.ને અમારે ત્યાં ડાક્ટરી ચસમાની પેટીમાંથી આંખ તપાસી ચસમાનો નંબર મફત કાઢવા માટે રોકવામાં આવ્યા છે.

મોતીઆના ચસમા તથા કમ્પાઉન્ડ ગ્લાસ પણ અમારે ત્યાંથી દરેક જાતના મળે છે.

સદ્ગૃહસ્થો તથા બાનુઓની સગવડ માટે ઘેર બોલાવવાથી દાકતરી ચસમાની પેટીમાંથી આંખ તપાસી ચસમાનો નંબર કાઢવામાં આવે છે.

અમારે ત્યાંથી લીધેલા પેખલના ચસમાનો નંબર એક વરસ સુધી પૈસા લીધા વીના ફેરફાર કરી આપવામાં આવે છે.

એક વરસ પછી અમારે ત્યાંથી લીધેલા ચસમા અગર જુના પેખ-લના ચસમાનો નંબર ફક્ત રૂપીએ એક લઈ કાચ ફેરફાર કરવામાં આવશે.

ખાસ જૈનના સાધુ સાધવીઓનાં માટે નકો લીધા વિના ચસમા આપવામાં આવે છે.

પ્રાર્થમિકના ચુલા દરેક જાતના અમારે ત્યાં મળે છે, તથા તેનું રીપેર કામ પણ અમારે ત્યાં થાય છે. માટે સદ્ગૃહસ્થો તથા વેપારીઓને એક વખત અમારી દુકાનની મુલાકાત લેવા ખાસ ભલામણ કરીએ છીએ.

કટર એન. હોલના ચીફ એજન્ટ. ચુનીલાલ મયાચંદ મહેતા.

અમદાવાદ-ત્રણ દરવાજા નં. ૩૬૧૪

